¶ Opuſculum multarum bonarū rerum refertum, ut ſunt.

¶ Diui Auguſtini meditationes. & eiuſdē Soliloquia. & Manuale.

¶ Bernardi Abbatis Epiſtola nō uulgaris. & unicus eius ſermo de paſſione dñi.

¶ Petri Damiani ſermo.

¶ Anſelmi meditationes ſunt.

¶ Carmina. N. fratris ordinis p̄dicatorū in quibus ſupraſcriptorū opuſculorū per optime cōmendantur.

¶ Pii pont. Max. & carmina.

¶ Maphei uegii carmē i laudē ſcē Monice

¶ Item qui totum concludit Agmen. Vincentii de ſpirituali uita. Et nuper cū ſumma diligentia recognita.

Tabula in librum Soliloquiorum diui Augustini ep̄i Hypponensis.

Tabula in manuale diui Augu. epi hypponensis de vero dei quo sopita celestis desiderij memoria renouetur.

Finis.

❡ Meditationes diui Augustini epi hypponensis.

❡ Inuocatio dei oĩpotẽtis ad morũ & vite reparationem. Capl'm. I.

Domine deꝰ meus da cordi meo te desiderar: desiderando querere: querendo iuenire inueniendo: amare amando mala mea redimere: redépta nó iterare. Da domine deus meꝰ cordi meo penitentiaȝ: spiritui contritionem: oculis lachrymarum fontem manibus elemosyne largitatem. Rex meus extigue in me dsideria carnis: & accéde igné tui amoris. Redemptor meus expelle a me spiritum supbie. & concede propitius thesaurũ humilitatis tue. Saluator meus amoue a me furorem ire. & indulge mihi benignus scutuȝ patientie. Creator meus euelle a me animi rancorem. & largire mihi mitis métis dulcediné. Da clementissime pr mihi solidá fidé spem cógruá. caritaté ptinuá. Rector meꝰ auerte a me vanitaté. mentis inconstantiá. cordis vagationem. oris scurrilitaté oculorũ elationeȝ. ventris ingluuiem. opprobria proximiorũ. scelera detractionuȝ. curiositatis pruriginé diuitiarũ cupidiné. potentatiuũ rapiná. inanis glorie appetitũ. hypocrisis malũ. adulationis venenũ. contéptum inopũ. oppressionem debiliũ. auaritie ardoré inuidie rubiginé. blasphemie mortem. Reseca in me factor meus temeritateȝ iniquá. pertinaciá. inquietudiné. ociositaté. somnolétiá. pigritiá métis hebetudiné. cordis cecitaté. sensus obstinationé. morũ truculentiam. boni inobedientiam. consilij repugnátiá. lingue effrenationem. pauperum predam. impotentiũ violentiam. innocentiũ calumniá subditorum negligentiam. Circa domesticos seuerita

tem:aduersus miliares im pietaté:erga proximos du ritiam. Deus meus mise/ ricordia mea oro per dile/ ctum filiuz tuū da mihi mi sericordie opa pietatis stu/ dia.compati afflictis:con/ sulere erroneis:succurrē mi seris:subuenire egenis:cō/ solari mestos.reuelare op/ pressos:pauperes recreare flebiles refouere:dimitterē. debitoribus.parcere in me peccantibus.odientes me diligere.p malis bona red dere nemine3 despicerē: sed honorare bonos imitari. malos cauere.v̄tutes am/ plecti.vicia reijcere.in ad/ uersis patientiā.in p̄speris continentiā:custodiā oris ꝛ ostium circunstantie labijs meis:terrena calcare:cele stia sitire.

¶ Hois accusatio ꝛ cōmē datio misericordie diuine. Capitulum. 2.

Ecce plasmator meus multa ro/ gaui.cū nec pau/ ca p̄merui. Fa/ teor heu fateor.non solum que postulo non debentur: dona:sed multa ꝛ inexquisi ta supplicia. Ammāt tamē me publicani.meretrices. ꝛ latrones.qui a faucibus hostis momentanee eruti. finibus excipiuntur pasto/ ris. Tu eni fateor omnium deus licet in cūctis operib⁹ tuis sis mirabilis: mirabi/ lior tamē credideris esse in operibus pietatis. Vñ de temetipso per quēdam tuū seruum dixisti. Miseratio nes eius super omnia ope/ ra eius. Et quasi de singu/ lo loquentem de vniuerso populo tuo te dixisse confi/ dimus.misericordiā autez meam nó dispergā ab eo. Nullum enim spernis.ne/ minē abijcis.nemine3 per/ horrescis.nisi forte q amēs te exhorruerit. Ergo mó iratus nó percutis.sed te ir ritantibus dona si quieue/ rint trib⁹. Deus meus cor nu salutis mee ꝛ susceptor meus.ego infelix.ego te ir ritaui.ego malum coram te feci.furorem tuum pro/ uocaui.irā promerui.pec/

caui ꝛ passus es. deliq ꝛ ad huc sustines. si peniteo parcis. si reuerto suscipis. insuper dum differo prestolaris. Reuocas errantẽ. inuitas repugnantẽ. expectas torpentez. amplexaris redeũtem. Doces ignorantẽ. merentem mulces: a ruina suscitas. post lapsuz reparas. petenti largitas; querenti inueniris. pulsanti aperis Ecce domine deus salutis mee quid opponaz nescio. quomodo respondeã igno ro nullũ quibus te cõfugiũ nullũ abs te cõfugiũ. nullũ a te petet latibulũ. ostendisti mihi bene viuẽdi viam ꝛ gradiendi scientiam dedisti: minatus es mihi gehennaz ꝛ pollicitus es mihi paradisi gloriaz. Nunc pater misericordiarũ. ꝛ deus totius cõsolationis confige timore tuo carnes meas. quatenus que minaris metuẽdo euadã. ꝛ redde mihi letitiã salutaris tui. vt que spõdes diligẽdo pcipiã. Fortitudo mea dñe. firmamẽtũ meũ. deus meus. refugiũ meum ꝛ liberator meus. Suggere quid de te cogitẽ. doce quibus te sermonibus inuocẽ da quibus operis tibi placeã. scio nãqz scio vnũ quo tu placaris ꝛ aliud qđ non spernis. Est vtiqz tibi spũs contribulatus sacrificiuz. ꝛ acceptas cor contrituz. ꝛ humiliatuz. His me deus meus adiutor meus vita muneribus. His contra inimicũ muni ꝓtectionibus. hoc de flãmis viciorum presta refrigerium. hoc autẽ desideriorũ passionibus pande piũ refugium. Fac domine virtus salutis mee ne sim de numero eorũ qui ad tẽpus credunt ꝛ in tempore tẽtationis recedunt. Obũbra caput meum in die belli. spes mea in die afflictionis ꝛ salus in tempore tribulationis. En domine illuminatio mea ꝛ salus mea rogaui qbus egeo. intimant que timeor. sz remordet cõsciẽtia. reprehẽdũt me cordis secreta; ꝛ quod amor ministrat. timor dissipat. zelus incitat. metus icrepat.

Acta formidinē. sed tua in gerit pietas fiduciā. tua hortatur benignitas. mea tradat malignitas. Et vt verius fatear. occurrunt memorie fantasmata viciorū que reuerberant audaciā presumentium animorū.

Hominis cōquestio qui propter inobedientiā a domino non auditur. Ca. 3.

Quem enī qs odio dign⁹ sit. qua frōte gratiam requirit? cui pena debet. qua temeritate gloriā deposcit? Lacessit iudicē. qui postposita satisfactione delicti querit pmijs honorari. Regi isultat. obnoxi⁹ supplicio. qui donari flagitat idebito brauio. et dulcē affectum patris. stultas exacerbat filius. qui post illatas cōtumelias. ante penitudinem hereditatis vsurpat celsitudinē. Quid nunc paf me gessisse recolo? Merui mortē et peto vitā. Cōmoui regem meum. cuius impudens inuoco presidiū. contempsi iudicem. quē tremere postulo adiutorem. Insolens renui audire patrem. quē demū presumo habere tutorē. Heu mihi q̄ sero venio. heu heu quā tarde festino. heu me quia curro post vulnera dedignans incolumis precauere iacula. Neglexi prospicere tela. modo vero sollicitor de morte vicina. vulnera vulneribus inflixi. qa scelera sceleribus addere nō timui. Recenti cicatrices labe respersi. qr prisca flagitia modernis iniqtatibus. reciprocaui. et que diuio solidauerat medicia. mea resoluit prurigo phrenetica. Cutis que superducta vulneribus morbū celauerat. sanie erūpēte putruit. quia iterata iniquitas cōcessam misericordiam exinaniuit. Noui quippe scriptū i qua cūq3 hora iustus peccauerit oēs iusticie eius obliuiscentur. Si iustitia abolef instituentis. quanto magis penitētia peccatoris i idipsum reuertētis? Quotiens canis redij ad vomitū. et q̄si

sus repetij volutabrū: Fa teor qꝛ mihi recordari est impossē. qđ mortaliū igno rantes peccare docui. vo lentes delinquere persuasi. resistētes coegi. volentibus cōsensi. Quot sane gradiē tibus laqueū induxi. viam querentibꝰ foueā retexi. vt patrare nō horrorē. obliui sci nō metui. Sed tu iustus iudex signans peccata. q̄si in saculo obseruasti oēs se mitas meas. ꝛ cūctos gres sus meos dinumerasti. Ta cuisti semꝑ siluisti patiens fuisti. Ue mihi demum lo queris quasi parturiēs.

¶ Judicis timor. Cap. 4.

Deus deoꝝ domi ne prestabilis su per malicia. Nō qꝛ manifestusve niens. noui qꝛ nō semꝑ sile bis. cum in conspectu tuo ignis exardescet. ꝛ ī circui tu tuo tempestas valida in gruerit. cū aduocaueris ce lū desuper. ꝛ terrā discerne re populuꝫ tuum. Et ecce corā tot milibus populoꝝ. nudabunt oēs iniquitates mee. tot agminibus ange lorum patebunt vniuersa scelera mea. nō solū actuū sed etiā cogitationū simul qꝫ locutionū. Tot iudicibꝰ inops astabo. quot me pre cesserūt in opere bono. tot arguentibus cōfundar. q̄t mihi prebuerūt bene viuē di exempla. tot conuincar testibus. quot me monue runt proficuis sermonibus seqꝫ imitandos iustis dede runt actionibus. Domine mi nō suppetit quid dicaꝫ. nō occurit qđ respondeaꝫ. Et cum iam intersim seuo illi discrimini. torquet me cōscientia. cruciant cordis archana. coarctat auaritia accusat superbia. consumit inuidia. inflāmat concupi scentia. infestat luxuria. de honestat gula. ebrietas cō futat. d̄tractio lacerat. am bitio supplātat. rapacitas obiurgat discordia dissipat ira pturbat. leuitas dissol uit. torpor opprimit. hypo crisis fallit. adulatio fran git. fauor attollit. calūnia pūgit. Ecce liberator meꝰ

de gentibus iracũdis. ecce cum quibus vixi a die natiuitatis mee quibus ⁊ studui. quibus ⁊ fidem seruaui. Ipsa me que dilexeram studia damnãt. que laudaueram vituperant. Ubi sunt quibus acquieui amici. q̄bus parui magistri. ⁊ quibus seruiui dñi. ꝯsules quibus credidi. ciues quibꝰ cohabitaui. domestici quibus cõsensi. Heu mihi rex meꝰ ⁊ deus meus. q2 incolatus meus prolongatus est. Ue mihi illuminatio mea. qa habitaui cum habitantibus cedar. Et cũ Dauit sanctꝰ dixerit multũ. q̄zto magis ego infelix dicere possum. nimis incola fuit aĩa mea. Firmamentum meũ deus. non iustificabitur in cõspectu tuo oĩs viuens. Spes mea non est in filijs hoĩum. Quẽ si remota pietate iudicaueris. iustum inuenies? Et nisi preueneris miserãdo impiũ. non est quẽ glorifice pium. Credo nãq3 salus mea qđ audiui qm̃ benignitas tua ad pniam me adduc̃. tui oris mihi sonuerũt nectarea labia. Nemo potest venire ad me. nisi pater meus qui misit me traxerit eum. enim vero quia me instruxisti tanq̄3 propitius instructione formasti. totis medullis cordis. toto nisu mẽtis. te oĩpotens pater cũ dilectissimo filio tuo Teq3 dulcissima proles cũ serenissimo inuoco paraclyto. trahe me quatenus post te currã in odorẽ vnguẽtorum tuorum dulciter.

¶ Inuocat pr̃ p filiũ. ca. 5.

Inuoco te deꝰ meus inuoco te. qa prope es omnibꝰ inuocantibus te in veritate. Tu enim veritas es doce me. queso p clementiam tuam. sancta veritas doce me inuocare in veritate. q2 hoc fieri quomodo oporteat nescio: sed a te doceri beata vitas humiliter imploro. Abs te enĩ sapere est disipere. te vero nosse. est pfecte scire. erudi me diuina sapiẽtia. ⁊ doce me legẽ tuam. Credo nãq3

quem tu erudieris beatus erit. ꝛ de lege tua docueris eum. Desidero inuocare te. quod queso fiat in veri⸗tate. Quid est in veritate inuocare veritatē. nisi in filio patrē? Ergo sancte pa⸗ter. sermo tuus veritas est. principiūq; verborum tuo rū veritas. Hoc quippe est verborū tuoꝝ principium. quod in principio erat ver⸗buz. In ipso principio te sū mū adoro principiū. In ip so veritatis verbo te perfe cta īuoco veritas. in quo ip sa eadē veritas dirigas me in vitate. ꝛ doceas. Quid enim est dulcius q̄z genito rem in nomīe vnigeniti in⸗uocare. patrē in r̄cordatio ne filiȷ̈ ad pietatē inflectere regez carissime sobolis de⸗neminatiōe mitigare? Sic enim solent rei carceribus eripi. sic cōmancipati vin⸗culis liberari. sic tristez ac⸗cipientes sn̄iam capitis. nō solum absolui. sed insuper nancisci. insolitā gr̄am. dū⸗modo iratis pncipibus di⸗lecte plis in imauerint ca⸗ritatē. Sic delinquētes ser uuli euadunt. supplicia do minorū. dū pro eis interue nit dulcedo filiorum. Sic te omnipotens pater p om nipotens filiȷ̈ caritatem po stulor educ de carcer̄ ad cō fitendum nomini tuo. ani⸗mam meā libera me a vin culis peccatoꝝ. per coeter num flagittovnicuz tibi na tū. meq; cui propria meri⸗ta letalem minantur sentē tiam preciosissime ad dex⸗terā tuaz cōsedentis prolis interpellatiōe restaura pla catus ad vitā. Quez enim alium dirigam intercesso⸗rem tibi nescio. nisi hunc. qui est propitiatio pro pec⸗catis nr̄is. qui sedet ad dex teram tuam interpellans p nobis. Ecce aduocatus meus apud te deū patrez. Ecce pontifex sūmus q nō alieno eget expiari sangui⸗ne. Quia proprio refluget cruore. Ecce hostia sancta bn̄ placēs ꝛ perfecta ī odo rē suauitatis oblata ꝛ acce pta. Ecce agnꝰ sine macla. qui coraz se inondentibus

obmutuit. qui alapis cesus sputis illit⁹. opprobrijs affectus os suuꝫ non aperuit. En qui peccatuꝫ non fecit peccata nostra ptulit. ⁊ languores nostros. suo liuore sanauit.

¶ Hic representat homo patri passioneꝫ filij. Ca.6.

Aspice pater pie pijssimū filiū pro me tā impia passum. Respice clementissime rex qui patitur ⁊ reminiscere benignus ꝑ quo patiť. Nōne hic est mi dn̄e. innocēs ille quē vt seruū redimeres filiū tradidisti? Nūqd nō auctor vite h est. q vt ouis ad occisioneꝫ ductus. tibiqꝫ vsqꝫ ad mortem obediens factus atrocissime nō timuit necis genuus subire? Recole toti⁹ salutis dispensator. quia hic est ipse quē ⁊ si ex tua virtute genuisti. mee tamē infirmitatis pticipē fieri voluisti. Uere hec est tua deitas que meā induxit nām. crucis ascendit patibuluꝫ. que in assumpta carne. triste tulit suppliciū. Reduc domine de⁹ meus oculos tue maiestatis super opus ineffabilis pietatis. Intuere dulcem natuꝫ toto corpore extensum. Cerne manus innoxias pio manentes sanguine. ⁊ remitte placatus scelera que patrauerūt man⁹ mee. Considera inerme latus crudeli perfossuꝫ cuspide ⁊ renoua me sacro fonte quē inde credo fluxisse. Uide īmaculata vestigia que non steterunt in via peccatorū. sed semp ambulauerunt in lege tua. diris ꝯfixa clauis. ⁊ ꝑfice gressus meos in semitis tuis. ⁊ fac me odio habere benignus oēs vias iniquitatis. viam iniquitatis amoue a me. ⁊ fac me ꝑpitius viaꝫ veritatis eligere. Oro te rex sanctorum per hūc sanctū sanctorum. per hunc redemptorem meuꝫ. fac me currere viā mādatoꝝ tuorum vt ei valeaꝫ spiritu vniri q mea non horruit carne vestiri. Nunquid nō attendis pie pater adolescentis filij ca-

rissimi caput niuea ceruice deflexa: preciosissimam in resolutū in mortem? Aspice mitissime conditor: dilecte sobolis humanitatem: et miserere sup infirmi plasmatis debilitaté. Candet nudatū pect⁹: rubet cruentum lat⁹: tensa arent viscera: decora languēt lumīa: regia pallent ora: pcera rigēt brachia: crura pendēt marmorea: rigat tenebratos pedes beati sanguinis vnda. Specta gloriose genitor: gratissime prolis lacerata mēbra: et memorare benign⁹ q̄ mea est substātia. Cōspicare dei hois penā: et relaxa cōditi hois miseriā. Uide redēptoris sup plicium: et redēpti dimitte delictū. Hic est domine mi quē pp̄ter peccata populi tui pcussisti: licet ipse sit dilectus in quo tibi bene placuisti: hic est ille innocēs in quo dolus nō est inuentus: et tamen inter iniquos deputatus est.

¶ Hic recognoscit homo se cām esse passiōis. Ca. 7.

Quid commisisti dulcissime puer: vt sic iudicareris? Quid cōmisisti amātissime iuuenis: vt adeo tractareris? Qd scelus tuū que noxa tua. que cā mortis. que occasio tue dānationis? Ego. n. sū tui plaga doloris. tue culpa occisionis. Ego tue mortis meritum. tue vindicte flagitium. Ego tue passionis liuor. tui cruciatus labor. O mirabilis censure conditio. et ineffabilis misterij dispositio. Peccat iniqu⁹. et punitur iustus. Deliquit reus. et vapulat innocens. offendit impius et damnatur pius. Quod meretur malus. patitur bonus. qd̄ perpetrat seruus. exoluit dominus. qd̄ cōmittit homo. sustinet deus. Quo nate dei. quo tua descēdit humilitas? Quo tua flagrauit caritas? quo pcessit pietas? quo excreuit benignitas quo tu⁹ attigit amor? q̄ puenit ꝯpassio? Ego. n. inique egi. tu pena mlctaris.

Ego facin⁹ admisi.tu vltio
ne plecteris:ego crimē edi
di.tu tortur subijceris:ego
sepbiui:tu bumiliaris.ego
tumui.tu attenuaris.ego i-
obediēs extiti.tu obediēs.
scelus iobedientie luis.ego
gule pui.tu iedia afficeris.
Me ad illicitā rapuit ꝯcu-
piscētia arborem.te pfecta
caritas duxit ad crucem.
Ego psūpsi vetitū.tu subi-
sti aculeum.ego delector ci
bo.tu laboras patibulo.ego
fruor dlitijs.tu lamaris cla
uis.ego pomi dulcedinem.
tu fellis gustas amaritudi-
nem.Mibi ridēs ꝯgaudet
eua.tibi plorās cōpatit ma
ria.Ecce rex glie.ecce mea
impietas.⁊ tua claret pie-
tas. En mea iniustitia. ⁊
tua liqt iustitia. Quid rex
me⁹ ⁊ de⁹ me⁹ qd retribuā
tibi pro oib⁹ que retribuisti
mibi:Non.n.inueniri pōt
in corde bois.qd condigne
talib⁹ referat pmijs. Nūqd
sagacitas machiari pōt bu
mana.cui cōparet misera-
tio diuina: Nec est creatu-
re moliri officiū quo iuste
creatoris recōpēset psidiū.
Est aūt nate dei in bac tua
admirabili dispēsatione est
cui fragilitas mea i aliquo
suppetit.si tua visitatiōe cō
puncta me⁹.carnē suā cru-
cifigat cū vitijs ⁊ ꝯcupiscē-
tijs.⁊ boc cū a te ꝯcedit q̄si
iam tibi incipit cōpati.q2 ⁊
tu pro pctō meo dignat⁹ es
mori.Sicq3 p iterioris bo-
minis victoriā te duce ar-
mabit ad exteriorē palma.
quatenus deuicta psecutōe
spūali.nō vereat p amore
tuo subijci gladio materia-
li.Ita exiguitas ꝯditiōis.si
tue cōplaceat pietati. ma-
gnitudini valebit pviribus
rñdere creatoris.Et bec ce
lestis medicina bone Jesu.
b tui āntidotū amoris. Oro
te per antiqs misericordias
tuas.infunde vulnerib⁹ meis
quo reiecta viperee ꝯtagio
nis bile reintegret me inco
lumitati pstine quo gustatū
tue nectar suauitatis.faciat
me illecebrosa mūdi. toto
affectu despicē.⁊ nulla eius
aduersa p te formidare me
morq3 ppetue nobilitatis.

semp fastidiā vētos huius transitorij timoris. Nihil q̄so sine te mihi dulcescat. nihil cōplaceat. nil p̄ciosū. nil preterite mihi arrideat speciosuz. vilescāt obsecro abs te mihi oīa. sordeant vniuersa. Qđ tibi aduersū est sit mihi molestū ꝛ tuuz bn̄placitū mihi indeficiēs desideriū. Tedeat me gaudere sine te. ꝛ delectet ꝯtristari ꝑ te. Sit mihi nomen tuū refocillatio. ꝛ memoria tua ꝯsolatio. fiant mihi lachryme mee pāes die ac nocte inuestigādo iustificatiōes tuas. sit bonum mihi lex oris tui. sup milia auri ꝛ argēti. Sit obedire tibi. mihi amabile. ꝛ resistere tibi. execrabile. Rogo te spes mea ꝑ oēs pietates tuas. vt ꝓpicieris īpietatibꝰ meis. Adaperi aures meas mādatis tuis. ꝛ ne declines. flagito per nomē scm̄ tuum. i verba malicie cor meuz. ad excusandas excusationes in peccatis. Peto etiā per admirabilē humilitatē tuam ne veniat mihi pes superbie. ꝛ manus peccatoris non moueat me.

¶ Hic exponit hō deo p̄ri passionē filij in suaz recōciliationem. Cap. 8.

Ecce oīpotēs deꝰ pater dn̄i mei. dispone benignus quomō miserearis mei. qm̄ quicqd preciosius inueni deuote obtuli. qcqd charus reperi supplr p̄sentaui. Nihil mihi reliq. qn tue exposuerīz maiestati. nihil iam supest qđ adijciam. qꝛ totā tibi delegaui spem meā. Direxi tibi aduocatū meum dilectū filiū tuum. misi gloriosam ꝓgeniem iter me ꝛ te mediatorē. misi inquā intercessorez per quem cōfido veniam. misi verbis verbum. quia ꝓ meis dixi missuz factis. ꝛ numeraui tibi sctissime sobolis passionem quā pro me credo fuisse perpessaz. Credo a te missam deitatem meam suscepisse humanitatem. in qua dignuz duxit alapas. vincula. sputa. irrisiones perferre. nec

non crucem clauos teliiq; suscipere. Hac olim infantie vagitibus demolitam pueritie panis ↄstrictá. iuuentutis sudorib⁹ vexatã. ieiuniis maceratam. vigiliis. afflictam itineribus fessam. postea affectam flagris. laceratã suppliciis. deputatam cum mortuis dotatá gloria resurrectóis celorum gaudio induxit. ⁊ in dextrã tue celsitudinis collocauit. Hec placatio mea. ⁊ ppitiatio tua. Hic attende pius qué genueris filiũ. ⁊ qué redemeris seruum. Hic aspice factorẽ. ⁊ ne ↄspicias facturá. Amplectere serenum pastoré. ⁊ respice misericors allatá ppriis humeris ouẽ. Hic est fidelissimus pastor ille. qui dudũ errabundá per abrupta montium. per ꝑcipitia valliũ multis variisq; q̃sierat laboribus. Qui q; iam morienti. iam per longa exilia deficienti. tamen iuuenture gaudens se supposuit. ⁊ miro sibi annisu caritatis annexã de cófusionis ab ysso leuauit. piiq; astrictá complexib⁹. ad nonagintanouem. vná que perierat reportauit. Ecce domine mi rex. deus omnipotés. ecce pastor bonus. refert tibi quod cómisisti ei. Suscepit te disponente ad saluádum hoiem. quẽ tibi restituit omni labe immunem. Ecce tuũ tibi carissimus natus plasma reconciliauit. quod a te ꝓcul deuiauit. En gregi tuo. pastor mitis reformat. quod predo violétus abegerat. Reddit tuis conspectibus seruum. qué sua fecerat có scientia fugitiuum. vt qui per se meruit penam. ꝑ factoré huius mereaẽ veniá. Quiq; ꝑ culpis sperabat gehenná. tanto duce iaẽ có fidat reuocari ad patriaẽ. Potui per me te sancte pater offendere. sed nó valui per me placare. Fact⁹ est adiutor meus. deus meus. tuus dilectus filius. meaẽ participás humanitaté vt curaret infirmitaté. quatenus vñ causa emerserat of

fensionis. inde tibi imola/ret sacrificiū laudis. meqꝫ per hoc redderet tue pieta ti placabilē quo sedēs ad dexteram tuā. semꝑ mee substātie se offenderet esse cōsortem. Ecce spes mea. ecce tota fiducia mea. Si me ꝓ mea. vt dignū est. de spicis iniqtate. respice me saltē misericors ꝓ dilecte sobolis caritate. Attende in filio quo propiciens ser uo: Vide carnis sacramen tum. et remitte carnis rea/tū. Quotiēs beate ꝓlis ti/bi parent vulnera, delite/scant obsecro scelera mea. quotiēs rubet ꝑciosus pio de latere sanguis. diluatur obsecro labes mee pollu/tionis. Et qz caro te lacessi uit ad irā. caro te flectat ī/ploro ad mīaꝫ. vt sicut me caro seduxit ad culpā. ca/ro deducat adueniā. Mul tū nāqꝫ est qḋ mea meret īpietas. lōge aūt maius. qḋ redēptoris mei reposcit iu re pietas. Magna eniꝫ est mea iustitia. satis vero ma ior redemptoris iustitia. Quāto nāqꝫ est supior de⁹ hoīe. tāto mea malicia est inferior eius bonitate. in q̄litate et q̄ṫitate. Quid. n. deliqt homo. qḋ non rede/merit filius dei factus hō? Que tāta superbia tume/ret. quā non tanta humili/tas sterneret? Quōnam tm̄ mortis imperium. qḋ nati dei nō d̄strueret crucis sup plicium? Nimiꝝ deus me⁹: si equa lance delicta peccā cantis hoīs. et redimentis gratia liberētur auctoris: non tātum oriens ab occi/dēte seu inferior separatur infernus a summo celi car dine. Iā lucis optime crea tor. iā culpis ignosce meis. pro dilecti filij tui laborib⁹ īmensis. Iam eius q̄so pie tati mea impietas. ei⁹ mo/destie mea peruersitas. et mansuetudini donetur fe/rocitas iam sua humilitas meam superbiam. patien/tia impacientiam. benigni tas duricia. obedientia in/obedientiam. trāquilitas ingetudinē. dulcedo ama/ritudinem. suauitas iram

caritas lucrifaciat crude/
litatem.

De inuocatione spiritus sancti. Cap. 9.

O Iam diuini amor numinis. patris omnipotentis et filiique beatissime sancta communicatio. omnipotens paraclite spiritus merentium consolator. clementissime. iam cordis mei penetralibus potenti illabere virtute. et tenebrosa queque laris neglecti latibula. corrusci luminis fulgore pius habitator letifica. inique roris abundantia longo ariditatis marcentia squalore visitando fecunda. Saucia interioris hominis archana. tui amoris iaculo. et torpentis medullas iecoris. flammis salutaribus penetrando succende. sicque feruoris igne illustrando intima mentis et corporis vniuersa depasce. Pota me torrente voluptatis tue. vt nil iam mundanorum degustare libeat venenate dulcedinis. Judica me domine et discerne causam meam de gente non sancta. doce me facere voluntatem tuam. quia deus meus es tu. Credo quod quemcunque inhabitaueris. patris ac pariter filii domicilium condis. Beatus qui te merebitur hospitem. quoniam per te pater et filius apud eum facient mansionem. Ueniam. veni benignissime dolentis anime consolator, protegens in opportunitatibus in tribulatione adiutor. Ueni mundator scelerum. curator vulnerum. Ueni fortitudo fragilium. releuator labentium. Ueni humilium doctor. superborum destructor. Ueni orphanorum pius pater. viduarum dulcis iudex. Ueni spes pauperum. refocillator deficientium. Ueni nauigantium sidus naufragii portus. Ueni omnium viuentium singulare decus. morientium vnica salus. Ueni sanctissime spiritus. veni et miserere mei apta me tibi. et condescende propitius mihi. vt mea tue magnitudini exiguitas, roborique tuo mea imbecillitas secundum multitudinem tuarum complaceat miserationum. per iesum christum

saluatorē meuȝ. qui cuȝ patre in tui vnitate viuit et regnat in secula seclorum Amē.

Oratio serui dei ꝺ se humiliter sentientis. Cap. 10.

Scio dñe scio et fateor. qr nō sum dignus quē tu diligas. sȝ certe tu nō es idignus quē ego diligā. Indignus qdē suȝ tibi seruire. sȝ tu non es indignus seruitio creature tue. De ergo mihi domine. vnde tu es dignus. et ego ero dignus vnde sum indignus. Fac me quomō vis a peccatis cessare vt quomodo possim tibi seruire. Concede mihi sic custodire et regere et finire vitam meam. vt in pace dormiam. et in te requiescam. Presta mihi in finē vt me excipiat somnus cum requie. requies cuȝ securitate. securitas in eternitate. Amen.

Oratio ad sanctam trinitatem.

Te deum deū patrē ingenituȝ. te filium vnigenitum. te spiritumsanctum paraclitum sanctam et indiuiduam trinitatem toto corde et ore cōfitemur. laudamus atqȝ benedicimus. et tibi gloria in secula seculorum. Amen.

Cōfessio omnipotentis dei et maiestatis eiusdem. Caplm. 11.

O Summa trinitas. virtus vna et indiscreta maiestas. deus noster. deus omnipotēs confiteor tibi ego vltimus seruoruȝ tuorum. et exiguum membrum ecclesie tue. confiteor tibi et honorifico te. debito sacrificio laudis ꝑ scire et posse quod mihi tantillo donare dignatus es. Et qr exteriora mihi munera desunt. que possint offerri. ea q̄ in me sunt vota laudationis ex dono misericordie tue ecce libens atque ouās offero tibi. de fidē nō ficta. et conscientia pura. Credo igitur te toto corde. ex celi et terre domine. et ore te confiteor patrem

⁊ filium ⁊ spm̄ scm̄. in pso/nis trinum. ⁊ in substantia vnū veꝝ deū oīpotentem. vnus simplicis. īcorporee. inuisibilis. ⁊ incircūscripte nature nil in te maius aut inferius habētem. sed per oēm modū sine deformita te pfectum. sine quātitate magnū. sine q̄litate bonuꝫ. sine tpe sempiternum. sine morte vitā. sine infirmita/te fortem. sine mēdacio ve rū. sine situ. vbiqꝫ p̄sentēꝫ. sine loco vbiqꝫ totum. sine extensione oīa implentem sine ꝯtradictione vbiqꝫ oc currentem. sine motu oīa trāscendētem. sine statu in tra omnia manēteꝫ. sine in digentia omnia creante. si ne labore oīa regētēꝫ. sine tui initio. omnibꝰ initia dā tem. sine tui mutatiōe. om nia mutabilia facientē. In magnitudine īfinitū in vir tute oīpotētem. in bonita/te summū. in sapīaꝫ inesti/mabilem. in consilijs terri bilem. iudicijs iustum. in cogitationibꝰ secretissimū. in verbis veracem in ope/ribus scm̄. in misericordijs copiosum. Erga delinquē tes patientissimū. erga pe/nitētes pijssimū semp idip/sum eternū ac sempiternū. īmortaleꝫ atqꝫ in cōmuta/bilē. quem nec spacia dila/tāt. nec breuitas locoꝝ an/gustat. nec respectacula vl la coarctāt. nec volūtas va riat. nec necessitudo corrū pit. nec mesta ꝑturbāt. nec leta demulcēt. Cui nec ob liuio tollit. nec memoria reddit. nec preterita tran/seunt. nec futura succedūt. Cui nec origo initium. nec tpa incremētuꝫ. nec casus finem dabit. sed ante secu/la ⁊ in seculis ⁊ per secula in eternū viuis. ⁊ est tibi ꝑ/ennis laus ⁊ eterna gloria summa potestas ⁊ singula ris honor. perpetuum re/gnum ⁊ sine fine imperiuꝫ ꝑ infinita ⁊ indefessa ⁊ īmor talia secula seculoꝝ amen.

¶ Qualiter generi huma no dignatus est subuenire deus pater ⁊ de verbi in/carnatione. ⁊ gratiarum actione. Cap. 12.

Hecusqꝫ oipotens de cordis mei inspector et scrutator: cōfessus sum oipotentiā maiestatis tue et maiestatē oipotentie tue: nūc aūt quasi humano generi subuenire dignatus es in fine seculorū: sicut corde credo ad iustitiā: ita ore corā te confiteor ad salutem. Tu quidā deus pater solus nunqꝫ legeris missus: de filio autē tuo ita scribit apostolus. Cuꝫ autē venit plenitudo tēporis: misit deus filium suū. Cū dicit misit. satis ostēdit. qꝛ in hūc mundū missus aduenit. cum de btā Maria semꝑ vgine natus. verus et ꝑfectus homo in carne apparuit. Sed qd est quod de illo ille euangelistarū precipuus ait. in mūdo erat et mūdus ꝑ ipm factus est? Illuc vo missus est per humanitateꝫ vbi semꝑ fuit. et ꝑ diuinitatē. Quam videlꝫ missionē opus eē totius sancte trinitatis: toto corde credo. et ore confiteor. Quo āt nos amasti pater sancte et bone. q̄ꝫtuꝫ nos dilexisti pie cōditor: q etiaꝫ ꝓprio filio non pepcisti. sed pro nobis impijs tradidisti illū. Subditus tibi ille fuit vsqꝫ ad mortē. mortē autē crucis. tollēs cyrographū pctōꝝ nostroꝝ. et affigiens illō cruci. crucifixit peccatū et occidit morteꝫ. Unus ille inter mortuos liberet. potestatē hn̄s ponēdi aīam suam pro nobis et iteruꝫ sumendi eam pro nobis. Igitur victor et victima. et ideo victor qꝛ victima. Pro nobis tibi sacerdos et sacrificiuꝫ. et ideo sacerdos. qꝛ sacrificiū: Merito mihi spes valida in illo ē. qꝛ sanabis oēs lāguores meos per eū. qui sedet ad dexterā tuā. et īterpellat ꝓ nobis. Langores quippe mei dn̄e magni sunt et multi. mlti sūt et magni. Habet. n. multa in me ꝑnceps mūdi huius. Scio et fateor. sed rogo te libera me ꝑ sedētē ad dexterā tuā redēptorē nostrū in quo nihil sui mali potuit īuenire. Per ipm me iustifica qui

peccatũ nõ fecit:nec inuentus ẽ dolus in ore ei⁹. Per ipsuȝ caput nr̃m in quo nulla est macula:libera membrũ eius:licet exiguũ ⁊ ĩfirmũ. Libera q̃so me a peccatis vicijs.culpis.⁊ negligẽtijs meis Reple me tuis sãctis ṽtutibus.⁊ fac me ĩ bonis pollere morib⁹.fac me in sanctis operibus tuis pp nomẽ sanctũ tuũ perseuerare vsq; in finem ƒm tuam voluntatem.

¶ De fiducia quã habere debet aĩa in dño Jesu atq; eius passione. Capl'ȝ.13.

O Esperare vtiq; potuissem pp nimia pctã mea ⁊ ĩfinitas negligentias meas nisi verbũ tuum deus caro fieret ⁊ habitaret in nobis. Sed desperar̃ iam nõ audeo.q: cum inimici essemus recõciliati sumus p mortẽ filij tui:q̃ȝto magis recõciliati:salui facti sumus p euȝ. Ois nãq; spes ⁊ totius fiducie certitudo mihi est in p̃cioso sanguine eius:q̃ effusus est ꝓpter nos ⁊ ꝓpter salutẽ nostrã. In ipso respiro:⁊ in ipso ɔfisus ad te peruenire desidero.nõ habens meã iustitiã sed eã que est ex filio tuo, dño nostro iesu xp̃o.vñ clementissime ⁊ benignissime amator hoĩum deus. qui p iesum xp̃m filiũ tuũ dñȝ nostrũ cum perditi fuissemus, culpa nostra.mirabil'r liberasti ⁊ r̃cupasti nos gratias ago pietati tue:⁊ multas tibi laudes refero.ex totis p̃cordijs meis:quipꝓpter tuã ĩenarrabilẽ dilectionẽ qua nos miseros ⁊ indignos mirabili boĩtate amare dignatus es.misisti eundẽ vnigenitũ tuũ de sinu tuo:ad publicum nostrũ.saluare nos peccatores tuos filios perditionis. Gratias ago tibi pro sancta incarnatoẽ ⁊ natiuitate eius.⁊ pro gloriosa genitrice sua.de q̃ ipse carnẽ assumere dignatus est ꝓpter nos ⁊ pp nostrã salutẽ vt sicut deus verus de deo: ita verus hõ ex hoie esset. Gratias tibi ago ꝓ passione ⁊ cruce eius pro morte⁊

ꝛ resurrectionē eius. ꝑ ascē sic ne ei⁹ in celū. ꝛ sedē ma/iestatis eius ad dexterā tuā Ipse. n. quadragesimo die post resurrectionē suā ascē dēs vidētib⁹ discipulis sup oēs celos sedensq3 ad dex/terā tuam. spiritum sanctū ſm ꝑmissionē suam in filios adoptiōis effudit. Gra/tias tibi ago ꝑ sacratissima illa effusione preciosi san/guinis eius quo sūmus re/dempti simul ꝛ ꝑ sacro scō ꝛ viuifico mysterio corpis ꝛ sanguinis eius. quo quot/tidie ī ecclīa tua pascimur ꝛ potamur abluimur ꝛ san ctificamur: ꝛ vnius sūme di uinitatis participes effici/mur. Gratias tibi ago pro tua mira ꝛ idignos sic ama sti. ꝛ saluasti. p vnicū ꝛ dile ctum tuū filium. Sic enim dilexisti mundū vt vnigeni tū tuu3 dares. vt oīs q cre/dit in eum non pereat. sed habeat vitam eternā. Hec est āt vita eterna. vt cogno scamus te verū deū. ꝛ que3 misisti iesu3 xp̄m p fidē re/ctā. ꝛ ꝯdigna fidei opera.

¶ De immēsa caritate pa tris eterni ad genus huma num. Capl'm. 4

O Immēsa pietas. o iestimabilis ca ritas vt liberares seruū. filiū tradi/disti. Deus factus ē hō. vt ꝑditus hō de ꝑtāte dmonū erueretur. Quā benignissi mus amator hominu3 fili⁹ tuus deus noster. cui⁹ pijs visceribus non satis visum est: vt se incarnaret factus homo de virgine maria: ni si etiam subiret crucis sup/plicium effuso sanguine ꝑ/pter nos ꝛ ꝑpter nr̄am sa/lute3. Uenit pius deus. ve nit ꝑ pietate ꝛ bonitate sua venit querere ꝛ saluum fa/cere quod perierat. Quesi uit ouem perdita3 quesiuit ꝛ īuenit ꝛ humeris suis re/portauit ad caulas gregis. Pius ꝛ vere multu3 pius. O caritas. o pietas. Quis audiuit talia? quis super tā ta misericordie viscera non obstupescat. quis non mi/retur: quis non colleretur propter nimiam charita//

tem tuā. qua nos dilexisti: misisti filiū tuū in similitudinem carnis peccati. vt de peccato dānaret peccatuȝ. vt nos efficeremur iustitia tua in ipso. Ipse enī verus est agnus imaculatus q abstulit peccata mūdi q mortē nostrā moriēdo d̄struxit ⁊ vitā resurgēdo reparauit Sed qd tibi retribuere possumus deus noster pro tantis beneficijs misericordie tue: q̄s laudes quasue gratiarū actiones: Etiaȝ si illa beatoꝝ angeloꝝ scīa. ⁊ potentia nobis foret. nihil tn̄ dignū tāte pietati ⁊ bonitati tue recompensare valeremus. Si certe oīa membra nr̄a verterenſ in liguas ad rependēdū tibi debitas laudes nequaq̄ȝ sufficeret exiguitas nostra. Supeminet enī oēm scientiam tua inestimabilis caritas. quaȝ ostēdisti nobis indignis bonitate ⁊ pietate tua. Filius nāq̄ȝ tuus deus noster. non angelos. sed semen abrahe apprehēdit. assimilatus nobis per omnia absq̄ȝ peccato. Humanā. itaq̄ȝ non angelicā suscipiens naturam. ⁊ eam stola sancte resurrectionis ⁊ imortalitatis glorificans vexit super omnes celos. super omnes choros angeloꝝ. sup cherubin. ⁊ seraphin. collocans ad dexterā tuā. Hanc autē laudant angeli. adorant dominationes. ⁊ omnes virtutes celorū tremunt sup se hominē deū. Hec nemphe mihi tota ē spes oīsq̄ȝ fiducia. Est enī in ipso iesu xp̄o dn̄o nostro vniuscuiusq̄ȝ nr̄m portio: caro ⁊ sanguis. Ubi ergo portio mea regnat. ibi me regnare credo. Ubi caro mea gl̄ificaſ ibi gloriosum me esse cognosco. vbi sanguis meus dominaſ. ibi dominari me sentio. Quāuis peccator sum. de hac cōmunione gr̄ie non diffido. Et si peccata mea ꝓhibēt. substātia mea reqrit. Et si delicta mea me excludūt. nāe cōmunio non repellit. Nō enī taȝ imitis est de⁹ vt obliuiscanſ hominis. ⁊ non meminerit ipsius quē ipse

gestat ꝛ quē mei cā suscepit ei⁹. quē mei cā reqrit. Mitis vero ꝛ valde benignus est dn̄s de⁹ noster. ꝛ diligit carnē suā. mēbra sua ꝛ viscera sua. In ipso deo ꝛ domino nostro Jesu xp̄o dulcissimo benignissimo atq3 clemētissimo. in quo resurreximus ꝛ ia3 celos ascendimus ꝛ iam in celestibus cōsedemus. Caro nr̄a nos diligit. Habemus aūt sanguinis nr̄i prerogatiuā in ip̄o Sumus aūt mēbra eius. ꝛ caro eius ipse deniq3 ē̄st caput nr̄3 ex quo totū corpus sicut scriptū est. Os ex ossibus meis. ꝛ caro dē carne mea. ꝛ erunt duo in carne vna. Et nemo vnq̄3 carne3 suam odio habet sed fouet ꝛ diligit eā. Mysteriū hoc magnū est. ego dico in xp̄o ꝛ in eccl'ia ait apl'us.

¶ De duplici xp̄i natura q̄ p nobis miseref ꝛ pro nob interpellat. Capl'3. 15.

GRatias itaq3 ago tibi labijs ꝛ cōde ꝛ oī qz valeo virtute: infinite mīe tue dn̄e deus noster. p omnibus miserationibus tuis qb⁹ mirabilr̄ nobis pditis subuenire dignatus es. per eūdē filiū tuū: saluatore3 ꝛ recuperatorē nr̄m: q mortuus est ppter peccata nr̄a ꝛ resurrexit ppter iustificationē nostrā. ꝛ nunc viuens sine fine sedet ad dexteram tuam: ꝛ interpellat pro nobis ꝛ simul tecum miseref. quia deus est ex te patre coeternus ꝛ consubstantialis tibi p omnia. vnde potest in perpetuum nos saluare. Sed s'm id qd̄ homo est. ex qua parte minor te ē data est ei omnis potestas in celo ꝛ in terra: vt in nomine iesu omne genu flectaf. celestiu3 terrestriū ꝛ infernorum. ꝛ oīs lingua cōfiteaf. qz dn̄s nr̄ Jesus xp̄s in gloria est dei patris. Deus pater olpotens. ipse qdē ɔstitutus est a te iudex viuorū ꝛ mortuoꝝ. tu v̄o non iudicas quenq̄3. sed omne iudiciu3 tuū dedisti filio tuo: in cuius pectore reconditi sūt omnes thesauri sapientie ꝛ

scientie dei. Ipse autē testis et iudex est, iudex et testis. quē nulla peccatrix cōscia effugere poterit. Omnia enim nuda et aperta sunt ei. Ipse sane qui in iuste iudicatus est, iudicabit orbem terre in equitate et populos in iustitia Benedico ergo nomē sanctum tuum in eternū, et glorifico ex toto corde meo omnipotens et misericors dñe. per illa inenarrabili et mirabili cōiunctiōe diuinitatis et humanitatis in vnitate psone vt nō alter de⁹: alter homo esset. sed vnus idemqz deus et homo. homo et dus. Sed licz mirabili dignatiōe verbum caro factū sit. neutra tamē ex duab⁹ naturis. in aliam mutata est substātiā. Trinitatis mysterio. quarta non est addita persona. Unita quippe est non confusa verbi dei hominisqz substantia: vt in deuz qd ex nobis susceptum fuerat perueniret. et illud qd nūq̄z fuerat. idē qd semp fuerat permanēt. O admirabile mysteriuz. O inenarrabile cōmertiū. O mira semperqz miranda. semperqz amanda diuine propitiationis benignitas. Serui digni non fuimus. et ecce filij dei facti sumus. heredes quidē dei. coheredes aūt xp̄i. Sed rogo te clemētissime pr̄ deus per hāc inestimabilē pietatē. bonitatez et charitatem tuaz. vt dignos nos facias multis, et magnis pmissionibus eiusdē filij tui dñi nostri iesu xp̄i. Manda vtuti tue. et confirma hoc qd operatus es in nobis pfice qd cepisti. vt ad plenaz tue pietatis gratiam mereamur peruenire. Fac nos per spiritū sanctū itelligere. et mereri. et debito sp honore venerari h̄ magnū pietatis misteriū: qd māifestatū ē i carne. appuit angelis. pdicatū est gētibus. creditū ē in mūdo. assumptū est in gloria.

¶ De gr̄a quā dz hō deo p bñficio redēptiōis. Ca. 16.

O Quātū sum⁹ tibi debitores dñe deus nr̄ tāto redempti pcio tan

tō saluati dono. ⁊ tā glorio/
so adiuti beneficio. O q̄ztū
a nobis miseris es timēdus.
amandus. bn̄dicēdus. lau/
dandus. bonorādus ⁊ glori
ficādus. qui nos sic amasti.
sic saluasti. sic sanctificasti.
sic sublimasti. Tibi nempe
debemus oē qd̄ possumus.
omne qd̄ viuimus. omne
qd̄ sapimus. Sz quis habz
quicq̄z nō tuū? Tu dn̄e dn̄s
noster. a quo bona cuncta
ꝓcedunt. propter te. ⁊ no/
men sanctū tuū da nobis de
bonis tuis: vt de bōis ac da
tis tuis seruiamus tibi. ⁊ in
veritate placeamus. atq̄z de
bitas quottidie laudes re/
pendamus tibi ꝑ tantis be
neficijs: misericordie tue.
Nō eni aliunde possumus
tibi seruire. neq̄z placere ni
si de tuo munere. Omne. n.
datum optimū. ⁊ omne do
num perfectū desursuz est.
descendēs a patre luminū.
apd̄ quē nō est trāsmutatio
nec vicissitudinis obūbra/
tio. Dn̄e deus noster. deus
pie. deus bone. deus omni/
potēs. deus ieffabilis ⁊ icir

cūscripte nature. deus insti
tutor oīum rerū. ⁊ dn̄i no/
stri Jesu xp̄i pater. qui eun
dē dilectū filiū tuū dn̄m no
strum dulcissimū misisti de
sinu tuo. ad publicū ꝓficuū
nr̄m. suscipere vitā nostraz
vt nobis donaret suā. eēq̄z
perfectus deus ex te patre.
⁊ perfectus homo ex ma/
tre. totus deus ⁊ totus ho/
mo. vnus idemq̄z christus
etern⁹ ⁊ temporalis. imor
talis ⁊ mortalis. creator ⁊
creatus. fortis ⁊ infirmus.
victor ⁊ victus. nutritor ⁊
nutritus. pastor ⁊ ouis. tem
poraliter mortuus. ⁊ te cū
viuens ieternū. suis dilecto
ribus vite municipiuz pro
mittēs dedit. ⁊ nobis dixit.
Quodcūq̄z petieritis p̄rez
in nomīe meo dabit vobis.
Per ipsum summū sacer/
dotē ⁊ veruz pontificē ⁊ bo
num pastorē. qui se tibi ob
tulit i sacrificiū: ponēs aīaz
suaz ꝑ grege suo. te rogo ꝑ
ipsum q sedet ad dexteraz
tuā ⁊ iterpellat ꝑ nob̄ redē
ptorē ⁊ aduocatū nr̄z pieta
ti ⁊ bōitati tue suplicio cle/

mentissime ⁊ amantissime
⁊ benignissime amator ho-
minū deus. des mihi cū eo
dē filio tuo: ⁊ spiritu sancto
te in omnibus benedicere
⁊ glorificare. cū multa cor
dis cōtritione ⁊ lachryma-
rū fonte: cū multa reueren
tia ⁊ tremore. Qr quorū
vna est substātia. vnum est ⁊
datum. Sed qm̄ corpus qd̄
corrūpit aggrauat aīam ex-
cita q̄so torporem meū tuis
stimulis. ⁊ fac me strenue
perseuerare in preceptis ⁊
laudibus tuis die ac nocte.
Tribue vt ꝯcaleat cor meū
intra me. ⁊ in meditatione
mea exardescat ignis. Et
qr ipse tu⁹ vnicus nat⁹ dixit
nemo venit ad me nisi pr̄ q
misit me traxerit eū: ⁊ ne-
mo venit ad pr̄em nisi ꝑ me
obsecro ⁊ suppliciter ro-
go trahe me semꝑ ad ipsum
vt ipse me tādē ꝑducat ad
te illuc vbi ipse est in dexte
ra tua sedens. Ubi est sem-
piterna vita: sempit̄ne btā:
vbi est amor ꝑfectus. ⁊ ti-
mor nullus. vbi ē dies eter
nus ⁊ vnus oīum sp̄us. vbi
summa ⁊ certa securitas. ⁊
secura trāquilitas. ⁊ trāqͥl
la iocūditas. ⁊ iocūda felici
tas. ⁊ felix eternitas: ⁊ eter
na beatitudo. ⁊ beata tui si
ne fine. visio ⁊ laudatio.
Ubi tu cum illo ⁊ ille tecū
in cōmunione sancti spiri-
tus eternaliter ac sempiter
naliter viuis ⁊ regnas deus
ꝑ oīa scl̄a seculorū. Amen.

¶ Oratio deuotissima ad christum. Capl̄m. 17.

Spes mea christe
deus hominum tu
dulcis amatō lux
via vita salus. ⁊
decus omne tuorum om-
nia pro quorū voluisti fer
re salute. carnem vincla.
crucem vulnus. mortemq̄
sepulcrum. post tres inde
dies deuicta morte resur-
gens. discipulis visus nu-
tantia corda reformans. lu
ce quaterdena celorū sūma
petisti viuis in eternū nunc
⁊ ꝑ secula regnās. Tu es d̄s
me⁹ viu⁹ ⁊ ver⁹. pr̄ me⁹ san
ct⁹. dn̄s me⁹ pi⁹: rex meus
magn⁹. pastor me⁹ bonus.
magister meus vnus. adiu

tor meus optim⁹.dilectus meus pulcherimus: panis meus viuus. sacerdos me⁹ in eternū dux meus ad pa/triam. lux mea vera. dulcedo mea sancta. via mea recta. sapia mea pclara. sim/plicitas mea pura: concordia mea pacifica. custodia mea tuta. portio mea bo/na: salus mea sempiterna. misericordia mea magna. patiētia mea robustissima victima mea imaculata. redēptio mea sancta. spes mea firma: charitas mea pfecta. resurrectio mea vera. vita mea eterna. exultatio ⁊ visio mea beatissima ⁊ sine fine māsura. Te dep cor supplico. ⁊ rogo. vt per te ambulē. ad te pueniā. in te reqescā. q es via veritas ⁊ vita. sine q nemo venit ad patrē. Te eni desidero dulcissimū ⁊ pulcherrimum dñm. O splēdor pr̄ne glo/rie. qui sedes sup cherubi ⁊ ⁊ ituerīs abyssos. lumē ve/ridicū. lumē illuminās. lumē ideficiens. i quē deside rāt angeli pspicē. Ecce cor meū coraꝫ te est. discute te/nebras ei⁹ vt amoris tui claritate pleni⁹ pfundat. Da mihi de⁹ meus te. redde mihi te. en amore ⁊ si paꝝ est amē validi⁹. Nō possuꝫ metiri vt sciaꝫ q̄tū desit mihi amoris tui. ad id qd̄ satis ē vt currat vita mea in am/plexus tuos nec auertatur donec abscōdat in abscōdito vult⁹ tui. Hoc tn̄ scio: qr male mihi ē pter te dñe. nō solū extra me. sꝫ in me ipo. Ois eni copia q̄ de⁹ me⁹ nō est. egestas mihi est. Bonū nāqꝫ qd̄ neqꝫ in meli⁹. neqꝫ in deterius cōmutari pōt. tu solus es. q simpl'r sol⁹ es. cui nō ē aliud viuere ⁊ btē viuere. qr tua btitudo tu es. Creatura vero tua. cui est aliud viuere. ⁊ aliō beate viuere. oē qd̄ viuit ⁊ beate viuit: non debet nisi gr̄e tue attribuere. Et iō nos egem⁹ tui. non tu nr̄i. qr si oīno nō essemus. nihil tibi deesset ad bonuꝫ qd̄ tu es. Tibi itaqꝫ dño deo nostro semp adherere necesse ha/bemus vt per continuum

auxilium tuū sancte: ⁊ pie ⁊ recte viuere valeamus. Pondere siqdē fragilitatis nr̄e deorsum trahimur dono aūt tuo accēdimur ⁊ sursum ferimur. inardescimus. ⁊ imus. ascendimus ascēsiōes in corde facim⁹. ⁊ cantam⁹ cāticū graduū. igne tuo bono inardescim⁹ ⁊ imus. quo iā sursū im⁹. ad pacē hierusalē. qm̄ iocū datus sum in his que dicta sunt mihi. in domū dn̄i ibimus. Illic collocauit nos volūtas bona. vt nihil velimus aliō q̄ꝫ pmanere illic in eternū. Sꝫ qꝛ dum sum⁹ in corpe pegrinamur a te dn̄e. non habem⁹ hic ciuitatē manētē. sꝫ futurā īgrimus. noster municipat⁹ in celis est. Ideo duce gratia tua ingredior in cubile cordis mei. ⁊ cāto tibi amatoria rex meus ⁊ deus meus. gemens inenarrabiles gemitus in loco pegrinatiōis mee vbi cātabiles mihi facte sunt iustificatiōes tue. Et recordans hierusalem. extēdo in eam sensum cordis: hierusalē patriā meā hierl̄m m̄rem meā: teqꝫ super eā regnatorē. illustratorē p̄rē. tutorē. patronū. rectorē. pastorem. castas ⁊ fortes delitias. solidū gaudiū ⁊ oīa bona ineffabilia simul oīa. qꝛ vnū summuꝫ ⁊ verū bonū. ⁊ non auertar donec in eius pacē matris carissime vbi sunt primitie spūs mei. colligas totū qđ sum a dispersione ⁊ deformitate hac. ⁊ conformes atqꝫ cōfirmes in eternū de⁹ me⁹ misericordia mea.

¶ Hic distinguit inter sapientiā que domus dei est: ⁊ sapientiaꝫ que diuina est. Capl̄m. 18.

Hec dom⁹ tua de⁹ non terrena. neqꝫ vlla mole corporea creata est. sed pticeps eternitatis tue. qꝛ sine labe manet in eternum statuisti eaꝫ in seculū seculi. p̄ceptum posuisti ⁊ non p̄teribit. Non tamē tibi deo coeterna qꝛ non sine initio facta est. prior quippe oīum creata est sapien-

tia. non itaq3 illa sapientia patri deo plane coeterna & coequalis. per quam creata sunt omnia & in quo principio factum est celu3 & terrá. sed profecto sapia spūalis nostra. s. que ꝯtemplatione luminis lumen dr. & ipsa q̃uis creata sapiētia. Sed quātu3 distat inter lumen illuminans & lumen qd illuminat. tm̄ differt inter te summā sapiam que est creans & istam que creata est. Et sicut īter iusticia3 iustificāte3. que tu deus noster es. & iustitiam que iustificatione nr̄a facta est. Nā & nos sum⁹ dicti iustitia dei patris in te filio eius domino nostro testante apostolo & dicente. Quia prior omnium creata est queda3 sapientia. mens rōnalis & intellectualis caste. s. ciuitatis tue matris nostre q̄ sursu3 est & libera est & eterna in celis. Quibus celis: Nisi qui te laudāt celi celoꝝ. qr hoc est celū celi dño. Et si nō inuenim⁹ tp̄s ante illa3 que creaturā tpis antecedit. qr prior. oium creata est. ante illa3 tn̄ es tu de⁹ etern⁹ creator oium. a quo est ipsi⁹ creatur̄ eternitas: a quo facta sūpsit exordiu3. q̃uis non tpis. qr nondum erat tp̄s. ipsi⁹ tn̄ ꝯditionis sue vnde ita est abs te dño deo nostro. vt aliud sit plane q̃3 tu. l3 nec ante illā nec in illa īueniam⁹ tp̄s. Est. n. idonea faciē tuā sempvidere. nec vsqͣ deflectit̄ ab ea quo fit vt nulla mutatione varietur. Inest tn̄ ipsi mutabilitas. qua tenebresceret & frigesceret. nisi amore grādi coherens tibi tanquā sup meridiem luceret & ferueret ex te. Deniq3 tā casto amore coheret tibi deo vero & vere eterno. vt quāuis tibi nō sit coeterna. per nullius tn̄ tpis varietates & vicissitudines. a te resoluat & defluat. sed in tui solius verissima cōtemplatione requiescat. Quonia3 tu deus diligenti te q̃tum precipis ostendis te. & sufficit ei. Unde non declinat a te nec a se. s3 semper in eo/

dem statu manet. te indesinéter vidēdo. te ideficiēter amādo veꝛ lumē ꝛ castuꝫ amoꝛeꝫ. O btā ista ꝛ sublimis creatura creaturarū. maxie beata iberēdo semper btītudini tue. felix ꝛ nimiū felix te sempiterno in habitatoꝛe atqꝫ illustratore suo. Nec iuenio qd licētius appellādū existimemꝰ celū celi dn̄o. q̄ꝫ domū tuā ꝯtēplanteꝫ delectationem tuā sine defectu. ꝛ absqꝫ affectu egrediēdi i aliud. mētem purā ꝯcoꝛdissime vnā stabilimētuꝫ pacis beatoꝝ spirituū in celestibꝰ sūt ista celestia. Vn̄ intelligat aīa cuius pegrinatio lōginqua facta est si iam sit tibi. si iaꝫ facte sint ei lacbꝛyme sue panes sui. si iaꝫ petat vnā. ꝛ hanc reqrat. vt inhabitet in domo tua p oēs dies vite sue. Et que vita eius nisi tu? Et qui dies sui. nisi eternitas tua? Sicut anni tui q non deficient. Hic ergo intelligat aīa que pōt. q̄ꝫ lōge sup oīa tpa. sis eternus. qn̄ domꝰ tua que peregrinata nō est. q̄ꝫuis tibi non sit coeterna indesinēter tn̄ ꝛ indeficienter coberēdo tibi nullam tpis patit̄ varietateꝫ. teque semp pseuerātissima castitate bauriens. mutabilitatē suam nusq̄ꝫ: ꝛ nunq̄ꝫ exierit. ex te sibi p̄sente ad queꝫ toto affectu se tenens nō h̄ns futurū qd̄ expectet. nec in p̄teritū trāsiens qd̄ meminerit. p nullas vices variatur. ꝛ in nulla tempora extenditur.

¶ Hic oꝛat homo, vt ipsa quoqꝫ domus dei oꝛet pꝛo eo. Capl'm. 19.

O Domꝰ dei luminosa ꝛ speciosa. dilexi d̄coꝛē tuū. ꝛ locum habitatiōis glorie dn̄i dei mei. possessoꝛis ꝛ febꝛicatoꝛis tui. tibi suspiret pegrinatio mea nocte ac die. tibi inhiet coꝛ meū. tibi itēdat mēs mea. Ad societatem beatitudinis tue peruenire d̄siderat aīa mea. Dico ei qui fecit te vt possideat me in te. qꝛ ipse fecit me ꝛ te. immo tu dic. tu roga eum vt dignuꝫ

me faciat pticipatione glo rie tue. Sanctã.n.societa/ tem tuã.⁊ mirabilem pul/ chritudinez tuã nõ per me ritum regro.sȝ per sangui/ nez eius quo redẽptus sũz adipisci non despero.tãtuz adiuuent me merita tua. subueniant prauitati mee sancte ⁊ purissime orones tue.q̃ inefficaces apud deũ nullatenus esse pũt. Erra/ ui.fateor.sicut ouis perdi/ ta.⁊ incolatus meus plon gatus est.atqȝ pcul piect⁹ sum a facie dñi dei mei in hãc exilij cecitatez. Ubi ex pulsis a padisi gaudijs.de/ ploro quottidie mecũ sup miserias captiuitatis mee. lugubre carnez ingentesqȝ lamẽtatiões.cũ recordor tui mr̃ hierusalez.dũ stant pedes mei ĩ atrijs tuis.san cta ⁊ decora syon nec dum interiora tua ɔspicere in p patulo valens.sȝ in hume/ ris pastoris mei.structoris tui.spõ me reportare tibi. vt tripudiez tecũ illo ĩenar rabili gaudio.quo letanť il li qui tecum sunt corã ipso deo ⁊ saluatore nr̃o.qui dis soluit inimicitias in carne sua.⁊ pacificauit oĩa que ĩ celis sũt ⁊ q̃ in terra sangui ne suo. Ipse.n.est pax nr̃o. qui fecit vtraqȝ vnũ. Qui duos ex aduerso venientes parietes ɔiungẽs in se bea titudinis tue pmanẽtem fe licitatẽ.pari modo ⁊ eadẽ mẽsura se nobis daturum pmisit dicens. Erũt equa/ les angelis dei in celis. O hierusalẽ dom⁹ dei eterna. post xp̃i dilectionez tu esto leticia ⁊ ɔsolatio mea.dul/ cis memoria tui btĩ nobis sit releuatio meroris tedio rumqȝ meorum.

¶ Quãtis amaritudinib⁹ vita ista sit respsa. Ca. 20.

Tedet enĩz me do mine valde vite hui⁹.⁊ istius erũ/ nose peregrina/ tionis. Uita hec.vita mise ra.vita caduca.vita incer ta.vita laboriosa.vita ĩmũ da.vita dñã maloꝝ.regina supboꝝ.plena miserijs ⁊ er rorib⁹.que nõ est vita dicẽ da.sȝ mors.in qua momẽ/

tis singulis morimur. p varios mutabilitatis defect⁹. diuersis generib⁹ mortiuꝫ. Nūqd ergo hoc q vluim⁹ in hoc mundo dicere possumus vitā. quā humores tumidant. dolores extenuāt. ⁊ ardores exiccāt. area mō bidant. esce inflāt. ieiunia macerāt. ioci dissoluūt. tristitie ꝯsumunt. sollicitudo coarctat. securitas hebetat. diuitie inflāt ⁊ iactant. paupertas deiicit iuuētus extollit. senect⁹ icuruat. infirmitas frāgit. meror deprimit. Et his malis oībus mors furibūda succedit. simulqꝫ cunctis gaudiis isti⁹ miserere visite ita finē īponit. vt cū esse desierit. nō fuisse puteť. Mors ista vitalis. ⁊ vita mortalis. licꝫ his aliisqꝫ sit respersa amaritudinib⁹. pro dolor. q̄ꝫ plurimos suis capit illecebris. ⁊ q̄ꝫ multos suis fallis pmissionib⁹ decipit. Et cū ita p se sit falsa ⁊ amara. vt ēt suos cecos amatores latere nō valeat. tñ īfinitā stultorū multitudinē. aureo calice quē in manu hꝫ. potat. ⁊ psus inebriat. Felices illi q ipsi rari. q familiaritateꝫ ei⁹ recusant. pfūctoria gaudia spernūt. societatē abiiciunt. ne cū peūte deceptrice ⁊ ipsi perire cogantur.

¶ De felicitate vite quaꝫ preparauit deus diligentibus se. Cap. 21.

O Tu vita quā preparauit deus his qui diligūt eū. vita vitalis. vita beata. vita secura. vita trāqlla. vita pulchra. vita mūda. vita casta. vita scā. vita ignara mortis. nescia tristitie. vita sine labe. sine dolore. sine āxietate. sine corruptiōe. sine pturbatiōe. sine varietate ⁊ mutatiōe. vita toti⁹ elegātie ⁊ dignitatis plenissima. vbi nō ē aduersari⁹ ipugnās. vbi nulla peccati illecebra. vbi est amor pfect⁹. ⁊ timor nullus. vbi dies eternis ⁊ vn⁹ oīum spiritus. vbi deus facie ad facieꝫ cernitur. ⁊ h vite cibo mēs sine defectu satiatur. Libet me tue intēdere cla-

ritati. delectant me bona tua auido corde. q̃to plus valeo mecũ ꝯsiderare. tanto amore tuo langueo. tuo vehemẽti desiderio. tuaq; dulci memoria admoduz delector. Libet itaq; libet in te oculos cordis atollere. statũ mẽtis erigere. affectũ ai ꝯformare. Libet sane de te loq de te audire. de te scribere. de te ꝯferre. de tua btĩtudine ⁊ glĩa. quottidie legeř. ⁊ lecta sepi⁹ sub corde reuoluere. vt vel sic possim ab hui⁹ mortalis perituraeq; vite ardorib⁹. periculis ⁊ sudorib⁹. sub tue vitalis aure. dulci refrigerio trãsire. ⁊ trãsiẽs in sinu tuo fessum caput. dormiturus vel paululũ reclinare. Huius rei grã scripturaꝝ sanctaꝝ amena prata ingredior. viridissimas sñiaꝝ herbas exarando carpo legendo. comedo. frequẽtãdo rumio. atq; ꝯgregãdo tãdez in alta memorie sede repono. vt tali mõ tua dulcedĩe degustata. min⁹ isti⁹ miserrime. vite amaritudines sentiã. O tu vita felicissima. o regnũ vere btm̃ carẽs morte. vacuans fine. cui nulla tpa succedũt eũ. vbi ꝯtinu⁹ siue nocte dies nescit hẽre tps. vbi victor miles illis hymnidicis angeloꝝ sociatus choris. cantat deo sine cessatione canticũ de canticis syon. Nobile perpetua caput amplectẽte corona. Utinam cõcessa mihi peccatoruz venia. moxq; hac carnis sarcina deposita. in tua gaudia verã requiem habiturus intrarem. ⁊ tue ciuitatis ꝑclara atq; speciosa menia coronam vite de manu domini accepturus ingrederer. vt illis sanctissimis choris ĩteressem. vt cũ beatissimis spiritib⁹ glorie conditoris assisterez. vt ꝓsentem christi vultum cernerẽ. vt illud summũ ⁊ ĩeffabile ⁊ ĩcircũscriptũ lumẽ semp aspicerez. sicq; nullo metu mortis affici. s; ð ĩcõruptiõis ꝑpetue muneř letari patuissem sine fine.

¶ De felicitate anime sancte hoc execut⁹. Cap. 22.

Felix aīa que ter/ reno resoluto cō poꝛe. liberacelū3 petit. secura est ⁊ tranqlla. nō timet hostem neq3 moꝛtem. Habet eni3 semp p̄sentē. cernitq3 idesi nenter pulcherrimū dn̄m cui seruiuit. que3 dilexit. ⁊ ad quē tandē leta ⁊ gloꝛio/ sa puenit. Hāc vo tāte bea titudinis gloꝛiā nulla dies minuet. nullus impꝛobus poterit auferre. Uiderunt ea3 filie syon. ⁊ beatissimā p̄dicauerūt. ⁊ regine ⁊ con/ cubine laudauerunt ea3 di cētes. Que est ista q̄ ascen/ dit de deserto delicijs afflu ens inixa sup dilectū suu3? Que est ista que pgredit̄ si cut auroꝛa cōsurgens. pul/ chꝛa vt luna. electa vt sol. terribilis vt castroꝝ acies oꝛdinata? Quā leta erit. fe stinat. currit. cum dilectu3 suū sibi dicētē attonitis au rib' audit. Surge pꝛopera amica mea. speciosa mea. ⁊ veni. iā enī hyems trāsijt. imber abijt ⁊ recessit. floꝛes apparuerunt in terra nr̄a. tp̄s putatiōis aduenit. vox turturis audita est in terra nostra. ficus pꝛotulit gros/ sos suos. floꝛentes vinee de derūt odoꝛem suū. Surge pp̄era amica mea. foꝛmo/ sa mea: colūba mea in foꝛa minibus petre. in cauernis macerie. ostēde mihi faciē tua3. sonet vox tua in auri bus meis. Uox. n. tua dul/ cis. ⁊ facies tua decoꝛa. Ueni electa mea. speciosa mea. colūba mea. imacula ta mea. sponsa mea. veni ⁊ ponā in te thꝛonu3 meum. qꝛ ꝯcupiui spēm tua3. Ue/ ni vt leteris i ꝯspectu meo cu3 angelis meis. quoꝝ so cietas tibi a me repꝛomis/ sa est. Ueni post multa pe/ ricula ⁊ laboꝛes. ⁊ intra in gaudium dn̄i tui. quod ne/ mo tollet a te.

¶ Oꝛatio ad sanctos vt no bis succurrant in pericu/ lis. Capl'm. 23.

Felices sancti dei oēs. q iā trāsistis huius moꝛtalita/ tis pelagus. ⁊ per uenire meruistis ad poꝛtu

perpetue quietis:securitatis:ꝛ pacis:securi ꝛ tranquilli:sempqꝫ festiui atqꝫ gaudētes estis. Obsecro vos ꝑ p̄ris caritatē:q securi estis de vobis:solliciti estote de nobis:securi estis de vestra imarcescibili gloria:solliciti estote d̄ nr̄a mltiplici miseria. Per ip̄m vos rogo:q vos elegit qui vos tales fecit:de cuius pulchritudine iā satiamini:de cuius imortalitate imortales fcī estis: de cuius beatissima visiōe semp gaudetis:estote iugiter memores nostri:subuenite nobis miseris:qui adhuc in saló huius vite circūstantibus agitamur procellis. Uos porte pulcherrime:que in magnā surrexistis altitudinem. adiuuate nos vile pauimētū lōge īferius iacētes. Date manū ꝛ erigite iacentes sup pedes. vt cōualescentes de īfirmitate. fortes efficiamur ī bello. Intercedite ꝛ orate constanter. atqꝫ īdesinēter pro nobis miseris multūqꝫ negligētibus pctōribus: vt ꝑ vestras orationes. vr̄o sancto cōsortio ꝯiungamur. qr aīr salui esse nō possumus. Sumus nāqꝫ valde fragiles. ꝛ nullius v̄tutis bomūciones. aīalia. vētris. ꝛ carnis. mancipia. in qbus vix aliqd̄ virtutis vestigiū apparet. Et tn̄ sub xp̄i ꝯfessione positi. ligno crucis ferimur. nauigātes ꝑ hoc mar̄ magnū ꝛ spaciosuꝫ. vbi sūt reptilia quoꝝ nō ē nūerus vbi sūt aīalia pusilla cū magnis. vbi ē draco seuissim⁹ semp parus ad deuorāduꝫ. Ubi sunt loca piculosa. scilla ꝛ carybdis. ꝛ alia inumerabilia. in quib⁹ naufragāt incauti ꝛ in fide dubij. Orate dn̄m. orate pijssimi. orate oīa agmīa scōꝝ. ꝛ vniuersi cetus beatoꝝ. vt vr̄is precibus meritisqꝫ adiuti. salue naue ꝛ īntegris mercib⁹. ꝑuenire mereamur ad portū perpetue salutis. ꝛ qetis ꝛ cōtinue pacis. ꝛ nunq̄ finiende securitatis.

¶ Anime desiderium ad ciuitatem supernam hierusalem. Caplm. 24.

Mater hierusalē civitas sācta dei. charissima spon sa xpi. Te amat cor meū. pulchritudinem tuā nimiū desiderat mens mea. O q̄ decora. q̄ glio/ sa. q̄ generosa. tu es. Tota pulchra es et macula nō est in te. Exulta et letare for/ mosa filia principis. q2 con cupiuit rex speciem tuā. et amauit decorē tuū. specio/ sus forma pre filijs hōīm. Sed qualis est dilectus tu9 ex dilecto o pulcherrima? Dilectus meus candidus et rubicūdus. electus ex mi libus. Sicut malus īter li/ gna sylvarū. sic dilect9 me9 inter filios. Sub vmbra il lius quē desideraui. ecce le ta sedeo. et fructus eius dul cis gutturi meo. Dilectus meus misit manum suam per foramen. et venter me9 intremuit ad tactū ei9. In lectulo meo per noctē que siui quem diligit aīa mea: quesiui et inueni. teneo nec dimittā illum. donec intro ducat me in domū suam. et in cubiculū suū gloriosi ge nitrix mea. Ibi enī dabis mihi vbera tua abundan/ tius et pfectius. et saciabis me sacietate mirificat. ita vt nec esuriam nec sitiam in eternum. Felix aīa mea semperq3 felix in secula. si in tueri meruero gloriam tuam. beatitudinem tuā. pulchritudinem tuā. por/ tas et muros tuos. et plate/ as tuas. et mansiones tuas mltas. nobilissimos ciues tuos et fortissimū regē tuū in decore suo. Muri nanq3 tui ex lapidib9 pciosis. por/ te tue ex margaritas opti/ mis. platee tue ex auro pu rissimo. in qb9 iocūdū alle/ luia sine ītermissiōe ocinit. māsiōes tue mlte. q̄dris la/ pidib9 fundate saphyris cō structe. laterculis coopte aureis. in qbus nullus īgre dit nisi mūdus nullus hab tat inqnatus. speciosa facta es et suauis. in delitijs tuis mater hierusalē. Nihil in te tale quale hic patimur: q̄lia in hac misera vita cer nimus. Nō sunt in tenebre

aũt nox. aut quelibet diuer sitas tẽporũ. Nõ lucet in te lux lucerne aut splẽdor lu/ ne. vel iubar stellar. sʒ de⁹ de deo. lux de luce sol iusti/ tie sp illuminat te. Agnus cãdidus ⁊ imaculatus: luci dũ ⁊ pulcherrimũ est lumẽ tuũ. Sol tu⁹ ⁊ claritas tua ⁊ oẽ bonũ tuũ hui⁹ pulcher rimi regis ĩdeficiẽs cõtem platio. Ipse rex regũ in me dio tui. ⁊ pueri eius ĩ circui tu ei⁹. Ibi homicidi ange/ lor chori. ibi societas sup/ nor ciuiũ. Ibi dulcis solẽ/ nitas oium ab hac tristi pe regrinatiõe. ad tua gaudia redeũtiũ. Ibi pphetar pro uidus chorus. ibi duoden⁹ aplor numerus. ibi inume rabiliũ martyrũ victo. ex/ ercitus. ibi scõr ↄfessor sa/ cer ↄuẽtus. ibi veri ⁊ pfe/ cti monachi. ibi scẽ mulie/ res que voluptates seculi ⁊ sexus ĩfirmitatẽ vicerunt ibi pueri ⁊ puelle q ãnos su os scĩs morib⁹ trãscẽderũt. ibi sunt oues ⁊ agni. q iam huius voluptas laqos eua serũt. exultãt oẽs in pprijs mãsionibus. dispar est gl'ia singulor. sed cõis est letitia oĩuʒ. Plena ⁊ pfecta ibi re gnat caritas. qr de⁹ est oĩa ĩ oĩb⁹ quẽ sine fine vidẽt. ⁊ sp vidẽdo in ei⁹ amore ardẽt amãt ⁊ laudant. laudãt ⁊ amãt. oẽ opus eor laus dei sine defectione. sine labore. Felix ego ⁊ vere ĩ ppetuuʒ felix. si post resolõnẽ huius corpusculi. audire merue/ ro illa cantica celestis me/ lodie. q̃ cãtanť ad laudẽ re gis eterni. ab illis supne pa trie ciuibus btõrqʒ spũum agminib⁹. Fortunat⁹ ego. nimiũqʒ btũs. si ⁊ ego ipse meruero cãtaŕ ea. ⁊ assisteŕ regi meo. deo meo. ⁊ duci meo. ⁊ cerneŕ eũ ĩ gl'ia suã. sicut ipse polliceri dignat⁹ est. dicens. Pr volo. vt q̃s dedisti mihi sint mecuʒ. vt videãt claritatẽ meã quaʒ habui apud te aĩi ↄstõnem mũdi. Et alibi. Qui mini strat me seqť. ⁊ vbi suʒ ego illic ⁊ mister meus erit. Et iter. qui diligit me diligeť a pr̃e meo. ⁊ ego diligã euʒ ⁊ manifestabo ei meipsuʒ.

¶ Hymnus de gloria paradisi. Caplm. 25.

Ad perẽnis vite fõtes mens sitiuit arida.
Claustra carnis presto rangi. clausa querit anima.
Gliscit. ãbit. eluctat̄ exul frui patria.
Dum pressuris ac erũnis se gemit obnoxiam.
Quam amisit cum deliq̄t contemplatur gloriam.
Presens malum auget boni perditi memoriam.
Naʒ quis promat summe pacis q̃ta sit letitia.
Ubi viuis margaritis surgum edificia?
Auro celsa micant tecta. radiant triclinia?
Solis gẽmis preciosis hec structura nectitur.
Auro mũdo tanq̃ vitro. vrbis via sternitur
Ab est limus. deest fimus. luces nulla cernitur.
Hyems horrens. estas torrẽs. illic nunq̃ seuiunt.
Flos perpetuus rosarum ver agit perpetuum.
Candent lilia. rubescit crocus. sudat balsamum.
Virent prata. vernant sata: riui mellis influunt.
Pigmentoꝝ spirat odor liquor et aromatum.
Pendent poma floridorũ nõ lapsura nemorum.
Nõ alternat luna vices sol vel cursus syderum.
Agnus est felicis vrbis lumen coinciduum.
Nox et tẽpus desunt ei dieʒ fert cõtinuum.
Nam et sancti quiqʒ velut sol p̄clarus rutilant.
Post triumphum coronati mutuo cõiubilant.
Et prostrati pugnas hostis iam securi numerant.
Omni labe d̄fecati carnis bella nesciunt.
Caro facta spiritaľ et mẽs vnum sentiunt.
Pace multa pfruẽtes scandala non perferunt.
Mutabilib' exuti repetũt originem.
Et presentẽ veritatis cõtẽplantur speciem.
Hinc vitalẽ viui fontis hauriunt dulcedinem.

Inde statū semp idē exeuntes cupiunt.
Clari viuidi iocūdi nullis petant casibus.
Absunt morbi semper sanis senectus iuuenibus.
Hinc perenne tenent esse. nā transire transijt.
Inde virent virgent florēt. corruptella corruit.
Immortalitatis vigor mōtis ius absorbuit.
Qui sciente cūcta sciūt. qd nescire nequeunt?
Nā et pectoris arcbana penetrant alterutrum.
Unum volunt. vnum nolunt. vnitas est mentiu3.
Licet cuiq3 sit diuersum p labore meritum.
Caritas hec suum facit qd dum amat alterum.
Proprioꝝ sic singulorum cōmune fit omnium.
Ubi corpus illicoiure ꝯgregantur aquile.
Quo cum angelis et sancte et creentur anime.
Uno pane viuūt ciues vtriusq3 patrie.
Auidi et semp pleni. quod habent desiderant.
Non satietas fastidit. neq3 fames cruciat.
Inhiantes semper edunt. et edentes inhiant.
Nouas semper armonias vox meloda conceperat.
Et in iubilu3 prolata mulcens aures organa.
Digna per quē sunt victores regi dant preconia.
Felix celi que presentu3 regem cernit anima.
Et sede spectet alta orbis volui machina.
Solem lunam et globosa3 cum planetis sydera.
Christe palma bellatoru3 hoc in municipium.
Introduc me solutum militare cingulum.
Fac consortē donatiui beatorum ciuium.
Probes vires I exausto laboranti prelio.
Ut quietem post precinctū debeas emerito.
Teq3 merear potiri sine fine premio. Amen.

¶ Laus continua qua3 facit anima ex contemplatione superne diuinitatis. Capitulum. 26.

Benedic anĩa mea dño. ⁊ oĩa que itra me sũt nomini sancto eius. Benedic anima mea domino ⁊ noli obliuisci omnes retributiões ei⁹. Benedicite domĩo omnia opa eius in omni loco dominationis eius. Benedic aĩa mea dño. Laudemus deũ quẽ laudãt angeli. adorant dominatiões. tremũt potestates. cui cherubin ⁊ seraphin incessabili voce ꝓclamãt. Sanctus. sanctus. sanctus. Jungamus voces nostras vocibus angelorũ sanctorũ. ⁊ cõmunẽ domĩnũ laudemus pro modulo nostro. Jlli enim laudant dñm purissime ⁊ incessanter. quia semper ĩherent ⁊ incessanter. qui semp inherent contemplationi diuine. non per speculum ⁊ in enigmate. sꝫ facie ad faciẽ. Sed qs dicere vel cogitare sufficiat qualis sit in cõspectu domini dei oĩpotentis illa beatoꝝ spirituũ inumerabilis mltitudo? Que sit in eis sine fine festiuitas visionis dei? Que leticia sine defectu? Qui amoris ardor. non crucians sed delectans? Quod sit in eis desiderium visionis dei cuꝫ sacietas cum desiderio in quibus nec desideriũ penã generat nec sacietas fastidiuꝫ parit? Quomodo inherendo summe beatitudini fiũt beati? Qño cõiuncti vero lumini facti sũt lux? Quomodo semper aspicientes ĩcõmutabilẽ trinitatẽ. mutati sunt ĩcõmutabilitatẽ? Sed quãdo illam angelice dignitatis celsitudinẽ comprehendere poterimus? qꝫ do nec ipsius anime nostre naturam inuestigare valemus? Qualis viuificat potest. se antẽ in sanctis cogitationibus vt volet cõstringere nõ põt. Qualis est ista tam fortis. tã infirma. tam praua. tã magna. que rimatur secreta dei ⁊ celestia cõtemplatur. atqꝫ humanis cõmodis multarũ artium periciã pspicaci ingenio aduenisse pbat? Qualis ergo est ista q̃ tã mlta de ceteris

nouit. et se qualiter facta sit prorsus ignorat? Licet enim nonnulla ambigua a quibusdam eius origine proferant. inuenimus tamen eam esse quandam intellectualem spiritum. per creatoris potentiam factum immortaliter iuxta modum suum viuentem mortale corpus quod sustinet viuificantem. mutabilitati subiectum. obliuioni deditum que timor sepe afficit. leticia extollit. o res mira omniumque stupore dignissima De deo quidem creatore omnium qui est incomprehensibilis et ineffabilis. excelsa et mirabilia nimis omni remota ambiguitate legimus. loquimur. et scribimus. De angelis autem et animabus quicquid dicimus non tam euidenter approbare possumus. sed transeat ab his animus. et transcendat omne quod creatum est. currat et ascendat et volitet et pertranseat. et in eum qui creauit omnia quantum potest oculos fidei dirigat. Faciam ergo gradus ascensionis in corde meo et per ipsos ascendam animam meam et per ipsam mentem meam ascendam ad dominum meum qui capiti meo desuper manet. Quicquid visibiliter cernitur. quicquid spiritualiter imaginatur. forti manu ab intuitu cordis et mentis procul remoueatur. solus intellectus purus et simplex incedens. rapido volatu ad ipsum perueniat conditorem angelorum. et animarum et omnium rerum. Mens illa beata que ima deserit. summa petit. que ponit in arduis. sedem habitationis sue. et de summis rupibus contemplatur solem iustitie. aquilinis obtutibus. Nihil enim tam pulchrum atque iocundum. quam ipsum solum mentis intuitu et cordis auiditate contemplari deum. et miro modo inuisibiliter cernere inuisibilem. sicque aliam non istam gustare dulcedinem. et inspicere aliam. non istam lucem. Lux enim ista que loco clauditur. tempore finitur. noctium interruptione variatur. et quam communem cum vermibus et pecoribus habemus. in comparatione illius summe lucis non est lux dicenda sed nox.

¶ Quid quodammodo deũ cernere ⁊ tenere ⁊ qualr̃ sit de deo sentiẽdũ. Capl'z.27.

Quamquã autẽ illa sũma ⁊ icõmutabilis essentia. lux vera. lux ẽficiẽs lux angelorũ a nemine conspici valeat in hac vita. qd premiũ sanctis reseruatur in celesti gloria. illud tamẽ credere ⁊ intelligere ⁊ sentiri ⁊ ardenter ĩbiare. quodãmodo illũ cernere ẽ atq3 tenere. Sonet itaq3 vox super angelos ⁊ hõ intẽta mẽte contẽplef deũ. verbis q̃bus põt. suas illi dicat laudes. Justũ nãq3 est vt creatura suũ laudet creatorẽ3. Ipse enĩ ad laudãdũ se nos creauit. q nostris nõ ĩdiget laudibus. Est aũt virtus in cõprehensibilis nullins ĩdigẽs ipse sibi sufficiens magnus dominus deus noster ⁊ magna ṽtus eius ⁊ sapiẽtie eius nõ est numer⁹. magnus dñs deus noster ⁊ laudabilis valde. Nunc itaq3 mens diligat: lingua canat manus scribat. atq3 in his ſcis studijs fidelis anim⁹ se toto exerceat. Huius vide licet celestis theorice: suauissimis dapibus vir desideriorum. ⁊ celestium contẽplator assidue reficiamur. vt hoc celesti pabulo sagi natus clamet clamore magno clamet totis medullis cordis. clamet ĩ iubilo ⁊ ardentissimo mentis desiderio dicat.

¶ Oratio explicans plurimas deitatis proprietates. Capitulum. 28.

O Sũme optĩe. opotẽtissime. misericordissime. iustissime. secretissime. presentissime. pulcherrime. ⁊ fortissime stabilis ⁊ incõprehensibilis. ĩuisibilis oĩa vidẽs. ĩmutabilis. oĩa mutãs. ĩmortal'. illocal'. ĩnterminus. ĩcircũscriptis. nusq̃ finit⁹. ĩestimabilis. ĩeffabilis. inscrutabilis. ĩmot⁹. oĩa mouens inuestigabilis. ĩdicibilis. metuẽdus. atq3 terribilis: honorãdus atq3 timẽdus. venerãd⁹ atq3 reuerẽdus. Nũq̃ nou⁹. nũq̃

vetus. Inouās oia. ⁊ in vetustatē pducens supbos ⁊ nesciunt. Sēpq; agens. semp qetus. colligēs ⁊ nō egens: oia portās sine onere oia iplens sine inclusiōe oia creans. Protegens. nutriēs. ⁊ pficiēs. Querēs cū nihil dsit tibi. Amās nec estuas. zelās ⁊ securus es. Penitet te. ⁊ non doles. Irasceris ⁊ trāqllus es. Opa mutas s; nō ꝯsiliū. Recipis qđ inuenis: ⁊ nunq̄ amisisti. Nūq̄ inops ⁊ gaudēs lucris nunquā auarꝰ ⁊ vsuras exigis. Superogaẗ tibi vt debeas ⁊ qs h; qcq̄ nō tuū;? Reddis debita: nulli debens donas debita nihil perdens. Qui solus viuificas oia. q creasti oia q vbiq; es ⁊ vbiq; totus: qui sentiri potes: videri non potes: q nusquā dees. ⁊ tñ ab iniquoꝝ cogitationibꝰ lōge es. Qui nec ibi dees vbi lōge es. q: vbi non es p grām. ades p vindictā. Qui oia tangis. nec tñ oia tangis equaliẗ. Quedam. n. tāgis vt sint viuāt ⁊ sentiant. non tñ vt discernant. Quedā vero tāgis vt sint viuant sentiant ⁊ discernant. Et cū tibi metipsi nūquā dissimilis sis. dissimiliẗ tñ tāgis dissimilia. qui vbiq; semp p̄sens es: ⁊ inueniri vix potes. Quē stantem seqmur ⁊ apprehēdere nō valemꝰ. Qui tenes oia implens oia. circūplecteris omnia: super excedis oia: sustines oia. Neq; ex alia parte sustines. atq; ex alia parte suparis. neq; ex alia parte iples. ⁊ ex alia circūplecteris. sed circūplectendo imples. ⁊ implendo supexcedis. ⁊ supexcedendo sustines. Qui doces corda fidelium sine strepitu verboꝝ. Qui attēdis a fine vsq; ad finē fortiter. ⁊ disponis oia suauiter. Qui locis nō distenderis. nec tēporibus variaris. Neq; habes accessus. recessus. sed habitas lucem inaccessibilem. quam nullus homo videre pōt. In te manēs quietus. vbiq; circuis totū. vbiq; prorsus totus. Non enim scindi vel diuidi poteris. q: vere

vnus es nec in partes effu/
ceris. qz totus totuз tenes.
totum imples. totum illu/
stras ꝛ possides. Huius vi
delicet mysterij imensaз ꝓ
funditateз mens humana
ꝯcipere non pōt. nec orato
ria ligua enarrare. neqз dif
fusi sermões nec bibliothe
caruз volumina queunt ex
plicare. Si totũ mũdum li
bri repleāt. tua scia inenar
rabilis explicari nõ potest.
qm̃ vere indicibilis es. nul
lo mõ scribi potes neqз cõ/
cludi. es fons lucis diuine.
ꝛ sol claritatis eterne. Ma
gnus. n. es sine quãtitate. ꝛ
ideo imensus. Bonꝰ es si/
ne qualitate ꝛ ideo vere ꝛ
sũme bonus. ꝛ nemo bonꝰ
nisi tu solus. cuius volũtas
est opus. cuius velle posse
est. Qui oĩa de nihilo crea
sti. que sola volũtate tua fe
cisti. Qui oẽm creaturam
absqз indigẽtia aliqua pos
sides. ꝛ sine labore guber/
nas. ꝛ absqз tedio regis. Et
nihil est qđ ꝑturbat ordinẽ
imperij tui vel in sũmis vł
in imis. Qui in omnibꝰ lo
cis sine loco haberis. ꝛ om
nia contines sine ambitu.
ꝛ vbiqз es presens sine situ
ꝛ motu. Qui nec mali au/
ctores. qđqз facere non po
tes. qui nihil nõ potes neqз
vnquam te aliquid fecisse
penituit. nec vllius cõmo/
tionis animi tue tempesta/
te turbaris. nec totius ter/
re pericula dãnum tuũ est.
Nulla flagitia vel scelera
ꝓbas aut iperas. Nũquaз
mentiris on. i. existens. qz
eterna veritas es. Cuius
vnius bonitate facti sumꝰ.
ꝛ iustitia penas luminis: ꝛ
clemẽtia liberamur. Naз
nihil celeste. nihil igneum.
nihil terrenum nihilqз qđ
corpus sensus attingat pro
te colẽdum est. qui vere es
qđ es. ꝛ non mutaris. Cui
maxime conuenit illud qđ
greci dicunt on. latini exi/
stens est. qđ semꝑ idem ip/
se es ꝛ ãni tui nõ deficient.
Hec ꝛ alia multa docuit
me sancta mater ecclesia.
cuius factus sum membrũ
per grãm tuaз. Docuit me
sane te solum ꝛ vnum ꝛ ve

rum deum. non esse corpo/reum et passibile. Nihilque de substātia tua. vel natura vllo modo eē violabile aut cōmutabile. aut cōpositum vel factū. Et ideo certum est corporeis oculis te non posse sentiri. sed nec ab vllo mortalium in ppria eēntia aliquādo potuisse videri. Hinc etenim patēter datur intelligi q vnde angeli te intuent. inde et nos post hanc vitā te videbimus. Sed nec ipsi profecto te videre possunt sicuti es. nulli denique alij tota nisi tibi soli. nota est omnipotens trinitas.

De vnitate personarum et pluralitate i deo. Ca. 29.

Tu vero vnitas es diuinitatis personarum plalite multiplex. numerabiliter es inumerabilis. ac idcirco mensurabilr imensurabilis. et ponderabilr ipōderabilis. Non. n. sūme bonitatis que tu ipse es pfitemur originē. ex qua oia. p quā oia. in qua omnia. sed eius pticipatiōe dicim⁹ oia bona. Nā tua diuina essentia sp caruit ac caret mā. lʒ nō careat forma. forma. s. iformata forma formarū. forma formosissima. quam dū ipmis q̄si sigillum reb⁹ singulis. eas sine tui augmēti aut tui detrimēti mutabilitate pculdubio a te facis differre. Quicqd aūt in nā creaturarum est creatura tua est. O vna trinitas. et trina vnitas deus. cui⁹ oipotētia oia possidet et regit et iplet q̄ creauit. Nec iō te iplē oia dicim⁹ vt te ptineant. sʒ vt ipsa poti⁹ a te ptineant. nec pticulati iples oia. nec vlla ten⁹ ita putādū ē vt vnaq̄q; creatura pro magnitudine portiōis sue capiat te. i. maxima mai⁹ et mīma min⁹. dū sis poti⁹ ipse in oib⁹ siue oia in te. Cui⁹ oipotentia pcludit vniuersa. nec euadendi potētiam tuā. qs adituʒ inuenire poterit. Qui enim te non hʒ placatū. nequaq̄ʒ euadet iratū. sic scriptū est. Neqʒ ab oriēte neqʒ ab occidēte neqʒ a deser

tis montib'qm deus iudex est. Et alibi. Quo ibo a spiritu tuo. ꝛ quo a facie tua fugiā: Immensitas diuine magnitudinis tue ista ē vt intelligam'te intra oīa. sed nō inclusum. extra oīa sed nō exclusuꝫ. Et iō interioꝛ es. vt oīa ꝯtineas. ꝛ iō exterioꝛ es vt icircūscripte magnitudinis tue immēsitate oīa cōcludas. Per id ergo qḋ exterioꝛ es. ostēderis eē creatoꝛ. per id vō qḋ interioꝛ es gubernatoꝛ oīum demōstraris. ac ne oīa q̄ creata sunt. sine te essent. iterioꝛ es. exterioꝛ vero vt oīa includanť a te. nō locali magnitudine. sꝫ potētiali p̄sentia: q vbiqꝫ p̄sens es. ꝛ oīa tibi p̄sentia q̄ꝫuis qdaꝫ itelligant. qdam vero nō itelligāt. Inseparabilis ergo nature tue vnitas. separabiles nō pōt hr̄e psonas. qꝛ sicut es trinitas in vnitate. ꝛ vnitas in trinitate. sic separationē nō potes hr̄e psonaꝝ. Noīantur qdem ille psone aliqñ singule. sed ita te voluisti deus trinitas insepabilē ostēdere in psonis. vt nullū tibi nomē sit in qualibet psona qḋ nō ad aliaꝫ sꝫ relationis regulā referať. sicut pr̄ ad filium. ꝛ filius ad patrē. sic spūs sctūs ad p̄reꝫ ꝛ filiū verissime referť. Ea vero noīa. que substātiam. vel psonā. vel potētiā. vel essentiā tuā significant. vel qcqd ꝓprie dr̄ deus oībus psonis equaľr ꝯueniunt. vt de' magnus. oīps eternus. ꝛ oīa que nāliter de deo dicūtur. Non est ergo aliqḋ nature nomen qḋ sic tibi deo patri conuenire valeat. vt aut filio tuo. aut spūi sctō ꝯuenire neq̄at. Dicim' te patrē nāliter esse deuꝫ. sed nāliter est filius de' nāliter ꝛ spūs sctūs. nō tñ tres dij. sed vnus nāliter de' pr̄ ꝛ filius ꝛ spūs sanctus. Idcirco inseparabilis es sctā trinitas in psonis. sensu itelligenda. q̄ꝫuis voce separabilia habeas noīa. qua pluralem numerū in nature nominib' nullatenus recipis. In hoc enim ostendiť psonas non posse diuidi in san/

cta trinitate que vnus deus verus est. qz cuiuslibet psone nomē semp ad alterā respicit psonā. Si prem dico. filiū ostēdo. si filiū nolo. patrē pdico. si spm scm appello: alicuius esse spm necesse est intelligi. s. patris et filij. Hec est. n. fides vera veniens de sacra doctrina. hec certe ē fides catholica et orthodoxa. quam me docuit deus in sinu matris ecclesie: gratia sua.

¶ Oratio ad sanctaz trinitatem. Cap. 30.

Inuocat itaqz domine te fides mea quā dedisti mihi pp bonitatē tuaz ad salutationē meaz. Fides lis aūt aīa ex fide viuit. tenet in spe qđ videbit in re. Inuocat te deus me' casta cōscīa mea. et suauis amor fidei mee. qz excussis ignorantie tenebris. ad veritatis intelligētiā pduxisti. et quā a stulta seculi amaritudīe eruisti. atqz adhibita tue dulcedinis charitate iocundam mihi et mellifluā reddidisti. Inuocat te trinitas beata vox clara. et sincerus amor fidei mee quā ab ipsis enutriens cunabulis illumīasti semp p illustrationē gre tue. et qz adaugēs cōfirmasti in me p documēta matris ecclesie. Te inuoco beata et bndicta et gloriosa trinitas. pr et fili' et spūs sanctus. deus dns. paraclyt'. caritas. gra cōicatio. Genitor. genitus. regenerans. Lux lumē. ex lumine vo: vera illumīatio. Fons: flumē irrigatio. Ab vno oīa: per vnū oīa. in vno oīa. A quo. p quē. in quo oīa. Viuēs vita. vita a viuēte. viuētiū viuificator. Unus a se vnus ab vno. vn' ab ambobus. On a se. on ab altero: on ab vtroqz. Uerax pater. veritas filius. veritas spūs sctūs. Una ergo pr: logos. paraclytusqz essentia. vna virtus. vna bonitas. vna beatitudo. a quo. per quē. et in quo beata sūt oīa. quecūqz beata sunt.

¶ Qđ deus vera et sūma vita est. Caplm. 31.

D Eus vera & summa vita a quo p quez. & in quo viuunt oia qcunqz vere & beate viuunt. Deus bonu & pulchrum a quo p quem. & in quo bona & pulchra sunt. Deus cui' nos fides excitat. spes erigit. caritas iungit. De' qui petit. te iubes & inueniri te facis: & pulsanti apis. De' a quo auerti cadere est ad quem couerti surgere est. in quo manere psistere est. Deus que nemo amittit nisi deceptus. nemo qrit nisi admonit'. nemo inuenit nisi purgatus. Deus que nosse viuere est. cui seruire regnare e. que laudare sal' & gaudiuz aie est. Te labijs & corde oiqz qua valeo virtute laudabo. bndico atqz adoro. tueqz clementie & bonitati pro vniuersis bnficijs tuis gras refero. & hymnu glorie tue cano sctus sctus. sanct'. Te inuoco o beata trinitas vt venias in me. & teplu me facias dignu glorie tue. Rogo patre per filium. Rogo filiu per prez. Rogo spum sanctu per patrem & filiuz. vt oia vicina elogent a me. & oes sancte virtutes platentur in me. Deus imense a quo oia. p quem oia. in quo oia facta sunt. visibilia & inuisibilia. Qui opa tua extra circundas & intra reples. supra tegis. & ifra fers. Custodi me opus manuu tuaz in te sperantem. & in tua solumodo mia pfidetez. Custodi me qso hic & vbiqz. nuc & semper. intus & foris. ante & retro. supra & infra. circucirca. ita vt in me nullus pateat locus insidijs inimicoz. Tu es de' oipotens. custos & ptector oium in te sperantiu. sine quo nemo est tu'. nemo o piculis liberatus. Tu es deus & non est alius de' pter te. neqz in celo sursum neqz in terra deorsuz. qui facis magnalia & mirabilia & inscrutabilia quoru no est numerus. Te decet laus. te decet honor. te decet hymn'. tibi oes angeli. tibi celi. & vniuerse potesta

tes. hymnos dicût et laudes indesinenter concinunt. vt pote creatori. creature. dño serui. regi. milites. te sanctam et indiuiduam trinitatem ois creatura magnificat. ois spûs laudat.

Laus angelorum et hominum. Cap. 32.

Tibi sctî et humiles corde tibi spiritus et aie iustorû. tibi oës supni ciues et cûcti beatoꝝ spirituum ordines. gloriâ et honorê suppłr adorâtes concinunt sine fine. Laudât te dñe illi supni ciues magnifice et honorabiłr. Laudat te hô magna portio creature tue. Sed et ego pctôr homuncio. desiderio magno cupio te laudare. amare te opto: amore pcipuo. De⁹ meus vita mea. fortitudo mea. et laudatio mea. dignare me laudare te. Da mihi lumê i corde. verbuz in ore. vt cor meû meditet gloriam tuâ. et lingua mea tota die câtet laudes tuas. Sz qz nô est pulchra laus in ore peccatoris. et qz vir pollutus labijs ego suz. mûda obsecro cor meû ab omni inqnamêto. sctifica me sanctificator oîps interius et exterius. et fac me dignuz laudibus tuis. Suscipe benigne et acceptabiłr de manu cordis et de mêtis amore. suscipe sacrificiuz labiorum meoꝝ. fiatqz accepta bile in ꝯspectu tuo. et ascendat ad te in odorê suauitatis. Memoria tua sancta et dulcedo tua briſſima possideat totâ aîam meaz. atqz in inuisibiliû amorez rapiat eâ. Trâseat de visibilibus ad inuisibilia. de terrenis ad celestia. de tpalibus ad eterna. trâseat et videat visionê mirabilez. O eterna veritas. et vera caritas: et cara eternitas. tu es deus me⁹ ad te suspiro nocte ac die. tibi ibio tibi intêdo. ad te puenire ꝺsidero. q nouit te: nouit vitatê. nouit eternitatê. Tu veritas sup oîa pſides. quem vt debimus sicut es cum ptrâsierit hec vita ceca et mortalis, in q

of nobis. vbi est deus tu'?
Et ego dico. deus me' vbi
ex? Respiro in te paululuz
cum effundo sup te alam
meam. in voce exultatiōis
& ɔfessionis soni édulātis &
festiuitatez celebrātis. & ad
huc tristis est. q2 relabitur
& fit abissus. vel qn potius
sentit se adhuc esse abissuz.
Dicit ei. fides mea quā ac/
cēdisti in nocte ante pedes
meos. Quare tristis es aia
mea. & quare ɔturbas me?
spera in deo. lucerna pedi/
bus meis verbū eius. Spe
ra & pseuera donec ptran/
seat nox mater iniquoꝝ. do
nec pertrāseat ira dei. cui'
fuimus aliqñ filij: Fuimus
enim aliqñ tenebre. donec
trāseant iste penitus quarū
residua adhuc trahim' in
corpore pp pctm̄ mortuo.
Donec aspiret dies & iclinē/
tur vmbre. spera i dño ma
ne astabo. & cōtemplabor.
semperqz ɔfitebor ei. Ma/
ne astabo & videbo saluta/
re vult' mei deū meū. q vi/
uificat mortalia corpa no/
stra. pp inhabitātez spm̄ ei'
in nobis. vt iaz sumus lux.
duz adhuc spe salui facti su
mus & filij lucis & filij diei.
nō noctis. neqz tenebrarū.
Fuimus. n. aliqñ tenebre.
nūc aūt lux in te deus nr̄. &
tū adhuc per fidē nec dū p
spēm. Spes que vr̄ non est
spes. Laudāt te dñe illi po/
puli angeloꝝ tuoꝝ imorta
les. & glorificant nomē tuū
celestes virtutes. que non
hñt opus legere hanc scri/
pturā nr̄am. & cognoscere
te sanctā & idiuiduā trinita
tem. Uident. n. faciem tuā
semp. & ibi legūt sine sylla/
bis tempoꝝ. qd velit eter/
na volūtas tua. legunt. eli
gūt & diligūt semperqz legūt
& nunqz pterit id qd legūt.
Eligēdo & diligēdo. legūt
ipsam imutabilitatē ɔsilij
tui. & non claudet codex eo
rū nec plicabit liber eoruz
qm̄ tu ipse illis. & es. & eris
in eternuz. O beate nimiū
ille celorum virtutes que
laudare te possunt sancte &
purissime. cum nimia dul/
cedine & ieffabili exultatio
ne. ide laudāt vñ gaudent

qz semp videt vñ gaudere valeāt ꝛ laudare. Nos vo mole carnis pressi. ꝛ procul a vultu tuo in hac peregrinatione positi. atqz p mūdanas varietates distenti. digne laudare nequimus. laudamus tñ p fidē nō p spēm illi vo angelici spūs p spēm nō p fidē. Hoc enī caro facit vt multo aliter laudemus q̄ȝ illi. Sȝ licȝ diuersis modis laudes dicamus tu vnus es deus creator oīuȝ cui sacrificiū laudis in celo ꝛ in terra offert. pueturi tñ mīa tua ad eoꝝ cōsortium cū qbus te semp videbim⁹ ꝛ sine fine laudabim⁹. Tribue dñe vt donec in hoc fragili corpe positus sum. laudet te cor meū laudet te lingua mea. ꝛ oīa ossa mea dicāt. dñe qs silis tui? Tu es deus opus quē trinū in psonis ꝛ vnū in substātia deitatis colimus ꝛ adoram⁹ patrē ingenitū: filiū de p̄re vnigenitū: spm̄ scūm de vtroqȝ procedentē. ꝛ in vtroqȝ permanētē: sanctā ꝛ indiuiduā trinitatem vnū deū omnipotentē: qui cū non essem⁹ potēter fecisti nos. ꝛ cū perditi fuissemus culpa nostra pietate ꝛ bonitate tua mirabiliter recuperasti nos ne sinas nos esse ingratos obsecro taȝ tātis beneficijs ꝛ indignos. taȝ multis miserationibus. Te deprecor. supplico. ꝛ rogo. auge fideȝ auge spem. auge charitatem. Fac nos per ipsam grām tuā semp in fide stabiles: ꝛ in opere efficaces. vt per fidē rectā: ꝛ condigna fide in opera. ad vitam te miserāte perueniamus eternā: vt ibi vidētes grām tuā: sicuti est adoremus maiestateȝ tuaȝ: ꝛ dicamus pariter q̄s dignos feceris videre gl̄iaȝ tuā. Gloria patri qui creauit nos. gloria filio qui redimit nos. gl̄ia spiritui sancto q sanctificauit nos. gloria summe ꝛ indiuidue trinitati cuius opera īseparabilia sunt: cuius imperium sine fine manet. Te decet laus. te decet hymnus tibi debet oīs honor. tibi benedictio ꝛ claritas. tibi gratia

rum actio. tibi honor virtus et fortitudo deo nostro in secula seculorum amen.

¶ Hic cõquerit hõ q̄ non cõpungit in cõtẽplatiõe ex quo angeli quoq3 tremunt deum videntes. Cap. 33.

Ignosce domine. ignosce pie. ignosce et miserere parce ignorãtie mee. et multe imperfectioni mee. Noli me tanq̄3 temerarium reprobare q̄ audeã seruus vtinã vel bonus. et nõ ẽtiam utilis et malus. et iõ valde malus: q2 te oĩpotẽtẽ deum nr̃m: terribilẽ et nimis metuendũ sine cordis ꝯtritiõe et lachrymarũ fonte: sine reuerentia debita et tremore laudo bñdico atq3 adoro. Si enĩ angeli te adorantes et laudantes tremunt mira exultatiõe repleti. ego peccator dñ tibi assisto laudes dico sacrificium offero: cur nõ corde pauco. vultu palleo: labijs tremo toto corpore ihorresco sicq3 aboris lachrymis coram te indesinenter lugeo? Uolo sed nõ valeo: q2 neq3 q̄ desidero. Hinc enim mecũ vehemẽter admiror dñ te nimis terribilem oculis fidei cerno. Sed qs hoc sine ope gratie tue? vniuersa enĩ salus nostra: magna misericordia tua. Miserũ me. quõ sic insensata facta est aĩa mea. vt non terreat terrore nimio: dũ stat ante deũ: et suas illi laudes decẽtat? Miserum me. quomõ sic induruit cor meũ: vt oculi mei ĩdesinenter nõ ꝑducãt flumina lachrymarũ dum ꝯseruus sermocionatur corã dño suo. hõ cũ dõ et creatura cũ creatore. q fact᷒ ẽ ex limo cũ eo q oĩa fecit ex nihilo? Ecce dñe pono me añ te. et qd in secretis d me sentio: fraternis aurib᷒ nõ taceo. Tu diues in mĩa. et largus in premijs: da mihi d bonis tuis vt ex eis seruiã tibi. Nõ. n. aliunde possumus seruire: neq3 tibi placer̃ nisi de tuo munere. Confige queso timore tuo carnes meas letetur cor meũ vt timeat nomen tuũ. Utinã sic te time

ret peccatrix aīa. quō ille vir sanctus qui dixit. Semper enī quasi tumentes sup me fluctus timui deū. Dator enī oīum bonoꝝ deꝰ: da mihi inſ laudes tuas fontē lachrymaꝝ. simul cū cordis puritate ⁊ mētis iubilatōe. vt pfecte te diligēs ⁊ digne te laudās. ipo cordis palato sētiā. gustē ⁊ sapiā. ꝙ dulcis ⁊ suauis es dñe. sic scriptū ē. Gustate ⁊ videte qm̄ suauis est dñs. Btūs vir q sperat in eo: beatus populus qui scit iubilationē: beatus vir cuius est auxilinm abs te. ascensiones in corde suo disposuit in valle lachrymarū. in loco quē posuit. Btī mundo corde qm̄ ipsi deum videbunt. Beati qui habitāt in domo tua domine: in secula seculoꝝ laudabunt te.

¶ Oratio cor multuꝫ mouēs ad deuotionē ⁊ diuinū amorē. Caplm. 34.

Iesu nr̄a redemptio. amor ⁊ desiderīū. ds de deo. adesto mihi famulo tuo. Te inuoco ad te clamo clamore magno in toto corde meo. Te inuoco aīaꝫ meā. itra ī eā ⁊ coapta eā tibi. vt possideas eā sine ruga ⁊ sine macla. Mūdissimo nāqꝫ dño mūda debet bitatio. Sāctificata ḡ me vas tuū qd fecisti. de malitia euacua ī ple de grā ⁊ plenū ꝯserua. ita vt dignū bitatiōis tue efficiar tēplū h ⁊ ī ppetuū. Dulcissime: benignissime. amātissime carissime. potētissime. desideratissime. pciosissime. amabilis. pulcherrīe. tu melle dulcior. lacte ⁊ niue cādidior. nectar suauior gēmis ⁊ auro pciosior. cūctisqꝫ terraꝝ diuicijs ⁊ honorib' mihi carior. qd dico ds meus. vna spes mea: tam grādis mīa mea. qd dico dulcedo felix ⁊ secura. qd dico dū talia dico? Dico qd valeo ſꝫ nō dico qd debeo. vtinā possem talia dicere q̄lia illi hymnicidi angeloꝝ chori. O ꝙ libēter me ī tuis laudibus totū effunderem. O ꝙ deuotissime illa celestis melodie

cantica ad laudes et gloriam nominis tui in medio ecclesie infatigabilis perorare. Sed quia talia non possum nunquid tacebo? Ve tacentibus de te. quoniam ora mutorum resoluis. et linguas infantium facis desertas. Ve tacentibus de te quoniam ipsi loquaces muti sunt. cum non tuas laudes dicunt. Quis digne te laudare potest? O ineffabilis virtus et sapientia patris. Et quoniam nulla inuenio verba quibus te sufficienter valeam explanare. cuncti potens et omnisciu verbum. dicam iterum quod valeo. donec iubeas me venire ad te. vbi possim dicere quod te decet. et me oportet. Et ideo suppliciter rogo. vt non respicias tantum ad id quod modo dico. sed ad id quod dicere opto. Cupio enim desiderio magno. de te loqui quod oportet et decet. quia te decet laus. te decet hymnus. tibique debetur omnis honor. Scis quia occultorum. cognitor deus. quoniam celo terra. et omnibus que in ea sunt. tu mihi acceptior. tu mihi amabilior es. diligo enim te super celum et terram et cetera omnia que in eis sunt et immo amore nominis tui quia transitoria sunt. procul dubio amanda non sunt. Amo te deus meus amore magno. magisque te amare cupio. Da mihi vt amem te semper quantum volo. quantum debeo. vt tu solus sis tota intentio mea et omnis meditatio mea. Te meditetur per dies sine cessatione. te sentiam per soporem in nocte. te alloquatur spiritus meus tecum fabuletur mens mea. Lumine sancte visionis illustretur cor meum. vt te rectore. te duce. ambulem de virtute in virtutem. tandemque videam te deum deorum in syon. nunc quidem per speculum in enigmate. tunc autem facie ad faciem. vbi cognoscam te sicut et cognitus sum. Beati mundo corde. quoniam ipsi deum videbunt. Beati qui habitant in domo tua domine in secula seculorum laudabunt te. Rogo itaque te domine per omnes miserationes tuas quibus de morte eterna liberati sumus. mollifica cor meum. durum et lapideum. saxeum et ferreum. tua sacratissima et

potēti vnctione. ⁊ fac me ꝑ ignē cōpunctionis corā te. oi hora. hostiā viuaꝫ fieri. Fac me in tuo ꝯspectu cor ꝯtritū ⁊ humiliatū semper hr̄e cū lachrymaꝝ abūdantiaꝫ. Fac me ex tuo deside/rio huic mūdo funditus extingui. ⁊ trāseūtiū reꝝ obli/uisci pre magnitudīe timoris ⁊ amoris tui. vsqꝫ adeo vt de tp̄alibꝰ nō lugeaꝫ nec gaudeā: nec metuā aliquid tp̄ale. nec diligā: nec blan/dis corrūpar nec aduersis ꝯcutiar. Et q̄r tua valida ē vt mors dilectio absorbeat q̄so mētē meaꝫ ab oībꝰ q̄so sub celo sunt. ignita ⁊ mel/liflua vis amoris tui. vt ti/bi soli inhereā. solaqꝫ tue suauitatis memoria pascar descēdat dn̄e descēdat ꝑcor descēdat in cor meuꝫ odor tuus suauissimus. ⁊ igredia tur amor tuus mellifluus. veniat mihi tui saporis mira ⁊ ienarrabilis fragātia. que sempiternas in me su/scitet ꝯcupiscētias. ⁊ ex corde meo ꝑducat vena salientis aque in vitā eternā. Immensus es dn̄e. ⁊ ideo sine mēsura debes amari ⁊ laudari ab his q̄s tuo precioso sanguine redemisti. Amator hoīuꝫ benignissime. clemētissime dn̄e. ⁊ equissime iudex cui oē iudiciuꝫ dedit pater sapiētissimo tue equitatis iudicio discernis hoc rectū ⁊ iustū esse. vt filij hu/ius seculi noctis ⁊ tenebra/rū prestātiori desiderio. vir tute atqꝫ studio. diligant ⁊ querant pituras diuitias. ⁊ fugitiuos honores. q̄ꝫ nos serui tui diligamus te deuꝫ nr̄m ꝑ queꝫ facti ⁊ redēpti sumus? Si eni hō hominē tāta diligit dilectiōe. vt al/ter alterū vix patiat̄ ab esse si spōsa spōso. tāto cōgluti/nat̄ mētis ardore. vt ꝓ magnitudine amoris. nulla ꝑ/frui valeat requie. chari sui absentiā nō sine magno merore ferēs. q̄ ergo dilectiōe quo studio. quo feruor̄. aīa quā dśpōsasti tibi fide ⁊ miseratiōibꝰ. dꝫ diliger̄ te veꝝ deū ⁊ pulcherrimū spōsū. q nos sic amasti ⁊ saluasti: q ꝑ nob̄ tot. tāta ⁊ talia feci/

sti? Quãq3 aũt hec infima béant suas d̃lectatões. suos q3 amores. non tñ tali mõ delectát sicut tu de⁹ noster: In te eni delectatus vitus: q2 amor tuus suauis ẽ. ⁊ qe tus. ná pectora q̃ possides. dulcedine ⁊ suauitate ⁊ trá quillitate reples. Econtra amor seculi ⁊ carnis. an xi⁹ est ⁊ pturbatus. Animas certe quas igredit quietas esse nõ patit. Semp eni su/ spitionibus: ⁊ pturbationi/ bus. varijsq3 timoribus sol licitat eas. Tu itaq3 es de/ claratio rectoꝝ. ⁊ merito. quies eni valida est apđ te ⁊ impturbabilis vita. Qui itrat in te bone dñe itrat in gaudiũ dñi sui ⁊ nõ timebit ampli⁹. s3 hébit se optie in optio loco dicés. Hec req⁹ es mea in seculũ secl̃i hĩ ha/ bitabo qm̃ elegi eã. Et illđ Dñs regit me ⁊ nihil mihi deerit. i loco pascue ibi me collocauit. Dulcis xp̃e. bo ne iesu. reple semp q̃so. cor meũ inextiguibili dilectio/ ne tua. ctinua recordatiõe tua. adeo vt sicut flamma vrẽs. tot⁹ ardeã in tuí amo ris dulcedie quẽ ⁊ aq̃ mul/ te in me nũq̃3 possint extin/ guẽ. Fac me dulcissime do mine amare te ⁊ desiderio tuo deponere pódus oĩum carnaliũ d̃siderioꝝ. ⁊ terre narũ ↄcupiscẽtiaꝝ grauissi mã sarciná q̃ ipugnát ⁊ ag grauát miserá aĩa3 meá vt post te expeditus in odore vnguẽtoꝝ tuoꝝ currẽs vs/ q3 ad tue pulchritudinis vi sionẽ. efficacit satiádus. q̃3 totus. te quoq3 duce mere/ ar puenit. Duo. n. amores alter bon⁹. alter malus. al ter dulcis. alter amar⁹. nõ se sil' in vno cupiunt pecto/ re. Et iđ si qs p̃ter te aliud diligit. nõ est caritas tua d̃s in eo. amor dulcedis ⁊ dul/ cedo amoris. amor nõ cru/ ciás sed delectás. amor sin/ cere ⁊ caste pmanẽs i secu/ lu3 seculi. amor q sp ardes ⁊ nũq̃3 extingueris. Dulcis xp̃e bõe iesu: caritas deus meus. accẽde me totũ igne tuo. amore tuo. suauitate ⁊ dulcedine tua. iocũditate ⁊ exultatiõe tua. voluptate

⁊ ꝯcupiſcẽtia tua q̃ ſcã eſt ⁊ bõa.caſta ē.⁊ mũda.trãql/la ē ⁊ ſecura. vt tot⁹ dulce/dine amoris tui plen⁹.tot⁹ flãma caritas tue ſuccēſus diligã te deũ meuꝫ ex toto corde meo.totiſqꝫ medul/lis pcordiũ meoꝝ.biis in te corde.in ore.⁊ p ocul' meis ſp ⁊ vbiqꝫ ita vt nullus pa/teat in me loc⁹ adulterinis amoribus. Audi ds meuſ. Audi lumē oculoꝝ meorũ Audi q̃ peto ⁊ da q̃ petã vt audias. Pie ⁊ miſicordiſſi me dñe ne efficiaris mihi i exorabilis pp pctã mea.ſꝫ pp bõitatē tuã.ſuſcipe pre/ces ſui tui. ⁊ da mihi effe/ctũ petitiõis mee ⁊ deſide/rij mei itercede ⁊ orãte ⁊ i/petrãte glioſa vgine genitri ce tua maria dña mea.cuꝫ oĩbus ſanctis tuis. Amē.

Oro deuotiſſima ad lau des habendas. Capl'ꝫ.35.

O Xpiſte dñe vbuꝫ pr̃is.qui veniſti i hunc m ũdũ pec/catores ſaluos fa cere.rogo te per indulgen/tiſſima miſericordie tue vi ſcera.emẽda vitã meã.me liora actus.cõpone mores tolle qd mihi nocet. ⁊ tibi diſplicet.et da qd noſti tibi placē ⁊ mihi pdeſſe. Quis põt facere mũdũ de imũdo conceptũ ſemine.niſi tu ſo/lus: Tu es deus oĩpotens i finite pietatiſ.qui iuſtificaſ ĩpios ⁊ viuificas mortuos pp peccatũ qui mutas pec/catoreſ.⁊ non ſunt. Tolle q̃ de me qcquid tibi diſplicet in me.imperfecta eni mea plurima vident oculi tui. Mitte queſo manũ pieta/tis tue in me.⁊ tolle de me qcqd offendit oculos pieta tis tue in me. Corã te dñe ē ſanitas.⁊ ĩfirmitas mea. Illa pcor ſua.iſtã ſana: Sa na me dñe ⁊ ſanabor ſaluũ me fac ⁊ ſaluus ero.tu qui infirma ſanas ⁊ ſanata con ſeruaſ tu q ſolo nutu tuo re ſtauras diruta ⁊ collapſa. Si eni dignaris i agro tuo. corde meo.ſerere bonũ ſe/miē.neceſſe eſt vt manu pie tatis tue ſpinas pri⁹euellas vicioꝝ meoꝝ. Dulciſſime. bẽigniſſime amãtiſſime cari

sime. desiderantissime. ama
bilissime. pulcherrime. in/
funde obsecro mltitudinē
dulcedinis tue ꝛ caritatis
tue pectori meo. Ut nihil
terrenū. nihil carnale desi/
derē vł cogitē. sȝ te solum.
Amē. te solū habeā in cor/
de ꝛ in ore meo. Scribe di
gito tuo ī pectore meo dul
cē memoriaȝ tui mellifluī
nōis. nulla vnq̄ȝ obliuione
delendā. Scribe in tabulis
cordis mei voluntatē tuā. ꝛ
iustificationes tuas. vt te ī/
mēse dulcedinis dn̄m. ꝛ p̄/
cepta tua semꝑ ꝛ vbiqȝ ha/
beā pre oculis meis. Suc/
cēde mētem meā igne illo
tuo. quē misisti in terraȝ ꝛ
voluisti vehemēter accen/
di. vt sacrificiū sp̄us ꝯtribu
lati: ꝛ cordis ꝯtriti. abortis
lachrimis quottidie offerā
tibi. Dulcis xp̄e bone iesu.
sicut desidero. sic tota men
te mea peto. da amorē tuū
sctm̄ ꝛ castuȝ: q me repleat
teneat. totūqȝ possideat. ꝛ
da mihi euidēs signū amo/
ris tui. irriguū lachrymaꝝ
fontē iugit̄ emanātē. vt ip̄e
quoqȝ lachryme. tuuȝ ī me
testent̄ amorē ip̄e ꝓdāt. ip̄e
loqnāt: q̄ȝtū te diligit aīa
mea. dū pre nimia dulcedi
ne amoris tui. neqt se a la/
chrymis ꝯtinere. Reminī/
scor pie dn̄e illius bōe mlie
ris āne. q̄ ad tabernaculuȝ
rogatura ꝑ filio venit de q̄
scriptura refert. ꝙ vult⁹ ei⁹
post lachrymas ꝛ p̄ces non
sunt ampli⁹ in diuersa mu/
tati. Sȝ memor tāte v̄tutis
tāteqȝ ꝯstātie. dolore torq̄/
or ꝛ verecūdia ꝯfundor: qꝛ
me miserū nimis deorsum
iacē ītueor. Si. n. ita fleuit
ꝛ ī fletu p̄seuerauit mlier. q̄
q̄rebat filiū. q̄uo plāgē ꝛ in
plātu p̄sistē dȝ aīa mea q̄ q̄/
rit ꝛ amat deū. ꝛ ad eū pue/
nir̄ d̄siderat: Quo gemere
ac flere dȝ tal̄ aīa q̄ q̄rit deū
die ac nocte. q̄ p̄ter xp̄ȝ nil
vult amar̄: Mirū qppe est
si iā nō facte sunt ei lachry/
me sue panes die ac nocte.
Respice ḡ ꝛ mīser̄ mei. qꝛ
dolores cordis mei mltipli
cati sūt. Da mihi ꝯsolatio/
nē tuā celestē ꝛ noli sp̄nere
peccatricē aīaȝ ꝓ q̄ mortu⁹

es. Da mihi queso lachry/mas ex toto affectu in ter/ras. que pctór meor pos/sint soluere vincula. ⁊ cele/sti iocūditate semp repleāt aiam meā. Si nō cuȝ veris ⁊ pfectis monachis: quorū vestigia nequeo imitari. sal/tem cū deuotis mulierib⁹ quātulācūqȝ portionē i re/gno tuo merear adipisci. Uenit quoqȝ mihi in mētē alteri⁹ mulieris deuotio mi/ra. que te in sepulchro iacē/teȝ pio amore querebat. q̄ recedentib⁹ discipulis de se/pulchro nō recedebat. q̄ se/debat ibi tristis. ⁊ merens. ⁊ diu multūqȝ flebat ⁊ sur/gēs multis lachrymis. iteꝝ iterūqȝ antra deserti sepul/chri vigilātib⁹ oculis explo/rabat. si forte alicubi te vi/dere posset. quē feruēti de/siderio q̄rebat. Jam certe semel ⁊ iteꝝ ingressa sepul/chrū viderat: sȝ nimiū amā/ti nō satis erat: virt⁹. n. bo/ni operis pseuerātia est. Et q: pre ceteris dilexit. diligē/do fleuit. ⁊ flendo q̄siuit. ⁊ q̄rēdo pseuerauit. iō pma olum te luenire. te videre. te alloq meruit. Et nō solū hec. sed etiā ipsis discipulis glīose resurrectiōis tue pre/nūcia extitit. te pcipiente ⁊ clemēter monente. Uade dic fratrib⁹ meis vt eāt i ga/lileā ibi me videbūt. Si er/go ita fleuit ⁊ in fletu pseue/rauit mulier q̄ viuētē cum mortuis q̄rebat. q̄ te manu fidei tāgebat. quō plāgere ⁊ in plāctu psistere oȝ aīa q̄ te redēptorē suū iā celo psi/dentē ⁊ vbiqȝ regnātē. cor/de credit. ore cōfitet: Quō ergo gemē ⁊ flere oȝ talis aīa. q̄ te toto corde diligit. teqȝ toto desiderio videre ɔcupiscit: Solū ɔfugiuȝ ⁊ vnica spes miseroꝝ: cui nū/quā sine spe mīe supplicat. psta mihi hāc grām. pp te ⁊ pp nomen scm̄ tuū. vt quo/tiēs de te cogito. de te loq̄r. de te scribo. de te lego. de te ɔfero. quotiens tui remini/scor tibi assisto. laudes pcēs ⁊ sacrificium offero. totiēs abortis lachrymis in ɔspe/ctu tuo copiose ⁊ dulciter fleā. ita vt efficiant mihi la

chrymę meę panes die ac nocte. Tu qdē rex glorie ꝛ olum virtutū magr̄. docuisti nos v̄bo ꝛ exēplo gemere ꝛ flere dicēs. Beati q lugent qm̄ ipsi ꝯsolabuntur. Tu fleuisti d̄functū amicū. ꝛ lachrymat⁹ es valde sup peritura ciuitatē. Rogo te bone Jesu p illas benignissimas lachrymas tuas. ꝛ p oēs miseratiōes tuas qbus mirabil̄r nobis ꝑditis subuenire dignatus es. da mihi grām lachrymaꝝ quaꝫ multū desiderat. ꝛ appetit aīa mea. qa sine dono tuo nō possuꝫ h̄re eā. ſꝫ per spm̄ scm̄ tuū. q dura corda pctōrū mollit ꝛ ad fletū cōpungit. Da mihi grām lachrymaꝝ sicut dedisti prīb⁹ nostris: quoruꝫ vestigia debeo imitari. vt plagā me ī ol vita mea: sicꝫ ipsi se plāxerūt nocte ac die. Propť merita ꝛ orōnes eoꝝ q tibi placuerūt ꝛ d̄uotissime seruierunt. miserere mei miserrimi ꝛ indigni serui tui. ꝛ da mihi grāꝫ lachrymaꝝ. Da mihi irriguū supius ꝛ irriguuꝫ inferius. vt sint mihi lachrymę meę panes die ac nocte. efficiarqꝫ in ꝯspectu tuo deus me⁹. p ignem cōpunctōis holocaustū pingue ꝛ medullatū. mr̄ totus in ara cordis mei. ꝛ tāquā piguissimū holocaustū assumar tibi in odoreꝫ suauitatis. Da mihi dulcissime fōtem irriguuꝫ. fonteqꝫ ꝓspicuū. in q̊ lauef assidue istud ingnatū holocaustū. Licet eni me totū tibi obtulerim opitulāte grā tua. in mltis tñ quottidie offendo ꝑ nimiā fragilitatē meaꝫ. Da ergo mihi grāꝫ lachrymarū b̄ndicte ꝛ amabilis de⁹. ꝑcipue ex multa dulcedine amoris tui ꝛ ꝯmemoratione misericordiaꝝ tuaꝝ: prepara hanc mēsam famulo tuo in ꝯspectu tuo. ꝛ da mihi eā in ptātem vt quotiēs volo satier ex ea. Tribue ꝑ pietate ꝛ bonitate tua vt iste calix tuus inebriās ꝛ ꝓclarus faciet sitim meā. vt inhiet tibi spūs meus ꝛ ardeat mēs mea ī amore tuo: oblit⁹ vanitatis ꝛ miserie.

Audi de⁹ me⁹: audi lumen
oculoꝝ meoꝝ: audi q̄ peto:
⁊ da vt petaꝫ quod audias.
Pie ⁊ exorabilis dñe. ne ef
ficiaris mihi inexorabilis pp
pctā mea. sꝫ pp bonitatem
tuā suscipe p̄ces serui tui. ⁊
da mihi effectum petitiōis
mee ⁊ desiderij mei. p̄cib⁹
⁊ meritis gloriose virginis
Marie domine mee ⁊ om
nium sanctorum. Amen.

¶ In ista orone mens hu
mana copiosius cōpūgit si
ingēte dicat. Cap. 36.

IEsu domine: Je
su pie: Jesu bōe:
q mori dignatus
es: pp pctā nr̄a: ⁊
resurrexisti pp iustificatio
nē nr̄aꝫ: rogo te p gl'iosam
resurrectiōeꝫ tuā. resuscita
me de sepulchro vicioꝝ ⁊
pctōꝝ meoꝝ oīum ⁊ da mi
bi quottidie ptē in resurre
ctiōe p̄ma vt in resurrectiōe
tua merear v̄aciter pcipe
re portiōeꝫ. Dulcissime be
nignissime. amātissime. ca
rissime. pciosissime. deside
rantissime. amabilissime.
pulcherrime ascēdisti in ce
lum cū triūpho glorie tue.
⁊ sedes ad dexterā pr̄is rex
potentissime. trahe sursum
ad te. vt currā post in odo
re vnguētoꝝ tuoꝝ curram
⁊ nō deficiā. te trahēte te du
cēte me currēteꝫ. trahe os
sitiētis te ale in supna fluen
ta eterne satietatis Imo tra
he me ad te fontē viuuꝫ vt
inde pro captu meo bibā vn̄
semp viuaꝫ. de⁹ meus vita
mea. Tu. n. dixisti ore tuo
scō ⁊ benedicto. si qs sitit
veniat ad me ⁊ bibat. Fōs
vite da sitienti ale semp bi
bere ex te. vt sꝫ sanctam ⁊
veridicam p̄missionē tuaꝫ
de ventre meo fluant aque
viue. Fons vite reple mē
tem meaꝫ torrēte volupta
tis tue: ⁊ inebria cor meuꝫ
sobria ebrietate amoris tui.
vt obliuiscar que vana sūt
⁊ terrena. ⁊ te soluꝫ iugiter
habeam in memoria mea
sicut scriptuꝫ est. Memor
fui dei ⁊ delectat⁹ sum. Da
mihi spiritum sanctuꝫ tuū
quem significabant ille aq
quas sitientibus daturū te
p̄miseras. Da queso toto

desiderio et oi studio tēde re quo ascēdisse post resurrectionem die q̄dragesimo credim⁹. vt in p̄senti qdem miseria solo tenear corpore: tecū aūt sim cogitatiōe semp̄ 7 auiditate. vt ibi sit cor meū. vbi tu es thesaur⁹ meus desiderabilis 7 incōparabilis multūq3 amabilis. In hoc.n.magno hui⁹ vite diluuio vbi circūstātibus agitamur p̄cellis. 7 nō inuenit fida statio 7 loc⁹ eminētior. vbi pes colūbe valeat aliq̄ten⁹ regescē. nusq̄3 tuta pax nusq̄3 secura qes. vbiq3 bella 7 lites. vbiq3 hostes. foris pugne. intus timores. 7 q2 altera ps sum⁹ celi. altera terre corpus q̄ corrūpit agrauat aīa3. Idcirco aīus me⁹ sociusq3 7 amicus meus infatigat⁹ de via veniēs. lāguet 7 iacet discissus atq3 lacerat⁹ ab his q̄s ptrāsierat vanitatib⁹ esurit 7 sitit valde. 7 nō habeo qd ponā ante illū q2 paup sū3 7 mendicus. Tu dñe deus me⁹ diues oīu3 bonoꝝ. 7 dapiū supne facietatis opulētissime largitor. de lasso cibū. collige dispersum. reintegra scissu3. En stat ad hostiū 7 pulsat. obsecro per viscera mīe tue qb⁹ visitasti nos oriēs ex alto. aperi pulsanti misero manū pietatis tue 7 iube p̄piciabili dignatione. vt ingrediat ad te. 7 requiescat in te. reficiat de te vino celestiq3 pane. quo saciatus resumptisq3 virtutibus ad supiora p̄scendat. 7 de hac valle lachrymaꝝ pēna sctī desiderij rapt⁹ ad celestia regna volitet. Assumat dñe. assumat rogo spiritus me⁹ pēnas vt aqle. 7 volitet. 7 nō deficiat. volet 7 pueniat vsq3 ad decorem dom⁹ tue. 7 locū habitationis glorie tue. vt ibi sup mēsam refectiōis ciuiū supnoru3 pascat de occultis tuis in loco pascue tue iuxta fluenta plenissima. regescat i te de me⁹ cor meū. cor mare magnū tumēs fluctib⁹. Tu qui imperasti ventis. 7 mari 7 facta est trāqllitas magna. veni 7 gradere sup fluctus cordis mei. vt tran

qlla ⁊ serena fuit oia mea. quatenus vnū bonū meuȝ amplectar te. ⁊ dulce lumē oculoꝝ meoꝝ ꝯtēpler te. sine tumultuantiū cogitationū ceca caligine. Cōfugiat dñe mens mea sub vmbra alaꝝ tuaꝝ ab estib⁹ cogitationū huius seculi. vt in tui refrigerij tēperamēto abscōsa letabūda cantet ⁊ dicat. In pace in idipsuȝ. dormiā ⁊ requiescam. Dormiat obsecro dñe de⁹ meus. dormiat memoria mea ab oībus malis. iniqtatē odiat. iustitiaȝ diligat. Quid enī pulchrius. qd ue dulcius q̄ȝ inter tenebras huius vite. multasq̄ȝ amaritudies. diuie dulcedini ībiare. ⁊ eterne beatitudini suspirare illic teneri mente. vbi vera hēre gaudia certissimū est: Dulcissime. amantissime. benignissime. charissime. preciosissime. desideratissime. amabilissime. pulcherrime. qñ te videbo: qñ apparebo añ faciē tuā qñ saciabor d̄ tua pulchritudīe: qñ educes me de h̄ carcere tenebroso. vt ꝯfitear nomini tuo ita deinceps nō cōpungar: Qñ trāsibo in illā admirabilem ⁊ pulcherrimā domū tuā vbi ꝑsonat vox leticie ⁊ exultationis in tabernaculis iustoꝝ: Beati q habitāt in domo tua dñe. ī secula seculoruȝ laudabūt te. Beati ⁊ vē bti. quos elegisti ⁊ assūpsisti in illā celesteȝ hereditatē. ecce sancti tui dñe florēte te sicut liliū. Replenē .n. ab ubertate dom⁹ tue. ⁊ torrente voluptatis tue potas eos. qm̄ tu es fons vite. ⁊ in lumīe tuo vidēt lumē vsq̄ȝ adeo vt ipsi vȝ lumē illuminatuȝ ꝑ te deū illuminantē sicut sol effulgeant in ꝯspectu tuo. O q̄ȝ mira. q̄ȝ pulchra. q̄ȝ acceptabilia sūt dom⁹ tue habitacula dñe virtutū. ꝯcupiscit īttrare ī ea peccatrix aīa mea. Dñe dilexi decoreȝ dom⁹ tue. ⁊ locū habitatiōis glorie tue. Unaȝ petij a dño. hāc reqrā. vt inhabitē in domo dñi oīb⁹ dieb⁹ vite mee. Quēadmodū ceruus d̄siderat ad fontes aq̄

rum: ita desiderat aia mea ad te deus meus. qn veniã et apparebo añ faciẽ tuam qn videbo deũ meũ quẽ sitit aia mea: qn videbo eum in terra viuẽtium: In ista enim terra moriẽtiũ videri nõ potest mortalib' oculis. Quid faciã miser ego grauedine cõpedis mortalitatis mee pstrictus: qd faciã: Dum sum' in corpe pegrinamur ad deũ. Nõ hẽmus hic manẽtem ciuitatem. s3 futuram inqrim'. Nr aũt municipat' i celis est. Heu mihi. q2 in colatus me' prolongat' est. habitaui cũ habitantib' cedar. multum incola fuit aia mea. Quis dabit mihi pennas sicut colũbe. et volabo et reqescã: Nihil mihi tã dulce q3 cũ dño meo eẽ. Mihi aũt adherere deo bonu3 est. Da mihi dñe donec his fragilib' assisto mẽbris tibi adherere. sicut scriptu3 est. Qui adheret dño vnus spũs est cum eo. Prebe mihi rogo contemplationis pẽnas. quib' indutus ad te volitem sursum: Et q2 omne sinistru3 deorsum iacet tene mẽtem mea3 ne ad ima tenebrose vallis corruat. nec interueniente vmbra terre a te vero iustitie sole separetur. et obducta tenebris nebule phibeat alta respicere. Iccirco sursũ tẽdo ad pacis gaudia. lucisq3 delectabilẽ et serenissimũ statu3. Tene cor meum manu tua: q2 sine te ad altiora non rapit. Illuc festino vbi summa pax regnat. et iugis trãqllitas rutilat. Tene et rege spiritum meu3. et assume illũ sm voluntatẽ tuã. vt te duce ascendat in illã regione3 vbertatis. vbi pascis israel in eternum pabulo veritatis: vt ibi vel rapida cogitatione attingat te sũmam sapiam sup oia manẽte3: cũcta trãseuntẽ: et oia gubernatem. S3 volitãti ad te aie mlta sunt q obstrepũt. Iussu tuo dñe pticescãt mihi oia. Ipsa sibi aia mea sileat: oia ptrãseat: oia q creata sũt trãscẽdat a se. et pueniat ad te. atq3 i te solo creatore oiu3.

oculos fidei figat. tibi in-
hiet. tibi itēdat. te medite-
tur. te ꝯtēplet: te sibi ante
oculos ponat. te sub corde
reuoluat verꝫ ⁊ sūmum bo
nū. ⁊ gaudiū sine fine māsu
ruꝫ. Multe deniqꝫ sunt cō
templatiōes. qbꝰ aīa deuo-
ta tibi. mirabilr̄ pascit̄. sed
in nulla earū ita delectat̄ ⁊
requiescit anima mea sicut
in te ⁊ qñ te soluꝫ cogitat ⁊
ꝯtēplat̄. Quā magna mul
titudo dulcedinis tue dñe
qꝫ mirabilr̄ īspiras cordibꝰ
amatorꝫ tuorꝫ: qꝫ mira sua
uitas amoris tui. quo pfru
untur, illi q nihil ꝑter te di-
ligunt nihil qrūt. nihil etiā
cogitare ꝯcupiscunt. Feli
ces illi qbꝰ tu solus spes es
⁊ oē opus eorꝫ oro. Beatꝰ
qui sedet solitariꝰ ⁊ tacet. ⁊
stat sup custodiā suam iugi
ter die ac nocte vt adhuc ī
hoc fragili corpusculo posi
tus. ꝑlibare valeat aliqtē-
nus dulcedinē tuaꝫ. Rogo
te p illa salutifera vulnera
tua q̄ passus es ī cruce pro
salute nr̄a. e qbꝰ emanauit
ille ꝑciosus sanguis quo su
mus redempti. vulne hāc
aīam meā peccatricēꝫ. pro
qua etiāꝫ mori dignatꝰ es.
vulnera eā igneo ⁊ potētis
simo telo tue nimie chari-
tatis. Uiuus est. n. ꝟmo dei
⁊ efficax. ⁊ penetrabilior
oī gladio ācipiti. Tu sagit-
ta electa ⁊ gladius acutissi
mus q durū scutū humani
cordis penetrare tua potē-
tia vales. ꝯfige cor meū ia-
culo tui amoris. vt dicat ti
bi aīa mea. charitate tua
vulnerata sūꝫ ita vt ex ipo
vulnē amoris tui vberrime
fluant lachrime die ac no-
cte. Percute dñe pcute ob
secro hāc durissimā mētēꝫ
meā pia ⁊ valida cuspide di
lectiōis tue: ⁊ altiꝰ ad ītima
penetra potētī vtute. Et sic
de capite meo educ aqꝫ imē
sāꝫ: ⁊ de oculis meis verꝫ fon
tē lachrymarꝫ iugit̄ manē-
tē. ex nimio affectu ⁊ dside
rio visiōis pulchritudinis
tue. vt legea ī die ac nocte.
nullā ī ꝑsenti vita recipiēs
ꝯsolonē. donec te in celesti
thalamo merear videē dile
ctū ⁊ pulcherrimū spōsum

meum. deum ꝛ dñm meũ: vt ibi vidẽs gloriosam ad/ mirabilem ꝛ pulcherrimã faciẽ tuaꝫ ol dulcedine ple nam: cuꝫ his quos elegisti. maiestatẽ tuã supplex ado rem. ꝛ illic tandem celesti ꝛ ineffabili replet' iubileo eterne exultationis. excla/ men cũ diligẽtib' te dicẽs. Ecce qđ ꝯcupiui iã video. qđ speraui iaꝫ teneo. quod desideraui iam habeo. Illi nãqꝫ in celis iunct' suꝫ. quẽ in terris positus tota virtu te dilexi. tota charitate am plexus suꝫ cui toto amore inhesi. ipsuꝫ laudo. benedi/ co. atqꝫ adoro qui viuit ꝛ regnat deus in secula secu/ lorum. Amen

¶ Oratio in tribulatione. Capl'm. 17.

Misereꝛe dñe. mi serere pie. mise/ rere mihi miser rimo pctõri. Indi/ gna agenti. ꝛ digna patiẽti. assidue peccãti. ꝛ tua flagel la quotidie sustinẽti. Si pẽ so maluꝫ quotidie qđ feci. nõ est tm̃ qđ patior. graui' est qđ cõmisi. leuius est qđ tolero. Iustus es dñe ꝛ re/ ctum iudiciuꝫ tuũ. oĩa iudi cia tua iusta sunt ꝛ vera. iu stus ꝛ rectus tu es dñe de' nr̃. ꝛ nõ est vlla iniqtas ĩ te. Non eniꝫ iniuste neqꝫ cru/ deliter affligis nos pctõres ops ꝛ misericors dñe. q cũ non essemus potẽter fecisti nos. ꝛ cum ꝑdicti fuissem' culpa nr̃a. pietate ꝛ bonita te tua mirabiliter repara/ sti nos. Scio ꝛ certus sum ꝙ vita nr̃a non temerarijs motibus agit. sed a te dño deo nr̃o disponit ꝛ guber/ nat. Cũ tibi cura est de oĩ/ bus. ꝓcipue de seruis tuis qui totaꝫ spẽ suã posuerũt ĩ sola mĩa tua. Idcirco ob/ secro. ꝛ suppl'r rogo vt non facias mihi ẜm pctã mea qb' iram tuam merui. sed scđm magnã mĩam tuam. que supat etiaꝫ pctã totius mundi. Tu dñe q exterius flagella irrogas da semp ĩ/ terius indeficientem patien tiam. ita vt laus tua nõ re/ cedat de ore meo. Misere re mei dñe miserere mei. ꝛ

adiuua me sicut tu nosti q mihi nece est in corpe et in aia. scis oia. potes oia. qui viuis in secula.

Oratio multum deuota ad filium. Capl'm. 38

O Domine iesu xpe fili dei viui expansis in cruce manibus pro pter mortaliu omium redeptione hausisti calice passionis. mihi hodie pbere digneris auxiliu. Ecce paup venio ad te diuite. miser ad misericorde. ne recedam vacu vel cotem ptus esuriens scipio. ne desinam de te ieiunus. famelicus accedo. ne recedam ipastus. Et si antequam comedam suspiro. da vel post suspiria vt comedam. In pmis dulcissime Jesu coram magnificetia tue suauitatis cfiteor aduersus me iniustitiam meam. Ecce domine qui in pctis fui cceptus et natus. et tu me abluisti et sctificasti. et ego postea me maiorib sordidaui peccatis. Qui. n. in necessarijs natus postea in spontaneis volutatus. sed tue dne misera tionis non imemor. tulisti me de domo patris mei carnalis. et de tabernaculis peccatoru. et inspirasti mihi vt sequerer te cu gnatioe querentiu faciam tuam ambulatiu semitam rectam. comoratiu inter lilia castitatis. et tecum discubentiu in cenaculo altissime paupertatis. Et ego tot beneficiorum ingratus. post religionis igressum multa comisi illicita. multa perpetraui nefanda. et vbi peccata emendare debui. peccata peccatis addidi. Hec sunt mala mea dne quibus exhonoraui te. et maculaui me. que ad imagine et similitudine tuam creasti. supbia vanugloria. et cetera multa alia mala. quibus vexatur et affligit. laceratur et destruit infelix ala mea. Ecce dne inigtates mee supgresse sut caput meu. et sicut onus graue grauate sunt super me. et nisi tu cui pprium est misereri semp et parcere dexteram tue maiestatis sup ponas. mergi cogor miserabilr in profundu. Attende domie

deus ꝛ vide qm̄ scꝫ ꝛ ec/
ce insultat aduersuꝫ me ini
micus meꝰ dicēs. deus de/
reliq̄t eū ꝑsequar ꝛ ꝯprehē/
dā eū. qꝛ nō est qui eripiat.
Et tu dn̄e vsquequo: ꝯuer
tere ꝛ eripe aiaꝫ meā: saluū
me fac pp miꝰicordiā tuā.
miserere filio tuo quē in do
lore nō modico peperisti: ꝛ
noli attēdere malū meū vt
obliuiscaris bonum tuum.
Quis est pater q filium nō
liberet: aut quis filius quē
pater pietatis baculo nō
corripiat? Ergo pater ꝛ do
mine licꝫ peccator suꝫ non
possuꝫ nō esse filius tuus. qꝛ
tu me fecisti ꝛ r̄fecisti. sicut
peccaui emenda me. ꝛ ꝑus
flagello emendatuꝫ. trade
me filio tuo. Nūqd obliui/
sci pōt mater infantē vteri
sui: ꝛ certe si illa oblita fue/
rit. tu pater ꝓmisisti te non
obliuisci. Ecce clamo ꝛ nō
exaudis me. dolore crucior
ꝛ non cōsolaris me. Quid
dicam vel quid faciā miser
rimus: Ego tanto destitu/
tus solatio proiectus suꝫ a
facie oculoꝛuꝫ tuoꝛū. Deu
me de quāto bono inquan/
tum malū cecidi. quo ten/
debam. ꝛ quo deuenit: vbi
sum. ꝛ vbi nō sum: ad queꝫ
aspiraui: ꝛ nūc in quibus su/
spiro: Quesiui bōa. ꝛ ecce
turbatio. Ecce iā morior. ꝛ
iesus nō est mecuꝫ. Et ecce
melius est mihi non esse q̄ꝫ
sine iesu esse. Melius est nō
viuere q̄ꝫ viuere sine vita.
Et tu dn̄e iesu vbi sunt mi/
sericordie tue antiq̄. nunqd
irasceris mihi in finē. Pla
care obsecro: ꝛ miserere mei
ꝛ ñ auertas faciē tuā a me.
qui pro me redimēdo non
auertisti faciē tuā ab incre
pantibus ꝛ cōspuētibus in
te. Fateor qꝛ peccaui: ꝛ cō
scientia mea meremur dā/
nationē. ꝛ penitētia non suf
ficit ad satisfationē, sed cer
tū est ꝙ misericordia tua su
perat oēm offensionē. No/
li queso pijssime dn̄e scribe/
re aduersum me amaritu/
dines meas. vt intres in iu
dicium cū seruo tuo. sed ꝫꝫ
multitudinē miserationuꝫ
tuaꝝ dle iniq̄tatē meā. Ve
mihi miso cū venerit dies

iudicij.⁊ aperti fuerit libri conscientiarū.cum diceretur d̄ me. Ecce homo ⁊ opera eius. Quid faciam tunc domine deus meus.cū celi reuelabūt iniquitatē meam.⁊ aduersum me terra consurget. Ecce nihil respondere potero. sed demisso capite p̄ecōfusione coram restabo trepidus.⁊ confusus. Heu me miserū quid dicam: clamabo ad te dn̄e de⁹ meus. Quare tacens consumor. Verūtamē si locut⁹ fuero nō quiescet dolor meus.⁊ si tacuero amarissima amaritudine crucior interi⁹. Plāge anima mea sicut vidua super virū pubertatis tue. Vlula misera ⁊ plora qm̄ dimisit te spōsus tuus.i.xp̄s. Ita oīpotētis ne irruas super me:q: nunq̄ȝ capi posses in me. Certe est in toto me. qd̄ posset tolerare te. Miserere ne desperem. sed sperando respirē. Et si ego cōmisi.vnde me dānare potes.tu nō amisisti vnde saluare soles. Tu dn̄e non vis mortē peccatorū.nec letaris in perditione moriētium imo vt mortui viuerent tu mortu⁹ es.⁊ mors tua peccatorꝝ mortem occidit. Et si ipsi te moriente vixerūt obsecro dn̄e vt ego te viuēte nō moriar. Mitte manum tuā de alto.⁊ liba me d̄ manu inimicorꝝ meorꝝ.ne supgaudeāt mihi ⁊ dicāt.deuorabim⁹ eū. Quis vnq̄ȝ bone iesu de tua misericordia diffidat.qui eum inimici tui cēmus redemisti nos i sanguie tuo.⁊ recōciliasti nos deo: Ecce sub tue miſicordie vmbra,p̄tectus ad thronū glorie veniam postulās.curro clamans. ⁊ pulsans donec miserearis mihi. Si eni ad veniā nos vocasti veniā nō querētes.quāto magis veniā impetrabim⁹ postulantes: Ne memineris dulcissime Jesu tue iustitie aduersus peccatorem tuū.sȝ esto memor bēignitatis tue aduersus creaturā tuā. Ne mēineris ire aduersus reū. ȝ memor esto miſationis tue aduersus miserū. Obliuiscere supbū prouocantē.

ꝛ respice miseꝝ̃ inuocãtē. Quid.n.est iesus nisi salua toꝛ? Ergo iesu ꝑ metipsum exurge in adiutoꝛiũ mihi.ꝛ dic aĩe mee salus tua sum. Multũ dñe de tua bonita te ꝓsumo.qm̃ tu ipse doces petere.querere ꝛ pulsare.ꝛ ideo tua oꝛatione admoni tus peto quero ꝛ pulso. Et tu dñe qui iubes petere fac accipere.consulis.querere da ꝛ inuenire.doces pulsa re aperi pulsanti. ꝛ ꝯfirma me infirmũ.restaura me ꝑ ditũ.suscita me moꝛtuũ ꝛ oẽs sensus meos. cogita ꝛ actus dirigere ꝛ gubernarẽ digneris ĩ beneplacito tuo. vt de cetero tibi seruiá tibi viuá tibi me tradam. Scio dñe mi.qꝛ ex hoc qđ me fe cisti.debeo tibi me ipsũ. ꝛ qꝛ redemisti.ꝛ ꝓ me homo fact⁹ es.deberē tibi plusq̃ȝ me si haberẽ.q̃to tu maio res pꝛo quo dedisti teipsũ. Ecce nec plus habeo. nec qđ habeo dare tibi possum sine te sȝ accipe me tu.ꝛ tra he me ad te. vt tuus siȝ imi tatione ꝛ directione. sicut tuus suȝ conditione ꝛ crea tione. Qui viuis ꝛ regnas in secula.

¶ Oꝛatio vtilis. Cap.39.

Domine deus om nipotẽs.q es tri nus ꝛ vn⁹ qui es semꝑ in oĩbus. ꝛ eras ante oĩa. ꝛ eris semꝑ in oĩbus deus benedict⁹ in secula: tibi cõmendo hodie ꝛ omni tp̃e aĩam meá coꝛ pus meũ. visum. auditum. gustũ: odoꝛatũ ꝛ tactũ. oẽs cogitatiões meas: affectio nes. locutões. actiones. oĩa exterioꝛa ꝛ ĩterioꝛa. sensũ ꝛ ĩtellectũ memoꝛiá meaȝ. fidẽ ꝛ crudelitatẽ meá.ꝛ ꝑ seuerantiaȝ meá in manus potẽtie tue. vt custodias ea dieb⁹ ꝛ noctibus. hoꝛis atq̃ȝ momentis. Exaudi me tri nitas sancta.ꝛ cõserua me ab oĩ malo. ab omni scãda lo.ꝛ ab omni moꝛtali pec cato. ab oĩb⁹ ĩsidijs ꝛ ĩfesta tionib⁹ demoniũ. inimicoꝝ visibiliũ ꝛ ĩuisibiliũ. ꝑ oꝛo nes patriarchaꝝ. ꝑ merita ꝓphetarũ. per suffragia apo stoloꝝ. ꝑ ꝯstãtiá martyruȝ.

per fidē cōfessorū. per castitatē virginū. ꝛ ꝑ intercessionē oīum sanctorū qui tibi placuerūt ab initio mundi. Expelle a me iactantiam mentis. ꝛ auge cōpunctionē cordis. minue superbiā meā. ꝛ ꝑfice ī me humilitatē verā. suscita in me fletū mollifica cor meū durū ꝛ lapideū. libera me dn̄e ꝛ aīaꝫ meā ab oībus īsidijs inimici. ꝛ conserua me in tua volūtate. Doce me dn̄e volūtatē tuā facere. qꝛ de⁹ me⁹ es tu. Da mihi dn̄e sensum perfectū ꝛ intellectū vt suscipere valeā ꝓfundā benignitatē tuā. Illud da mihi petere qđ te audire ꝺlectet ꝛ mihi expediat. Da mihi lachrymas ex toto affectu que pctōꝝ meorū possint dissoluere vincula. Audi dn̄s me⁹ ꝛ deus meus. Audi lumē oculoꝝ meoꝝ. Audi que peto. ꝛ da vt qđ peto exaudias. Si ꝺspicis pereo si respicis viuo. Si iusticiā meaꝫ requiris mortuus fęteo. si eum misericordia respexeris fetenteꝫ resuscitas de sepulchro. Quod odis in me lōge fac a me. ꝛ castitatis ac continentie spiritū infere in me. vt quodcūqꝫ petiero in ipsa petitione te nō offendā. Tolle a me qđ nocet. ꝛ prebe quod iuuet. presta mihi dn̄e medicinā. vn̄ mea possint curari vulnera. Da mihi dn̄e timorē tuū. cordis compunctionē. mentis humilitatē. ꝛ ꝯsciētiam puram. Presta mihi domine vt firmā semper tenere valeam charitatem ꝛ mala mea non obliuiscar. aliena non requirā. Parce anime mee. ꝑce malis meis. ꝑce peccatis meis. parce criminibus meis. Uisita me infirmū. cura me egruꝫ sana me languentē. ꝛ suscita me mortuum. Da mihi domine cor quod te timeat mentem que te diligat. sensum qui te intelligat. aures que te audiant. oculos qui te videant. Miserere mei deus miserere mei: ꝛ respice me de sede sancta maiestatis tue ꝛ tenebras cordis mei radio splendoris tui il-

lumina. Da mihi domine discretionē discernēdi inter bonū et malum. et concede vt sensum habeā peruigilē. Peto a te domīe remissionem omniū peccatorum meorum. per quā mihi fiat propitiatio in tēpore necessitatis et angustie mee. Sācta et īmaculata virgo dei genitrix Maria et mater domini nostri Jesu christi interuenire pro me digneris apud illum cuius meruisti effici tēplū. Sctē michael scē gabriel scē raphael. scti chori angelorū atqz archangelorū patriarcharū atqz prophetarū. apostolorū. euangelistarū. martyrum cōfessorū sacerdotū. leuitarū: monachorū. virginū. omniū que iustorum per illū qui vos elegit et de cuius cōtēplatione gaudetis vos rogare presumo. vt pro me culpabili ipsi deo supplicare dignemini qtenus de faucibus diaboli. et de morte perpetua merear libari. Largiri mihi digneris dñe ppetuā vitā sm clemētiā. benignissimā misericordiā tuā. Da dñe iesu xpe sacerdotibus concordiā. regibus et principibus iuste iudicantibus tranquillitatem et pacē. Pro dñe pro vniuersa sancta ecclesia catholica: pro viris et feminis. pro religiosis et secularibus. pro oībus rectoribus xpianorū cunctisqz in te credentibus qui pro amore tuo sancto laborant. vt perseuerantiam boni operis obtineāt. Presta dñe rex eterne virginibus castitatē. deo dicatis cōtinentiā. coniugatis sanctimoniā. penitentibus indulgentiā viduis. et orphanis sustentationē. pauperibus protectionē. peregrinantibus reditū. lugentibus consolationē. defunctis fidelibus requiem sempiternam. nauigantibus in portū venire salutis. optimis vt in bonitate semper consistant bonis et mediocribus vt meliores fiant. praue agentibus et delinquētibus vt ego miser sum vt cito se corrigant o dulcissime et misericordissime dñe iesu xpe fili dei vi

ui redemptor mundi inter oēs ⁊ opera oia me miserū peccatorem confiteor. sꝫ tu clementissime pater ⁊ sum me. qui oium misereris. nō me patiaris a tua misericordia fieri alienū. Et tu domine rex regnū qui inducias viuēdi prestas. corrigendi mihi deuotionē tribue. excita in me mentem que te requirat. te desideret. ⁊ te qui es vbiqꝫ totus trinus ⁊ vnus semp pre oibus amet te timeat. tuāqꝫ volūtatem faciat. Precipue ergo dñe sancte pater deprecor q es benedictus ⁊ gloriosus per omnia secla. vt omnes que mei memoriā faciūt in suis orationib⁹. ⁊ q īdignis orationibus meis se cōmendauerūt. ⁊ qui mihi aliqđ charitatis officiū ⁊ pietatis studiū īpederūt. seu ⁊ illos qui ꝯsanguinitate ac cognationis affectu sunt mihi ꝓpinqui. tā ⁊ illos qui nūc consistunt in corpe q̄ꝫ ⁊ illos qui regunt funer. misericorditer gubernare digneris ne pereant. Oibus ⁊ xpianis viuis. adiutoriū ꝓstare digneris. ⁊ ꝺfunctis fidelibus absolutionē ⁊ requiem sempiternam per eterna secula. Necnō ⁊ illud magnopere supplico dñe. qui es alpha ⁊ o vt cuꝫ eterna dies mea finisqꝫ vite mee aduenerit. tu mihi sis misericors iudex cōtra malignū accusatorē diabolum. ⁊ sis mihi pei petuus defensor aduersus insidias hostis antiqui. ⁊ in societatem angelor̄ oiumqꝫ sanctorūꝫ in sancto paradiso tuo me perseuerare facias. qui es benedictus ī secula seculorum.

¶ Orō deuota de recordatione passionis xpi. Ca. 30.

Domine iesu christe redēptio mea misericordia mea. salus mea te laudo. tibi gratias ago quāuis valde impares tuis beneficijs. quāuis multuꝫ expertes deuotionis: quāuis macras a desiderata pinguedine dulcissimi tui affectus. tñ q̄lescūqꝫ grās. non equales scio me debeř. sed

ficut pōt conari tibi persol/
uit aīa mea. Spes cordis
mei.vīus aīe mee cōpleat
tua potentissima dignitas
qđ conaf mea tepidissima
imbecillitas. vita mea.in fi
nis intentiōis mee. Et si nō
duꝫ merui tm̄ quantū debi
tor sum amare vtiqꝫ saltēꝫ
desidero te amare q̄ztū de/
beo. Illumiatio mea tu vi
des cōscientiā meā. qꝛ dn̄e
ante te est omne desideriuꝫ
meū.ꝛ tu donas si quid bn̄
vult cōscientia mea. Si bo
nū est dn̄e qđ inspiras. imo
quia bonū ē vite veliꝫ ama
re.da qđ me facis velle.da
vt q̄ztū iubes tantuꝫ te me/
rear amare. laudes ꝛ grās
offero ne sit mihi donū tuū
infructuosum.qđ tua spon
tanea dedisti volūtate. per/
fice qđ incepisti. ꝛ dona qđ
me benigne ꝑueniendo im
merituꝫ desiderare fecisti.
Cōuerte bēignissime meū
torporē in feruētissimū tui
amorē. Ad hoc clemētissi/
me tendit hec oratio mea.
hec mēoria ꝛ meditatio bn̄
ficioꝝ tuoꝝ.vt accendas in
me tuū amorē. Tua me do
mine bonitas creauit. tua
mīa creatum ab originali
peccato mundauit.tua pa/
tiētia post illā emūdationē
baptismi in alijs peccatoꝝ
sordibus inuolutū hacten⁹.
tollerauit.nutriuit ꝛ expec
tauit. Expectas tu bōe do/
mine correctōeꝫ. expectat
aīa mea ad penitēdū.ad be
ne viuendū tue grē inspira
tionē. Deus meus.creator
meus:tolerator ꝛ nutritor
me⁹.te sitio.te esurio.te de
sidero.ad te suspiro ꝛ cōcu
pisco.ꝛ sicut pupillus beni
gnissimi patris orbat⁹ pre/
sentia.flens ꝛ eiulans inces
santer eius dilectā faciē to
to corde amplectit:sic ego
non quātū debeo.sed q̄ztuꝫ
queo memor passionis tue.
memor alaparuꝫ tuaꝝ me
mor flagelloꝝ.memor vul
nerū tuorū. memor qualr
pro me occisus.qualiter cō
ditus.qualiter sepultus.si/
milis memor tue gloriose
resurrectionis ꝛ admirabi
lis ascēsionis. Hec indubi/
tata fide teneo, exilij mei

erūnas defleo. spero tui ad uentus solaʒ ꝯsolationē. ar denter desidero tui vultus gl'osam ꝯtēplationē. Heu mihi q2 videre nō potui do minū angeloꝝ humiliatuʒ ad ꝯuersationē hoīum. vt hoīes exaltaret ad ꝯuersa tionē angeloꝝ. cū de⁹ offen sus moziebaꝶ: vt pctoꝛ vi ueret. Heu q2 tam admira bili. tam inextimabili pie tati obstupescer̄ nō merui. Cur o aīa mea te ꝑsertim nō trāsfigit gladius doloris acutissimi cuʒ ferre nō pos ses vulnerari lancea latus tui saluatoris. cum videre nequires violari clauis pe des ⁊ manus tui plasmato ris. cū horroꝛe effundi san guineʒ tui redēptoris: cur non es inebrieta lachryma rū amaritudīe cū ille pota reꝶ amaritudīe fellis: Cur nō es compassa charissime virgini. dignissime mr̄i ei⁹ dignissime dn̄e tue: Domi na mea misericordissima q̄s fontes dicā erupisse de eius pudicissimis oculis. cuʒ at tēderes vnicū filiū tuū īno centē corā te ligari. flagel lari ⁊ mactari: Quos flet⁹ credā ꝓfudisse piissimū tuū vultū. cū suspicares eundē filiū tuū deum ⁊ dn̄m tuuʒ in cruce sine culpa extēdi ⁊ carnē de carne tua ab ipīs crudelr̄ desecari: Quibus singultib⁹ extimabo purissi mū pect⁹ tuū vexatū eē cuʒ tu audires. Mulier ecce fi lius tu⁹. ⁊ discipulus. ecce mr̄ tua: Cū acciperes disci pulū pro magr̄o. seruū pro dn̄o: Utinā cum felice Jo seph dn̄m meū de cruce de posuissem. aromatib⁹ cōdi dissem. in sepulchro collocas sem. vt saltē ꝓsecut⁹ vel ꝯse cut⁹ essem. vt tāto funeri nō defuisset aliquid mei obse quii. Utinā cuʒ beatis mu lierib⁹ coꝛusca visiōe ange loꝝ essem territus. ⁊ audis sem nūcium dn̄ice resurre ctionis. nūcium mee cōso lationis. nūciū tam ex pec catū. nūcium tam desidera tum: Utinam inquā audis seʒ ex oꝛe angeli. Nolite ti mere vos Jesuʒ q̄ritis cru cifixuʒ. surrexit. nō est hic.

Benignissime. suauissime. serenissime qñ restaurabis mihi. qz nõ vidi illaz beate tue carnis icorruptionez: qz non fui deosculator loca vulnerũ: fixurã clauorũ: qz nõ respsi lacbrymis gaudij cicatrices corpis veri: Ad mirabilis. iestimabilis. incõparabilis qñ psolaberis & compesces me a dolore meo: Nõ. n. capit in me dolor meus q̃diu pegrinus sũ a dño meo. Heu mihi dñe. heu aie mee. recessisti cõsolator aie mee. nec vale dixisti. Ingrediens vias tuas benedixisti tuis. nec affui. Eleuatis manibus a nube suscept9 es in celuz. nec vidi. Angeli pmiserũt te rediturũ. nec audiui. Quid dicam: qd faciaz. quo vadã. Ubi eum q̃ram. vel qñ inueniã. Quẽ rogabo. Quis nũciabit dilecto: qz amore lãgueo: Defecit gaudium cordis mei. Uersus est i luctuz risus meus. defecit caro mea & cor meum. deus cordis mei & pars mea deus in eternũ. Renuit cõsolari aia mea nisi de te dulcedo mea. Quid. n. mihi est i celo. & a te quid volui sup terram. Te volo. te spero. te quero. tibi dixit cor meum quesiui vultũ tuũ. vultum tuũ dñe requiraz. ne auertas faciem tuã a me. Amator holuz benignissime: tibi derelictus est paup orphano tu eris adiutor. Mi aduocate tutissime. miserere mei orphani derelicti. pupillus factus sũ absq; patre. aia mea q̃si vidua. Respice orbitatis & viduitatis mee lachrymas. quas tibi offero donec redeas. Eya iaz dñe eya. Appare mihi. & psolatus ero. Exhibe p̃sentiam tuaz & psecutus ero desiderium meum. Reuela gloriam tuã. & erit pfectũ gaudiuz meũ. Sitiuit in te aia mea. q̃z multipl'r tibi & caro mea. Sitiuit anĩa mea ad deum fontẽ viuũ. qñ veniaz & apparebo ante faciẽ dñi. qñ venies consolator meus. Quẽ expectabo. o si qñ videbo gaudiũ meũ qd desidero. O si satiabor cuz

apparuerit gloria mea q̄3 esurio. O si inebriabor ab vbertate dom⁹ tue. ad quã suspiro. Si potabis me torrente voluptatis tue. quez sitio. Sint mihi dn̄e interiz lachryme mee. panes die ac nocte. donec dicat mihi. Ecce deus tuus. donec audiat aĩa mea. Ecce spõsus tuus. Pasce interim me singultib⁹ meis. refocilla me dolorib⁹ meis. veniet fortasse redẽptor me⁹ q2 bon⁹ est: nec tardabit q2 pi⁹ est. Ipsi gl'ia i secl'a secl'oꝝ. Amẽ.

Finis meditationũ beati Augustini episcopi Hypponensis.

Domine de⁹ oĩs patrum nostroꝝ Abraaz ysaac et Jacob et semini eoꝝ iustoꝝ q fecisti celũ et terrã cũ oĩ ornatu eoꝝ. q signasti mare ꝑcepti tui v̄bo. qui cõclusisti abissum et signifi-casti terribili et laudabili nomĩ tuo. qđ oẽs pauent et tremũt a vultu v̄tutis tue. Insustẽtabilis ira sup peccatores cõminationis tue. qm̃ tu dn̄s altissimus super oẽm terrã lõganimis et misericors et patiens sup malitias bolum. Tu aũt dn̄e s3 bonitatem tuã ꝑmisisti penitẽtiam remissionis pctõ-rũ. Et tu dn̄e iustoꝝ nõ posuisti penitẽtiã iustis Abraam ysaac et Jacob his q nõ peccauerũt. Qm̃ peccaui sup numeꝝ arene maris. et multiplicate sunt iniqtates mee. Incuruat⁹ su3 multo vinculo ferri. et nõ est respiratio mihi: q2 excitaui iracũdiã tuã. et malũ corã te feci. statuens abomĩatiões. et multiplicãs offensiões. Et nũc flecto gẽua cordis mei ꝑcans ad te bonitate3. dn̄e peccaui. dn̄e peccaui. dn̄e peccaui. iniqtatẽ meã agnosco. peto rogãs te dn̄e remitte mihi remitte mihi. ne sil tradas me cũ iniqtatib⁹ meis. neq3 in eẽnũ ꝑues mala. q2 indignũ saluabis me ꝑꝑ magnã mĩam tuã. Et laudabo te in oĩbus dieb⁹ vite mee. qm̃ te lauda oĩs virt⁹ celoꝝ semp. et tibi est gl'ia i secula seculoꝝ. Amen.

¶ Incipit liber Diui Augustini Hypponensis epi: Soliloquiorum anime ad deum. De ineffabili dulcedine dei: Caplm. i.

Cognoscaz te dñe cognitõ meus cognoscá te virt⁹ anime mee. Dñ de te mihi ꝯsolator meus: videam te lumé oculoꝛuz meoꝝ. Veni gaudiuz spũs mei videá te letitia cordis mei. Diligam te vita anie mee. Appare mihi ꝺlectatio mea magna. solatium meuz dulce. dñe deus me⁹: vita mea ⁊ gloria tota aie mee. Inueniam te desiderium cordis mei. teneaz te amor anime mee. Amplectar te spõse celestis. Exultatio mea sũma intus ⁊ extra possideaz te beatitudo sempiterna. possideaz te in medio cordis mei. vita beata dulcedo sũma aie mee. Diligam te dñe fortitudo mea dñs firmamẽtũ meũ ⁊ refugiũ meuz ⁊ liberator me⁹. Amé te de⁹ me⁹ adiutor me⁹. turris fortitudinis mihi. ⁊ spes mea dulcis in oĩ tribulatione mea. Amplectar te bonũ sine quo nĩbil bonũ. fruar te optime. sine quo nihil est optimuz. Aperi penetralia aurium meaꝝ. vbũ penetrabili⁹ oĩ gladio ãcipiti. vt audiá vocé tuaz: Intona dñe desup voce grandi ⁊ forti. Tonet mare ⁊ plenitudo eius. cómoueat terra etiá oĩa q̃ in eis sũt. Illustra oculos meos lux incóp̄hēsibilis. fulgura coruscationez ⁊ dissipa eos. vt nõ videant vanitaté. Flumina multiplica ⁊ ꝯturba eos: vt appareát fontes aquaꝝ. ⁊ reuelétur fundaméta orbis terrarũ. Tribue visum lux ĩuisibilis. q te videat. Crea nouũ olfatũ odor vite. qui post te currat in odoré vnguétoꝝ tuoꝝ. Gustũ sana q sapiat ⁊ cognoscat ⁊ discernat q̃ȝ magna multitudo dulcedinis tue dñe. quá abscódisti

bis q pleni sunt charitatis tue. Da cor qd te cogitet. aium q te diligat. mentē q te recolat. itellectū q te intelligat. rōnem q̄ tibi semp sūmo delectabili fortiē adhereat. Te sapienter amor sapiens diligat. O vita cui oīa viuūt. vita q̄ das mihi vitam: vita q̄ es mea vita: per quā viuo. sine qua morior. vita p quā resuscitor: sine qua pereo. vita p quā gaudeo: sine qua tribulor: vita vitalis dulcis ꝛ amabilis. sp me morialis. Ubi q̄so es. vbi te inueniā vt in me deficiā ꝛ in te subsistā? Prope esto in aīo. ppe in corde. ppe in ore. ppe ī auribꝰ. ppe ī auxilio. qr amore langueo. qr sine te morior. qr te recolens suscitor. Odor tuꝰ me recreat. memoria tua me sanat. sed satiabor cū apparuerit gl'ia tua. vita aīe mee. Cōcupiscit ꝛ deficit aīa mea de memoria tua qñ veniā ꝛ apparebo tibi letitia mea? Quare faciē tuam auertis. gaudiū meū p qd gaudeo? Ubi es abscōditus pulcher quē desidero? Odorē tuū haurio. viuo ꝛ gaudeo. Te aūt nō video. vocē tuā audio ꝛ reuiuisco. Sʒ cur faciē tuā abscōdis? forte dicis. Non videbit me hō ꝛ viuet. Eya dñe moriar. vt te videā: videaʒ hec vt moriar. Nolo viuere. nolo mori dissolui cupio ꝛ esse cū xp̄o. Mori desidero vt videā xp̄m. viuere renouo: vt viuā cum christo. O dñe Jesu accipe spm̄ meū. vita mea. suscipe aīam meā. Gaudiū meuʒ attrahe cor meū. dulcis cibus meus comedā te. Caput meum dirige me. Lumē oculoꝝ meoꝝ illumīa me. melos meꝰ tēpera me. Odor meus. viuifica me. Uerbū dei. recrea me. Laꝰ mea. letifica aīaʒ serui tui. Jntra in eam gaudiū meū vt in te gaudeat. Jntra in eam dulcedo sūma vt dulcia sapiat. Lumen eternuʒ illustra super eam. vt te intelligat cognoscat ꝛ diligat Ob hoc enim nō te diligit dñe, si non diligit. quia non

te cognosci. ꝛ te ideo nõ cognoscit. qꝛ non ĩtelligit. Et iccirco nõ ĩtelligit. quia lumẽ tuũ nõ comprehẽdit. ꝛ lux in tenebris lucet. ꝛ tenebre eam nõ cõprehẽderũt. O lux mẽtis. o lucens veritas. o vera claritas. q̃ illuminas hoĩem venientez in hũc mũdum. Venientẽ qdem. sed nõ diligẽtem. qꝛ qui diligit mũduz inimicꝰ dei cõstituit. Expelle tenebras desup faciẽ abyssi mẽtis mee: vt videat te ĩtelligendo. vt cognoscat te cõprendẽdo. vt diligat te cognoscendo. Quisqs. n. cognoscit te diligit te. se obliuiscit amat te plus q̃3 se. relinquit se ꝛ venit ad te. vt gaudeat de te. Hinc est ergo dñe q̄ non tãtuz diligo quãtuz debeo. qꝛ nõ plene cognosco te. Sz qꝛ parum cognosco paruz diligo. Et qꝛ parum diligo parũ in te gaudeo. Sed a te vero gaudio interiori per exteriora recedẽs. dum te solo careo adulterinas amicitias ĩ his exterioribus quero. Et sic miser ego cor meum qđ tibi soli debui toto amore. totoq3 affectu impẽdere. vanis dedi. ꝛ ideo vanus effectus sum dum vanitatez dilexi. Hinc etiã est dñe q̄ in te non gaudeo. ꝛ tibi nõ adhereo. qꝛ ego in exterioribus. tu in interioribus. ego in temporalibꝰ tu in spũalibus. ego in transitoriis aĩo diffundor. cogitatione versor. locutiõe implicor. ꝛ tu domine in eternitate habitas. ꝛ eternitas es. Tu in celo. ego in terra. Tu diligis alta. ego infima. Tu celestia ego terrestria. Et quando poterunt hec contraria cõuenire?

De miseria ꝛ fragilitate hominis. Cap. 2.

Miser ego quando poterit obliqtas mea tue rectitudini adeq̃ri? Tu dñe diligis solitudinez. ego multitudinẽ. Tu silẽtium. ego clamorez. tu veritatẽ. ego vanitatez. tu mũditiaz ego ĩmũditiã sequor. Quid plᵃ dñe? Tu

vero bon⁹. ego malus. tu tu pius. ego impius. tu san ct⁹. ego miser. tu iust⁹. ego iniustus. tu lux. ego cecus. tu vita. ego mortu⁹. tu medicina ego eger. tu gaudiũ. ego tristitia. tu sũma veritas. ego vniuersa vanitas. vt ois hõ viuens. Heu qd igit o creator dicaʒ: audi o creator. Creatura tua suʒ. iã perij creatura tua suʒ iã morior. factura tua suʒ iaʒ ad nihilum redigor. Plasma tuuʒ sum. Manus tue dñe fecerunt me ꝛ plasmauerũt me. manus inq̃ꝫ ille q̃ affixe clauis sunt ꝑ me. Opus manuũ tuaꝝ dñe ne despicias. Uulnera manuũ tuaꝝ ꝑcor vt aspicias. ecce in manib⁹ tuis dñe deus descripsisti me. lege ipsaʒ scripturã ꝛ salua me. En ad te suspiro creatura tua. Creator es. recrea me. En ad te clamo factura tua. Uita es: viuifica me. En ad te respitio tuum plasma. Plasmatõ es restaura me. Parce mihi dñe nihil. n. sũt dies mei. Quid est hõ vt possit alioq deum factorẽ suum. Parce mihi colloquẽti tibi ignosse seruo tuo. q ꝑsumit loq tãto dño. Legẽ nõ hʒ necẽitas. dolor me cõpellit dicere. calamitas quaʒ patior cogit me exclamarẽ. Egrot⁹ sum ad medicũ clamo. cecus suʒ ad lucẽ ꝓpero. Mortu⁹ sum. ad vitã suspiro. Tu es medicus. tu lux. tu vita: iesu nazarene. Miserere mei filij Dauid. miserẽ mei fons mĩe. Audi q ad te clamat infirmũ. Lux que trãsis. expecta cecum. prebe ei manuʒ vt ad te veniat ꝛ in lumine tuo videat lumen. Uita viuẽs. reuoca mortuũ. Quid suʒ ego q loquor tecũ. Ue mihi dñe. parce mihi domie. ego cadauer putridũ. esca verminum. vas fetidum. cibus igniũ. Quid suʒ ego qui loquor tecum. Ue mihi dñe. parce mihi domie. Infelix ego hõ. hõ inq̃ꝫ natus de muliere breui viuẽs tpe replet⁹ mltis miserijs. hõ inquaʒ vanitati similis factus. cõparat⁹ iumẽtis i

incipientib⁹.ꝛ iam similis fact⁹ illis. Quid iteꝝ ego? abyssus tenebrosa. tra mi/sera. filius ire vas aptuȝ in ꝯtumelia. genitus p imun d tiam. viuens in miseria. moriturus i angustia. Heu miser qd sum. heu qd futurus sum. vas sterquilinij. cōcha putredinis. plen⁹ feto/re ꝛ horoꝛe. cecus. pauper. nudus. plurimis necessita/tibus subdit⁹ ꝛ ignorans in troitū ꝛ exitū meuȝ miser. ꝛ mortalis. cuius dies sicut vmbra ꝑtereunt. cuius vi/ta sicut vmbra lūatica eua nescit sicut flos i arbore cre scit ꝛ statim marcescit. nūc floret ꝛ statim aret. Uita inqȝ mea vita fragilis. vita caduca vita que q̄ꝫto magis crescit tanto magis decre/scit. q̄ꝫto magis ꝓcedit tan to magis ad mortem acce/dit. Uita fallax ꝛ vmbrati ca. plena laqueis mortis. Nūc gaudeo. statiȝ tristoꝛ. nūc vigeo. iaȝ infirmoꝛ. nūc viuo. statim morioꝛ. nunc felix appareo. semꝑ miser. nūc rideo iam fleo. Sicq̄ꝫ oia mutabilitati subiacēt. vt nihil vna hora in vno sta tu permaneat. Hic timoꝛ ꝛ hinc tremoꝛ hic fames. hic sitis. hinc caloꝛ. hic frigus. hinc langoꝛ ide doloꝛ exu/berat. Subsequit͛ his ipor/tuna mors. que mille mo/dis quottidie miseros ho/mines iopinate rapit. Hūc necat febrib⁹ illum oppri/mit dolorib⁹ hūc ꝯsumit fa mes. illū sitis extiguit hūc suffocat aq̄s. illuȝ iterimit laqueo. Illū perimit flam mis. alium dentib⁹ bestiaꝝ ferociuȝ voꝛat. Hūc truci/dat ferro. illū veneno corrū pit alteꝝ tm̄ repētino terro re miseraȝ vitā finire cōpel lit. Et nūc sup hec oia ma/gna miseria. cū nihil sit cer tius morte. ignorat tm̄ hō fi nē suuȝ. Et cū stare putat. collidit͛ ꝛ perit spes ei⁹. Ne scit eniȝ hō. qn̄. vel vbi. vel q̄uo moriat͛. ꝛ tm̄ certuȝ est ꝙ eum mori opoꝛteat. Ec ce dn̄e q̄ꝫ magna mi̇ia ho minis i qua suȝ nec timeo. q̄ꝫ grandis calamitas quā patioꝛ. nec doleo. ꝛ ad te nō

clamo. Clamabo dñe an/teq̄ trafeam fi forte nõ trã feam.fz in te maneã. Dicã ergo.dicã miferiã meã cõ/fitear.nec erubefcã ante te vtilitatẽ meã. Adiuua me fortitudo mea per quã fub leuor. Succurre virt⁹ per quã fuftẽtor. Ueni lux per quã video.appare glía per quam gaudeo. Appare vi ta in qua viuam.o domi/ne deus meus.

¶ De mirabile lumĩe dei. Capl̃m. 3.

O Lux quam vide bat thobias quã do oculis claufif docebat filiũ fuũ viam vite. Lux quã vide/bat yfaac ĩteri⁹:qñ caligã/tib⁹oculis exterí⁹ filio futu ra narrabat. Lux inquã in uifibilis cui oĩs abiffus hu/mani cordis eft vifibilis. Lux quã iacob videbat.qñ ficut tu ĩtus docebas.filijs exteri⁹ ventura p̄dicebat. Ecce tenebre fũt fup faciẽ abyffi mẽtis mee.tu es lu/men. Ecce caligo tenebro fa fup aquas cordis mei.tu es veritas. O vbũ p q̄ facta fũt oĩa:⁊ fine quo factũ eft nihil: Uerbũ qd es añ oĩa: ante q̄ nihil. Uerbũ creãs oĩa fine quo oĩa nihil. Uer bũ regẽs oĩa. fine quo non funt oĩa: Uerbũ qd dixifti ĩ p̄n°.fiat lux ⁊ facta ẽ lux. Dic etiã mihi.fiat lux.⁊ fa cta fit lux ⁊ videã lumen:⁊ cognofcam qcqd nõ eft lu/mẽ.qr fine te mihi tenebre lumẽ.⁊ lumen tenebre po nuntur. Et fic fine tua luce nõ ẽ veritas: Adeft error. Adeft vanitas.non eft di/fcretio.adeft cõfufio. adeft ignorãtia.nõ eft fcía. adeft cecitas.non eft vifio. adeft inuium. non eft via. adeft mors.non eft vita.

¶ De mortalitate huma/ne nature. Cap. 4.

Ecce dñe qr lux nõ ẽ.mors ẽ.imo nõ eft mors qr ni hil ẽ mors.naz p ipfam ad nihilũ tendimuf. dũ nos nihil facere per pec catũ nõ formidam⁹. Et iu/fte qdẽ h dñe.naz digna fa/ctis recipimus.dum ad ni/

bilũ deuenimus tãq̃ȝ aqua decurrẽs: q2 sine te factũ ȝ ẽ nihil: ⁊ nos faciendo nihil: facti sumus nihil: q2 sine te sumus nihil: per quẽ facta sunt oĩa: sine quo factuȝ est nihil. O dñe vbũ: o deus v̄bũ: ꝑ qđ facta sunt oĩa: sine quo factũ est nihil. Ve mihi misero totiẽs obcecato: q2 tu lux: ⁊ ego sine te. Ve mihi miſo totiẽs vulnerato: q2 tu salus: ⁊ ego sine te. Ve mihi misero totiens infatuato: q2 tu es veritas. ⁊ ego sine te. Ve mihi miſo totiẽs oberrato: q2 tu via: ⁊ ego sine te. Ve mihi miſo totiẽs annihilato: q2 tu verbũ ꝑ qđ facta sunt oĩa ⁊ ego sine te sine quo factũ est nihil. O dñe verbũ: o de9 verbũ: qui es lux per quẽ facta est lux: qui es via veritas ⁊ vita: in quo nõ sũt tenebre: error: vanitas: neq̃ȝ mors. Lux sine qua tenebre: via sine qua error: veritas sine qua vanitas: vita sine qua mors. Dic verbuȝ dñe fiat lux: vt videã lucẽ. ⁊ vitem tenebras: videã viã ⁊ viteȝ inuium. videam veritatẽ. ⁊ vitẽ vanitatẽ. videã vitã ⁊ vitẽ morteȝ. Illuminare domine lux mea: illuminatio mea: ⁊ salus mea quem timebo: dñs meus quẽ laudabo: de9 meus quẽ honorabo: pater meus quẽ amabo. spõsus meus cui me seruabo. Illuminare inq̃ȝ illuminare lux huic ceco tuo q in tenebris ⁊ ĩ vmbra mortis sedet. ⁊ dirige pedes ei9 in viã pacis per quã ingrediar in locum tabernaculi admirabilis vsq̃ȝ ad domũ dei in voce exultatiõis ⁊ cõfessionis. Vera enĩ cõfessio est via per quã ĩgrediar ad te viã per quã egrediar ab inuio. ⁊ reuertar ad te viã: quia tu es vera via vite.

¶ Quid sit nihil fieri. ca. 5

Confitear ergo cõfitear tibi pr̄ dñe celi ⁊ terre miseriam meã: vt me venire liceat ad misericordiam tuam. Miser quippe factus sum ⁊ ad nihilum redactus sum: ⁊ nesciui: quia tu es veritas ⁊ ego nõ eraȝ

tecum. vulnerauerunt me iniquitates mee ꝛ nõ dolui qꝛ tu es vita. ꝛ ego nõ eraꝫ tecum. Ad nihilum duxe/runt me. quia tu es verbũ. ꝛ ego eram tecũ. Per queꝫ facta sunt omnia. sine quo factũ est nihil. ꝛ ideo sine te factus sum nihil. Quia est nihil qđ ad nihilum ducit. Omnia perverbũ facta sũt quecũqꝫ facta sunt. Et qualia facta sunt? Vidit deus cuncta que fecerat. ꝛ erant valde bona. Omnia que/cũqꝫ facta sunt per verbuꝫ facta sunt. ꝛ quecũqꝫ ꝑver/bum facta sunt valde bona sunt. Quare bona sunt? qꝛ oĩa per verbum facta sunt. Et sine ipso factũ est nihil. qꝛ nihil bonũ sine sũmo bo/no est. Sed malũ est vbi nõ est bonũ. quod vbiqꝫ nihil est. quia nihil aliud est ma/lum q̃ꝫ priuatio boni. sicut nihil aliud est cecitas q̃ꝫ pri/uatio luminis. Malũ itaqꝫ nihil est. qꝛ sine verbo factũ est. sine quo factũ est nihil. illud autẽ maluꝫ est. quod ꝓuatur illo bono per quod omnia facta sunt quecũqꝫ sunt. Atqꝫ non sunt ꝑ ip̃m facta non sunt. ꝛ ideo nihil sunt. Et ideo mala sũt. que facta non sunt. quia omnia quecũqꝫ facta sunt. per ver/bum facta sunt. ꝛ omnia ꝑ verbum bona facta sunt. Cum igitur omnia perver/bum facta sunt. mala per ipsum non sunt. Restat igi/tur ꝙ omnia que facta non sunt. bona nõ sunt. quia oĩa quecũqꝫ facta sũt bona sũt ꝛ ideo mala sunt. que facta non sunt. ꝛ ideo nihil sunt: quia sine verbo factum est nihil. Malum igitur nihil est. quia factuꝫ non est. Sꝫ qualiter maluꝫ est. si factũ nõ est? Quia malum priua/tio boni est. per quod factũ bonũ est. Esse ergo sine ver/bo malum est. quod esse nõ est. quia sine ipso nihil est. Sed quid est separi a ver/bo? Si hoc queris scire. au/di quid est verbũ. Verbuꝫ dei dicit. Ego suꝫ via vitas ꝛ vita. Separi ergo a ver/bo est esse sine via. sine veri/tate. sine vita. ꝛ ideo sine ip

so nihil.ꝛ ideo malū.qꝛ se/paraf a vbo ꝑ qđ facta sunt oia valde bona. Separari autē a verbo ꝑ qđ oia facta sunt.nihil aliđ est q̄ȝ deficere.ꝛ a facto transire in defectum.qꝛ sine ipso est nihil. Quotiens ergo a bono deuias.a verbo te separas:qꝛ ipsum est bonū.ꝛ ideo nihil efficieris.qꝛ sine verbo es. sine quo factum est nihil. Nunc igiẜ dn̄e illuminasti me lux.vt viderēȝ te. vidi ꝛ cognoui me.qꝛ totiēs nihil factus sum quotiēs a te separatus sum.qꝛ bonū qđ tu es oblitus suȝ.ꝛ ideo malus effectus sum. Ue mihi misero.vt quid hoc nō cognoscebā:qꝛ te deserens nihil fiebam? Sed qđ hoc q̄ro?si nihil eram.quomodo cognoscere nolebam? Scimus nihil:nihil est.ꝛ qđ nihil est nō est.ꝛ qđ non est bonū non est.qꝛ nihil est. Si ḡ nihil fui cum sine te fui. q̄si nihil fui.ꝛ velut idoluȝ qđ nihil est.qđ quidem aures habet ꝛ nō audit.nares habet ꝛ nō odorat. oculos hȝ ꝛ nō palpat pedes hȝ ꝛ nōn ambulat.ꝛ oīa liniamenta hȝ mēbꝛoꝝ sine sensu eoꝝ.

¶ De cāu aīe ī pctis.ca.6.

Quam igitur fui sine te nihil fui. Et ideo cecus eram surdus ꝛ ī sensibilis.qꝛ nec bonū discernebā nec malū fugiebā:nec dolorem vulnerū sentiebā. nec tenebꝛas meas videbā. qꝛ erā sine te vera luce.q̄ illuminas oēm hoīem venientē in hūc mundū. Ue mihi vulnerauerūt me ꝛ nō doluī.traxerūt me ꝛ non sensi qꝛ nihil erāt.qꝛ sine vita erā q̄ est verbū ꝑ qđ facta sunt oīa. Jđ dn̄e lux mea inimici⁹ mei de me fecerūt q̄cūqȝ voluerūt ꝑcusserūt. nudauerūt.polluerūt.coꝛruperūt vulnerauerūt.ꝛ occiderūt me.qꝛ recessi a te. ꝛ factus sum nihil.sine te. Heu dn̄e vita mea q̄ fecisti me. lux mea q̄ direxisti me? Defensoꝛ vite mee.misere mei ꝛ resuscita me.dn̄e ds meus spes mea v̄tus mea.foꝛtitudo mea ꝯsolatio mea.ī die

tribulationis mee. respice inimicos meos ⁊ eripe. fugiāt a facie mea q oderunt me. ⁊ ego viuam in te ꝑ te. Ipsi. n. dñe ꝯsiderauerunt me ⁊ vidētes me sine te despexerūt me. Diuiserūt sibi vestimēta v̄tutū: qb⁹ ornaueras me. fecerūt sibi viā ꝑ me. sub pedib⁹ suis cōculcauerūt me. fecib⁹ pctōꝝ polluerūt tēplū scm̄ tuū. posuerūt me desolatuꝫ ⁊ merore ꝯfectū. Ibā post eos cecus ⁊ nudus ⁊ illaq̄at⁹ funibus pctōꝝ. trahebāt me post se in circuitu de vitio i vitiū. ⁊ de luto i lutū. ⁊ ibā absqꝫ fortitudine añ faciē subsequētis. Seru⁹ erā. ⁊ s̄uitutē amabā. Cec⁹ erā ⁊ cecitatē desiderabā. Vinct⁹ erā ⁊ vīcula ñ horrebā. Amarū dulce. ⁊ dulce amaꝝ credebā. Miser eram nec cognoscebā. ⁊ hoc qꝛ sine v̄bo erā. sine quo factū est nihil ꝑ qđ oīa ꝯseruanť. sine quo oīa anihilanť. Sicut enim oīa per ipsuꝫ factū est nihil sic per ipsum oīa cōseruať. quecunqꝫ sunt siue in celo: siue in terra siue in mari. ⁊ in oībus abyssis. Nec pars parti in lapide adhereret: nec in aliquo creatorū nisi qꝛ ꝑ verbū cōseruāť per qđ oīa facta sunt. Adhereā ego tibi verbū. vt ꝯserues me. qꝛ vbi a te recessi perij in me. nisi qꝛ tu qui me feceras refecisti me. Ego peccaui. tu me visitasti. Ego cecidi. tu me erexisti. Ego ignoraui. tu me docuisti. Ego non vidi. tu me illuminasti.

¶ De multiplicibus beneficijs dei. Capl'm. 7.

Miser ego de⁹ me⁹ quantuꝫ teneor diligere ostende mihi. Quantuꝫ debeo laudare te demonstra mihi. Quantuꝫ debeo placere tibi. inotesce mihi. Intona dñe desuper voce grandi ⁊ forti in interioreꝫ aurē cordis mei doce me ⁊ salua me. ⁊ collaudabo te. qui creasti me cū nihil eēꝫ. qui illuminasti me cū in tenebris essem. qui resuscitasti me cū mortuus essem. q pauisti me a iuuētute mea

omnibus bonis tuis. Hũc inutilem vermẽ fetentem peccatis.nutris omnib⁹op timis donis tuis.aperi mi/ bi o clauis dauid. qui apis ꝛ nemo claudit illi cui tu aperis.claudis ꝛ nemo ape rit illi cui tu claudis aperi mihi ostium luminis tui vt ingrediar ꝛ videã.ꝛ cogno/ scam.ꝛ cõfitear tibi in toto corde meo. qꝛ mĩsicordia tua magna est super me. ꝛ eruisti aĩaꝫ meã ex in feno inferiori. Domine deus no ster q̃ꝫ admirabile ꝛ lauda bile est nomẽ tuũ in vniuer sa terra. Et qd est homo ꝙ memor es eius.aut fili⁹ ho minis qm̃ visitas eum:? Do mine spes sanctoꝝ ꝛ turris fortitudinis eoꝝ deus eoꝝ. deus vita aĩe mee ꝑ quã vi uo.sine qua morior. Lum̃ oculoꝝ meoꝝ per qđ video sine quo orbor. Gaudium cordis mei ꝛ leticia spirit⁹ mei.diligam te toto corde meo.ꝛ toto aĩo meo. ꝛ to/ tis medullis ꝛ visceribus meis.quia tu prior dilexisti me.ꝛ vñ hoc mihi o crea/ tor celi ꝛ terre.ꝛ abyssi qui bonorũ meoꝝ nõ indiges:? Unde hoc mihi qꝛ dilexisti me:? O sapiẽtia que aperis os mutorũ.o verbũ per qđ facta sunt omnia.aperi os meũ.da mihi voceꝫ laudis vt enarrẽ omnia beneficia tua.que mihi dñe a princi/ pio cõtulisti. Ecce eniꝫ suꝫ. qꝛ tu creasti me.ꝛ qđ crea/ res ꝛ in numero creaturaꝝ numerares. ab eterno tu ꝑ ordinasti.anteq̃ꝫ qcq̃ꝫ face/ res a principio anteq̃ꝫ extẽ deres celos.ne dũ erãt abys si.adhuc terraꝫ nõ feceras. nec mõtes fũdaueras. nec dũ fontes eruperãt. Añq̃ꝫ hec omnia que fecisti ꝑ ver bũ. faceres me. creaturaꝫ tuã fore.certissima verita/ tis tue prouidẽtia ꝑuidisti. ꝛ eẽ me creaturã tuã volui sti. Et hoc vnde mihi dñe benignissime.de⁹altissime. pater mĩsicordissime.crea tor potẽtissime ꝛ semꝑ mi/ tissime:?que mea merita:?q̃ mea gratia. vt cõplaceret ante conspectuꝫ tue magni fice maiestatis creare me:?

Non eraꝫ ⁊ creasti me. Ni/bil fuerã. ⁊ de nibilo me aliquid fecisti. Quale aũt aliquid: non stilam aque. non ignẽ. nõ auẽ. vel pisceꝫ non serpentẽ. vl' aliquid ex brutis aĩalibus. nõ lapidẽ vel lignũ. nõ ex eorum genere que tantũ bꝫ esse. vel ex eorũ que tantũ esse possunt ⁊ crescere: Nõ ex eoꝝ generẽ que tm̃ esse ⁊ crescere ⁊ sentire possunt. Sed super oĩa hec voluisti me esse ex his que tm̃ habẽt esse. quia suꝫ. ⁊ ex his que tantũ habẽt eẽ ⁊ crescere. qꝛ sum ⁊ cresco. ⁊ ex his que sunt crescunt ⁊ sentiunt. qꝛ suꝫ cresco ⁊ sentio. Et paulominus pareꝫ me creasti angelis. quia rationeꝫ te cognoscendi cum ipsis a te cõmuneꝫ accepi. Sed paulominus vtiqꝫ dixi. Nam illi tuam felicem noticiã iam habent p speꝫ. ego aũt per speꝫ. Illi facie ad faciẽ. ego per speculũ in enigmate. Illi plene. ego autem ex parte.

De dignitate hoĩs futura. Capitulum. 8.

Sed cũ venerit qd̃ perfectuꝫ est euacuabit̃ qd̃ ex parte est. q̃ꝫdo iaꝫ reuelata facie tuã faciẽ videbimus. Quid iaꝫ ꝓhibebit nos non esse minores paulomin⁹ ab angelis. quos tu domine corona spei q̃ ornata est gloria ⁊ honore coronaueris. quos tu nimis q̃si amicos tuos honorificaueris. Immo per omnia pꝫs ⁊ equales angelis. Nẽpe ⁊ hoc veritas tua dicit. equales sũt angelis. ⁊ filij dei sũt Quid miruꝫ si filij dei sũt. si pares sunt angelis: Vere quidẽ erunt filij dei. qꝛ fili⁹ hominis factus est fili⁹dei. Hoc vtiqꝫ cõsiderãti mihi fiducia est dicere. nõ homo minor paulominus est ab angelis. non vtiqꝫ tantũ eq̃lis angelis. sed superior angelis. qꝛ homo deus. ⁊ deus homo. nõ angelus. Et dicã ꝓpter hoc hominẽ eẽ creaturã dignissimaꝫ. qꝛ verbũ qd̃ erat in principio de⁹ apd̃ deũ. verbuꝫ per quod deus dixit. fiat lux ⁊ facta est lux

angelica.s.natura. verbuз per qđ deus creauit oia in pncipio idē verbū caro factū est.⁊ habitauit in nobis ⁊ vidimus gloriā eius. Ecce glia per quā glorior. qñ sane glorior.ecce gaudiū p qđ gaudeo.qñ sane gaudeo Dñe deus meus. vita ⁊ tota gloria aie mee. Confiteor ergo tibi dñe deus meus cū me creasti rōnis capacē angelis quodāmodo pareз creasti:qr pfici possum per verbuū tuū vt veniā ad eqlitatē angelorꝫ. vt babeam adoptionē filiorꝫ per vnigenitū verbū tuū dñe per filiū tuū dilectuз.in quo tibi bñ cōplacuit.per vnicū coberedē ⁊ cōsubstantialē tibi ⁊ coeternū.iesuз xp̄m vnicū dñm ⁊ redēptorē nr̄m.illuminatorē ⁊ cōsolatorē nr̄з aduocatū nr̄з apud te.⁊ lumē oculorꝫ nr̄orꝫ.qui est vita nr̄a ⁊ saluator noster : ⁊ spes vnica nr̄a.qui nos dilexit.magisq3 se.p'quē babemus fiduciā repositaз.⁊ firmaз apud te spē.⁊ accessuз veniēdi ad te.qm̄ dedit potestatē filios dei fieri. bis q credunt in noīe eius. Laudē tribuaз nomini tuo dñe qui me ad imaginē ⁊ similitudinē tuaз creando.tante glorie fecisti me fore susceptibilē. vt possim filius dei fieri. Hoc vtiq3 non possūt arbores.nō possūt lapides. nō generalr oīa que mouētur vel crescunt in aere. vl in mari qr nō dedit eis ptātem filios dei fieri.qr rōneз nō bñt. Nā ⁊ bec ptās in ratione ꝯsistit per quā cognoscimus deū. Dedit aūt bāc potestatē hoīb9 quos creauit rōnabiles ad imagineз ⁊ silitudinē suā. Et ego vtiq3 dñe p tuā grām bō sum. ⁊ filius tuus esse possuз per grām.qđ illa nō pnt. Unde boc mibi dñe veritas summa. veraq3 summitas ⁊ principiū oīum creaturarū:vñ boc mibi dñe vt possim fieri filius dei.qđ illa nō pñt. Tu qui manes in eternū.q oīa creasti sil. Simul creasti boīes ⁊ iumēta. lapides ⁊ virētia terre. Nō eni precesserunt merita.nulla co

rũ Itercessit grã. qꝛ oĩa. tua tm̃ bonitate creasti. pares oẽs creature fuere in meritis: qꝛ oĩuꝫ nulla fuere merita. Et vnde ergo magis tua bonitas in hac tua creatura. quã fecisti rõnalẽ. q̃ꝫ i omnibus alijs que sunt sine rõne. apparuit. Quare nõ ego sic oẽs ille. aut cur oẽs ille sicut ego. aut ego solus. sicut ille. Que mea merita que mea gratia: vt me filiũ dei posse fieri susceptibileꝫ creares. qð illis oibus denegares? Absit dñe vt hic sentiã. Tua grã. tua tantuꝫ bonitas hoc fecit vt essem p̃ticeps dulcedinis eius. Illa igiť gratia qua me de nihilo creasti. illã queso dñe da mihi grãm. vt tibi de h̃ referam gratias.

¶ De omnipotentia dei. Capitulum. 9.

Omnipotens manus tua semper vna ꝛ eadẽ. creauit in celo angelos ꝛ in terra vermiculos non superioꝛ in illis. non inferioꝛ in istis. Sicut enĩ nulla alia manus angeluꝫ: ita nulla posset creare vermiculum. sicut nulla celum. ita nulla posset creare minimũ arboꝛis folum. sicut nulla coꝛpus. ita nulla vllũ capillum album posset facere. aut nigrum. Sed omnipotẽs manus tua. cui oĩa pari modo sunt possibilia. Nec enim possibilius est ei creare vermiculũ q̃ꝫ angelum nec impossibilius extẽdere celũ q̃ꝫ folium. nec leuius foꝛmare capillum q̃ꝫ coꝛpus. nec difficilius fundare terrã sup aquã q̃ꝫ aq̃s super terrã sꝫ omnia q̃cũqꝫ voluit. fecit sicut voluit. in celo ꝛ in terra. in mari ꝛ in oĩbus abyssis: ꝛ me iter oĩa sicut voluit potuit ꝛ sciuit. Potuit quidẽ manus tua dñe. me lapidẽ vel auẽ. vel serpentẽ vel beluã. aliquaꝫ creaꝛ ꝛ sciuit. sed noluit pp̃ suaꝫ bonitatẽ. Quare ergo ego non sum lapis vł arboꝛ vel aliqua belua? Quia sic oꝛdinauit bonitas tua. Et vt hoc oꝛdinaret non p̃cesserunt merita mea.

¶ De incóprehensibili laude dei. Caplm.10.

Quā de hoc mihi dñe: vñ mihi laudes ad laudádum te? Sicut fecisti me sine me. sicut cóplacuit añ te. ita laus tibi est sine me. sicut cóplacet añ te. Añ te dñe laus tua tu ipse es. Laudét te opa tua s̄m multitudiné magnitudis tue. laus tua dñe icóprehēsibilis est. Corde nó cóprehendit ore nó mensurat. añ nó pcipit. qr ista trāseūt 7 la' tua dñe manet i eternū. Cogitatio icipit. 7 cogitatio finit. vox sonat 7 vox trāsit. auris audit 7 audit' desinit. laus vo tua in eternū stat. Quis ḡ é q te laudet? Quis bō annūciet laudé tuá. La' tua ppe tua é. trāsitoria nó est. Hic te laudat. q teips̄m 7 laudē tuā credit. Hic te laudat. q seips̄m noscit in tua laude nó posse ptingere. laus ppe tua que nunq̄ trāsit. In te est laus nr̄a. in te laudabit aīa mea. Nó nos laudam' te. s3 tu te. 7 p te. 7 i te. 7 nobis ét é laus i te. Túc verā hēmus laudé qū a te hēm' laudé. qū lux approbat lucē. qr tu vera laus tribuis verá laudé. Quotiens ab alio q̄3 a te q̄rimus laudé. totiés tuá amittim' laudé. qr illa transitoria est. s3 tua eterna. Si trāsitoriam q̄rim'. eterná amittim' laudé. Si eterná volum'. trāsitoriá nó amem'. La' eterna dñe de' me'. a quo oīs la'. sine nulla est laus. nó valeo laudare te sine te. Habeam te. 7 laudabo te. Quid. n. ego sum dñe p me. vt laudē te. Puluis 7 cinis ego sum. canis mortuus 7 fetés ego sum. vermis 7 putredo ego sum. Quis ego sum vt laudē te dñe deus fortissime spūs vniuerse carnis: q ībabitas eternitaté? Nūqd tenebre laudabūt lucem: aut mors vitá? Tu lux ego tenebre. tu vita ego mors. Nunqd vanitas veritaté laudabit? Tu es vitas. ego bō filiis factus vanitati. Quid ḡ dñe laudabo te? Nūqd miseria mea laudabit te? Nūqd fe-

tor laudabit odorem? nunquid mortalitas hois que hodie est et cras tollit. laudabit te? Nunqd laudabit te homo putredo et fili⁹ hominis vermis? Nunqd laudabit te dne qui in peccatis ↄcept⁹ est et nat⁹ et nutritus? Nō est. n. speciosa la⁹ i ore peccatoris. Laudet te dne deus meus icōprehēsibilis potētia tua. icircūscriptibilis sapia tua: et ieffabilis bonitas tua. laudet te sup eminēs clemētia tua. sup abundans mia tua sempiterna quoqȝ virt⁹ et diuinitas tua. Laudet te oipotentissima fortitudo tua. sūma quoqȝ benignitas tua. et caritas tua. pp quā creasti nos dne deus vita anime mee.

De spe erigēda ad deū. Capl'm. II.

Ego autē creatura tua sub vmbra alaꝝ tuaruȝ sperabo. i bōitate tua q̄ creasti me. Adiuua creaturā tuaȝ. quā creauit bēignitas tua. Nō peat in malicia mea. qd opata ē bonitas tua. Nō pereat in miseria mea. qd fecit sūma clemētia tua. Que est eniȝ vtilitas i creatiōe tua. si descēdā i corruptionē meaȝ? Nunqd. n. vane de⁹ ↄstituisti oēs filios hoīum? Creasti me dne. rege qd creasti. Opa manuū tuaꝝ ne despicias deus. Me fecisti de nihilo si me nō regis dne. iterū reuertar ad nihiluȝ. Sicut eni dne non erā et de nihilo fecisti me: sic si me nō regis adhuc ad nihilū redigar in me. Adiuua me dne vita mea. ne peā i malitia mea. Si nō creasses me dne: nō essem. qz creasti me iā suȝ. Si nō regis iā nō suȝ. Non eni mea merita. n̄ mea grā te coegerūt vt crearee me. sȝ benignissima bōitas tua et clementia tua. Illa caritas tua dne de⁹ me⁹ q̄ te ad creationē coegit. ipsa queso mō cogat te ad regendū. Quid enim ꝑdest qd cōpulit caritas tua ad creandū. si peream in miseria mea. et nō me regat dextera tua? Hec te cogat dne de⁹ meus

clemētia ad saluādum qđ creatū est. q̄ te ꝯpellit creare qđ creatū nō est. Ipsa te vincat caritas ad saluādū. que te vicit ad creandū. qꝛ nec nūc minoꝛ est. qꝛ ipa caritas tu ipse es. q semꝑ idē es. Nō est abbꝛeuiata manus tua. vt saluare neq̄at. neq; aggrauata ē auris tua vt nō audiat. sed pctā mea diuiserūt īter me ꝛ te. inter tenebꝛas ꝛ lucē. īter imaginem moꝛtis ꝛ vitā. īter vanitatē ꝛ veritatē. īter lunaticam hāc vitam meam: ꝛ sempiternam tuam.

¶ De laqueis concupiscētiarum. Capl̄m. 12.

Hę sūt vmbꝛe qb⁹ opꝛioꝛ in hac abyſso caligiōsa carceris huius. in qua ꝓstratus iaceo donec aspiret dies ꝛ īclinent vmbꝛe. fiatq; lux in firmamēto virtutis tue. Vox dn̄i in virtute. vox dn̄i in magnificētia dicatq; fiat lux ꝛ effugent tenebꝛe. ꝛ appareat arida. germinetq; terra herbam virētem ꝛ facientē semen ꝛ fructū bonum iustitie regni tui. Dn̄e pater ꝛ deus. vita per quā oīa viuunt. ꝛ sine qua oīa moꝛtua cōputant. ne derelinquas me in cogitatu maligno ꝛ extollerātiam oculoꝝ meoꝝ ne dederis mihi. Aufer a me ꝯcupiscētias. ꝛ aīo irreuerenti ꝛ infrunito ne tradas me. sed posside coꝛ meū vt te cogitet semꝑ. Illumina oculos meos vt te videāt. ꝛ nō extollent ante te glīa sempiterna. Sʒ humiliter entiant. ꝛ nō in mirabilib⁹ suꝑ se. Et q̄ a dextris sūt videant. ꝛ non que a sinistris abs te. Et palpebꝛe tue ꝓcedāt gressus meos. nam ꝛ palpebꝛe tue īterrogāt filios hoīum. Allide ꝯcupiscētiam meā dulcedine tua. quā abscōdisti timētib⁹ te. vt ꝯcupiscā te ꝯcupiscētiis sempiternis. ne vanis illectus ꝛ deceptus. īterioꝛ gustus ponat amarū. dulce. ꝛ dulce. amaꝝ. tenebꝛas lucem ꝛ lucē. tenebꝛas. vt liberari in medio tot decipulaꝝ possim ab inimico suꝑ

faciem vie hui' positarũ ad capiendas aias pctõꝝ.qb' plenus est tot'mundus.qđ his q vidit.sub silentio non transiuit ingens. Quicqd est in mundo:aut est ꝯcupiscētia carnis.aut ꝯcupiscētia oculoꝝ aut supbia vite. Ecce dñe de' me'.mũdus totus plen' est ꝯcupiscētiarum laqueis.quos parauerũt pedib'meis. Et qs effugiet hos laq̃os? Profecto a quo tu abstuleris extollētiam oculoꝝ suoꝝ.vt nõ eũ capiat ꝯcupiscētia oculoꝝ ⁊ aquo tu abstuleris carnis ꝯcupiscētiam.ne cũ capiat carnis ꝯcupiscētia.⁊ a quo tu abstuleris oĩum irreuerentē ⁊ ĩfrunitũ ne eũ calligo decipiat supbia vite. O q̃ȝ felix.cui hec tu facies; qp pe trãsibit ĩmunis. Nũc redēptor te pcor.p te adiuua me ne corruã ĩ ꝯspectu aduersarioꝝ meoꝝ.capt' laq̃is eoꝝ quos parauerũt pedib'meis vt incuruēt aiaȝ meam. Sed erue me virt' salutis mee.ne sibi risũ exhibeant de me inimici tui. qui oderunt te. Exurge domine deus me' fortis me'. ⁊ dissipent inimici tui ⁊ fugiant qui oderũt te a facie tua: sicut fluit cera a facie ignis:sic peant pctõres a facie tua. Et ego abscõdar ĩ abscõdito faciei tue.vt gaudeam cum filijs tuis satiatus oib' bonis tuis. Et tu dñe deus pater orphanoꝝ. ⁊ tu mater pupilloꝝ tuoꝝ. audi eiulatum filiorũ tuorum.⁊ extende aias tuas. vt fugiamus sub eis a facie inimici. Turris fortitudinis israel.qui nõ dormitas neqȝ dormies custodiens israel.q2 non dormit neqȝ dormitat hostis qui impugnat israel.

De miseria hoīs ⁊ beneficijs dei. Cap. 14.

O Lux quam nõ videt alia lux lum̃ quod non videt aliud lumen lux que obtenebat omneȝ lucem ⁊ lumē quod excecat omnem extraneum lumē. lux a qua omnis lux.lumē a quo omne lumen.lumen

ad qđ omne lumē est tene/bra. ad qđ oīs lux. obscuri/tas. lux cui omnes tenebre lumen cui omnis obscuri/tas lux. lux sup̄ma quā ce/citas nō obnubilat. quā ca ligo non hebetat. quā tene bre nō obscurant. quā nul/la obstātia claudit. quā nū/quā separat aliqua vmbra. lux que illuminas oīa tota simul semel ⁊ semp: absor/be me in claritatis abissuȝ vt videam vndiqȝ te in te. ⁊ me in te. ⁊ cuncta sub te. Ne derelinquas me ne ac/crescant vmbre ignorantie mee. ⁊ multiplicent̄ delie/cta mea. Sine te enim oīa sunt mihi tenebre: oīa ma/la: q̄r nihil bonuȝ sine te ve ro solo. ⁊ sūmo bono. Hoc cōfiteor. hoc scio. dn̄e deus meus. q̄r vbicūqȝ sum sine te. male est mihi p̄ter te. nō solum extra me. sed etiam in me. q̄r omnis copia q̄ nō est deus meus mihi est ege stas. Satiabor tunc cū ap/paruerit gloria tua. Et tu dn̄e vita mea beata. fac vt miseriaȝ meā ꝯfitear tibi. ex quo ab vnitate bonita/tis tue sūmo ⁊ vno bono tē poralium rerū multiformi tas lapsum me p̄ carnales sensus dissipauit. ⁊ ab vno in multa diuisit. ⁊ facta est mihi abūdantia laboriosa. ⁊ egestas copiosa. dū aliud ⁊ aliud sequebar. ⁊ a nullo implebar. dum non in me incōueniebā te icōmutabi le ⁊ singulare ⁊ indiuisum vnū bonū. qđ ꝯsecutus nō egeo qđ ꝯsecut⁹ non doleo. qđ possidens satiat̄ totū de/siderium meuȝ. Heu mise ria sup̄ miseriā. cuȝ misera anima mea a te refugit. cū quo semp̄ abundat ⁊ gau/det. ⁊ sequit̄ mūdū. cū quo semp̄ eget ⁊ dolet. Mūdus clamat deficio. tu dn̄e cla/mas. reficio. ⁊ miseria mea praua magis sequit̄ deficiē tem. q̄ȝ reficienteȝ: Plane īfirmitas mea hec est. Me dice sp̄ū sana illā. vt confi tear tibi. salus aīe mee. to/to corde meo sup̄ oībus be neficijs tuis. qb⁹ pascis me a iuuētute mea ⁊ vsqȝ in se/nectā ⁊ seniuȝ. Te dep̄cor p̄

teipm ne derelinquas me. fecisti me cũ non essem. redemisti me cũ perissez. pierá. mortuus fuerá. ad mortuũ descẽdisti. mortalitatẽ suscepisti. ad seruuz rex descẽdisti. vt seruum redimeres teipm tradidisti. vt ego viuerẽ. tu mortem suscepisti mortẽ vicisti. me restaurasti cum te humiliasti. pierá. abierá in pctis. venũdatus erá venisti ꝑ me vt redimeres me. ꝛ tm̃ me dilexisti vt sanguinẽ tuũ in preciũ dares pro me. dilexisti me dñe plusq̃ȝ te: qꝛ mori voluisti ꝑ me. Tali pacto tá charo ꝑcio reduxisti me de exilio redemisti me de fuitio. retraxisti me de supplicio vocasti me noīe tuo. signasti me sanguine tuo vt memoriale tuũ semp esset apud me ꝛ nũq̃ȝ recederet a corde meo. q ꝑ me nõ recessit a cruce: Unxisti me oleo tuo. quo tu vnct⁹ fuisti. vt a te xp̃o dicerer. xp̃ianus. En in manib⁹ tuis descripsisti me vt sp sit memoria mea apd te ſi tñ memoria tua iugiter fuerit apud me. Sic igiť gr̃a tua semp. ꝛ mĩa preuenerũt me. De mľtis náqȝ ꝛ magnis picu lis sepe liberasti me libera tor me⁹. qñ erraui ad viaȝ reduxisti me. qñ ignoraui. docuisti me. qñ peccaui cõripuisti me. qñ fui tristis. cõsolat⁹ es me. qñ desperaui ꝯfortasti me. qñ cecidi. erexisti me. q̃zdo steti. tenuisti me. qñ iui. deduxisti me. quãdo veni. suscepisti me. quando dormiui. custodisti me. quando clamaui. exaudisti me.

¶ Qd̃ deus ppetua inspectiõe ꝯsiderat opa ꝛ ĩtẽtiones hoium. Cap. 14.

Hec eniȝ ꝛ multa alia bñficia fecisti mihi dñe deus me⁹. vita anime mee. de qbus dulce eẽt mihi semp loqui. semper cogitare. semp tibi gratias agere. vt possiȝ te semper pro omnibus bonis tuis laudare. ꝛ amare te toto corde meo. ꝛ tota aĩa mea. ꝛ tota mẽte mea. ꝛ tota fõtitudĩe

mea.simul ex oib⁹ medul/lis ⁊ intimis cordis mei.⁊ oium cópagum meaꝝ.beata dulcedo dñe deus meus oium qui delectátur in te. Sꝫ impfectū meū viderūt oculi tui.oculi in quam tui mlto lucidiores sunt sole. circūspiciētes oēs vias ho/minū ⁊ ꝓfundum abyssi . ⁊ in omni loco ɔtéplanť semper bonos ⁊ malos: Cū.n. cunctis ꝑsidias singula implens totus semp vbiqꝫ ꝑ/sens.cūctorūqꝫ curaꝫ agēs que creasti : qꝛ nihil odisti eorū que fecisti.sic gressus meos semitasqꝫ ɔsideras.⁊ die noctuqꝫ sup custodiam meaꝫ vigilas . oēs semitas meas diligēter notás specu/lator ppetuus. veluti si to/tius creature tue celi ⁊ ter/re oblit⁹.tm̄ me solū ɔside/res ⁊ nihil sit tibi cure de aliis. Neqꝫ.n.crescit lux i/cómutabilis visiōis tue.si tm̄ vnuꝫ aspiciat.neqꝫ mi/nuiť si inumera videat ⁊ di/uersa. Quia sicut vnū totū simul pfecte ɔsidera.sic sin/gula q̄libꝫ lꝫ diuersa pfecte simul totaqꝫ tot⁹ ɔspicit visus tuus . Sed sic oīa sicut vnū.⁊ sicut vnū sic singula. tot⁹ simul sine diuisiōe vel cómutatiōe. vľ diminutio/ne ɔsideras. Itaqꝫ tot⁹ tu i toto tpe sine tpe totū me si/mul sempqꝫ ɔsideras.ac si nihil aliud considerare ha/beas. Sic igiť sup custodiá meá stas.sicut si oiuꝫ obli/tus sis.⁊ mihi soli intédere velis. Semp qppe te ꝑsen/tem exhibes.semp te paratum offers.si me paratū inuenis . Quocunqꝫ iero.tu me dñe nó deseris.nisi ꝓr ego te deseram. Ubicunqꝫ fuero nō recedis.qm̄ vbiqꝫ es.vt quocūqꝫ iero iueniá te p qué possim eē ne pereá sine te.cū sine te eē nō pos/sim. Fateor qdem qꝛ qcqd facio ⁊ q̄cūqꝫ facio:ante te facio:⁊ qcquid est qđ facio melius tu vides q̄ꝫ ego qui facio: Quicqd enim semp operor tu pariter semp pre/sens asistis . vtpote ppetu⁹ inspector omnium cogita/nū:intétionū:delectationū ⁊ opationū meaꝝ. Dñe añ

te ē semꝑ oē desideriū meū ante te tota cogitatio mea. tu dn̄e vides vn̄ veniat spi/ritus: vbi sit: ⁊ quo vadat. q2 tu es oīuȝ spūuȝ pōdera/toꝛ. Et vtꝝ radix sit dulcis an amara de qua foris pul/chꝛa solia emittunt: tu iu/dex īterius melius ipse no/sti: ⁊ ēt medullas radicū sb/tili⁹ pscrutaris ⁊ nō solum intētionē: sed radicis eius medullam intimā disertissi ma tue lucis veritate colli gis: numeras ītueris. ⁊ cō/signas vt reddas vnicuiqȝ nō solūmodo ꝺm opera vel intentionē. sed etiā ꝺm ipaȝ interioꝛē abscōditā medul lā radicis. de qua ꝑcedit in tentio operātis. Ad qd ten do. cū operoꝛ. qcqd cogito ⁊ in quocūqȝ delectoꝛ: tu vi des aures tue audiūt oculi tui vidēt ⁊ ꝯsiderāt. signās attēdis. notas. ⁊ scribis ī li bꝛo tuo. siue bonū fuerit. si ue maluȝ. vt reddas postea pꝛo bono pꝛemia. ⁊ pꝛo ma lo supplicia. qn̄ aperient li/bꝛi ⁊ iudicabūt ꝺm hec que fuerūt scripta in libꝛis tuis. Hoc est forte qđ iā dixisti. nobis. Cōsiderabo nouissi ma eoꝝ. Et qđ de te domi/ne dicit. Uniuersoꝛum finē ipse cōsiderat. qm̄ tu quidē in oībus que agimus. fineȝ intentionis magis q̄ȝ actuȝ operationis attēdis. Cūqȝ hoc diligenter cōsilio ⁊ foꝛ/tis. timoꝛe pariter ⁊ ingēti ruboꝛe ꝯfundoꝛ qm̄ nobis magna est indita necessitas iuste recteqȝ viuēdi. qui cū cta facimus ante oculos iu dicis cuncta cernētis.

¶ Quod homo ꝑ se nihil pōt sine diuina grā. Ca. 15.

Altissime magni potēs deus spiri/tuū vniuerse car/nis. cui⁹ oculi sūt sup oēs vias filioꝝ adam. a die natiuitatis eoꝛū vsqȝ in diem exitus eoꝛum. vt red das vnicuiqȝ ꝺm opera sua bona vel mala. Ostēde mi hi ⁊ ꝯfitear tibi paupertatē meā. qm̄ dixi q̄ diues esseȝ ⁊ nullius egerē. ⁊ nesciebā qm̄ pauper erā. cec⁹ nudus miser ⁊ misabilis. Crede/bam enī me foꝛe aliqd cuȝ

nihil essem. Dixi sapiēs efficiar: ⁊ stult⁹ fact⁹ sum. Cogitabā me esse prudētem ⁊ decept⁹ sum. Et video nūc. qꝛ donū tuū est sine quo nihil possumus facere: qꝛ nisi tu dn̄e custodieris ciuitatē frustra vigilat qui custodit eā. Sic docuisti me vt cognouisti me: nō ꝑ te ꝙ cognosceres me: sed ꝑ me. vt cognoscerē me. Nā vt dixi. dn̄e credebā me aliqd forē ex me: existimabā me sufficere ꝑ me nec ꝑcipiebā qm̄ tu regebas me. donec aliq̄ntulū te elōgasti a me ⁊ cecidi statī i me. ⁊ vidi ⁊ cogñui qm̄ tu r̄gebas me. ⁊ ꝙ cecidi fuit ex me ⁊ ꝙ surrexi fuit ex te. apuisti mihi oculos lux ⁊ excitasti ⁊ illumiasti me ⁊ vidi: qm̄ tētatio vita hoīs sup terrā: ⁊ ꝙ gl̄iari nō valeat ante te oīs caro. nec iustificat̄ oīs viuēs: qm̄ si quid boni est parui vl̄ magni donū tuū est ⁊ n̄r̄m non nisi malū est. Unde igit̄ gloriabit̄ oīs caro: Nūquid d̄ malo: Hec nō est gloria sꝫ miseria. Sed nūqd gloriabit̄ de bono: nūquid de alieno. Tuū dn̄e ē bonū tua ē gl̄ia. Qui enī de bono tuo gloriā sibi q̄rit: ⁊ nō tibi q̄rit: hic fur est ⁊ latro: ⁊ silis est dyabolo: qui voluit furari gl̄iam tuā. Qui enim laudari vult de tuo dono: ⁊ nō querit in illo gloriā tuā sed suā. hic lꝫ ꝑ tuū donū laudet̄ ab hoībus: a te tam̄ vitupat̄: qꝛ de dono tuo nō tuā sed suā gloriā quesiuit. Qui aūt ab hoībus laudatur vituperāte te nō defendet̄ ab hoībus iudicāte nec liberabit̄ ꝯdēnāte te. At tu dn̄e formator meus ex vtero matris mee: nō me sinas cadere in illā exprobratōēm vt exprobret̄ mihi furari voluisse gloriā tuam. Tibi enī sit gloria cui⁹ est oē bonū: nobis aūt cōfusio faciei ⁊ miseria: quoꝝ ē oē malū: nisi tu volueris misereri. Misereris quippe dn̄e misereris oīum: ⁊ nihil odisti eoꝝ q fecisti. ⁊ das nobis de bonis tuis ⁊ ditas nos dn̄e de⁹ iopes optimis dōis tuis. Qm̄ diligis paupes ⁊ diui-

tes facis eos diuitijs tuis. ecce nūc dñe pauperes filij tui sumus: ꝛ pusillus grex tuus; api nobis ianuas tuas ꝛ edent pauperes ꝛ saturabunt ꝛ laudabunt te q reqrunt te. Scio ēt dñe ꝛ cōfiteor docēte te. qm̄ illi soli q cognoscūt se paupes. ꝛ cōfitent tibi paupṫatē suā ditabunt a te. qm̄ q se diuites existimāt cū sint paupes a tuis diuitijs inuenient exclusi. Ego igit ꝯfiteor tibi dñe deus meus paupṫatē meā ꝛ sit tibi tua gloria tota qm̄ tuū est oē bonū ꝑ me gestū. Dñe confiteor. vt docuisti me. nihil aliud sum q̄ȝ vniuersa vāitas. ꝛ vmbra mortis. ꝛ abyssus q̄dā tenebrosa ꝛ terra inanis ꝛ vacua. q̄ sine tua benedictione nihil germinat. fructū quoqȝ nō facit nisi cōfusionē. peccatum. ꝛ mortē. Si quid boni vnq̄ȝ habui a te recepi. qcqd boni habeo tuū est. vl̄ a te habeo. Si quando steti per te stetī. sed qñ cecidi. ꝑ me cecidi ꝛ semp in luto iacuissem nisi tu me erexisses semper cecus fuissem nisi tu me illuminasses. Qñ cecidi nūq̄ȝ surrexissem nisi tu mihi manum porrexisses. Postq̄ȝ me ēt erexisti. semper cecidissem nisi tu me sustinuisses. Sepius perissem nisi me gubernasses. Sic sp dñe. sic semp grā tua ꝛ misericordia tua ꝑuenit me. liberans me ab oībus malis saluās a preteritis suscitās a presentibus. ꝛ muniens a futuris. precidens ēt ante me laqueos peccatorū. tollens occasiones ꝛ cāsas. quia nisi tu h̄ mihi fecisses. ego omnia pctā mūdi fecissem. Qm̄ scio dñe ꝙ nullū peccatū est qd̄ vnq̄ȝ fecerit hō. qd̄ nō possit facer alter hō. si creator desit a quo factus est homo. Sed ꝙ nō facerē tu fecisti. ꝙ tibi abstinerē tu iussisti. ꝛ ꝙ tibi crederē gratiā tu īfudisti. Tu nāqȝ dñe regebas me tibi. seruabas me tibi. ꝛ mihi vt adulteriū. ꝛ oēȝ aliḋ pctm̄ nō cōmitterē grāȝ ꝛ lum̄ dōasti.

¶ De diabolo ꝛ multiplicib⁹ tētatiōib⁹ ei⁹. Cap. 16.

Tentator defuit. et vt deesset tu fecisti. locus. tempus defuit. et vt hec deessent tu fecisti. Affuit tẽtator. non defuit locus. nõ defuit tẽpus. sed vt nõ consentirē tu me tenuisti. Uenit tentator tenebrosus vt est. et vt eũ despicerẽ tu me confortasti. Uenit tentator armat⁹ et fortis et vt me nõ vinceret. tu eũ refrenasti. et me roborasti. Uenit tentator transfiguratus in angelũ lucis. et vt me non deciperet tu eum increpasti. et vt eum cognoscerẽ tu me illuminasti. Ipse enim est draco ille magnus et rufus serpens antiquus. vocatus diabol⁹ et sathanas. habens capita septẽ et cornua decẽ quẽ creasti ad illudendum huic mari magno et spacioso. in quo reptãt aĩalia quorũ non est numerus. et animalia pusilla et magna. i. diuersa demoniorũ genera. q nihil aliud die noctuqȝ operantur. nisi quia circũeunt querentes quẽ deuorẽt nisi tu eripias. Ipse enĩ est antiquus ille draco. qui ortus est in paradiso voluptatis. qui cauda sua trahit tertiã partẽ stellarũ celi. et eas mittit in terrã qui veneno suo corrumpit aquas terre. vt bibentes hões moriantur et qui sternit sibi aurũ quasi lutũ. et hȝ fiduciã ꝙ influat iordanis in os suũ qui fact⁹ est vt nullũ timeat. Et quis defendet a morsibus eius quis eruet ab ore eius nisi tu dñe qui cõfregisti capita draconis magni. Protẽde dñe sup nos alas tuas vt fugiamus sub eis a facie draconis huius qui nos ꝑsequitur. et scuto tuo libera nos a cornibus eius. Hoc. n. est cõtinnũ studiũ eius hoc vnicum desideriũ suuȝ vt alas quas creasti deuoret. Et iõ deus meus ad te clamam⁹ liba nos ab aduersario nostro quotidiano. q siue dormiamus siue vigilem⁹. siue comedam⁹ siue bibamus. siue qđcũqȝ opus opemur. oĩb⁹ modis instat die ac nocte fraudib⁹ et artibus. nũc

palã. nũc occulte. sagittas venenatas ꝯ̃ nos dirigens vt interficiat aĩas nr̃as. Et tũ dñe pessima insania nr̃a. qꝛ cuꝫ ꝯtinue videamus ꝯ̃ nos draconẽ. ore aperto paratũ ad devorãduꝫ. nihilominus dormim⁹ ⁊ lasciuimus in pigritijs nr̃is tanq̃ꝫ securi añ eũ. q nihil aliđ desiderat q̃ꝫ vt nos ꝑdat. Inimicus vt occidat semꝑ vigilat sine sõno. ⁊ nos vt custodiam⁹ nos nolum⁹ euigilare a sõno. Ecce tetendit ante pedes nr̃os laqueos infinitos. ⁊ oẽs vias nr̃as varijs repleuit đcipulis ad capiendas aĩas nr̃as. Et quis effugiet? Laq̃os posuit ĩ diuitijs. laq̃os posuit in paupertate. laq̃os tetẽdit ĩ cibo in potu. ĩ voluptate. ĩ sõno. ⁊ in vigilia. laq̃os posuit in v̂bo ⁊ in ope. ⁊ in oĩa nr̃a. Sed tu dñe libã nos de laqueo venãtiũ ⁊ a v̂bo aspo vt ꝯfiteamur tibi dicẽtes. Bñdictus dñs qui nõ đdit nos in captionẽ dentib⁹ eorũ. Aĩa nr̃a sicut passer erepta est de laqueo venãtiuꝫ. laqueus cõtritus est. ⁊ nos liberati sumus.

¶ Qđ deus est lux iustoꝝ.

O Et tu quideꝫ dñe lux mea illumina oculos meos vt videaꝫ lumen. ⁊ ambuleꝫ in lumine tuo ⁊ non impingar in laqueos ei⁹. Quis. n. euadet laq̃os istos m̃tos. nisi videat eos? Et qs videbit eos nisi quẽ illuminaueris lumĩe tuo? Ipse enĩ pater tenebraruꝫ laqueos suos abscõdit in tenebris suis. vt capiãt in eis qui sunt in tenebris suis. q sunt filij tenebrarũ baꝝ. nõ videntes lumẽ tuũ. in quo qui ambulat non timebit. Qui enĩ ambulat ĩ die. nõ offendit. qui auteꝫ in nocte ambulat offẽdit. qꝛ lux nõ est in eo. Tu lux dñe. tu lux filioꝝ lucis. tu dies q nescis occasum. in qua ambulãt filij tui sine offensiõe. ⁊ sine qua oẽs qui ambulãt. in tenebris sunt. qꝛ te lucẽ mundi non habent. Ecce quotidie cernim⁹. qꝛ quo magis a te vero lumine quis elon

gatur. eo magis peccatorū inuoluit tenebris. et q̄ magis est in tenebris. eo min⁹ videt laqueos in via sua. et iō minus cognoscit. et idcirco sepi⁹ capit et cadit in eis: et qđ est horribilius se cecidisse ignorat. Qui vero suū casum ignorat. eo min⁹ curat surgere. qr se existimat adhuc stare. Tu vero lux mētis dn̄e de⁹ me⁹. nūc illumina oculos meos vt videaz et cognoscā. ne corruā in cōspectu aduersariorū meoꝝ. Etenī in extremū nostruz laborat inimicus nr̄ quem petimus vt facias liquefieri a facie nr̄a. sicut cera liq̄scit a facie ignis. Quō dn̄e ipse est latro primus et vltimus. qui cōsiliū fecit vt raperet gloriā tuā. qn̄ iflat⁹ et elatus crepuit e et cecidit in faciē suā. et dedisti eū de mōte sancto tuo. et de medio lapidū ignitorū. in quoꝝ medio ambulauit. Et nūc vita mea dn̄e deus meus. ex quo cecidit nō cessat persequi filios tuos. Et in odiuz tuū. o rex magne cupit perdere hanc creaturā tuām. quā creauit oīpotens bonitas tua ad imaginē tuā. vt possideat gloriā tuā. quā ipse perdidit per supbiā suaz: Sz conterere eū fortis noster ante nos agnos tuos. et illumina nos. vt videam⁹ laqueos. quos ipse paruit. et euadamus ad te o letitia israel. Et hec omnia tu domine melius nosti. qui nosti contentionē eius et ceruicē eius durissimā. Nec hoc dico vt ostendā tibi. qr oīa vides. et nl̄la te latet cogitatio. Sz ante pedes tue maiestatis de inimico meo q̄rimoniā facio. Judex eterne vt ip̄m dānes. et nos filios tuos salues: quoꝝ fortitudo tu es. Uersutus est eniz dn̄e iste hostis et tortuosus: nec facile. deprehendi pn̄t circutus vie ei⁹. nec cognosci spēs vultus ei⁹. nisi tu illumines. Nā nūc hic. nunc illic. nūc agnū. nūc lupus. nūc tenebras. nūc lucem se ondit. et singulis qbuslibet q̄litatibus. locis. et tpib⁹ sz varias rerū mutatiōes. va

rias exhibet tentationes. Nam vt tristes decipiat tristatur et ipse. vt gaudentes illudat. fingit se et ipse gaudere. vt spūales defraudet. in angelū lucis se transfigurat. vt fortes cōprimat apparet agnus. vt mites deuoret. apparet lupus. Hec q̄dē oīa s̄m similitudinē variarū tētationū effici habz. sicut alios a timore nocturno. alios a sagitta volante in die. alios a negocio perambulāte i tenebris. alios ab incursu. alios a demōio meridiano. Et ad hec quis idone⁹ vt cognoscat: qs reuelabit speciez indumenti eius: aut gyruz dentiū eius qs agnoscet: En abscondit sagittas suas in pharetra. et laqueos ēt abscōdit s̄b specie lucis. et hoc difficili⁹ perpenditur. nisi a te dñe spes nia. lumē assumam⁹. vt videamus. Nā nō solū in carnis opibus que de facili cognoscunt. non tātum i ipsis vitijs. sed in ipsis spiritualibus exercitijs laq̄os abscōdit subtiles. et sub virtutuz colore. ipsa vitia induit. et transmutat se in angelū lucis. Hec et multa alia nitit cōtra nos ipse filius belial. ipse sathan. dñe d̄us nr̄. Et nunc vt leo. nunc vt draco manifeste et occulte. itus et extra. die ac nocte insidiat vt rapiat aīas nr̄as. Et tu eripe nos dñe q saluas sperantes in te. vt ipse de nob̄ doleat. et tu lauderis in nobis domine deus noster.

¶ Iterum de beneficijs dei. ¶ Capl̄m. 18.

Ego aūt filius ancille tue q̄ recommēdauit manui tue. iaz his meis paupcnlis ꝯfessiōib⁹ ꝯfitear tibi liberator meus toto corde meo. et recolā ad mētē meā oīa bon⁹ q̄ fecisti mibi a iuuētute mea in oī vita mea. Scio nāqz ꝙ igratitudo mlt̄ū tibi displiceat. q̄ ex radix toti⁹ mali spūal. et vētus qdā desiccās et vrēs oē bonū. obstruens fontē dīne misericordie tue sup hoiez qua et mortua iā nō oriunt. et viua iam opera moriunt

primus inter pctõres quos saluasti. vt exẽplũ alijs tribuam benignissime pietatis tue. Cõfitear tibi bñficia tua magna. qm̃ eripuisti me de iferno inferiori semel ⁊ secũdo. ⁊ tertio. ⁊ cẽties ⁊ millies. ⁊ ego semper ad ifernũ tendebã. ⁊ tu me sẽp reducebas: ⁊ iuste millies damnasses me si voluisses. Noluisti. q amas aias. ⁊ dissimulas pctã holuз pp penitẽtiam dñe deus me⁹. mĩe mĩe in oĩb⁹ vijs tuis. Nunc ergo video hec dñe deus meus ⁊ cognosco per lumẽ tuũ ⁊ deficit aia mea in mĩa tua magna q̃ est sup me. qm̃ eripuisti aiaз meã ex iferno iferiori: ⁊ me ad vitam reduxisti. Totus. n. eram in morte. totũ me resuscitasti. Tuũ igit sit totuз id qđ viuo. ⁊ tot⁹. totuз me tibi offero. Tot⁹ spũs. totũ cor tuuз corpus. tota vita mea. viuat tibi vita mea dulcis qm̃ totuз me libera sti. vt totum me possideres totũ me refecisti vt totum me re haberes. Diligaз te igit dñe virtus mea. diligã te ieffabilis exultatio mea ⁊ viuat iã nõ mihi sз tibi tota vita mea. q̃ pierat in miseria mea resuscitata est in mĩa tua: q es deus misericors ⁊ mĩsator ⁊ multe misericordie in milia his q diligũt nomẽ tuum. Idcirco dñe de⁹ me⁹ scificator me⁹. iussisti lege tua. vt diligam te toto corde meo. tota aia mea. tota mente mea tota fortitudine mea. ⁊ totis viribus meis. ⁊ etiaз ex ĩtimis medullis cordis mei. oĩb⁹ horis ⁊ momẽtis. qb⁹ fruor bonis mĩe qm̃ semp pirem nisi q semp regis me semp morerer nisi q semp me viuificas. ⁊ oĩ momẽto me tibi obligas. dum oĩ momẽto mihi tua magna bñficia p̃stas. Sicut g̃ nulla hora ẽ vel punct⁹ in oĩ vita mea: quo tuo bñficio nõ vtar. sic nullũ dз esse momẽtuз quo te nõ habeã ante oculos in mea memoria. ⁊ te nõ diligaз ex oĩ fortitudine mea. Sed nec hoc valeo. nisi tu dederis mihi cui⁹ est omne

donū bonū.⁊ omne datum optimū descēdens a pr̄e luminū.apud quē nō est trāsmutatio.nec vicissitudinis obūbratio.Nō.n.ē volētis neq; currētis.sʒ tui miserētis vt diligam⁹ te. Tuū est dn̄e hoc donū.cuius est oē bonū.Jube te diligi.da qđ iubes.⁊ iube quod vis.

De feruore dilectionis vel caritatis. Cap. 19

Amo te deus magisq; semꝑ amare cupio.q₂ tu es reuera oī melle dulcior.omni lacte mirabilior.⁊ oī luce clarior.Jdcirco sup oē auꝝ ⁊ argētuʒ lapidē p̄ciosum es mihi carior.Displicebat eni mihi qcqd agebaʒ in seculo:pre dulcedine tua.⁊ decore domꝰ tue quā dilexi.O ignis qui semꝑ ardes ⁊ nunq̄ʒ extigueris. o amor q semper ferues.⁊ nunq̄ʒ tepescis.accēde me.Accēdar inq̄ʒ totus a te:vt totꝰ diligam te. Minꝰ.n.te amat.q tecū aliqd amat qđ nō ꝑꝑ te amat. Diligaʒ te domine quoniā tu prior dilexisti me.Et vnde mihi verbum vt explice₃ signa dilectiōis tue.maxime erga me ꝓpter innumera beneficia tua quibus a p̄nᵒ educasti me: Post bn̄ficiū nēpe creatiōis:qn̄ i p̄nᵒ de nihilo ad imagine₃ tuam.creasti me.bonorificans ⁊ exaltans me inter eas creaturas.quas fecisti.⁊ nobilitās lumine vultus tui.quo signasti superliminare cordis mei.quo ab insensibilibus pariter: ⁊ sensibilibus brutis discreuisti me.⁊ paulominus ab angelis minuisti. Paruʒ ⁊ h̄ fuit an̄ ꝯspectuʒ diuinitatis tue.qm̄ q̄tidianis ⁊ singularibꝰmaximisq; donarijs tuoꝝ bn̄ficioꝝ me sine ītermissiōe nutriuisti.⁊ q̄si filiū tuū paruulū tenelluʒ. vberibꝰtue ꝯsolōnis lactasti ⁊ ꝯfortasti me.Ut.n.tibi totus seruirem.oīa quecunq; fecisti in meum seruitium tradidisti.

Quod deꝰ subiecit omnia seruituti hominum.

Capitulum. 20.

Omnia sub pedibus hoīs subiecisti. vt solus hō totus tibi sub ijceret. Et vt tuus tot⁹ hō eēt. sup oīa tua dñat⁹ est hō. Exteriora nēpe pro corpe cūcta creasti. ipm vo corp⁹ ꝑ aīa: aīam vo pro te. vt tibi soli vacaret. ⁊ te solū amaret. possidēs te ad solatiuꝫ. inferiora vo ad seruitium. Quicqd. n. celi ambitu cōtinet. iferius ab aīa humana est. q̄ facta est vt sūmuꝫ superi⁹ possideret. cui⁹ possessiōe beata fieret. cui si adheserit. cūctoꝝ mutabiliuꝫ inferioꝝ necessitudines supegrediēs. illius sūme maiestatis cuius emulat spēm. eterne imortalitatis faciē cū serenitate videbit. Tūc vo illis hōis optimis fruet in domo dñi. quoꝝ cōparatione cūcta hec q̄ hic cernim⁹ velut nihilū cōputant. Illa sunt q̄ oculus nō vidit. nec auris audiuit. nec cor hōis ascēderūt. q̄ pparauit deus diligentib⁹ se. Et hec quidēꝫ dñe daturus es anime. His etiaꝫ quottidie letificas aīas seruoꝝ tuoruꝫ qui amas aīas. Quid mirū hec dñe de⁹ me⁹. Imaginē qppe tuā honorificas ⁊ silitudinem tuam ad quā create sunt. Naꝫ ⁊ corpori nostro lꝫ adhuc corruptibili ⁊ ignobili. vt videret. dedisti celi claritatē. ꝑ manū ministroꝝ tuoꝝ indefessoꝝ solis ⁊ lune. qui pcepto tuo iugiter die ac nocte deseruiunt filijs tuis. vt spiraret largitus es aeris puritatē. vt audiret. sonorum varietates. Ut odoraret. odorū suauitates. vt gustaret. saporum qualitates. vt contractaret. dedisti corpulentium omnium grossitates: Adiuuamenta suis necessitatib⁹. dedisti iumenta. Uolucres quoqꝫ celi ⁊ pisces maris. ⁊ fruct⁹ terre. ad reficiendum impēdisti. Medicinas de terra. ppter singulas quascunqꝫ suas corruptelas. creasti. Singula solacia. singulis malis obuiantia preparasti: quoniā es misericors ⁊ miserator

ꝛ nouisti figmētū nrm figu lus noster. ꝛ nos oēs quasi lutum in manu tua.

¶ Qđ ex ꝯsideratione bo norū temporaliuꝫ colligit magnitudo celestis consi lia. Cap. 21.

O Ꝗ apꝫ mihi mīa tua magna. lu mīe tuo illustra queso magis ad huc. vt mihi magis apiat. Ná ex his mīmis tua ma gna. ꝛ ex his visibilib⁹ tua inuisibilia cōprehēdim⁹ dñe deus nr. Si.n. mi dñe pro hoc corpe ignobili ꝛ corru ptibili. tā magna ꝛ inume ra bñficia pstas a celo ꝛ ae re: a terra ꝛ mari. a luce ꝛ tenebris: a calor ꝛ vmbra. rore ꝛ imbre. ventis ꝛ plu uijs. volucrib⁹ ꝛ piscib⁹. be stijs ꝛ arborib⁹. ꝛ multipli citate herbaꝝ ꝛ germinuꝫ terre. ꝛ cūctaꝝ creaturarū tuaꝝ ministerio nobis suc cessiue p sua tpa ministran tiū. vt alleues fastidiuꝫ no struꝫ. qualia queso ꝛ q̄ꝫ ma gna ꝛ inumerabilia erūt il la bona q̄ pparasti diligēti bus te. in illa celesti patria vbi te videbimus facie ad faciē? Si tāta facis nobis i carcere. qd ages in palatio Magna ꝛ inūerabilia sunt opa tua dñe rex celoꝝ. Cū enim sint hec oīa valde bo na ꝛ delectabilia. q̄ bōis pa riter malisq̄ꝫ cōia tradidi sti qualis futura sunt illa. q̄ solis bonis recōdisti? Si tā inumera ꝛ varia dona tua. que nūc amicis pariter tri buis ꝛ inimicis: q̄ꝫ magna ꝛ inumerabilia. q̄ꝫ dulcia ꝛ delectabilia. q̄ solis tuis es largiturus amicis? Si tan ta solacia in hac die lachry maꝝ. q̄ta ꝯferes in die nu ptiaꝝ. Si tāta delectabilia ꝯtinet carcer. q̄ta q̄so pti net patria? Oculus non vi dit. deus absq̄ꝫ te q̄ ppara sti diligētib⁹ te. Secūdū.n. magnā multitudineꝫ ma gnificētie tue. est etiaꝫ mul titudo magna dulcedinis tue. quā abscōdisti timenti bus te. Magn⁹.n. tu es do mine deus meus ꝛ imēsus. nec est finis magnitudinis tue. nec est numerus sapiē

tie tue. nec est mesura benignitatis tue. nec e finis nec numerus. nec mensura retributionis tue. s3 sicut magnus es tu. ita magna sunt donaria tua. qm tu ipse premium ꝛ donu oium legitimoꝝ tuoꝝ pugnatorum.

¶ Quod diuina dulcedo oe3 psentem mudi amaritudinem tollit. Cap. 22.

Hec sunt beneficia magna tua dne deus. sctificator sctoꝝ tuoꝝ. qbus repleturus es inopia3 exurientium filioꝝ tuoru3. qm factus es spes desperatoꝝ. ꝛ psolatio desolatoꝝ. tu corona spei q ornata est gl'ia pparata vincetibus. Tu famelicoru3 satietas eterna. danda exurietibus. Tu cosolatio sempiterna. qui solis illis te. tribuis. qui consolatione3 huius mudi pro tua perpetua consolatione cotenunt. Nam qui hic cosolantur. indigni tua psolatione habent. Sed qui hic cruciant. a te cosolantur ꝛ qui participant passionib⁹. participant ꝛ psolationib⁹. Nemo enim pot in vtroq3 seculo psolari nec pot quis hic ꝛ in futuro gaudere. s3 vnum necesse est vt perdat qui alteꝝ voluerit possidere. Hec vbi psidero domine consolator meus in hac vita tenuit cosolari anima mea. vt digna habeat tuis cosolationib⁹ eternis. qz iustum est vt amittat te qcu3 in aliquo alio magis cosolari eligit q3 in te. Et obsecro summa veritas te p te no pmittas me in aliq consolatioe vana psolari. Sed peto vt oia mihi amarescat vt tu solus dulcis appareas ale mee. qui es dulcedo inextimabilis. per qua cuncta amara dulcorant. Tua. n. dulcedo. Stephano lapides torrentis dulcorauit. Tua dulcedo craticula beato Laure. dulce fecit. Pro tua dulcedie ibat apostoli gaudetes a cospectu cocilij. qm digni habiti sunt pro noie tuo ptumelia pati. Ibat Andreas securus ad crucem ꝛ gaudens

nũ.in cuius fortitudĩe am/
bulemus die ac nocte vsq;
quo perueniamus ad mon
tem scm̃ tuũ oreb. Et ego
paruulus iter paruulos fa
milie tue.deus pr̃ ꝛ virtus
mea.quādo veniā ꝛ appa/
rebo ante faciē tuam.vt q
nūc tibi cōfiteor ad tēpus.
ex tunc cōfitear tibi in eter
nū?Beatus ero si fuero ad
missus ad videndū clarita/
tem tuam.Quis mihi hoc
tribuat.vt ad hoc venire p
mittas me?Scio domine.
scio ꝛ ꝯfiteor me indignuȝ
vt intrē sub tectū tuuȝ.sed
fac ꝓpter honorē tuuȝ.ꝛ ne
cōfundas in te sperāteȝ ser
uum tuum.Et qs intrabit
in sanctuarium tuū ad con
siderandas potētias tuas.
nisi tu aperias?Quis autē
aperiet.si tu clauseris?Si
destruxeris nemo est q edi/
ficet.Et si incluseris homi
nem.nemo ē qui aperiat.
Si continueris aquas.om
nia siccabunt.Et si emise/
ris eas.subuertent terraȝ.
Si oīa que fecisti ad nihilū
redigis quis cōtradicet ti/
bi.Porro sempiterna bo/
nitas misericordie tue qua
fecisti omnia q̄cūqȝ volui
sti.Tu nos fecisti fabrica/
tor mūdi:rege nos.Tu nos
creasti.ne spernas nos.qr
opera tua sumus.Et qdeȝ
domine deꝰ noster.nos lu/
tum ꝛ vermiculi.non vale
mus in tuas eternitates in
trare nisi tu induxeris.q de
nihilo cuncta creasti.

¶ Qđ salus nostra ex deo
est. Capl̃m. 24.

Ego auteȝ opus
manuum tuaruȝ
confitebor tibi i
timore tuo.quia
nōn in arcu meo sperabo ꝛ
gladius meus non salua//
bit me.sȝ dextera tua ꝛ bra
chium tuum ꝛ illuminatio
vultꝰ tui.Alioqn d̄sperarē
qm̄ spes mea tu es q creasti
me.quoniam non derelin/
quis q sperant in te.Tu qp
pe es dn̄s deus noster.sua/
uis ꝛ patiens.in misericor/
dia disponens omnia.Nam
si peccauerimus.cui sumꝰ.
si non peccauerimus.tui
sumus;quoniā apud te su-

mus computati. Nos foliū vniuersi. ꝛ vanitas est om/nis homo viuens ꝛ ventus est vita nr̄a sup terraȝ. Ne irascaris si cadimus pupilli tui. qm̄ tu nosti figmētuȝ nr̄m domine deus noster. Nam deus inextimabilis fortitudinis. cōtra foliū qd̓ a vento rapitur ostendere vis potētiam tuaȝ. ꝛ stipu/lam siccam psequeris? Nū dānabis israel rex eterne canem vnum? Num dāna bis pulicem vnū? Audiui mus de misericordia tua do mine: qm̄ tu mortē non fa/cis. nec letaris in perditio/ne morientiū. Propter te domine oram⁹ te. ne pmit/tas dominari qd̓ nō fecisti. huic creature tue quā feci/sti. Si. n. doles de pditiōe: quid te phibet dn̄e qui oīa potes. ne semper leteris de nostra saluatione. Si vis: potes me saluare. ego autē ꝛ si vellem nō possem. Ma gna est multitudo miseria/ruȝ meaꝝ mecū. Velle qp pe mihi adiacet. pficer̄ aūt nō inuenio. Velle qd̓ bonū est nō possum. nisi tu velis: nec qd̓ volo possuȝ. nisi tua potentia me cōfortet. ꝛ qd̓ possum aliquando nolo. ni si tua voluntas fiat. sicut in celo ꝛ in terra. Et qd̓ volo ꝛ possuȝ ignoro. nisi tua sa/pientia me illustret. Et si etiam sciam quandoqȝ vo lens quandoqȝ valens. im perfecta ꝛ vacua trāsit sa/pientia mea. nisi adiuuet a vera sapientia tua. In tua aūt volūtate cūcta sunt po sita. ꝛ non est qui possit resi stere voluntati tue domine vniuersorum pncipatuȝ te nens omnis carnis. ꝛ que/cunqȝ vis facis in celo. ꝛ in terra: in mari: ꝛ in omnib⁹ abyssis. In nobis igit̄ fiat voluntas tua super quibus inuocatum est nomē tuuȝ: ne pereat hoc nobile plas/ma tuum qd̓ creasti pp̄ter honoreȝ tuūm. Et quis est homo natus de muliere. q viuat. ꝛ non videat mor/tem. ꝛ eripiat animam suā de manu Iferi: nisi tu solus eripias vna vita vitalis oīa vite. per queȝ oīa viuunt.

¶ Quod voluntas humana inefficax sit ad bona opera sine divina gratia. Cap. 25.

Veni iam tibi confessus sum laudavi te mee domine deus meus virtus salutis mee. Sperabam aliquando in virtute mea: que tamen non erat virtus. Et cum sic volui currere: ubi magis stare credebam. ibi magis cecidi: factusque sum magis retro et non ante. et quod credebam consequi magis elongatus est a me. Sic per multa similia vires meas probas. Cognosco nunc quia illuminasti me: quoniam quod magis credidi posse per me: minus semper potui. Dicebam enim. hoc faciam: illud perficiam nec hoc nec illud faciebam. Aderat voluntas: non erat facultas: aderat facultas non aderat voluntas: quoniam de meis viribus confidebam. Nunc autem confiteor tibi domine deus pater celi et terre: quia non in fortitudine sua roborabitur vir: ut glorietur ante stulta presumptio omnis carnis. Non est hominis velle quod possit: autem posse quod vellit: vel scire quod velit et possit: sed potius a te gressus hominis diriguntur: illorum inquam qui non a se sed a te dirigi se confitentur. Obsecramus itaque viscera misericordie tue: velis domine saluare quod creasti: quoniam si vis potes nos saluare: et in tua voluntate virtus est nostre salutis.

¶ De antiquis beneficijs dei. Capitulum. 26.

Recordare misericordie tue antique qua nos a principio in benedictionibus tue dulcedinis preuenisti. Antequam enim nascerer ego filius ancille tue: domine spes mea ab uberibus matris mee: tu me preuenisti: preparans mihi semitas quibus incederem et venirem ad gloriam domus tue. Prius usque me formares in utero nouisti me et antequam exirem de vulua: quicquid tibi placuit preordinasti de me. Que et qualia sint in libro tuo scripta de me: in secreto consistorij tui. ego quidem ignoro. verum

⁊ valde timeo. Tu vero no sti: quoniam quod ego per successus dierum ⁊ temporum: hinc ad mille annos huius temporalitatis expecto. in conspectu eternitatis tue. iam factum est. ⁊ quod futurum est. iam factum est. Ego autem stans in hac nocte tenebrosa. hec ignorans. timor ⁊ tremor venerunt super me. dum video mihi vndique iminere multa pericula. a mentis quoque hostibus venari. multitudineque innumerarum miseriarum in hac vita me circundari. Et nisi in his tantis malis assoret mihi tuum adminiculum desperarem. Sed spes mihi magna subest de te mitissime princeps. Deus meus. Et consideratio multitudinis miserationum tuarum que apud te sunt. subleuat mentem meam. Et precedentia signa misericordie tue: que me antequam nascerer: preuenerunt. ⁊ nunc specialiter in me effulserunt. de futuris benignitatis tue melioribus ⁊ perfectioribus numeribus. que amicis tuis reseruas. spem meam admonent. vt in te letetur domine deus meus leticia sancta ⁊ viua. qua semper letificas iuuentutem meam.

¶ De angelis deputatis ad custodiam bonorum. Cap. 27.

Dilexisti enim me vnice amor meus antequam diligerem te. ⁊ ad imaginem tuam creasti me omnibus creaturis tuis preposuisti me. Quam dignitatem tunc quidem seruo cum nouerite. propter quem fecisti me. insuper facis angelos tuos spiritus propter me. quibus mandasti vt custodiant me in omnibus vijs meis. ne forte offendam ad lapidem pedem meum. Hi enim sunt custodes super muros ciuitatis tue noue Hierusalem. ⁊ montes in circuitu eius. vigilantes ⁊ custodientes vigilias noctis super gregem tuum. ne quando rapiat vt leo animas nostras dum non esset qui eriperet. ⁊ ille antiquus serpens aduersarius noster diabolus. qui quasi leo rugiens semper

circuit querens quē deuo/ret. Hi sunt ciues beate ci/uitatis superne Hierusalē. que sursum est mater nr̄a. in ministeriuȝ msſi propter eos qui hereditatē capiunt salutis vt eos liberēt ab ini micis suis. ⁊ custodiant in omnibus vijs suis cōfortēt quoqȝ ⁊ moueāt. ⁊ orones filiorum tuorum offerant in con/spectu gl̄ie maiestatis tue. Diligunt nempe conciues suos per quos sue ruine scis suras restaurari expectant Ideoqȝ magna cura ⁊ vigi lāti studio adsunt nobis oi/bus horis ⁊ locis. succurrē tes ⁊ prouidentes necessita tibus nr̄is. ⁊ solliciti discur rentes īter nos ⁊ te dn̄e. ge/mitus nostros atqȝ suspira referrētes ad te. vt īpetrēt nobis facilē tue benignita/tis ꝓpitiationē. ⁊ referā ad nos ꝺsideratā tue gr̄e bene dictionē. Ambulāt nobis/cū in oib⁹ vijs nostris ītrāt ⁊ exeunt nobiscū attēte cō/siderātes q̄ȝ pie q̄ȝ honeste in medio praue natiōis cō/uersemur: q̄ȝtoqȝ studio ⁊ desiderio queramus regnū tuum ⁊ iustitiā eius. q̄ȝtoqȝ timore ⁊ tremore fuiam⁹. ⁊ exultem⁹ tibi letitia cor/dis nostri. Adiuuant labo/rantes. protegunt qescētes. hortantur pugnantes. coro nant vincentes. congaudēt gaudentibus de te inquam gaudentibus. cōpatiuntur patientibus. pro te inquaȝ patiētibus. Grādis est eis cura ꝺ nobis. Magnus est affectus dilectionis eorum erga nos. Et hoc totuȝ pro pter honorē tue inextima/bilis caritatis. qua dilexisti nos. Diligūt enī quos tu di ligis custodiunt quos tu cu stodis. ⁊ deserūt quos tu de seris. nec diligunt operātes iniquitatē. quoniā ⁊ tu odi/sti oēs operātes iniquitatē. ⁊ perdes oēs qui loquūtur mendaciū. Quotiēs bene agimus. gaudēt āgeli ⁊ tri/stātur demones. Quotiēs a bono deuiamus. diabo/lum letificamus. ⁊ angelos tuos suo gaudio defrauda/mus. Gaudiū est enī eis su p vno peccatore penitētiaȝ

agente. Sed diabolo super vno iusto penitentiā deserē te. Da igit pater eis semp gaudere de nobis: vt ⁊ tu semper per eos lauderis in nobis: ⁊ nos cū eis in vnuȝ ouile tuuȝ adducamur. vt confiteamur simul nomini sancto tuo creatoꝛ boīuȝ ⁊ angeloꝝ. Hec ipē cōmemorans corā te: ꝯfiteoꝛ laudās te: qm̄ bn̄ficia tua magna sunt hec: quibus nos honorificasti: dās nobis angelos tuos spūs in ministeriuȝ nostrū. Sederas eniȝ qcqd celi ambitu cōtinet: ⁊ q̄si pua reputans hec que sub celo sunt: nisi adderes etiaȝ ea q̄ sunt super celos. Laudēt te dn̄e de hoc oēs angeli tui. cōfiteantur tibi de hoc oīa opera tua. ⁊ ipi sancti tui tibi benedicant. O honoꝛificentia nostra nos nimis honoꝛificans ⁊ ditans: multis munibus decoꝛasti. Amabile est enī nomen tuū dn̄e in vniuersa terra. Quid est enim homo: q꞉ magnificas eum: aut apponis erga euȝ coꝛ tuū? Dixisti. n. veritas antiqua. Delitie mee: eē cū filijs hoīum. Nonne homo putredo. ⁊ filius hoīs vermis? Nōne vniuersa vanitas oīs homo viuens? ⁊ dignuȝ ducis sup huiuscemodi. apire oculos tuos. ⁊ adducere eū tecū in iudiciū.

¶ De ꝓfunda pꝛedestinatione ⁊ pꝛescia. Cap. 28.

O Quoce me abyssus ꝓfūdissima creatrix sapīa: que librasti in pondere montes ⁊ colles. in statera molē terre trib⁹ digitis appendisti. Suspēde molem coꝛpoꝛalitatis hui⁹ quā gero. tribus iuisis digitis tuis ad te. vt videā ⁊ cognoscaȝ quā admirabilis es in vniuersa terra. Lux antiquissima: lucebas ante oēm lucē in montibus sanctis eternitatis antiq̄. cui nuda ⁊ apta erant omnia anteq̄ȝ fierēt. Lux que odio habes omnē maculaȝ. vtpote mundissima. ⁊ īmaculatissima. que tibi delitie cū hoīe. que conuentio lucis ad tenebꝛas? Ubi. n. sunt in hoīe delicie

tue? Ubi preparasti tibi in me dignū sanctuariū maiestatis tue. ad qđ introiēs habeas delitias delectationis tue? Mūdū enī cenaculū decet te mūdans virtus. q non nisi a mundis cordib° videri potes. multo magis nec haberi. In homine aūt vbi est templū tā mūdū vt te suscipiat qui regis mundum? Quis potest facere mūdū de imūdo cōceptū semine? nōne tu qui solus es mūdus? ab imūdo enī quis mundabitur? Nā ꝛ ꝯm legē quā dedisti patrib° nrīs in igne cōburenti montē. in nube tegente aquā tenebrosam. quicquid tetigerit imundus. imundum erit. Omnes autē nos quasi pānus menstruatę. de massa corrupta ꝛ imunda venientes. maculā imunditie nostre. quā celare saltem tibi. qui omnia vides. nō possumus. in frōtibus portam°. Quare mūdi esse non possumus. nisi tu mundaueris qui solus es mundus. Mūdas autē de nobis filijs hominū. eos in quibus tibi cōplacuit habitare. quos ab inaccessibilibus profundis secretis iudiciorū incōprehensibilium sapientie tue. semꝑ iustorū. licet occultorū. sine eorū meritis predestinasti ante mundū. vocasti de mundo. iustificasti in mundo. ꝛ magnificas eos post mūdū. Nō oībus autē hoc facis qđ admirāt̄ habescētes oēs sapientes terre. Et ego dn̄e hoc cōsiderans expauesco ꝛ obstupesco de altitudine diuitiarū sapientie ꝛ scie tue. ad quā ego nō ꝑtingo. ꝛ icōprehēsibilia iudicia iustitie tue. qm̄ ex eodē luto alia qdē facis vasa in honorē. alia v̄o in cōtumeliā sempiternā. Quos igit̄ tibi eligisti de multis in tēplū sanctū tuū. ipos mūdas. effundēs sup eos aquā mundā. quorū nomina numerūq; tu nosti. qui solus numeras multitudinē stellarū ꝛ omnibus eis nomina vocas qui etiam scripti sunt in libro vite. q nequaq̄ꝫ perire possūt quibus oīa

cooperantur in bonū etiā ipsa peccata. Cū enī cadūt nō collidūt. qr tu supponis manū tuā: custodiēs oia ossa eoꝝ. vt vnū ex eis nō ꝯteratur. Attamē mors peccatoꝝ pessima. illoꝝ inquā quos anteq̄ʒ faceres celū ꝛ terram. ꝓm abyssuʒ multā iudicioruʒ tuoꝝ occultoꝝ. semꝑ aūt iustoꝝ. p̄sciuisti ad mōtē eternā quoꝝ dinumeratio nominū ꝛ meritorū prauoꝝ apud te est. q numerū arene maris dinumerasti ꝛ dimensus es profundum abyssi. quos reliquisti in īmūditijs suis qb⁹ oia cooperant̄ in malū ꝛ ipsa etiā oratio vertit̄ in peccatū vt si etiā vsqʒ ad celos ascēderint. ꝛ īter sydera celi collocauerint nidū suū q̄si sterqliniū in fine perdentur.

De illis qui ꝑus iusti. ꝛ postea ipij efficiunt̄. ꝛ econuerso. Caplm̄. 29.

Magna sūt hec iudicia tua dn̄e ds. Judex iuste ꝛ fortis qui iudicas equitatem ꝛ īscrutabilia facis ꝛ ꝓfunda. q̄ cū cōsidero cōtremiscunt oia ossa mea qm̄ nō securat̄ hō viuēs sup terrā. vt seruiam⁹ tibi pie, ꝛ caste cūctis diebus vite nostre in timore. ꝛ exultemus tibi cum tremore. vt non sit fruitiuʒ sine timore. neqʒ gaudiū sine tremore. ꝛ non glorief accinctus nisi vt distinctus. neqʒ glorief ante te ois caro. sed pauescat ꝛ cōtremiscat a facie tua. cū ignoret hō vtruʒ amore an odio dignus sit. sed in futurū oia reseruant̄ icerta. Vidimus. n. multos dn̄e. ꝛ audiuimus a partibus nr̄is. qd vtiqʒ sine magno tremore nō recolo. sine multo timore nō cōfiteor. ascēdisse primitus quodāmō vsqʒ ad celos. ꝛ inter sydera nuduʒ suū collocasse. postmoduʒ aūt cecidisse vsqʒ ad abyssos. ꝛ aīas eoꝝ in malis obstupuisse. Vidimus stellas ď celo cecidisse. ab ipetu serpētis caude draconis. Et eos q iacebāt in puluerē terre. a facie subleuātis man⁹ tue dn̄e mirabilr̄ ascēdisse.

Uidim⁹ viuos morie͞tes. ⁊ mortuos a morte surge͞tes ⁊ eos q iter filios dei ambulāt in medio lapidū ignitorū. q̄si lutū ad nihilū defluxisse. Uidim⁹ lucē obtenebrasse. ⁊ de tenebris lucē p̱cessisse qꝛ publicā ⁊ meretrices p̄cedūt icolas. i r̄gno celoꝝ. filij aūt regni eijciūt in tenebras exteriores. q̄re aūt ista oia. nisi qꝛ i mōtē illū ascēderūt. in quē ascēdit angelus. ⁊ descēdit diabolus? Quos aūt predestinasti. ipsos ⁊ vocasti. ⁊ scificasti ⁊ mūdasti. vt dignū bitaculū sint tue maiestatis. cū qb⁹ ⁊ in qbus sunt tibi delitie scte ⁊ mūde. in qb⁹tu delectaris. ⁊ letificas iuuētez eoꝝ babitās cū eis i memoria eorū vt ipsi templū sanctū tuuz sine. qđ magne dignitatis ⁊ cōmēdatio ē bumanitatis nostre.

¶ Quod aia fidelis sit sanctuarium dei. Cap. 30

Anima eni quam creasti. non de te. sed per verbū tuū nō ex qualib₃ elementoꝝ mā. sed ex nibilo. que qdē rōnalis. itellectualis spūalis semp viuēs. semper in motu. quā signasti lumine vultus tui ⁊ cōsecrasti v̄tute lauacri tui. iam ita facta est capax maiestatis tue. qꝫ a te solo ⁊ a nl̄lo alio possit ipleri. Qn̄ aūt te b₃. plenū est d̄siderū eius. ⁊ iā nihil aliud qđ desideret exteri⁹ restat. Deū aūt aliqd exterius d̄siderat. ⁊ manifestū est qꝫ te nō b₃ interius quo babito nibil ē qđ vltra desideret. Cū. n. sis sūmu₃ ⁊ oē bonū. nō b₃ qđ desideret ampli⁹. si possidet te oē bonū. Qđ si non desiderat oē bonū. restat vt desideret aliqd qđ nō est oē bonū. ergo nec summū bonu₃. ergo nec deū. sed potius creaturā. Cū autē creaturā d̄siderat. ꝯtinuā famē b₃. qꝛ lic₃ qđ desiderat de creaturis. adipiscat vacua tn̄ remanet. qꝛ nibil est qđ eā ipleat nisi tu. ad cuius imaginē ē creata. iples aūt tu eos q nibil aliđ d̄siderāt p̄ter te ⁊ facis eos dignos te scōs bea/

tos. imaculatos et amicos dei. q oia reputát vt sterco/ra. vt lucrifaciát te solum. Hec. n. beatitudo quá boi cõtulisti. hic est honor quo eū iter oés creaturas. et sup oés honorificasti. vt sit mirabile nomé tuū in vniuersa terra. Ecce dñe de' me'. sūme. optime. oīpotentissi/me. iueni locū vbi tu habi/tas qr in aīa quá creasti ad imaginé et similitudiné tuá que te solū que sit et deside/rat qr nō in illa. que te non querit nec desiderat.

¶ Qd neqz p sensus exte/riores. neqz iteriores iueni ri potest deus. Capl'z. 31.

Ego arraui sicut ouis q̄ perierat. q̄rens te exteri'. qui es iteri'. Et mltū laboraui q̄rens te ex/tra me. et tu habitas in me. si tū ego desideré te. Circū iui vicos et plateas ciuitatis huius mūdi. q̄rés te. et non inueni. qr male querebam foris qd erat itus. Misi nū cios meos. oés sensus exte/riores. vt q̄reré te. et non inueni. qr male querebá. Vi/deo. n. lux mea de' illumi/nasti me. qr male te p illos querebá. qr tu es itus. et tñ ipsi vbi itraueris nesciuerūt Ná oculi dicūt. si colorat' nō fuit p nos non intrauit. Aures dicunt. si sonitū nō fecit per nos non transiuit. Nasus dicit si nō soluit. per me nō venit. Gustus dicit. si nō sapuit. per me nō itroiuit. Tactus ét addit. si cor/pulétus nō est. nihil me de hac re interroges. Nō ista igit' sunt deus meus. Nō. n. spēz corpis. nō decus tépo/ris. nō cādor lucis nō colorem. nō dulciū melodiarū cātus et quecūqz dulce sonā tia. nō flor et vnguétor vel aromatū odores nō mella vel māna gustui delectabi/lia. nō cetera ad tāgédū vl' amplexādū amabilia. nec oīa alia sensibus his subie/cta quero. cū deū meū q̄ro. Absit vt ista crederiz deuz meū. q̄ ét a brutaliū sensib' ɔphédūt. Et tñ cū deū meū quero. q̄ro nihilomin' quā dā lucé sup oém lucé nō ca

pit oculus. quādam vocē sup oēm vocē: quā non capit auris quēdā odorē sup oēm odorē quē nō capit naris. quēdā dulcorē sup oēs dulcorē. quē non capit gustus. quēdam amplexū sup oēm amplexū quē non capit tact⁹. Ista lux qdē fulget vbi locus non capit. ista vox sonat vbi spūs non rapit. odor iste redole vbi flatus non spargit sapor iste sapit: vbi nō est edacitas. amplexus iste tangit. vbi nō diuellit. Hic est de⁹ me⁹ ⁊ nō extimabit ali⁹ ad illū. Hoc q̄ro cū deū meū q̄ro. Istud amo: cū deum meū amo. Sero te amaui pulchritudo tā antiq. ⁊ tā noua sero te amaui. ⁊ tu intus eras ⁊ ego foris. ⁊ ibi te querebā. ⁊ in ista formosa que fecisti. deformis irruebā. Mecū eras. ⁊ tecū nō erā. Ea me tenebāt longe a te. que eē nō poterāt nisi in te. Circuibā. n. oīa: q̄rens te: ⁊ pp oīa derelinquēs me. Interrogaui terrā si eēt de⁹ me⁹ ⁊ dixit mihi q̄ non: ⁊ oīa q̄ in ea sunt hoc idē ꝯfessa sunt. Interrogaui me ⁊ abyssos: ⁊ reptilia que in eis sūt ⁊ respōderūt. Nō sumus deus tuus. q̄re sup nos. Interrogaui stabilē aerē. ⁊ inquit vniuersus aer cum oib⁹ incolis suis. Fallit Anaximenes. nō sū ego de⁹ tuus. Interrogaui celū solē. lunā ⁊ stellas. neq̄ nos sum⁹ deus tuus. inquīt. Et dixi oībus his qui circūstant fores carnis mee. dicite mihi de deo meo qđ vos noscitis. dicite mihi aliqd de illo ⁊ exclamauerūt oēs voce grandi. Ipse fecit nos. Interrogaui mūdi molē. dic mihi si es deus me⁹ an nō. Et respōdit voce forti. Nō sum ingt ego sed per ipsū sum ego. quē q̄ris in me. ipse fecit me sup me q̄re. q rexit me q fecit te. Interrogatio creaturaꝝ. profunda est ꝯsideratio ipsaꝝ. responsio. attestatio ipsaꝝ de deo: q̄m omnia clamāt de⁹ nos fecit. Quoniā. vt ait apl⁹: inuisibilia dei: per ea: que facta sunt. a creatura mun

di:Itellecta cōspiciunt. Et rediȷ ad me. Tu qs es. Et rñdit mihi. Homo rōnalis ꝛ mortalis. Et incepi discutere qd hoc eēt ꝛ dixi. Un̄ hoc tale aial dñe de⁹ me⁹: Unde nisi abs te:tu fecisti me ꝛ nō ipse me. Quis tu: Tu per quez viuo ego. tu p quē viuunt oīa. Quis tu: Tu dñe deus meus. ver⁹. ꝛ solus. oīpotēs ꝛ eternus: ꝛ incōprehēsibilis. ꝛ imensibilis. qui semp viuis ꝛ nihil moritur in te. imortalis habitas eternitatē. mirabilis oculis angeloꝝ. inenarrabilis. imꝑscrutabilis inominabilis. Deus viu⁹ ꝛ verus terribilis. ꝛ fortis. nesciens ꝓncipium neqꝫ finē. ꝓncipiuz oīum atqꝫ finis q es ante ꝓmordia seculoꝝ. ꝛ ante oēs seculoꝝ origines. Tu es deus meus ꝛ dominus omnium que creasti. ꝛ apud te oīum stabiliuz stāt cause. ꝛ oīum mutabilium apud te imutabiles manēt origenes ꝛ oīum rōnabiliū ꝛ irrationabiliuz atqꝫ temporaliuz sempiterne viuūt rationes. Dic mihi simplici seruo tuo de⁹ meus. dic misericors misero tuo. dic queso p miserationes tuas. vnde hoc tale aial nisi abs te: An quisqꝫ sese faciendi erit artifex. an aliunde q̄ꝫ a te trahit esse ꝛ viuere: Nōne tu es summuz esse a quo est omne esse: Quicqd enī est: a te est. qꝛ sine te nihil ē. Nōne tu es fons vite a quo fluit oīs vita: Quicqd enī viuit. per te viuit. quia sine te nihil viuit. Tu ergo domine fecisti me. Quero quis fecit me: tu domine fecisti. sine quo factū est nihil. Tu factor meus ego opus tuū gratias tibi ago domīe de⁹ meus per quem viuo ego. ꝛ per quem omnia viuunt. qm̄ fecisti me. Gratias tibi plasmator meus. qꝛ man⁹ tue fecerunt me. ꝛ plasmauerūt me. Gratias tibi lux mea. qm̄ illuminasti me. ꝛ inueni te. ꝛ me vbi inueni me: ibi cognoui me. vbi inueni. ibi te cognoui te. vbi aūt cognoui te ibi illumīasti me. Gr̄as tibi lux mea.

quoniam illuminasti me. Quid est qd dixi cognoui te? Nonne tu es deus incõprehẽsibilis & imensus. rex regum. & dñs dominãtiũ qui solus habes imortalitatem & lucẽ habitas inaccessibilem quẽ nullus hominum vidit. sz nec videre põt? Nõne tu es deus abscõditus & imperscrutabilis maiestatis solus tui ipsi⁹ maximus cognitor & mirabilis ↄtẽplator? Quis ergo cognouit qd nunq̃z vidit? Dixisti eni in veritate tua. Nõ videbit me homo & viuet. Dixit & preco tuus per veritatem tuam. Deũ nemo vidit vnquã. Quis ergo cognouit qd nunq̃z vidit? Dixit etiã veritas tua nemo vidit filium nisi pr̃. neq̃z pr̃em qs nouit nisi filius? Sola trinitas tua. soli sibi itegre nota est q̃ exuperat oẽm sensuz. Quid ẽ ergo qd dixi. q2 cognoui te? Quis eniz cognouit te. nisi tu te? Tu qppe solus deus oĩpotẽs suplaudabilis. & supgloriosus. & sup/ exaltatus & altissim⁹. & sup essentialis in sanctissimis. & diuinissimis eloquijs nominaris. qm̃ sup oẽm essentiã intelligibilẽ siue itellectualem atq3 sensibilẽ. & sup oẽ nomẽ qd noiatur non solũ in hoc seculo. sed etiã in fu/ ro. supessentialiter. & super intelligibiliter eẽ dignosceris. qm̃ super essentiali & occulta diuinitate. super oẽz rõnem intellectũ & eẽntiaz inaccessibiliter & impscru/ tabiliter habitas in teipso. vbi lux inaccessibilis & lu/ men impscrutabile & incõ/ prehẽsibile. & inenarrabile ad qd non attingit aliquod lumẽ: qm̃ in cõtemplabile & inuisibile & superrõnale. & sup itelligibile. & supinaccessibile. & superincõmutabile. & superincõmutabile creditur. qd nullus vnquã angeloꝝ vel hominum vidit. sed nec videre põt. Hoc est celũ tuũ dñe. celum celans suparcanũ? supintelligibi/ le? superrõnale. & supessen/ tiale lumẽ de quo dr̃. Celũ celi dño. Celũ celi. cui ter/ ra est omne celũ. q2 super/

mirabiliter exaltuꝫ eſt ſup oẽ celuꝫ. Ad qḋ terra eſt ẽt ipm celũ empireuꝫ. hoc eſt celũ celi dño. qꝛ nulli notuꝫ niſi dño. Ad qḋ nemo aſcẽdit. niſi q de celo deſcẽdit. qꝛ nemo nouit patrẽ niſi filius ꝛ eoꝝ ſpũs. ꝛ nemo nouit filiuꝫ niſi pr̃ ꝛ eoꝝ ſpũs. Soli qdẽ tibi trinitas integre nota es. trinitas ſcã. trinitas ſupmirabilis. ꝛ ſup inenarrabilis. ꝛ ſupinſcrutabilis: ꝛ ſupinacceſſibilis. ſupincõpꝛehẽſibilis. ſupītelligibilis ſupeſſentialis. ſupeẽtialr̃ exupans oẽm ſenſum. oẽm rõnẽ oẽm ītellectũ: oẽm ītelligẽtiã oẽꝫ eẽntiã ſupceleſtiũ aĩoꝝ. quã neqꝫ dicere neqꝫ cogitare: neqꝫ ītelligere neqꝫ cognoſcere poſſe eſt. etiã oculis angelorũ. Vñ ergo cognoui te dñe deus altiſſime ſup oẽꝫ trã: ſup oẽm celũ. quẽ neqꝫ cherubī pfecte cognoſcũt: neqꝫ ſerapbin: ſꝫ alis ꝯtemplationũ ſuaꝝ velaſ facies ſedẽtis ſup ſoliũ excelſum ꝛ eleuatũ. clamantes ꝛ dicẽtes. Sanctus ſcũs ſcũs dñs deus exercitũ. plena eſt oīs terra gloꝛia tua. Expauit ppheta ꝛ dixit. Ve mibi: qꝛ tacui. qꝛ vir pollutus labijs ego ſũ. Et expauit coꝛ meum. ꝛ dixi. Ve mibi. qꝛ non tacui. qꝛ vir pollut⁹ labijs ego ſum. ſꝫ dixi cognoui te. Veruntñ dñe. ve tacentibus de te. qm̃ loq̃ces. muti fiunt ſine te. Et ego dñe deus meus non tacebo qm̃ feciſti me. ꝛ illumiaſti me. ꝛ inueni me. ꝛ cognoui te. qm̃ illumiaſti me. Sꝫ qualiter cognoui te? Cognoui te ĩ te. Cognoui te nõ ſicut tibi es. ſed cognoui te ſicut mibi es. ꝛ nõ ſine te. ſꝫ in te. qꝛ tu es lux que illumiaſti me. Sicut. n. tibi es. ſoli tibi cognit⁹ es. ſicut mibi es ſcḋm grãm tuaꝫ. ꝛ mibi cognitus es. Sed qd mibi es? Dic mibi miſericoꝛs famulo tuo miſero: dic mibi per miſerationes tuas mibi qd es? Dic aĩe mee. ſalus tua ego ſum. noli abſcondere a me faciẽ tuã ne moꝛiar. Sine me loq apud mĩaꝫ tuã. me terrã ꝛ cinereꝫ. ſine me

loqui apud misericordiam tuā. qm̄ mīa tua magna est sup me loquar ad deū meū cuꝫ sim puluis ꝛ cinis. Dic mihi supplici tuo. dic mihi misericors misero tuo. dic per miſatiões tuas. qd mi bi es? Et intonasti desuper voce grādi in interiorē aurē cordis mei. ꝛ rupisti surditatē meā. ꝛ audiui voceꝫ tuā. ꝛ illuminasti cecitateꝫ meam. ꝛ vidi lucē tuā. ꝛ cognoui qm̄ deus meꝰ es tu. Propterea dixi ꝙ cognoui te. Cognoui enim te qm̄ deus meus es tu. Cognoui te solū veꝝ deum ꝛ quē misisti Jesum xp̄m. Erat tp̄s qn̄ non cognoscebaꝫ te. ve tempori illi. qn̄ nō cognoscebaꝫ te. ve cecitati illi qn̄ non videbā te. ve surditati illi qn̄ nō audiebā te. Cecꝰ ꝛ surdus p formosa. q̄ fecisti de formis irruebam. Et mecū eras ꝛ tecū nō eram. ꝛ ea me tenebāt longe a te que nō essent nisi eēnt ī te. Illuminasti me lux mūdi. ꝛ vidi te ꝛ amaui te nemo qppe te amat nisi qui te videt. ꝛ nemo te videt nisi q te amat. Sero te amaui pulchritudo. tā antiq̄ ꝛ taꝫ noua sero te amaui. ve tpi illi quando non amaui te.

¶ Confessio vere fidei. Capl'm. 32.

Gratias tibi ago lux mea. que illuminasti me ꝛ cognoui te. Qualr cognoui te? Cognoui te solum deū viuuꝫ. ꝛ veꝝ creatorē meū. Cognoui te creatorem celi ꝛ terre. visibiliū oīum ꝛ inuisibiliū. deū verū oīpotētem. imortaleꝫ ꝛ inuisibileꝫ. icircūscriptibilē. interminabilē. eternū. iaccessibilē. incōprehēsibileꝫ. impscrutabilē. incōmutabilē. imensum. ifinitū. pn̄cipium oīum visibiliū ꝛ inuisibiliū. creaturaꝝ. p queꝫ oīa facta sunt. p quē cūcta subsistūt elemēta. Cuiꝰ maiestas. sicut pn̄m nunq̄ꝫ habuit. sic nec desinet in eternum. Cognoui te vnū solū veꝝ deū. eternū p̄reꝫ ꝛ filiū ꝛ spm̄ sctm̄. tres qdem psonas. sed vnā essentiaꝫ oīno

simplicē. indiuisam q3 nā3. ⁊ prēm a nullo. filium a patre solo. ⁊ spūm scrūm pariter ab vtroq3. absq3 initio semp ⁊ sine fine deu3 trinū ⁊ vnum: solū ⁊ verū deum oīpotētem. vnu3 vniuersorum pncipium. creatorem oīum visibiliū. ⁊ inuisibiliū. spūalium ⁊ tpaliu3. qui tua oīpotenti virtute simul ab initio tpis vtrāq3 de nihilo condidisti creaturam spūalem ⁊ corporalē. angelicā. videlicet ⁊ mūdanā. ac deinde humana3 quasi cōem ex corpore ⁊ spiritu cōstitutam. Cognoui te ⁊ ꝯfiteor te deum patrē ingenitū. te filium a patre genitū. te spiritum scm̄ paraclytū neq3 genitū neq3 īgenitū. sanctā ⁊ indiuiduā trinitatē: in tribus coequalib⁹ psonis consubstantialib⁹. ⁊ coeternis. trinitatē in vnitatē. ⁊ vnitatem in trinitate: corde credens ad iustitiam. ⁊ ore cōfitens ad salutē. Cognoui te veꝝ deū ⁊ dn̄m nr̄3 Jesū xp̄m. filiū dei vnigenitu3. creatorē. saluatorē. ⁊ redēptorē meū. ⁊ totius humani gn̄is: que3 ꝯfiteor ex prēgenitū ante secula. deu3 de deo lumē de lumine. deu3 veꝝ de deo vō. nō factū sed genitū. ꝯsubstātialem ⁊ coeternū prī ⁊ spiritui scō. p quē oīa facta sunt a principio. firmiter credēs ⁊ veraciter ꝯfitēs ⁊ deū vnigenitū Jesum xp̄m pp salute3 hominum. a tota trinitate cōiter incarnatu3. ⁊ ex maria ppetua virgine. spūs sancti coopatione ꝯceptum. veꝝ hoīem. factū ex aīa rōnali. ⁊ humana carne subsistentē. Qui cū scd̄m diuinitatē vnigenit⁹ dei ipassibilis sis pariter ⁊ īmortalis. pp nimiā dilectionē tua3 qua dilexisti nos. idē ipse dei fili⁹. scd̄m humanitate3 fact⁹ es passibilis ⁊ mortalis. Qui pp salutē hūani generis vnice filij dei ī ligno crucis pati dignat⁹ es passionē ⁊ morte3. vt nos a morte ppetua liberares. Atq3 ad īferos. vbi sedebāt in tenebris patres nr̄i auctor luminis descendisti. ⁊ die tertia glorio

sus victor ab iferis ad supe
ros resurrexisti. resumēs sa
crū corp⁹ qđ pro pctis nřis
mortuus iacuerat in sepul/
chro. ꝛ viuificās scđm scri/
pturas die tertia. vt ip̄s in
pr̄is dextra collocares. As/
sumpta nāqꝫ tecū ex īferis
captiuitate quā captiuauē
rat antiquus hostis. hūani
gñis inimicus. ver⁹ dei fili⁹
cū nr̄e carnis substantia. i.
cū aīa ꝛ carne humana. ex
virgine gloriosa assumpta.
sup oēs celos ascēdisti. trā/
scēdēs oēs ordines angelo
rū. vbi sedes ad dexterā dei
pr̄is. vbi est fons vite. ꝛ lu/
mē inaccessibile. ꝛ pax dñi
que exuperat oēm sensuꝫ.
Ibi te deū verꝫ ꝛ hoīeꝫ Je/
sum xp̄m adoramus ꝛ cre
dimus. ꝯfitentes te patreꝫ
hr̄e deū. Indeqꝫ te venturꝫ
iudicē ī fine seculi expecta
m⁹. vt iudices viuos ꝛ mor
tuos. ꝛ reddas oīb⁹ bonis
ꝛ malis scđm opera sua. q̄
opati sūt in hac vita. vel p̄/
miū. vł suppliciū. ꝓut vnꝰ
quisqꝫ dign⁹ fuerit rege vel
erūna. Resurgent enim in
illa die. a voce virtutis tue.
omnes homi es. quotquot
humanā aīam acceperunt
in carne sua. quā hic habue
runt. vt totus hō pro meri/
tis. vel gloriā suscipiat vel
gehēnam. Tu es ipse vita.
ꝛ resurrectio nr̄a. queꝫ sal/
uatorem expectamus dñꝫ
Jesum xp̄m. qui reforma/
bit corpus humilitatis nr̄e
ꝯfiguratū corpori clarita/
tis sue. Cognoui te deū ve
rum ꝛ vnū spm̄ sanctuꝫ pa
tris ꝛ filij. ab vtroqꝫ pari/
ter ꝓcedētem. ꝯsubstātialē
ꝛ coeternū patri ꝛ filio. pa
raclytum ꝛ aduocatū nrꝫ.
qui super eundē deuꝫ ꝛ do/
minum nostruꝫ Jesuꝫ chri
stū in colūbe specie descen/
disti. ꝛ sup apostolos in lin/
guis igneis appuisti. Qui
ꝛ omnes sanctos ꝛ electos
dei. a principio. tue gratie
munere docuisti. ꝛ ora pro
phetarum. vt enarrarent
mirabilia regni dei aperui
sti. qui ab omnibus sanctis
dei cum patre ꝛ filio simul
adoraris ꝛ glorificaris. In
ter quos. ꝛ ego fili⁹ ancille

tue. toto corde meo glorifi co nomē tuū. qm̄ illuminasti me. Tu. n. est vera lux. lumē veridicū ignis dei. ⁊ magister spūm. qui vnctiōe tua doces nos oēm veritatē. Spūs veritatis. sine quo impoſſe est placere deo. qm̄ tu ipse deus es ex deo. ⁊ lux de luce. pcedēs a patre luminū ineffabilr. ⁊ a suo filio dño nr̄o Jesu xp̄o. qbus cō substātialis ⁊ coeq̄lis ⁊ coeternus existēs in vni⁹ trinitatis essentia supessentialr cōglorïaris ⁊ pregnas. Cognoui te vnū deū viuū ⁊ verū patrē ⁊ filiū ⁊ spm̄ scm̄. trinū qdē in psonis. s; vnū in eēntia. quē pfiteor. adoro. ⁊ glorifico toto corde meo. verū deum solum sanctū. imortalem. inuisibilē. incōmutabilē. iaccessibilē. impscrutabilē. vnū lumē. vnū solē. vnum panē. vnā vitā. vnū bonū. vnum pncipium. vnū finē. vnū creatorē celi ⁊ terre. per quem oia viuūt. per quē oia subsistūt. per quē oia gubernantur. regunt. ⁊ viuificant. q̄ in celis sunt ⁊ que in terris. ⁊ que sub terra. pter quem nō est de⁹ in celo ⁊ in terra. Sic cognoui te dñe deus. cognitor me⁹. sic cognoui te. Cognoui te p fidē tua;. quā ispirasti mihi. lux mea lumen oculoꝝ meoꝝ. dñe deus meus. spes oliu; finiū terre. gaudiū letificans iuuentutē meā. ⁊ bonū sustētans senectutē mea;. Jn te enim domine iubilant omnia ossa mea dicentia. Domine qs similis tibi? Quis similis tibi in diis domīe? non quem fecit manus hominum. sed qui fecisti manus hominū. Simulacbra gentium argētum ⁊ aurū. opera manuum hominū. non sic operator hominē. Omnes dii gētium demonia. dominus aūt celos fecit. dominus ipse est deus. Dii qui non fecerunt celū ⁊ terram pereant de celo ⁊ terra. deum qui creauit celum ⁊ terram. celi ⁊ terra benedicant.

¶ De confessione proprie vilitatis. Cap. 33.

Quis similis tibi etiã i diis dñe qs similis tibi magnific⁹ in scitate. terribilis atq₃ laudabilis ꝛ faciẽs mirabilia: Sero te cognui lumẽ verũ: sero te cognoui. Erat ãt nubes magna ꝛ tenebrosa añ oculos vanitatis mee ita vt videre nõ possem solẽ iustitie ꝛ lumẽ veritatis. Jnuoluebar in tenebris. filius tenebrarum. tenebras meas amabã: qꝛ lumen nõ cognoscebã. Cec⁹ erã ꝛ cecitatẽ amabã. ꝛ ad tenebras ꝑ tenebras ambulabã. Quis inde me eduxit. vbi erã hõ cecus sedens in tenebris: ꝛ vmbra mortis: Quis accepit manũ meã₃ vt inde me educeret. Quis est ille illuminator meus: nõ eni querebã ꝛ ipse quesiuit me. nõ vocabã eum ꝛ ipse vocauit me. Quis est ille: Tu es domine de⁹ meus misericors ꝛ miserator: pater misericordiarum ꝛ deus totius ꝯsolationis: tu sancte dñe deus me⁹ quẽ ꝯfiteor toto cõde meo gratias agens nomini tuo. Nõ te querebã: tu me quesisti. non te inuocabam. tu vocasti. Uocasti enim me nomine tuo. Jntonasti desuper voce grandi. in interiorem aurem cordis mei. Fiat lux: ꝛ facta est lux. ꝛ discessit nubes magna ꝛ liq̃ facta est nubes tenebrosa. que operauerat oculos meos. ꝛ vidi lucẽ tuã. ꝛ cognoui vocẽ tuã ꝛ dixi. Uere domine tu es deus meus qui eduxisti me de tenebris ꝛ vmbra mortis. ꝛ vocasti me i admirabile lumẽ tuũ. ꝛ ecce video. Gr̃as tibi illuminator me⁹. Et cõuersus sum ꝛ vidi tenebras in qb⁹ fuerã. ꝛ abyssum tenebrosã in q̃ iacuerã. ꝛ cõtremui ꝛ expaui. ꝛ dixi. Ue ve tenebris meis i qb⁹ iacui. Ue ve cecitati illi i q̃ videre nõ poterã lumẽ celi. Ue ve preterite ignorãtie mee qñ non cognoscebam te dñe. Gr̃as tibi ago illuminator. ꝛ liberator me⁹: qm̃ illuminasti me ꝛ cognoui te. Sero cognoui te v̄itas ãtiq̃: sero te cognoui v̄itas eterna. Tu

eras in lumine: et ego in tenebris, et nō cognoscebā te. qr illuminari nō poteraʒ sine te et nō ē lux extra te.

¶ Cōsideratio diuine maiestatis. Capitulum. 34.

Sancte sanctorū deus iextimabilis maiestatis. ds dorū et dñs dñorū mirabilis. inenarrabilis. icogitabil. quē ɔtremiscūt in celo angelice ptātes. quē adorāt oēs dñatiōes et throni. et oēs vtutes pauēt a conspectu tuo cui⁹ potētie et sapiētie nō est nūerus. q fūdasti mūdū sup nihilū: et mare colligasti i aere q̄si in vtre. oīpotētissime sctissime fortissime deus spūū vniuerse carnis. a cuius cōspectu fugit celū et terrā ad cuius nutū oīa se subijciūt elemēta te adorēt et glorificēt oēs creature mee. Et ego fili⁹ ancille tue p fidē tuā flecto ceruicē cordis mei sub pedibus maiestatis tue gras agēs qm dignat⁹ es p tuam mīam illuminare me. Lumē verꝫ. lumē sctm̄. lumen delectabile. lumē admirabile. lum̄ suplaudabile. qd illuminat oēm hoiem venientē in hunc mundū: et etiā oculos angeloꝝ. Ecce video gras ago. Ecce video lumen celi. et iterlucet oculis mētis mee radius desuper a facie lumis tui. et letificat oīa ossa mea. O si pficeref i me. Auge queso luminis auctō. Auge queso qd iter lucet in me. Dilatef obsecro. dilatef ex te. Quid est hoc qd sentio? quis est ignis qui calefacit coꝛ meū? que est lux q̄ irradiat coꝛ meū? O ignis qui semper ardes et nūq̄ʒ extingueris. accēde me. O lux q̄ semp luces. et nūq̄ʒ obfuscaris illumina me. O vtinā arderē ex te. ignis sancte q̄ʒ dulciter ardes. q̄ʒ secrete luces. q̄ʒ desiderāter aduris. Ve his qui nō ardent ex te. ve illis qui nō illuminaf ex te. O lum̄ veridicū illuminās omneʒ mūdū. cuius lux iplet mūdū. ve cecis oculis q te non vidēte sol illuminās celū et terrā. ve caligātib⁹ oculis

qui te videre non pñt. Ve auertentibus oculis vt non videāt v̄itatē. Ve nō auer/tentibus. vt nō videāt vanitatē. Nequeūt eni oculi as/sueti tenebris summe veritatis radios intueri. nec sciunt de lumine aliquid exti/mare quoꝝ est in tenebris habitatio. Tenebras vidēt tenebras diligūt. tenebras approbāt. de tenebris eun/tes in tenebras nesciūt vbi corruāt. Miseri q nesciunt quid amittāt. ⁊ miseriores vtiqꝫ qui sciūt qd amittūt. qui cadūt apertis oculis. ⁊ descendūt in infernū viuentes. O lux beatissima q̄ nō nisi a purissimis oculis vi/deri potes. btī mūdo corde qm̄ ipsi deū videbūt. Munda me mūdās virtus. sana oculos meos. vt sanis ocu/lis te contēpler. quē nō nisi sana oculi intuent. Aufer q̄so squamas caliginis ātiq̄. radio tue illuminationis. splēdor inaccessibilis vt te videre valeā irreuerbera/tis obtutibus: ⁊ in lumine tuo videā lumē. Grās tibi ago lux mea: Ecce video. Dilatet obsecro visus me⁹ dn̄e ex te. Reuela oculos meos vt ꝯsiderē mirabilia de lege tua. qui es mirabil in sanctis tuis. Gratias ti/bi ago lumē meū. Ecce video ſꝫ p speculū in enigma/te. sed quādo facie ad faciē: Quando veniet dies leti/cie ⁊ exultatiōis. in qua in/grediar i locū tabernaculi admirabilis vsqꝫ ad domū dei. vt videā vidētē me facie ad faciem ⁊ satietur de/siderium meum?

¶ De desiderio ⁊ siti anie in deum. Capl'm. 35.

Quemadmodū d/siderat ceru⁹ ad fontes aquaꝝ: ita dsiderat aia mea ad te deus. Sitiuit aia mea ad te deū fontē viuū. qñ veniā ⁊ apparebo ante facieꝫ tuā? O fons vite. vena aq̄/rū viuentium. qñ veniā ad aquas dulcedinis tue. d terra deserta inuia ⁊ inaquosa vt videā v̄tutē tuā. ⁊ gl'iam tuā. ⁊ faciē ex aquis misericordie tue sitim meam? Si

tio dñe. fons vite es. satia me. Sitio dñe. sitio te deū viuū. O qñ veniā ꝛ apparebo dñe ante faciē tuā? putasne videbo diē illā. diē in quā iocunditatis . ꝛ leticie diē quā fecit dñs vt exultemus ꝛ letemur in ea? O dies pclara pulchra. nesciens vesperū. nō hñs occasū. in qua audiā vocē laudis vocē exultatiōis ꝛ ꝯfessionis. In qua audiā. Intra i gaudiū dñi tui. Intra i gaudiū sempiternū in domū domini dei tui. Ubi sūt magna ꝛ inscrutabilia. ꝛ mirabilia: quoꝝ nō est numerus. Intra in gaudiū sine tristicia. q ꝯtinet eternā leticiā. vbi erit oē bonū. ꝛ nō erit aliqd malū. Ubi erit qcqd voles ꝛ non erit qcqd noles. Ubi erit vita vital. dulcis ꝛ amabilis. sempq memorialis. Ubi nō erit hostis īpugnās nec vlla illecebra. sed sūma ꝛ certa securitas. secura trāquillitas ꝛ tranquilla iocūditas. iocūda felicitas. felix eternitas. eterna btitudo. ꝛ beata trinitas. ꝛ trinitatis vnitas ꝛ vnitatis deitas. ꝛ deitatis beata visio. que est gaudium domini dei tui. O gaudiū super gaudiū. gaudiū vincens omne gaudiū. extra qd nō est gaudiū. quādo intrabo in te. vt videam deū meū qui habitat in te? ibo ꝛ videbo visionē hanc grādē. Quid est quod me detinet. Heu me qꝛ īcolatꝰ meus prolongatus est. heu me quādiu dicet mihi vbi est deus tuus. quādiu dicet mihi expecta reexpecta. ꝛ nūc que ē expectatio mea? nōne domine deus meus? Saluatorem expectamus dominū nostrū iesum xpm qui reformabit corpus humilitatis nostre configuratum corpori claritatis sue. Expectamus dominū quādo reuertatur a nuptijs. vt īducat nos ad suas nuptias. Ueni domine ꝛ noli tardare. Ueni domine iesu xpe. veni visitare nos ī pace. veni ꝛ educ victos de carcere. vt letemur coram te corde perfecto. Ueni saluator noster. veni dsideratus cūctis

gentibus ostende faciē tuā ⁊ salui erim⁹. veni lux mea redēptor meus educ ꝺ car/cere aīaȝ meā ad confiten/dum nomini scō tuo. Quā diu miser iactabor fluctib⁹ mortalitatis mee. clamās ad te domie. ⁊ nō exaudis: Audi clamantē domīe de hoc mari magno. ⁊ adhuc me ad portū felicitatis eter ne. Felices qui de periculo maris huius educti. ad te deū portū tutissimū perue/nire meruemur. O ve feli/ces q ꝺ pelago ad litt⁹. ꝺ exi lio ad pr̄iaȝ. de carcere ad palatiū ꝑuenerūt. optata iā ꝗete. beati qui brauiū illud ꝑpetue gloriose. qꝺ hic per multas tribulationes ꝗsie/runt iam felici iocunditate adepti. letant̄ in perpetuū. O vere beati qui iā omniū maloꝝ exuti. securi de sua īmarcessibili gloria. ad re/gnū decoris ꝑuenir̄ merue/rūt. O eternū regnū: regnū oīuȝ sc̄toꝝ. vbi lumē īdefi ciens ⁊ pax dei que exupe/rat oēm sensum. in quo san ctoꝝ aīe requiescunt ⁊ leti/cia sempiterna sup capita eoꝝ gaudiū ⁊ exultationeȝ obtinebūt. ⁊ fugiet dolor ⁊ gemit⁹. O q̄ȝ gloriosiuȝ est regnū. in quo tecū dn̄e re/gnant oēs sancti. amicti lu mine sicut vestimēto. hn̄tes in capite suo coronā de lapi de precioso. O regnū beati tudinis sempiterne. vbi tu dn̄e spes sāctoꝝ ⁊ diadema glorie. facie ad facieȝ vide/ris a sanctis. letificans eos. vndiqȝ in pace tua que exu perat oēm sensuȝ. Ibi gau/diū infinitū. leticia sine tri/sticia. salus sine dolore via sine labor̄. lux sine tenebris vita sine morte. oē bonum sine omni malo. Ubi iuuē/tus nunq̄ȝ senescit. vbi vita terminuȝ nescit. vbi decor nūquā pallescit. vbi amor nunq̄ȝ tepescit. vbi sanitas nunq̄ȝ marcescit. vbi gau/diū nūq̄ȝ decrescit. vbi do/lor nunq̄ȝ sentit̄. vbi gemi/tus nunq̄ȝ audit̄. vbi triste nihil vr̄ vbi leticia semp hr̄ vbi malū nulluȝ timet̄. q̄m ibi sūmū bonū possidet̄. qꝺ est videre semper faciē dn̄i.

virtutum. Felices igitur qui de naufragia vita presenti ad tanta gaudia iam pervenire meruerunt. Infelices heu nos et miseri: qui per huius maris magni fluctus procellosasque voragines navem trahimus: ignorantes an ad portum salutis pervenire valeamus. Infelices inquam: quia vita est in exilio. via in periculo: nisi in dubio: nescientes finem nostrum: quia omnia in futurum reservantur incerta. Adhuc in pelagi fluctibus versamur suspirantes ad te portum maris. o patria nostra. patria secura: a longe te videmus. Ab hoc mari te salutamus. ab hac valle ad te suspiramus. et nitimur cum lachrymis si quomodo ad te perveniamus. Spes humani generis christe: deus de deo: refugium nostrum et virtus cuius lumen a longe inter caliginosas nebulas super maris procellas quasi stella maris radians: oculos nostros irradiat. ut dirigamur ad te portum. Guberna domine navem nostram: tu dextera clavo crucis tue: ne pereamus in fluctibus: ne nos demergat tempestas aque ne absorbeat nos profundum: sed uncino crucis trahe nos ab hoc pelago ad te solamen unicum nostrum. quem a longe quasi stellam matutinam et solem iustitie: vix. lachrymantibus oculis: in littore celestis patrie nos expectantem videmus. En ad te clamamus redempti tui: sed et nunc exules tui. quos precioso sanguine redemisti. Exaudi nos deus salutaris noster. spes omnium finium terre et in mari longe. In mari turbulento versamur. tu in littore stans aspicis pericula nostra: salvos nos fac propter nomen tuum. Da nobis domine inter scyllam et carybdim ita tendere per medium: ut utroque periculo evitato: salva nave et mercibus: securi perveniamus ad portum.

¶ Item de gloria celestis patrie. Capitulum. 36.

O Cum ergo pervenerimus ad te sapientie fontem: ad te lumen indeficiens. ad te lucem inextinguibilem. ut te non iam per speculum in enigmate: sed facie ad faciem videamus: tunc satiabitur in bonis de

sideriuȝ nostrū:qꝛ nihil erit exterius qd̄ ꝺ̄sidereť:nisi tu domīe summū bonū. Qui eris pꝛemiū beatoꝝ:ꝛ dia/dema ꝺ̄coꝛis eoꝝ:ꝛ leticia sēpitna sup capita eoꝝ pacificās eos ītus ꝛ extra ī pace tua q̄ exuperat oēm sensuȝ. ibi videbimus:amabimus ꝛ laudabimus. Uidebim⁹ in lumine tuo lumē tuum: qm̄ apud te est fons vite. ꝛ in lumīe tuo videbis lumē. Quale aūt lumē:lumē īmmēsum:lumē īcoꝛpoꝛeū incoꝛruptibile. īcōpꝛehēsibile lumē indeficiēs:lumē inextinguibile:lumē inaccessibile:lumen macertuȝ.lumen veridicū:lumē diuīuȝ qd̄ illuminat oculos angeloꝝ:qd̄ letificat iuuentuteȝ sanctoꝝ.qd̄ est lumen luminuȝ.ꝛ fons vite.quod es tu dn̄e de⁹ meus. Tu es quippe lumen.in cuius lumine videbimus lumē.te scȝ ī tesplēdoꝛe vultus tui.quādo te videbimus facie ad faciē Quid est videre facie ad faciē.nisi qd̄ ait ap̄ls. Cognoscere sicut ꝛ cognitus sū cognoscere veritatē tuā ꝛ gloriam tuā.hoc est cognoscere faciem tuaȝ.cognoscere patris potentiam. Filij sapientiā.Spiritussancti clementiā. Ipsius sūme trinitatis vnā ꝛ indiuiduā essentiaȝ. videre enī faciē dei viui.hoc est sūmū bonū. gaudiū angeloꝝ atqȝ oīum sanctoꝝ. Pꝛemiū vite eterne Glia spūuȝ. Leticia sempiterna. Coꝛōa ꝺ̄coꝛis. Brauium felicitatis. Requies opulēta. Pulchꝛitudo pacis. Intimū ꝛ externū gaudiū. Paradisus dī. Hierusalē celestis. Uita btā. Plenitudo btitudinis gaudiuȝ eternitatis.pax dī que exuperat oēm sensum. Hec est plena btitudo.ꝛ tota glorificatio hois.videre faciē dei sui.videre.n.q fecit celuȝ ꝛ terrā.videre eū q fecit euȝ. q saluauit eū.ꝛ q glificauit eū.videbit eū cognoscendo amabit diligēdo. laudabit possidendo. Ipse enim erit hereditas.populi sui.populi sanctoꝝ.populi quē redemit. Ipse possessio felicita/

tis eoꝝ:ipſe pmiū.ꝛ merces expectatiōis. Ero iḡt merces tua magna nimis. Magnū.n.magna decēt. Vere dñe deꝰ meꝰ magnꝰ es tu nimis ſup oēs deos:ꝛ merceſ tua magna nimis. Neq̃.n. magnꝰ es tu ꝛ pua merces tua:qm̄ nō illud es tu:ꝛ aliud merces tua. Sꝫ tuipſe magnꝰ nimis tuipſe merces magna nimis. tuipſe coronator es ꝛ corona. tuipſe pmiſſor es ꝛ promiſſio:tu remunerator ꝛ munꝰ. tu premiator ꝛ pmiuꝫ felicitatis eterne. Tu ḡ coronator es ꝛ corona deꝰ meus:ꝛ diadema ſpei mee q̄ ornata ē gloria. lumē letificās. lux renouās. decor adornans. ſpes mea magna. deſideriū cordis ſctōꝝ. ꝛ deſideratꝰ eoꝝ. Viſio ḡ tua tota merces ē totū pmiū ꝛ totū gaudium qđ expectamꝰ. Hec ē.n. vita eterna. Hec ē inq̄ʒ ſapia tua. Hec eſt vita eterna vt cognoſcamus te ſoluꝫ veꝝ deū:ꝛ quē miſiſti ieſuꝫ xp̄ꝫ. Cū igit̄ videbimꝰ te ſolum deū:deū veꝝ:deuꝫ viuū:oīpotētem. ſimplicē. inuiſibilē icircūſcriptibilē. icōprebēſibilē. ꝛ filiū tuū vnigenitum. ꝯſubſtātialeꝫ ꝛ coeternū tibi dñm nr̄m ieſuꝫ xp̄ꝫ: quē pro ſalute nr̄a miſiſti ī mūdum in virtute ſpūſſcti. trinū in pſonis ꝛ vnū in eēntia deum ſanctū ſolū. extra quē nō eſt deus tūc habebimus qđ nunc q̄rimꝰ. vitam eternā:gloriā ſempiternā. quā pparaſti diligentibꝰ te. quā abſcōdiſti timentibus te. quā daturus es q̄rentibꝰ te. querētibꝰ faciem ſemp. Et tu dñe deꝰ meus. formator meus ex vtero matris mee:q̄ me recōmēduit manui tue. nō me pmittas amplius ex vno diſtrahi ī multa:ſꝫ collige me de exteriorībꝰ ad me. de me. ad te:vt dicat tibi ſemp cor meū. exq̄ſiuit te facies mea. facieꝫ tuā dñe reqrā faciē dñi virtutū. in qua ſola ꝯſiſtit tota glīa ſempit̄na btōꝝ. Quaꝫ qdē videre vita eterna ē. ꝛ gloria ſempiterna ſanctoꝝ. Letet̄ ergo cor meum vt timeat nomē tuum. letet̄ cor

querétiū dn̄s.ſ; multo ma/gis coꝛ inueniétiū. Si.n.letitia eſt in q̄rendo.q̄lis letitia erit lueniendo? Querā ergo ſemꝑ ardenter ⁊ ideſinéter faciē tuā.ſi qn̄ tādem aperiat mihi oſtiu; ⁊ poꝛta iuſtitie.vt intrē in gaudiu; dn̄i mei. Hec poꝛta dn̄i.iuſti ingredient per eam.

¶ Oꝛatio ad ſancta; trinitatem. Capl̄m. 37.

O Tres coeq̄les ⁊ coeterne pſone. deus vnus ⁊ verus.pr̄ ⁊ filius ⁊ ſpūſſctūs.qui ſolus habitas eternitatē ⁊ lucē inacceſſibilē. Qui fundaſti terrā i potētia tua.⁊ regis oꝛbē terre prudētia tua. Sctūs ſctūs ſctūs dn̄s de⁹ ſabaoth. Terribilis ⁊ foꝛtis.iuſtus ⁊ mifericoꝛs.admirabilis laudabilis amabilis. Vn⁹de⁹. tres pſōe. vna po^a ſapia bonitas.vna ⁊ indiuiſa trinitas. Aperi mihi clamanti poꝛtas iuſtitie.⁊ ingreſſus i eas cōfitebor tibi dn̄o. En ad oſtiu; tuū ſſm̄e pr̄famili as mendicus pulſo.Jube apiri pulſāti q dixiſti pulſate ⁊ apiet vobis. Pulſāt.n. ad oſtīm tuū pr̄ miſericoꝛdiſſime d̄ſideria rugiētiū pcoꝛdioꝝ meoꝝ.⁊ clamoꝛes lachꝛymaꝝ oculoꝝ meoꝛu;. An̄ te ē oē d̄ſideriū meū.⁊ gemit⁹me⁹a te nō ē abſcondit⁹. Et tu dn̄e:nō auertas faciē tuā ampli⁹ a me. nec d̄clines i ira a ſuo tuo. Pr̄ mīaꝝ audi eiulatū pupilli tui.⁊ poꝛrige manu; tuam optimā adiutricē.vt retrabat me de ꝓfūdis aq̄ꝝ.⁊ de lacu fecis.ne peam vidēte mīa oculoꝝ tuoꝝ.aſpiciēte clemētia viſceꝝ tuoꝛū: ſed euadā ad te dn̄m deū meū: vt videā diuitias regni tui. ⁊ ītuear facie; tuā ſp ⁊ laudē dicā noī tuo ſctō. Dn̄e q facis mirabilia.q coꝛ meū letū facis memoꝛia tua q illuminas iuuētutē meā.ne deſpicias ſenectutē meam. ſ; iubilare facias oſſa mea. ⁊ reuiuiſcere facias.vt aq̄le canos meos.

¶ Finis Soliloquioꝝ ale ad deum Diui Auguſtini epi Hipponenſis.

¶ Diui Augustini episco/pi Hipponẽsis. Manuale de verbo dei quo sopita celestis desiderij memoria renouetur.

QUo/niaꝫ i me dio laqo rum posi/ti su/mus facile a celesti desiderio frigescimus. Quapp assiduo indigem⁹ munimento. exp/gefacti ad deuꝫ nr̄m verꝫ ꝛ ꝛ sūmū bonū cū defluimus recurram⁹. Idcirco nō presūptiōis temeritate sed magna dei mei dilectiōe. huic opusculo ad laudē ei⁹ opaꝫ dedi. vt ex elōgatiōib⁹ di/ctis sctōꝝ patꝝ breue ꝛ manuale vbū. de deo meo me/cū sp h̄rem. ex cui⁹ lectiōis igne quotiēs tepesco in ei⁹ accēdar amorē. Nunc adesto mihi de⁹ meus. quē q̄ro. quē diligo. quē corde ꝛ ore. ꝛ qua valeo virtute laudo atqꝫ adoro. Mens mea deuota tibi. tuo amore succē/sa. tibi suspirās. tibi inhiās te solū videre desiderās. nihil hꝫ dulce nisi de te loq. de te audire. de te scribere. de te ꝯferre. tuā gloriā frequēter sub corde reuoluere. vt tua suauis memoria sit iter hos turbines aliq̄ re pausatio mea. Te ergo inuoco de/siderātissime. ad te clamo clamore magno i toto cor/de meo. Et cū te inuoco. vtiqꝫ te in meipso inuoco. q̄m oino nō esseꝫ nisi tu esses in me. ꝛ nisi ego essem in te nō esses in me. In me es q̄m i memoria mea mães. ex ea cognoui te. ꝛ in ea inuenio te. cū reminiscor tui. ꝛ delector in te de te. ex quo oia. per quē oia ꝛ in quo oia.

¶ De mirabili eēntia dei.
Capl'm. i.

TU domine celuꝫ ꝛ terraꝫ imples. omnia portās sine onere. omnia implens sine inclusiōe. Sēper agēs. semp quiet⁹. Colligens: ꝛ non agens. Que/

rens. cum nihil desit tibi. Amas nec estuas. Zelas & securus es. Penitet te & no doles. Irasceris & tranql lus es. Opa mutas. s3 non mutas ɔsiliu. Recipis qd I uenis. & nunq3 amisit. Nu qua iops. & gaudes lucris. Nuq3 auarus. & vsuras exi gis. Suprogat tibi vt debe as. & qs h3 quicq3 no tuu3? Reddis dbita nulli debes. Donas debita. nihil pdes. Qui vbiq3 es & vbiq3 tot9. q sentiri potes. & videri no potes. qui nusq3 dees. & tn ab iniquorum cogitationi bus longe es. qui nec ibi de es vbi longe es. quia vbi no es per gra3 ades per vindi ctam. Qui vbiq3 presens es. & vix inueniri potes. Quem stante3 sequimur. & apprehendere non vale mus. Qui tenes oia. iples oia. circuplecteris omnia. super cedis omnia. sustines oia. Qui corda fideliu do ces sine strepitu verboru3. Qui locis non distederis: nec temporibus variaris. nec habes accessus & reces sus. Qui habitas lucem in accessibile3. qua nullus ho minu vidit. nec videre pot. In te manes qetus. vbiq3 circuis totum. Non enim scindi & diuidi potes. qr ve re vnus es. nec in partes ef ficeris sed totus totum te nes. totu3 imples totu illu stras. & possides.

¶ De idicibili sciētia dei. Capitulum. 2.

SI totum mundu libri repleant tua scientia inerrabi lis non pot enar rari. Quonia vero indici bilis es. nullo modo scribi poteris nec cocludi. Tu es fons lucis diuine. & sol cla ritatis eterne. Magnus es sine qnatitate. & ideo imen sus. Bon9 sine qlitate. & io vere & sume bonus & nemo bonus nisi tu solus. Cuius volutas opus est. cuius vel posse est. Qui oia que ex ni hilo creasti. sola voluntate fecisti. Qui oem creatura tuam absq3 indigentia aliq possides. & sine labore gu bernas. & absq3 tedio regis

& nihil est quod pturbet ordinē imperij tui. vel in summis vel in imis. Qui in oibus locis sine lucro haberis & oia ptinēs sine ambitu. & vbiqz presens es sine situ & motu. Qui nec mali actor es: quod facere non potes. Qui nihil nō potes, nec vnquā qcq̄z te fecisse penituit. Cuius bonitate facti sumus. & iustitia penas luimus. & clementia liberamur. Cuius oipotentia oia gubernat regit: & iplet q̄ creauit. Nec ideo te implere omnia dicimus. vt te ptineant. sed ipa potius a te contineant. nec particulatim imples oia. nec vllatenus ita putādū est. vt vna q̄qz res pro magnitudie sue portōis capiat te: idest maxia maius. minima minus. dum sis potius ipse totus in omnibus. & omnia in te. Cuius omnipotētia omnia pcludit. nec euadendi potētiam tuā qs aditum inuenire poterit. Qui enim te nō habet placatū. nequaq̄z euadet iratum.

¶ De desiderio anime sentientis deum. Cap. 3.

Te igit clementissime deus inuoco in aiaz meā. quā preparas ad capiēdū te. ex desiderio qd̄ inspiras ei. Intra rogo in eaz & coapta eam tibi. vt possideas illā quā fecisti. & refecisti. vt hēaz te velut signaculū sup cor meum. Queso pijssime. inuocantē te nō deseras. qr priusq̄z te inuocarem. me vocasti & q̄sisti. vt ego seruus tuus te q̄rerē. querēdo inuenirē. & inuētū amarē. Quesiui & inueni te dñe. & amare d̄sidero. Auge desideriū meū. & da qd̄ peto. quoniā si cuncta que fecisti mihi dederis. nō sufficit seruo tuo. nisi teip̄z dederis. Da ergo teipsuz mihi deus meus. redde te mihi. En amo te. & si parū est amez validius. Tuo ergo amore teneor. tuo d̄siderio flagro. tua dulci memoria delector. Ecce dñe tibi mēs mea suspirat. & tuaz ineffabilem pietatez meditatur. ipsa carnis sarcina minus

grauat. cogitationũ tumultus cessat. pondus mortalitatis et miseriarum more solito nõ hebetat. Silent cuncta. trãquilla sunt oĩa. Cor ardet. Aius gaudet. Memoria viget. Intellectꝰ lucet. et totus spũs ex desiderio visionis tue accẽsus. in uisibilium amore rapi se videt. Assumat spũs meꝰ pennas vt aquile. volet et non deficiat. volet et perueniat vsq3 ad decorem domꝰ tue et thronũ glorie tue. et ibi sup mẽsam refectionis ciuiu3 supnorũ pascat de occultis tuis: in loco pascue iuxta fluenta plenissima. Tu esto exultatio nr̃a q es spes nostra: salus atq3 redemptio. Tu esto nostrũ gaudiũ qui es futurum premiũ. Te semp querat aĩa mea. et tu presta vt querẽdo non deficiat.

¶ De miseria aĩe que dñ3 nr̃m Jesum xp̃m nõ amat nec querit. Cap. 4.

O E misere anime que xp̃m: nõ querit nec amat. arida manet et misera. Perdit quod viuit. qui te deu3 nõ diligit. Qui curat viuere nõ ꝑpter te dñe. nihil est et ꝑ nihilo est. Qui tibi viuere recusat. mortuꝰ est. Qui tibi non sapit. desipit. Misericordissime tibi me comẽdo. reddo. et cõcedo. per quẽ sum viuo et sapio. In te confido. spero. et totam spẽ mea3 pono per quẽ resurgam. viuã et regnabo. Te cupio diligo et adoro. cu3 quo manebo regnabo. et beatus ero. Aia que te non q̃rit. nec diligit. mũdu3 diligit. peccatis seruit. et vitijs subiecta est. nunq̃3 quieta. nũq̃3 secura est. Famulet tibi semp mẽs mea pijssime. Suspiret tibi semper peregrinatio mea. Ardeat i amore tuo cor meũ. Requiescat in te deus meꝰ aĩa mea. cõtẽplet te in mẽtis excessu. cãtet laudes tuas in iubilatiõe. et hec sit in hoc exilio meo. consolatio mea. Cõfugiat mens mea sub vmbra alarum tuarũ. ab estibus cogitationu3 seculi huius. Repauset in te

cor meum cor mare magnū tumēs fluctibus. O diues oium bonoꝝ dapum supne satietatis opulētissime largitor deus. da lasso cibum. collige dispersuȝ. libera captiuuȝ. ⁊ reintegra scissuȝ. En stat ad ostium ⁊ pulsat. Obsecro per viscera misericordie tue. qbus visitasti nos oriēs ex alto. iube pulsanti misero aperiri. vt liberis gressib⁹ ingrediat̄ ad te. ⁊ requiescat in te. ⁊ reficiat̄ de te pane celesti. Tu enim es panis ⁊ fons vite. tu lumē claritatis eterne. tu oīa et quibus viuunt recti qui diligunt te.

¶ De desiderio aie. Ca. 5.

Deus lumen cordiū te vidētiuȝ. ⁊ vita animaruȝ te amantium. ⁊ virtus cogitationū te q̄rētiuȝ. da vt sancto tuo amori ſhereā. Ueni rogo in cor meū. ⁊ ab vbertate voluptatis tue inebria illud vt obliuiscar ista temporalia. Pudet ac piget me talia pati. qualia mūd⁹ istē agit. Triste est mihi quod video. graue est omne qd̄ de transitorijs audio. Adiuua me domine deus me⁹. ⁊ da leticiaȝ in corde meo. veni ad me vt videaȝ te. Sed angustiā est mihi dom⁹ anime mee. qua venias da eam dilatetur a te. Ruinosa est refice eam. Habet plurima que offendāt oculos tuos. fateor ⁊ scio. sed quis mūdabit eaȝ. aut cui alteri preter te clamabo? Ab occultis meis munda me domine. ⁊ ab alienis parce ſuo tuo. Fac me dulcis xp̄e bōe iesu. fac me rogo. amore ⁊ d̄siderio tuo deponere onus carnalium desiderioꝝ. ⁊ terrenarum ꝯcupiscētiarum. Dominet̄ carni anima aie ratio. rationi gratia tua: ⁊ tue me interius ⁊ exteri⁹ subde voluntati. Tribue mihi vt laudet te cor meum. ⁊ lingua mea ⁊ oīa ossa mea. Dilata mēteȝ meā ⁊ attolle intuitū cordis mei. vt vl̄ rapida cogitatiōe spiritus attingat te eternam sapientiam super oīa manētem.

Dissolue me. oro. a vinculis qbus cōstrictus teneor. vt relinquēs omnia ista. tibi festinē3. tibi soli inhereā tibi soli intendam.

¶ De felicitate aīe a terreno carcere resolute. Ca. 6.

Felix anima q̄ terreno resoluta carcere libera celu3 petit. que te dulcissimū dn̄m facie ad faciē cernit. q̄ nullo metu mortis afficitur. sed de incorruptiōe perpetue glorie letatur. Tranqlla est ꝛ secura. iam non timet hostem nec mortem. Habet iam repiū dominu3 quē diu quesiuit. sempq3 amauit. hymnidicis sociata choris. melliflua ppetue festiuitatis carmina ad laude3 glorie tue rex christe. bōe iesu in eternū ꝯcinit. Inebriaf eni3 ab vbertate domus tue. ꝛ torrente voluptatis tue potas eam. Felix societas supnorum ciuiū. ꝛ gloriosa solēnitas oīum ad te redeuntiu3. ab huius nostre peregrinationis tristi labore. amenitate pulchritudinis. formositatem totius splendoris. atq3 dignitatem totius elegantie. vbi te iugiter domine tui ciues cernunt. Nihil omnino quod ꝑturbet mē tem ibide3 auribus datur. Que cantica que organa: que cātilene: que melodie ibi sine fine decantanf: Sonant ibi semper melliflua hymnorū organa. suauissima angeloꝝ melodia. cantica canticorum mira: que ad laudem ꝛ gloriam tua3 a supernis ciuib⁹ decantantur. Amaritudo. ꝛ oīs fellis asperitas in regiōe tua. locum nō habent: Nō eni3 est ibi malus neq3 malicia. Nō ē aduersari⁹ ꝛ ipugnās Nec est vlla peccati illecebra. Nulla est ibi īdigētia: dedecus nullum. rixa nulla. nullū ip̄roperiu3. causatio nulla. nullus timor. nulla īqetudo. nulla pena. nulla dubietas. nulla violētia. nulla discordia. s3 ē ibi pax sūma. caritas plena. iubilatio ꝛ la⁹ dī eterna. siue fine secura reqes. ꝛ gaudiū sem

per in spiritu sancto. O q̄ꝫ fortunatus ero si audiuero iocundissimas ciuiū tuorū cantilenas. carmina melliflua. laudes sūme trinitati debito honore promentia. Sed ꝛ nimiū felix si ego ipse meruero cātare canticū dn̄o Jesu christo: de dulcibus canticis syon.

¶ De gaudio paradisi. ca. 7.

O Vita vitalis: vita sempiterna: ꝛ sempiterne beata: vbi gaudiū sine merore. Reges sine labore. Dignitas sine tremore. Opes sine amissiōe: Sanitas sine lāguore. Abūdātia sine defectione Vita sine morte. Perpetuitas sine corruptiōe. Btitudo sine calamitate. Ubi oīa bona in caritate pfecta. Ubi spēs ꝛ visio facie ad facieꝫ. Ubi plena scīa ī oib' ꝛ per oīa. Ubi sūma dei bonitas cernit. ꝛ lumē illuminās a scīs glificat. Ubi pn̄s maiestas dei cōspicit: ꝛ hoc vite cibo sine defectu mēs ītuētium satiat. Uidēt semp. ꝛ videre desiderāt sine anxietate desiderant. ꝛ sine fastidio satiant. Ubi verus sol iustitie. mira sue pulchritudinis visione omnes reficit ꝛ ita vniuersos celestis patrie ciues illumina vt luceant ipsi: lumē vidēt illuminatum per deū: lumē illumināns vltra oēm solis nostri splēdorē: atqꝫ cūctarum stellarū claritatē. Immortali adherēte: deitati. ac p hoc īmortales ꝛ īcorruptibiles facti iuxta promissionem dn̄i saluatoris. Pater quos dedisti mihi. volo vt ibi ego sum. ꝛ illi sint mecū vt videāt claritatē meaꝫ: ꝛ oēs vnū sint. sicut tu pater in me: ꝛ ego ī te. ꝛ ipsi in nobis vnum sint.

¶ De regno celoꝝ. Ca. 8.

Regnuꝫ celoꝝ. regnū felicissimuꝫ. regnū carēs morte ꝛ vacans fine: cui nulla tpa succedūt p eū vbi cōtinuus sine nocte dies nescit hr̄e tēpus. vbi victor miles post laborē. donis īeffabilius cumulatur.

nobile perpetua caput am plectente corona. Utinam remissa peccatorum mole me vltimū seruorū xp̄i iuberet diuina pietas hanc carnis sarcinā deponere: vt in sue ciuitatis gaudia eterna re/ pausandus trāsirē: sanctissi mis supnoꝝ choris inter/ essem. cū beatissimis spiri/ tibus glie cōditoris assisterē p̄ntē dei vultū cernerē. nul lo mortis me tu tāgerer. de ppetue imortalitatis icor/ ruptione securus gauderē. ⁊ sciēti oīa cōiunctus: oēm ignorātie cecitatē amitte/ rem. terrena cuncta parui/ pēderē. cōuallē lachrymaꝝ istā intueri vel reminisci vl terius nō dignarer: vbi vita laboriosa. vita corruptibi/ lis. vita oīa amaritudīe ple na. vita dn̄a maloꝝ: ancil/ la infernoꝝ. Quā humo/ res tumidant. dolores exte nuāt. ardores exsiccāt. aera morbidant. Esce inflant. ie/ iunia macerāt. Joci soluunt tristitie cōsumūt. Sollicitu/ do coarctat. securitas hebe tat. Diuitie iactāt. paupertas deijcit. Juuētus extollit. se nectus icuruat. infirmitas frangit. Meror deprimit. Diabolus isidiat. mundus adulat. caro delectat. anīa excecat. totus hō cōturbat. ⁊ his tot ⁊ tātis mal' mors furibūda succedit. vanisq gaudijs ita finē imponit. vt cū eē dēsierit nec fuisse putet

¶ Post nimios ploratus mestā alaꝫ cōsolat̄ ds. Ca. 9

Sed q̄s laudes q̄s/ue grarū actiōes tibi referre valea mus de' nr̄. q nos etiā īter has tantas morta/ litatis nostre erūnas nō de/ finis cōsolari mira visitatio ne. gratie tue: Ecce me mi serū multis merōribus ple nū. dū vite mee finē timeo. dū peccata mea considero. dum iudiciū tuū formidō. dum mortis horaꝫ cogito: dum supplicia tartari hor/ reo. duꝫ opera mea qua di/ strictione ⁊ discussione a te pensentur ignoro. duꝫ quo fine illa clausurus sim peni tus nescio. dūqꝫ hec. ⁊ alia multa mecuꝫ sub corde re/

tracto: cōsolaturus ades so lita pietate dñe deus: & iter has querelas nimiosq; plo ratus ac ꝓfunda cordis su spiria: assumis mestā & an xiā mētē sup alta iuga mō tiū: ad areolas vsq; aroma tū: & collocas me ī loco pa scue secus riuulos dulcium aquarū: vbi ꝑparas in ꝯspe ctu meo mensam multipli cis apparatus: que fatiga tū spūn repauescet: & cor tri ste letificet: quibus tādē re focillatus delitijs: multarū miseriarū mearū oblitus: leuatus sup altitudinē ter re: in te vera pace quiesco.

¶ De dulcedine diui amo ris. Capl'm. 10.

Amo te deus me⁹ amo te: & magis atq; magis. ama re volo. Da mihi domine deus meus. specio se pre filijs hoium vt deside rem te. vt amē te quātū vo lo & quantū debeo. Immē sus es. & sine mēsura debes amari. presertim a nobis. quos sic amasti: sic saluasti. pro quibus tanta & talia fe cisti. O amor qui semp ar des & nūq; extingueris dul cis xp̄e: bone Iesu. caritas deus meus. accende me to tū igne tuo: amore tuo. dul cedine tua: dilectione tua. desiderio tuo charitate tua iocunditate & exultatione tua. pietate & suauitate tua voluptate & concupiscētia tua: que sancta est & bona: que casta est & mūda. vt to tus dulcedīe amoris tui ple nus. tot⁹ flāma tue carita tis vaporatus. diligā te do minū meū dulcissimū & pul cherrimum ex toto corde meo. & ex tota aīa mea: ex totis virib⁹ meis. & ex oī itē tiōe mea: cū multa cordis ꝯtritiōe & lachrymaꝝ fonte cū mlta reuerētia & tremo re. hñs te in corde & ī ore & ꝑ oclis meis sp. & vbiq; ita vt nullus ī me adulterinis amoribus pateat locus.

¶ De preparatione nostre redemptionis. Capl'm. 11.

Dulcberrime iesu xp̄e rogo te per il lā sacratissimā ef fusionē preciosi sā

guinis tui. quo redépti su/ mus. da mihi cordis con/ tritioné. et lachrymarũ fon té. precipue dũ pces et ora/ tiones tibi offero. Duz tue laudis tibi psalmodiá decá to. dum mysterium nostre redéptionis. manifestũ mi/ sericordie tue iudiciũ reco/ lovs profero. Dũ sacris al/ taribus licz idignus assisto. cupiens tibi offerre illd mi rabile et celeste sacrificium omni reuerentia et deuotio ne dignum. qd tu dñe deus meus sacerdos imaculate instituisti et offerre precepi/ sti. in cõmemorationez tue charitatis. mortis. scilicz et passionis. pro salute nostra pro quotidiana nostre fra/ gilitatis reparatione. Con firmetur mens mea íter tá ta misteria dulcedine pre/ sentie tue sentiat te sibi adesse. et letetur coraz te. Ignis qui semper luces amor qui semper ardes. dulcis chri/ ste. bone iesu. lumẽ eternũ et indeficiens. panis vite. q nos reficis. et in te non defi/ cis. quotidie comederis. et semper integer manes. re/ splende mihi. accende me. illumina et sanctifica vas tu um. De malicia euacua. Imple de gratia. et plenuz conserua. vt ad salutez ani/ me mee manducem cibuz carnis tue. quatenus man/ ducando te. viuaz de te. vi/ uam per te. perueniam ad te. et repausem in te.

De gaudio. Cap. 12.

O Dulcedo amo/ ris. et amor dulce dinis comedat te vẽter meus et ne/ ctare tui amoris. repleãt vi scera mea. vt eructet mẽs mea verbum bonum. Ca ritas deus me[us]. mel dulce. lac iuuenum. cibus es grã/ dium. fac me crescere in te vt sano palato possis mãdu cari a me. Tu es vita mea qua viuo. spes cui inhereo. gloria quã adipisci deside/ ro. Tu mihi cor tene. men tem rege. intellectum diri/ ge. amoré erige. aiuz suspẽ de et in superna fluenta os sitientis te spiritus trahe. Taceat qso tumultus car/

nis. Cōticescāt fantasie ter
raꝝ ⁊ aquarū aeris ⁊ poli.
Taceāt sōnia ⁊ imaginarie
reuelatiōes. oīs lingua. oē
signū. ⁊ qcqd trāseundo fit
Sileat sibi ⁊ ipsa aīa. ⁊ trā/
scat se. nō cogitādo se. sȝ te
deus me⁹. qm̄ tu es reuera
tota spes ⁊ fiducia mea. est
eni i te deo ⁊ dn̄o nr̄o Jesu
xp̄o. dulcissimo ⁊ benigniss/
simo atqȝ clementissimo.
vniuscuiusqȝ nostrū ⁊ por/
tio ⁊ sanguis ⁊ caro. Ubi ḡ
portio mea regnat. ibi re/
gnare me credo. Ubi san/
guis meus dominatur. ibi
dn̄ari me cōfido: vbi caro
mea glorificatur. ibi gl'iosis
sime eē cognosco. Quāuis
pctōr sim. de hac tn̄ cōione
grē n̄ diffido. Et si peccata
mea meꝓhibēt. suba me re
grit. Et si dlicta ꝓpa me ex
cludūt. nāe cōio nō repellit

¶ Uerbū icarnatū est cau/
sa spei nr̄e. Caplm̄. 14

Non eni tā inimi/
cus est dn̄s. vt nō
diligat carnē suā
mēbra sua ⁊ visce
ra sua. Desperare vtiqȝ po
tuissem ꝑpter nimia pecca
ta mea ⁊ vicia. culpas ⁊ in/
finitas negligentias meas
q̄s egi. ⁊ quotidie idesinent
ago corde. ore. ⁊ opere. ⁊ in
oībus modis qb⁹ humana
fragilitas peccare pōt. nisi
vbū tuū de⁹ meus caro fie/
ret ⁊ habitaret i nobis. Sȝ
desperare iaȝ nō audeo qm̄
subdit⁹ ille tibi vsqȝ ad mor
tē. mortē autē crucis tulit
cyrographū pctōꝝ nr̄orūȝ.
⁊ effigens illud cruci pctm̄
crucifixit ⁊ mortē. In ipso
aūt securus respiro. q sedet
ad dexterā tuā. ⁊ interpel/
lat ꝓ nobis. In ipso cōfisus
ad te peruenire desidero. in
quo iaȝ resurreximus ⁊ re/
uiximus. iā in celū cōscēdi/
mus. ⁊ in celestib⁹ ꝯsedem⁹.
Tibi laus. tibi gloria. tibi
honor tibi gratiarū actio.

¶ Quāto maior est de deo
meditatio. tanto dulcior.
Capitulum. 14.

Pijssime dn̄e. qui
sic nos amasti ⁊
saluasti. sic viuifi/
casti ⁊ sublimasti.
Pijssime dn̄e. qua dulcis ē

memoria tua. quanto ma/gis in te meditor tanto es mihi dulcior ⁊ amabilior. Idcirco delectant me val/de bona tua. puro mentis intuitu ⁊ dulcissimo pij amo/ris affectu in loco peregri/nationis mee. iuxta modu/lū meū. interim q̄diu his fragilibus subsisto mēbris cōsiderare. Tue. n. carita/tis iaculo vulneratus sum. tuo vehementer desiderio flagro. ad te peruenire cu/piō te. videre desidero. Id circo sup custodiā meā sta/bo. ⁊ vigilātib⁹ oculis psal/lā spū. psallā ⁊ mēte. ⁊ totis viribus meis. te factorē ⁊ refectorē meū collaudabo polū penetrabo mēte. ⁊ de/siderio tecū ero. Ut in pre/senti qdē miseria solo cor/pore tenear. tecū āt cogita/tiōe ⁊ auiditate atq; omni desiderio sim semp. q̄tenus ibi sit cor meum. vbi tu es thesaurus meus d̄siderabi/lis incōparabilis multūq; amabilis. S; ecce deus me/us pijssime ac misericordis/sime. dū tue imense bonita/tis ⁊ pietatis gl'iam cōside/rare volo. cor meū nō suffi/cit. expedit. n. oēm sensum humane mētis tuū decus. tua pulchritudo. tua virt⁹. tua gl'ia. tua magnificentia tua maiestas. ⁊ tua caritas. Sicut inextimabilis ē tue glorie splēdor. ita ineffabi/lis est eterne tue caritatis benignitas. qua illos quos d̄ nihilo creasti adoptas in filios ⁊ tibi coniungis.

¶ Desiderāte sūt p xp̄o tri/bulatiōes i' hac vita. Ca. 15

O Anima mea. si quotidie oporte/ret nos tormēta pferre. si ipsa; ge/hēnā lōgo tpe tollerare. vt xp̄m in gl'ia sua videre pos/simus. ⁊ scis ei⁹ sociari. nō/ne dignū eēt pati oē qd̄ tri/ste est. vt tanti boni tanteq; gl'ie particeps haberemur. Insidient ergo demones. Parent suas tentationes. Frangant corpus ieiunia. Premant vestimenta. La/bores grauēt. Uigilie exic/cent. Clament in me iste. Inquietet me ille. vel ille.

Frigus incuruet. Cõſcientia murmuret. Calor vrat. Caput doleat. Pectus ardeat. Infletur ſtomachus. Palleſcat vultus. īfirmet totus. Deficiat in dolore vita mea. ⁊ anni mei in gemitibus. ingrediatur putredo in oſſib⁹ meis ⁊ ſubter me ſcateat. vt requieſcaȝ in die tribulationis. ⁊ aſcēdaȝ ad populū accinctū nr̄ȝ. Que enim erit iuſtorū gl'ia? quaȝ grādis ſanctoꝝ letitia? cuȝ vnaqueqȝ facies fulgebit. vt ſol. cū ordinibus diſtinctis populū ſuuȝ dominus in regno patris ſui ceperit recēſere. ⁊ meritiſ atqȝ operibus ſingulorūȝ promiſſa premia reſtituet. pro terrenis celeſtia. pro temporalibus ſempiterna. pro modicis magna. Reuera cumulus felicitatis erit. cum dominus adducet ſanctos ſuos in viſione paterne glorie. ⁊ faciet in celeſtibus cōſidere vt ſit deus omnia in omnibus.

Quomodo regnū celorum poſſit acquiri. Ca. 16.

O felix iocūditas: ⁊ iocūda felicitas ſcōs videre. cum ſanctis eſſe ⁊ eſſe ſcm̄i. deū videre ⁊ deū hr̄e in eternū ⁊ vltra. Hec ſedula mente cogitemus. hec toto deſiderio deſideremus. vt ad eos cito peruenire valeamus. Si q̄ras quomodo iſtud poteſt fieri. vel quibus meritis. quibuſue auxilijs? Audi. Res iſta poſita eſt in poteſtate faciētis. quoniā regnū celorum viȝ patitur. Regnuȝ celoruȝ. o homo aliud nō querit precium niſi teipſum tantū valeat quantum es. Te da. ⁊ habebis illud. Quid turbaris de precio? xp̄s ſemetipm̄ tradidit vt acqreret te regnū deo patri. Ita tu temetipſuȝ da. vt ſis regnum ei⁹. ac nō regnet pctm̄ i tuo mortali corpore. ſed ſpirit⁹ in acqſitione vite.

Quid ſit ⁊ quid habeat padiſus. Ca. 17.

O Anima mea. reuertamur ad ciuitatē celeſteȝ.

in qua scripti sum⁹ ꝛ ciues decreti. Sicut ergo ciues sā ctoꝝ ꝛ domestici dei. ꝛ sicut heredes dei. coheredes aūt xp̄i. cōsideremus inclytaꝫ nr̄e vrbis felicitatē. in quā/ tū ꝯsiderare possibile ē. Di camus ergo cū ꝓpheta. O q̄ꝫ gl'iosa dicta sūt de te ciui tas dei. sicut letātiū omniū habitatio est in te. Funda/ ris. n. exultatione vniuer/ se terre nō est in te senectus nec senectutis miseria. non est in te mancus. nec clau/ dus. neqꝫ gibbosus. neqꝫ ꝺ formis. dū oēs occurrūt in virū ꝑfectū. in mēsuraꝫ eta tis plenitudinis xp̄i. Quid hac vita beatius? Ubi non est paupꝛtatis met⁹. nō egri/ tudinis ībecillitas. Nemo ledit. nemo irascit. nemo ī/ uidet. Cupiditas nulla ex/ ardescit. Nullū cibi deside riū. Nulla honoris aut po/ testatis pulsat ābitio. Nul/ lus ibi diaboli met⁹. īsidie demonū nulle. terror gehē ne ꝓcul. Mors neqꝫ cōpis neqꝫ aīe. sed imortalitatis minere iocūda vita. Nulla erūt tūc mala. nusq̄ꝫ discor dia. Sꝫ cūcta ꝯsōna. Cun/ cta ꝯueniētia. qꝛ oīum sctō rū vna erit cōcordia. Pax cūcta ꝛ leticia cōtinet. tran quilla sūt oīa ꝛ qeta. iugis splēdor. nō ille q nūc ē. sꝫ tā to clariō q̄to felicior. qꝛ ci uitas illa. vt legit. n̄ egebit lumie solis. sꝫ dn̄s oīpotēs illuminabit eaꝫ. ꝛ lucerna ei⁹ est agn⁹. Ubi scti fulge/ būt vt stelle ī ꝑpetuas eter nitates. ꝛ sicut splendor fir/ mamēti q erudiūt m̄ltos. Quapp nox ibi nulla. nlle tenebre. ꝯcursus nubiū nul lus. nec frigoris ardor sue aspitas ulla. sꝫ talis erit reꝝ tēperies. quā nec oclus vi/ dit nec auris audiuit. nec ī cor hoīs ascēdit. nisi illoꝝ q ea ꝑfrui digni īueniūt. q̄ꝛuꝫ noīa scripta sūt in libro vite veꝝ sup hec oīa est ꝯsociari chor⁹ āgeloꝝ ꝛ archāgeloꝝ atqꝫ oīum celestiū virtutū. Intueri patriarchas ꝛ pro phetas. Uidere apl'os atqꝫ oēs scōs. Uidere etiā parē tes nr̄os. Gl'iosa sunt hec. Sꝫ multo gl'iosius est pre/

sentē dei vultū cernere. incircūscriptū lumē videre. Supexcellēs gloria erit cū deuȝ videbim⁹ in seipso. videbim⁹. ⁊ babemus in nobis. quē cernē finis nō erit.

¶ Nō valet hō deo vicem reddere nisi per amorem. Caplm. 18.

Anima īsignis dei imaginem. illustris silitudinem. hȝ i sese ex deo q̄ admoneaꝛ semp aut stare cum eo. aut redire si mota suis affectibus. imo ꝺfectibus fuerit. Et non solū hȝ. vñ respirare q̄at. in spe venie ⁊ misericordie. sȝ etiam vñ audeat aspirare ad nuptias verbi. ⁊ cuȝ deo inire fedus societatis. atq3 cū rege angelorū ducere suaue iugū amoris. Hec oīa facit amor. si aīa exhibeat se similē deo p volūtatē. cui similis est per nām. diligēs sicut dilecta ē. Solus ē amō ex oībus aīe motibus: sensibus atq3 affectibus. in quo potest creatura. ⁊ si non ex quo: rñdere auctori. vel sibi mutuā rep̄endere vicē. Amor vbi venerit. ceteros i se oēs traducit ⁊ captiuat affect⁹. Amor p se sufficit. p se placet. ⁊ pp se. Ipse meritū. ipse p̄miū. ipse cā. ipse fruct⁹. ipse vsus. Per amorem ꝯiūgimur deo. Amor facit vnuȝ spū de duobus. Amor facit idē velle ⁊ idē nolle. Amor facit pri⁹ mores cōponere. post modum oīa que adsunt tanq̄ȝ nō adsint ꝯsiderare. tertio vō loco mūda cordis acie supna ⁊ iterna ꝯspicē. Per amorē p̄mum in seculo bene geruntꝛ honesta post modum etiā honesta seculi ꝺspiciuntur. ad extremū etiā dei intima conspiciuntur.

¶ Quid i nobis de⁹ reqrat sibi simile. Cap. 19.

Deus pr̄ caritas ē. de⁹ fili⁹ dilectio ē spūssctūs amor patris ⁊ filij est. hec caritas. ⁊ hec dilectio. aliquid sile reqrit in nobis: scȝ caritatē qua velut quadaȝ affinitate ꝯsanguinitatis ei sociemur ⁊ coniungamur.

Amor dignitatis nescius. reuerentiam nescit. Qui amat per seipsuȝ fiducialr̃ accedit ad dñm deuȝ. fami liariterqȝ loqtur ei. nihil ti mens nihil hesitans. Per/ dit qđ viuit qui non diligit. Qui aũt diligit oclos suos semp hȝ ad deum quē dili/ git. queȝ desiderat. In quo meditaꝛ. in quo delectaꝛ in quo pascaꝛ. in quo ipingua tur. Iste talis sic deuotꝰ. ita canat. ita legit. ꝛ in omnibꝰ operibꝰ suis sic est puidus ꝛ circũspectꝰ. quasi deus ad/ sit p̃sens ante oculos eius. sicut reuera ad ē. Ita orat quasi sit assumptꝰ ꝛ p̃senta/ tus ante faciē maiestatis in excelso throno. vbi milia miliũ ministrãt ei. ꝛ decies centena milia assistunt ei. Aiaȝ quã visitat amor. ex perge facit dormiētē. Mo net ꝛ emollit eam. ꝛ vulne/ rat cor eiusꝰ. Tenebrosa il/ luminat. Clausa referat. Frigida inflãmat. Mentē asperam ꝛ irascibilē ꝛ ipa/ tientem mitigat. Vicia fu/ gat. Carnales affectus cõ/ primit. Mores emendat. Reformat ꝛ inouat spũm. Lubrice etatis morꝰ actus/ qȝ leues coercet. Hec oĩa facit amor cũ p̃sens est. cuȝ vo abscesserit ita icipit ani ma iacere lãguida. ac si ca/ cabo bullienti subtraxeris ignem.

¶ De confidentia aĩe amã tis deum. Cap. 20.

Magna res est a/ mor: quo anĩa p semetipsuȝ fidu/ cialr̃ accedit ad deum. Deo ꝯstanter inhe/ ret. Deum familiariter p/ cunctaꝛ. ꝯsultatqȝ de omni re. Anima que amat deuȝ nil aliđ põt cogitare. nil lo/ qui. Cetera contēnit. Om nia fastidit. Quicqd medi/ tatur qcqd loquiꝛ. amoreȝ sapit. amorem redolet. ita amor dei eam sibi vēdica/ uit. Qui vult hr̃e noticiaȝ dei. amet. Frustra accedit ad legēdum. ad meditãdũ ad predicãdum. ad orandũ q non amat amor dei. amo rem anime parit. ꝛ eã intē dere sibi facit. Amat deus

vt amet. Cū amet nil aliō vult quā amari sciēs amore eē beatos q se amauerit. Aīa amans cūctis suis renūciat affectionib⁹. ⁊ tota soli icūbit amori. vt possit respōdere amori in redibēdo amore. Et cui tota se effuderit in amorē. q̄ʒrūʒ est ad illud fontis ꝑhenne pro fluum. Non pari vbertate ꝯcurrunt. Amor: ⁊ amās. Anima ⁊ deus Creator ⁊ creatura. tamen si ex toto se diligit. nihil deest vbi totuʒ est. Nō timeat aīa que amat paueat que nō amat. Aīa amans fert votis. trahit ꝺsiderijs: dissimulat merita. maiestati oculos claudit. aperit voluptati. ponēs se in salutari. ⁊ fiducialiter agens in eo. Amore aīa secedit. ⁊ excedit a corporeis sensib⁹. vt sese non sentiat q̄ deuʒ sentit. Hoc fit cū mēs ineffabili dei illecta dulcedine quodāmō sese sibi furat. imo rapit atqʒ elabit a seipsa. vt deo fruat ad iocūditatē. Nihil tam iocūduʒ: nisi esset tā modicū. Amor dat familiaritateʒ dei. Familiaritas ausum. Ausugustū. Gustus famē. Anima quā tāgit amor dei. nihil aliud pōt cogitar. nil desiderare. frequēter suspirat dicēs. Sicut ceru⁹ ꝺsiderat ad fontes aquaꝝ. ita desiderat aīa mea ad te de⁹ me⁹.

¶ Quid fecit deus ꝓpter hoīem. Cap. 21.

Deus amore vēit ad hoīes. venit i hoīes fact⁹ est hō. Amore deus inuisibilis seruis suis fact⁹ est silis. Amore vulnerat⁹ est pp delicta nr̄a. Tuta ⁊ firma reqes est īfirmis ⁊ pctōribus in vulnerib⁹ saluatoris. Securꝰ illic habito. patent mihi viscera ꝑ vulnera. Quicqd ex me mihi deest. vsurpo mihi ex visceribꝰ domini mei. qm̄ m̄ia affluūt. nec de sunt foramina per que affluant. Per foramina corpis patēt mihi archana cordis. Pʒ magnū pietatis sacr̄m: Patent viscera m̄ie dei nr̄i. in qb⁹ visitauit nos. oriēs ex alto. Vul

nera iesu xp̄i plena sunt mi sericordia. plēa pietate. ple na dulcedie ꝛ caritate. Fo derūt manus eius ꝛ pedes ei⁹. ꝛ latus ei⁹ lancea pfora uerūt. Per has rimas licꝫ mihi gustare: q̄ꝫ suauis est dn̄s deus meus. qm̄ reuera suauis ꝛ mitis. ꝛ multe mi sericordie est: oībus eū īuo cantib⁹ ꝛ ingrētib⁹ ꝛ maxīe diligentib⁹. Copiosa redē ptio data est nobis in vulne ribus iesu christi saluatoris nostri. Magna multitudo dulcdinis. pleītudo gratie: ꝛ pfectio virtutum.

¶ De recordatione vulne rum iesu christi domini no stri. Cap̄. 22.

Q Uꝫ me pulsat ali qua turpis cogi tatio. recurro ad vulnera xp̄i. Cū me premit caro mea recor datione vulneꝝ dn̄i mei re surgo. Cuꝫ diabolus mihi parat insidias. fugio ad vi scera mīāicordie dn̄i mei. ꝛ recedit a me. si ardor libi dinis moueat mēbra mea. recordatione vulneruꝫ do mini nostri filij dei extigui tur. In oībus aduersitati bus nō inueni taꝫ efficas re mediuꝫ q̄ꝫ vulnera xp̄i. In illis dormio securus ꝛ quie sco ītrepidus. Christ⁹ mor tuus est ꝓ nobis. Nihil taꝫ ad mortem amaꝝ. qd̄ mor te xp̄i non sanet. Tota spes mea est in morte dn̄i mei. Mors eius meritū meuꝫ. refugiū meum. salus. vita ꝛ resurrectio mea. Meri tū meū miseratio dn̄i. Non sum meriti inops. q̄ꝫdiu il le miserationū dn̄s non de fuerit. Et si mīāicordie do mini multe. multus ego sū in meritis. Quāto ille po tentior est ad saluādū. tāto ego sum securior.

¶ Recordatio vulnerum christi est efficax remediuꝫ cōtra omnes aduersitates. Capitulum. 23.

D Eccaui pctm̄ grā de ꝛ moltoꝝ sum mihi cōsciius deli ctorum. nec sic de spero. quoniam vbi abūda uerūt delicta. supabunda uit ꝛ grā. Qui devenia pec

catoꝝ suoꝝ desperat. negat deū eē misicordē. Magnā iniuriaȝ deo facit. q de eius mīa diffidit. Quātuȝ in se est negat deū hr̄e caritateȝ: veritatē ꝛ ptātem. in qbus tota spes mea ꝯsistit. s. in caritate adoptiōis. in veritate ꝓmissiōis ꝛ in ptāte redēptiōis. Murmuret iaȝ quātuȝ voluerit īsipiēs cogitatio mea dicēs. Quis enī es tu. ꝛ quāta est gloria illa. q/ busue meritis illā obtinere speras? Et ego fiducialr̄ respōdebo. Scio cui credidi. qꝛ ī caritate nimia adoptauit me in filiū. qꝛ verax est in ꝓmissione. potēs in exhibitione. ꝛ licet ei facere qđ vult. Non possum terreri multitudie pctōꝝ. si mors dn̄i in mētem meam venerit. qm̄ pctā mea illū vincere non ptīt. Claui ꝛ lancea clamāt mihi. ꝙ vere recōciliatus sum xp̄o si eū amauero. Lōgin⁹ aperuit mihi lat⁹ xp̄i lācea. ꝛ ego ītraui ꝛ ibi reqesco securus. Qui timet amet. qm̄ caritas foras mittit timorem. Nullū taȝ potēs est ꝛ taȝ efficax ꝯtra ardorem libidinis medicamētum. q̄ȝ mors redēptoris mei. Extendit brachia sua in cruce. ꝛ expādit manus suas. parat⁹ in amplexus pctōꝝ. Inter brachia saluatoris mei. ꝛ viuere volo. ꝛ mori cupio. Ibi secur⁹ decātabo. Exaltabo te domine. qm̄ suscepisti me. nec ꝺlectasti inimicos meos super me. Saluator nr̄ caput īclinauit in morte vt oscula daret suis dilectis. Totiēs deū osculamur quotiēs in eius amore cōpungimur.

¶ Meditatio aīe ad amorem xp̄i. Capl̄m. 24.

O Anima mea insignita dei imagine. redempta xp̄i sanguine. despon sata fide. dotata spū. ornata virtutib⁹. deputata cuȝ angelis diligite illuȝ a quo tm̄ dilecta es. Intēde illi q intēdit tibi. Quere q̄rentē te. Ama: Amatorē tuuȝ a quo amaris. cui⁹ amore ꝓuēta es. q est cā amoris tui. Ipse est meritum. ipse pre/

niū.ipse fruct⁹.ipse vsus. ipse finis. Esto sollicita cū sollicito.cū vacāte vacans. cū mūdo mūda.cū scō scā. Qualis apparueris dō. talis opȝ vt appeat tibi de⁹. Suauis ꝛ mitis.ꝛ mlte misicordie.suaues.mites.dulces.humiles ꝛ misicordes reqrit. Ama illūȝ q te eduxit de lacu miserie.ꝛ de luto fecis. Elige illū amicuȝ tuū pre oībus amicis tuis: qui cū oīa subtracta fuerit solius tibi fidē seruabit. In die sepulture tue cū omnes amici tui recedent a te.ille te nō derelinquet.sed tuebit a rugientib⁹ preparatis ad escā.ꝛ ꝯducet te per ignotā regiōeȝ.atqȝ pducet ad plateas supne. Syon:ꝛ ibi collocabit te cū angelis an faciem maiestatis sue vbi audies illud angelicuȝ melos scūs sanct⁹scūs ꝛc. Ibi est canticū letitie. vox exultationis ꝛ salutis grarū actio ꝛ vox laudis. atqȝ alleuia ppetuū. Ibi est cumulus felicitatis.supeminēs gloria. supabundans letitia.ꝛ oīa bona. O aīa mea suspira ardēter.desidera vehemēter vt possis puenire in illā supnā ciuitatē de qua tam gloriosa dicta sūt.in qua sicut letantiū oīuȝ habitatio est. Amore potes ascēdeř. Amāti nihil est difficile.nihil impoſe. Aīa que amat ascēdit frequēter. ꝛ currit familiariter p plateas celestis. Hierusalē.visitādo patriarchas ꝛ ꝓphetas. salutādo apostolos. admirādo exercit⁹ martyꝝ ꝛ ꝯfessoꝝ: chorosqȝ virginū speculando. Celū ꝛ terrā ꝛ oīa q̄ in eis sunt:nō cessant mihi dicere vt amē dn̄ȝ deū meū.

¶ Nil potest aīe sufficere preter summum bonum.

Capitulum. 25.

Cor humanuȝ in desiderio eternitatis non fixum. nūqȝ stabile pōt esse sed omni volubilitate volubilius.de alio in aliud transit.querens requeȝ vbi non est. In his aūt caducis ꝛ transitorijs.in qbus eius affect⁹ captiui tenent: verā

requiez inueniri nō valet. qm̄ tante est dignitatis. vt nullū bonū pter sūmuz bonū ei sufficere possit. Tāte est.n.libertatis vt in aliqd viciū cogi non possit. Propterea vnicuiqz ppria volūtas est cā sue dānatiōis vl' saluatiōis. & iō nihil ditius bona volūtate. deo offert. Bona volūtas deū ad nos deducit. & nos in eū dirigit. Per bonā volūtatē deum diligim⁹: deū eligimus: ad deū currim⁹. ad deum puenimus. & eūz possidem⁹. O bona volūtas p quā ad dei silitudinē reformamur & ei similes efficimur. Ita amabilis est deo bona volūtas. vt ipe in corde habitare nō velit in quo bona volūtas nō fuerit. Bona volūtas illius sūme maiestatis trinitatē ad se iclinat. Sapētia nāqz ad cognitionē veritatis illā illuminat. Caritas ad desideriū bonitatis iflāmat. Paternitas in ea custodit. qd creauit. ne peat.

¶ Quid sit cognitio veritatis. Caplm. 26.

Quid est cognitio veritatis: primo cognoscere teipsum. & qd debes: esse studeas. qd aūt corrigēdū est: corrigas. Deinde cognoscē & amare creatorez tuū: h.n. est totum hoīs bonū. Uide ḡ qz ieffabilis est diuie caritatis ergo nos dilectio. De nihilo nos creauit. & qcqd hēm⁹ donauit. Sz qr plus dilexim⁹ datuz quā datorē. creaturā quaz creatorez. cecidimus in laqueuz diaboli. & facti sum⁹ eius serui. Deus vero mīa motus misit filiū suuz quo redimeret seruos. misit ēt spm̄ scm̄ quo seruos adoptaret in filios. Filiuz dedit in pcium redēptionis. spiritū sanctū in puilegiū amoris. se deniqz totoz seruat heredité adoptiōis. Ita deus vt pijssimus & misericordissimus: pre desiderio vel amore hoīs mō soluz sua. verū etiā & seipm impēdit vt hominē recuperaret. nō tā sibi qz hoi ipsi. Ut hoīes ex deo nascerent. pmo ex ipis

natus est deus. Quis est tā durus quam non emoliat amor dei sic hoiem ꝑueni/ ens: tanq̄ȝ vehemēs amor. q̄ꝛ hō. ꝑpter hoiem dignatus est fieri? Quis pōt odire hoieȝ cuius nām ꝛ ſimilitudineȝ videt in humanitate dei? Reuera qui odit illuȝ. odit deū. ꝛ ita ꝑdit qcquid facit. Deus nāqȝ ꝑꝑ hoieȝ factus est hō. vt esset redēptor qui est ꝛ creator. vt de suo redimeref homo. ꝛ vt familiarius diligeretur ab hoie: deus in silitudine hominis apparēs. ꝛ vt vterqȝ sensus hois in ipso beatificaref ꝛ reficeretur. oculus cordis in eius diuinitate. ꝛ oculus corporis in eius humanitate vt siue ingrediēs siue egrediēs. i ipso pascua inueniret natura humana condita ab ipso.

¶ Quid i nobis operetur missio spūsctī. Ca. 27.

Saluator nāqȝ noster nat' est nobis. crucifixus ꝛ mortus est pro nobis. vt morte sua. mortē nostrā destrueret. Et q̄ꝛ botr' carnis portat' fuerat ad torcular crucis. ꝛ exꝓssiōe facta fluerē cepat mustū diuinitatis. missus ē spūs sctūs. quo vasa cordiuȝ ꝑpararenf. ꝛ vinū nouuȝ in vtres nouos poneref. ꝑmū vt corda mūdarenf ne īfusuȝ pollueref. ꝛ postea ligarenf ne īfusuȝ amittereſ. Mūdarenf gaudio iniqtatis. ligarenf contra gaudiū vanitatis. Non eni qđ bonuȝ est venire potuit. nisi prius recederet qđ malū est. gaudiuȝ iniqtatis polluit. ꝛ gaudiū vanitatis effudit. Gaudiuȝ iniqtatis reddit vas sordiduȝ. ꝛ gaudiū vanitatis facit rimosū. Gaudiū iniqtatis est. cum pctm̄ diligif. ꝛ gaudiū vanitatis ē cū trāsitoria amāf. Eijce ḡ qđ malū ē vt qđ bonū ē ꝑcipe possis. Effunde amaritudinē. vt dulcedine impleri possis. Spūs sctūs gaudiuȝ est. ꝛ amor. Eijce spm̄ diaboli. ꝛ spiritū mundi. vt accipias spirituȝ dei. Spirit' diaboli operatur gaudiū iniqtatis. ꝛ spiritus

mundi gaudiũ vanitatis. Et hec gaudia mala sunt. qm̃ aliud hꝫ culpã. aliud occasionẽ culpe. Ueniet autẽ spũs dei cũ electi fuerit spiritus mali ꝛ ĩtrabit tabernaculũ cordis. ꝛ operabit gaudiũ bonũ. ꝛ amorẽ bonũ. quo expellit amor mũdi. ꝛ amor peccati. Amor mũdi allicit ꝛ decipit. Amor peccati polluit. ꝛ ad mortẽ cõducit. Amor dei mẽtem illuminat. cõscientiã mundat. Animã letificat. ꝛ deũ demonstrat.

¶ De operatione eius qui diligit deum. Cap. 28.

In quo amor dei est: semp cogitat qm̃ ad deũ pueniat. qm̃ mũdũ derelinquat qm̃ carnis corruptionẽ euadat. Et verã pacẽ inueniat. semper hꝫ cor suũ ꝛ desideriũ in superna eleuatũ. qm̃ sedet qm̃ ambulat. qm̃ requiescit. vel qm̃ aliquid agit. cor a deo non recedit. Oẽs ad amorẽ dei exhortatur. oĩbus amorẽ dei cõmendat. ꝛ q̃ dulcis sit dei amor. ꝛ q̃ malus. ꝛ q̃ amarus sit amor seculi. corde. ore. ꝛ opere omnibꝰ demõstrat. Deridet huius seculi gloriã. arguit sollicitudinẽ. ꝛ q̃ stultũ sit in his que trãseunt fiduciã hr̃e ostendit. Mirat cecitatẽ hoĩum qui hec diligunt. Mirat etiam quomodo vniuersa hec trãsitoria ꝛ caduca. oẽs nõ derelinquũt. Omnibus extimat dulce qd̃ sibi sapit. omnibus placere qd̃ diligit oĩbus quidẽ eẽ manifestũ qd̃ cognoscit. Frequẽter deũ suũ cõtẽplat. ꝛ in eius cõtẽplatione suauiter reficitur. tãto felicius quãto frequẽtius. Dulce est ei semp ad cõsiderandũ. quod ad amãdũ ꝛ laudãdũ semp ẽ suaue

¶ De vera cordis requie. Capitulum. 29.

Euera hec est vera cordis requies cũ totũ in amorẽ dei per desideriũ figit Nec qcq̃ aliud appetit. sed in eo quod tenet felici quadã dulcedĩe delectatur. delectando iocũdatur. Si vo

vana aliqua cogitatiōe: vel rerū occupatione inde aliquātulū abstractū fuerit: sūma cū festinatiōe illuc redire festinat: exiliū reputans alibi q̄z ibi mozam facere. Nā sicut nullū est momētum. quo homo non fruat̄. vel vtatur pietate diuina sic nullum debet esse momentum quo eum presentē non habeat in memoria. Idcirco non breui crimine tenet̄ astrictus quisquis in orōne cum deo loquitur. et subito abstrahitur ab eius conspectu quasi ab oculis non videntis nec audiētis. hoc autem fit quādo cogitationes suas malas et importunas sequitur et aliquā vilissimā creaturā ad quā mentis intuitus facile distrahit̄. ei p̄fert. illā videlicz in cogitatione sepius reuoluendo q̄z deū quē assidue dz recoler̄ creatorez: adorare redemptorem. expectare saluatorem. timere iudicem.

¶ Quicqd mētis aspectū ab eo retrahit oīno fugiendū ē atq; execrādū. Ca. 30

Quisqs amas mūdū: tibi p̄spice q̄ sit eūdū. Decvia q̄ vadis via pessima plenaqz cladis. Fuge ergo o hō paululū occupatiōes tuas: et abscōdere modicū a tumultuosis cogitationibus tuis. Abijce nunc onerosas curas: postpone laboriosas dissensiones: vaca aliquantulū deo. et paululū reqesce in eo. Intra in cubiculū mētis tue. Exclude oīa p̄ter deū: et q̄ valent ad q̄rēdū eū: et clauso ostio q̄re eū. Dicat nūc totū cor tuū deo. Quero vltū tuuz. vultū tuū dn̄e quero. Eya nunc ergo dn̄e deus meus. Tu doce cor meū vbi et quo modo te querat. vbi et q̄uo te inueniat. Dn̄e si hic non es. vbi te querā absentem? Si aūt vbiqz es. cur te non video p̄ntē? Sed certe habitas lucē inaccessibilē. Sz q̄uo accedā ad lucē iaccessibilē? Aut quis me d̄ucet: et iducet in illā vt videā te in illa? Deinde q̄bus signis qua facie te querā? Nūquā

te vidi dñe deus meus. nũquã noui facieȝ tuã. Quid faciet altissime dñe. qd faciet iste lõginquus exul tu⁹. Quid faciet suus tuus. anxius amore tui. ⁊ lõge ꝓiectus a facie tua? En anbelat videre te. ⁊ nimis illi abest facies tua. Accedere ad te desiderat: ⁊ inaccessibilis est habitatio tua. Inuenire te cupit. ⁊ nescit locũ tuuȝ. Querere te affectat. ⁊ ignorat vultum tuum.

¶ Uisio dei perdita est ꝓpter peccatũ ⁊ miseria ĩuenta est. Capl'm. 31.

Domine de⁹ me⁹ es tu: ⁊ dñs me⁹. ⁊ nũqȝ vidi te. tu me fecisti ⁊ refecisti ⁊ oĩa bona tua mihi cõtulisti. ⁊ nõduȝ vidi te. neqȝ noui. Deniqȝ ad te videdũ i.. tus sum. ⁊ nõduȝ feci pp qõ factus sum. O misera so.s hoĩs: cũ hoc pdidit ad qu factus ẽ. O dirus ac durus casus ille. Heu qd pdidit. ⁊ qd inuenit. Quid abscessit. ⁊ qd remãsit? Perdidit beatitudinẽ ad quaȝ factus est. ⁊ ĩuenit miseriaȝ ad quã factus nõ ẽ. Abscessit sine quo nihil felix est. ⁊ remãsit qõ ꝑ se nõ nisi miserũ est. Mãducabat tũc bõ panẽ angeloꝝ quẽ nũc esurit. mãducat nũc panẽ: dolorũ. quẽ tunc nesciebat. O tu dñe vsqȝquo obliuisceris in finẽ. vsqȝquo auertis faciẽ tuã a nobis? Qñ respicies ⁊ exaudies nos? Qñ illuminabis oculos nr̃os ⁊ ostendes nobis faciẽ tuaȝ? Qñ restitues te nobis? Respice dñe ⁊ exaudi ⁊ illumina nos ⁊ ostende nobis teipsuȝ. restitue te nobis. vt bene sit nobis. sine quo tã male est nobis. Imita nos. adiuua nos obsecro domine. Amaricatũ est cor meum sua desolatione. Indulcora illud tua cõsolatione. Obsecro domine. Esuriens cepi querere te. ne desinã ieiunus a te. Famelicus accessi. ne recedã ipastus. Pauper veni ad diuitem. miser ad misericordẽ. ne recedaȝ vacuus ⁊ cõtemptus. Domine incuruatus sum. ⁊ nõ

possum nisi deorsum aspice re. Erige me vt possim sursum videre vel intendere. Iniquitates mee supgresse sunt caput meũ. obuoluerũt me. ⁊ sicut onus graue grauant me. Euolue me ⁊ exonera me. ne vrgeat sup me putẽs os suũ. Doce me q̃rere te. ⁊ oñde te querẽti te. qꝛ nec querere te possuꝫ nisi doceas tu. nec inuenire nisi te ostendas. Queram te desiderãdo. desiderem te querendo. Inueniã amando. Amem inueniendo.

¶ De bonitate dei. Capitulum. 32.

Dateor dñe ⁊ grãs ago qꝛ creasti me ad hanc imagineꝫ tuã. vt tui memor te cogitem te amem. Sed sic. est abolita corruptione viciorum. sic est obfuscata fumo peccatorum. vt non possit facere ad quod facta est. nisi tu renoues ⁊ reformes eam. Rogo domine q das fidei intellectũ. da mihi vt quantũ. scis expedire intelligã. quia es sicut credimus. ⁊ hoc es quod credimus. ⁊ quidem credimus te esse aliqd quid quo nihil maius. aut melius cogitari possit. Quid ergo es dñe deus. quo vnũ maius meliusq; nihil valet cogitari. nisi id qd̃ sũmũ bonũ oĩum solũ existẽs per seipsuꝫ. oĩa alia fecit ex nihilo? Quod ergo bonũ deest sũmo bono p qd̃ oẽ bonuꝫ? Tu es itaq; iustus. verax beat⁹ ⁊ qcq̃d aliđ est melius eẽ q̃ꝫ nõ eẽ. Sed malis quomodo parcis. si es totus sũme iustus? Ab qꝛ bonitas tua est incõprehensibilis? Latet hoc in luce inaccessibili quã ĩhabitas. vere ĩ altissimo ⁊ secretissimo bõitatis tue ꝓfũdo latet. fõs vñ manat fluuius mĩe tue. Nã cũ tot⁹ ⁊ sũme iust⁹ sis. tñ idcirco ẽt malis benign⁹ es qꝛ tot⁹ ⁊ sũme bonus es. Min⁹ nãq; bonus esses. si nulli malo eẽs benignus. Melior est. n. q ⁊ bonis ⁊ malis bon⁹ est. q̃ꝫ q bonis tm̃ bon⁹ ẽ. Et melior est qꝛ malis ⁊ pcẽdo ⁊ puniendo bon⁹ est: quã ..i pu-

niendo tantum. Ideo ergo misericors es: quia totus et summe bonus es.

De delectabili fruitióe dei. Capl'm. 33.

O Immēsa bōitas que oīum intellectū excedis. veniat sup me mīa illa: que de tāta opulētia p̄cedit. Influat in me que profluit de te. Parce p clemētiā ne vlciscaris p iustitiā. Et erige totū itellectū tuū. et cogita q̄tū potes: quantū et q̄le sit illō bonū qd deus est. Si eni singula bona delectabilia sunt. cogita intēte q̄ delectabile sit illud bonū: qd continet iocunditatē oīum bonoꝝ. et nō quale in rebus creatis sumus experti. sed tanto differentē quāto differt a creatura creator. Si eni est. bona vita creata q̄ bona est vita creatrix? Si iocunda. est salus facta. q̄ iocūda est salus q̄ fecit oēs salutes? Si amabilis est sapientia: in cogitatione vel cogniti ne rerū cognitarū q̄ amabilis ē sapia que oīa fecit et ꝯdidit ex nihilo? Deniq; si multe et magne sunt delectationes in rebus delectabilibus: qualis et quāta est delectatio in eo qui ipsa delectabilia fecit? O qui h̄ bono fruetur quid illi erit? Quid illi non erit? Certe quicqd voluerit illi erit. et qcqd noluerit nō erit. Ibi quippe illi erunt bona aīe et corporis. qualia nec oculus vidit: nec auris audiuit nec cor hominis cogitauit.

Sūmum bonū appetendum est. Capl'm. 34.

O Ur ergo p m'ta vagaris: homunciō q̄rendo bona aīe tue. et corpis tui? Ama vnū bonū in quo sunt oīa bona. et sufficit. Desidera simplex bonū qd est oē bonū. et satis est. Quid eni amas caro mea? qd desideras aīa mea? Ibi est qcqd amas. ibi ē qcqd desideras. Si delectat pulchritudo fulgebunt iusti sicut sol. Si velocitas. aut fortitudo aut libertas corpis. cui ni/

bil obsistere poterit. erunt sicut angeli dei: qz seminatur corp⁹ aiale. surget corpus spūale. ptāte vtiqz non nā. Si lōga aut salubris vita. ibi erit sana eternitas ꝛ eterna sanitas. qz iusti in ppetuū viuēt. ꝛ salus iustorū a dño. Si satietas satiabuntur cū apparuerit glia dñi. Si ebrietas. iebriabunt ab vbertate dom⁹ dei. Si melodia. ibi angeli cōcinūt sine fine deo. Si qlibz nō immūda sed munda voluptas torrēte. voluptatis sue potabit eos dñs. Si sapia. ipa dei sapia ondit eis seipsam sapiaz. Si amicitia. diligēt deū plusqz seipsos ꝛ inuicez tāqz seipsos. ꝺs illos. plusqz ille seipsos. qz illi illū se. ꝛ inuicē p illū. ꝛ ille se. ꝛ illos. p seipsuz. Si ꝯcordia. oibus illis erit vna volūtas. qz nulla illis erit nisi dei sūma volūtas. Si petās. oipotentes erūt sue volūtatis. vt deus sue. Naz sicut deus poterit qđ volet p seipm. ita poterūt illi qđ volēt p illū: qz sicut illi nō aliud volēt qz ille volet. ita ille volet qcquid illi volēt. ꝛ qđ illi volet nō poterit eē. Si honor ꝛ diuitie. deus seruos suos bonos ꝛ fideles supra multa bona cōstituet. imo filij dei ꝛ dij vocabunt. ꝛ erūt heredes quidez dei coheredes aūt xpi. Si vera securitas. certa ita certi erūt nūqz vellatenus illud bonū sibi defuturuz: sicut certi erūt se nō sua sponte illud amissuros. nec dilectorē deū illud dilectorib⁹ suis iuitis ablaturū. nec aliqđ deo potētius. deū ꝛ illos separaturū. Gaudiū vero quale quātūue est. vbi tale ac tantū bonum est.

¶ De mutua caritate sctōrū in celis. Capl'm. 35.

O Cor humanū. cor idigēs. cor exptū erūnas. ꝛ miſias imo obrutū miserijs. quātū gauderes si i his oibus abūdares interroga vltia itima tua sic capere possent gaudiū de tāta beatitudine sua. Sz certe si qs ali⁹ quē oino sicut teipsum amares. eādē beatitudinez

bˀret duplicaref gaudiũ tuũ q2 non min⁹ gauderes ꝓ eo q̃z ꝓ teipso. Si ṽo duo vel tres vel multo plˀes idipm̃. haberẽt. tãtũdẽ ꝓ singulis. q̃ztũdẽ ꝓ teipso gauderes. si singulos sicut teip̃z amares. Ergo qd erit in illa pfecta caritate inumerabiliuz btõꝝ angeloꝝ ꝛ hoĩuz. vbi nullus diliget aliũ min⁹ q̃z seip̃z: Nõ.n. alˀr gaudebit vnusq̃sq3 ꝓ singulis alijs q̃z pro seip̃o. Si ergo cor hoĩs de tanto bono suo vix gaudiuz suũ capiet. quõ capax erit totˀ ꝛ tãtoꝝ gaudioꝝ: ꝛ vtiq3 qm̃ q̃ztũ quisq3 diligit aliquẽ. tm̃ de bono ei⁹ gaudet. sicut in illa beata felicitate vnusq̃sq3 sine ꝯparatione plus amabit deũ. q̃z se ꝛ oẽs alios secũ. ita plus gaudebit absq3 extimatione de felicitate d̃i. q̃z d̃ sua ꝛ oĩuz alioꝝ secũ. Et si deũ sic diligent toto corde tota mẽte. tota aĩa. vt tñ totũ cor. tota mẽs. tota aĩa nõ sufficiat dignitati dilectiõis. pfecto sic gaudebunt toto corde tota mẽte tota aĩa vt tñ totũ cor tota mẽs tota anima nõ sufficiat plenitudini gaudij.

De pleno gaudio vite eterne. Capl'm. 36.

Deus meus ꝛ dñs meus. spes mea ꝛ gaudiũ meũ cordis mei. dic anime mee. si hoc ẽ gaudiũ d̃ quo nobis p filiũ tuũ dicis. Petite ꝛ accipietis vt gaudiuz vestrũ sit plenũ. Inueni nã q3 gaudiũ quoddã plenũ ꝛ plusq̃z plenũ. Pleno quippe corde. plena mente. plena aĩa. plẽo toto hoĩe. gaudio illo. adhuc supra modũ super erit gaudium. Nõ ergo totum illud gaudium intrabit in gaudentes. sed toti gaudentes intrabũt in gaudiuz. Dic dñe iesu seruo tuo intus in corde meo. si hoc est gaudiũ in qd̃ itrabunt serui tui. q ĩtrabũt in gaudiũ dñi sui. s3 certe gaudiũ illud qd̃ gaudebũt electi. tui nec ocl's vidit. nec auris audiuit. nec in cor hoĩs ascẽdit. Nondũ ĝ cogitaui aut dixi dñe q̃ztũ gaudebũt quantum amabunt. tantũ

chr[illegible] tui — utiq3 tãtũ gaudebunt

amabūt. quātū cognoscent dñe. Et quātū te amabūt? Certe. nec ocl'us vidit. nec auris audiuit. nec in hoīs ascēdit in hac vita: q̄tū te cognoscēt ꝛ amabūt in illa vita. Oro te deus meus vt cognoscā te. amē te. vt gaudeā de te. Et si nō possū in hac vita ad plenū. vel p̄ficiā de die in diē vsq̄ dū veniat illud ad plenū. Proficiat i me hec noticia tua vt ibi fiat plena. crescat in me hic amor tuus vt ibi sit plenus. vt hoc gaudiū meum sit in spe magnū: ꝛ ibi in re plenū. De⁹ verax peto vt accipiā qđ p̄mittis. vt gaudiū meum sit plenum. Meditet inde iterim mens mea. Loquat inde lingua mea. Amet illud cor meū. Sermocinet os meū. Esuriat illud aīa mea. Sitiat illud caro mea. Desideret illud tota substātia mea. donec intrē in gaudiū dñi mei ibi p māsurus p scl'a. Amen.

¶ Manualis de verbo dei diui Augu. epi Hypponēsis. Finis.

¶ Diui Bernardi abbatis ad humane conditionis cognitionē meditationes deuotissime.

Capitulum. I.

Multi multa sciunt ꝛ seipsos nesciunt. alios inspiciūt ꝛ semetipsos deserunt. Deum querunt per ista exteriora deferentes sua interiora: quibus iterior est deus. Idcirco ab exterioribus redeam ad interiora: ꝛ ab interioribus ad superiora ascendā vt possim cognoscere: vnde venio: aut quo vado: qd sim. ꝛ vnde sim. ꝛ ita per cognitionē mei valeam peruenire ad cognitionē dei. Quanto nāq̄ in cognitione mei proficio. tāto ad cognitionem dei accedo secūdum interiorem hominē. tria in mente mea inuenio. per que deū recolo ɔspicio

⁊ cōcupiſco. Sunt aūt hec tria: memoria: itelligētia: volūtas ſiue amor: per memoriā reminiſcor p itelligētiam itueor p volūtatē ampletor. Cū dei reminiſcor in memoria mea inuenio eū. ⁊ in ea de eo. ⁊ in eo dilector ſm ꝙ ipſe mihi donare dignat̄ itelligentia intueor qd deus ſit in ſeipſo. qd in angelis qd in ſctis. qd in hoībus. qd in creaturis. In ſeipſo eſt incōprehēſibilis. q2 pn^m ſine pn°. finis ſine fine. Ex me intelligo ꝙ incōprehēſibilis ſit de⁹. qñ me ipſū itelligere nō poſſū quē ipſe fecit. In angelis ē deſiderabilis. q2 in eū deſiderāt pſpicere: i ſctis eſt delectabilis. q2 i eo felices aſſidue letant̄. in creaturis ē admirabilis. q2 oīa potenter creat. ſapienter gubernat: bēigne diſpēſat. In hominib⁹ eſt amabilis. q2 eoꝝ deus eſt. ⁊ ipſi ſunt ppl's ei⁹. Ipſe in eis habitat tanꝙ in tēplo ſuo. ⁊ ipſi ſunt tēplū ei⁹. Nō dedignat̄ ſingulos. neq3 vniuerſos. Quiſqs ei⁹ meminit. cūq3 itelligit. ac diligit: cū illo eſt. Diligē eū debem⁹: qm ipſe ꝓ2 dilexit nos: ⁊ ad imaginē: ⁊ ſilītudinē ſuā nos fecit. qđ nulli aliȷ̄ creature donar̄ voluit: ad imaginē dei facti ſum⁹. h̄ eſt ad itell'm: ⁊ notitiā filiȷ̄: p quē itellıgım⁹: ⁊ cognoſcim⁹ p̄rē ⁊ acceſſū hēm⁹ ad eū. Tāta cognatio eſt inter nos: ⁊ dei filium. qđ ipſe imago dei eſt: ⁊ nos ad imaginē ei⁹ facti ſum⁹. Quā cognationē ēt ipſa ſilītudo teſtat̄. qm nō ſolū ad imaginē: ſ3 ēt ad ſilītudinē ei⁹ facti ſumus. Opʒ itaq3 id qđ ad imaginē eſt. cū imagine ꝯuenire. ⁊ nō in vacuū nomē imagīs pticipare. Repreſentem⁹ ḡ imaginē eius in nobis i appetitu pacis. i ītuitu v̄itatis. ⁊ i amore caritatis. Teneam⁹ eā in memoria: portem⁹ in ꝯſciētia. Et vbiq3 p̄ſentem veneremur: Mens ſiqdē nr̄a eo ipſo ei⁹ imago eſt: quo eius capax ē. eiuſq3 pticeps eſſe pōt. Nō ꝓpterea ei⁹ imago eſt. q2 ſui mens mēinit. ſeq3

intelligit: ac diligit: sȝ quia pōt meminisse. itelliger. ac diligē eū. a quo facta est. qđ cū facit sapiens ipsa fit. Nil. n. tā sil'e est illi sūme sapiētie q̄ȝ mēs rōnalis. que per memoriā. ītelligētiaȝ. ac voluntatē in illa. trinitate ieffabili ꝯsistit. Cōsistere aūt in illa nō pōt nisi ei⁹ meminerit. eāqȝ intelligat. ac diligat. Meminerit itaqȝ dei sui. ad cui⁹ imaginē fcā est. cumqȝ itelligat. diligat atqȝ colat. cū quo sp pōt eē beata. Beata aīa apđ quā deus reqem inuenit. in cui⁹ tabernaculo reqescit. Beata q̄ dicere pōt. Et qui creauit me reqeuit in tabernaculo meo. negare si qdē reqiē celi ei nō poterit. Cur ergo nos ipos deserimus ⁊ in his exteriorib⁹ deum q̄rimus. q apud nos ē si nos velimus eē apud eū. Reuera nobiscū est. ⁊ in nobis. sȝ adhuc p fidem donec mereamur vidē p spēm. nouim⁹ inqt apl'us xp̄m habitare p fidē in cordib⁹ nr̄is. qꝛ xp̄s ī fide. fides in mēte. mens in corde. coꝛ in pectore. Per fidē recolo deū creatorem. adoro redēptoreȝ expecto saluatorē. credo videre eū in oib⁹ creaturis hr̄e in me ipso. ⁊ qđ his oībus ieffabiliter iocūdius. atqȝ beatius est cognoscē in seipso. Patrē nāqȝ ⁊ filiū cū scō spū cognoscere. ē vita eterna. btītudo pfecta. summa voluptas. Oculus nō vidit. nec auris audiuit. nec in coꝛ hominis ascēdit q̄ȝta caritas. q̄ȝta suauitas. ⁊ quanta nobis maneat ī illa visiōe iocūditas. qn̄ deuȝ facie ad faciē videbim⁹. q est lux illuminatoꝝ. reqes exercitoꝝ. pr̄ia redeūtiū vita viuētiū. corona vincētiuȝ. Itaqȝ in mēte mea imaginē illi⁹ sūme trinitatis repio. ad quā sūmā trinitatē recolēdā inspiciendā. ⁊ diligēdā. vt ei⁹ recorder. ea delecter ⁊ eaȝ ꝯtēpler. totū id qđ viuo debeo referre. Mens imago dei est in qua sunt hec tria. memoria. ītelligētia. ⁊ voluntas siue amor. Memorie attribuim⁹ oē qđ scim⁹.

etiā ſi nō īde cogitam⁹. In telligētie tribuim⁹ oē qđ ve rū cogitādo inuenimus. qđ etiā memorie cōmēdam⁹. Per memoriā prī ſiles ſu/ mus. p ītelligētiā filio. p vo lūtatem ſpūi ſctō. Nihil in nobis tā ſile eſt quā volun/ tas vł amor ſiue dilectio. q̄ excellētior volūtas eſt. dile ctio domī dei eſt. ita q̄ nul lū dei eſt b̄ excellenti⁹. dile/ ctio nāq3. q̄ ex deo eſt. ⁊ de⁹ eſt. ꝓpe ſpūs ſctūs dr̄ p quē caritas dei diffuſa eſt in cor dib⁹ nr̄is. per quē tota trini tas in nobis habitat.

¶ De miſeria hoīs. ⁊ exa/ minatiōe extremi iudicij.

Capitulum. 2.

SEcūdū exteriorē hoiem de parenti bus illis venio q me aū fecerūt dā natū q̄3 natu3. Peccatores pctōꝝ in pctō ſuo gemerūt. ⁊ de pctō nutriuerūt. miſe/ ri miſeꝝ in hanc lucis miſe riā induxerūt. Nihil ex eis habeo niſi miſeriā. ⁊ pctm̄. ⁊ corruptibile hoc corpus. qđ geſto. Ad illos ṽo feſti/ no. qui p mortē corpis hic exierūt. cu3 eoꝝ. ſepulchra reſpitio. non inuenio in eis niſi cinerē ⁊ vermē. fetorē. ⁊ horrorē. Qđ ego ſu3 fue/ runt ipſi. ⁊ qđ ipſi ſunt ego ero. Quid ſu3 ego hō de hu more liqdo. fui. n. ī momē to ꝯceptiōis de humano ſe mie ꝯceptus. deide ſpuma illa coagulata modicū cre ſcēdo caro facta ē. ⁊ poſtea plorās ⁊ eiulās tradit⁹ ſum hui⁹ mūdi exilio. ⁊ ecce ia3 morior plen⁹ iniqtatibus. ⁊ abhoīationib⁹. Iam iā rep̄ ſentabor añ diſtrictu3 iudi/ cē de meis opib⁹ rōne3 red/ diturus. Ve mihi miſero. cū venerit dies illa iudicij: ⁊ apti fuerint libri. in qbus oēs mei actus. ⁊ cogitatio/ nes dño p̄ſente recitabunt. Tūc demiſſo capite pre cō fuſiōe male ꝯſciētie in iudi cio corā dño. ſtabo trepid⁹. ⁊ anxius. vtpote cōmemo/ rās ſceleꝝ cōmiſſa meoꝝ. ⁊ cum dicet de me. ecce hō ⁊ opa eius. Tūc reducā ante oculos meos oīa pcā mea. ⁊ delicta. Quada3 nāq3 vt

diuisa fieri. vt cuiq3 sua ope ra bona. vł mala in memoriam reuocent. ⁊ mẽtis intuitu mira celeritate cernãtur. vt accuset. vel excuset suã ꝯsciam. atq3 ita simul. ⁊ singuli. ⁊ oẽs iudicentur. Iudiciũ faciet gestoꝝ q̄sq3 suoꝝ. Cunctaq3 cunctoꝝ3 cũctis ⁊ archana patebũt. Q̄ð.n. nunc ꝯfiteri erubescimus. tunc oĩbus manifestabit. Et qcq̄d hic dissimulando palpamus. totum illic vindex flãma cõburet. Ignis vbiq3 ferox ruptis regnabit habenis. Quantoq3 diutius deus nos expectet. vt emẽdamus tãto districti⁹ iudicabit si neglexerimus. Cur ergo tãtope re vitam ista3 desideram⁹. in qua quãto amplius viuimus. tãto plus peccamus: Quãto.n. vita est longioꝛ. tãto culpa nũerosioꝛ. Quotidie nãq3 crescunt mala. ⁊ subtrahunt bona. Assidue variat homo per ꝓspera. ⁊ aduersa. ⁊ ignoꝛat qñ moriatur. Sicut enim in celo stella coꝛuscans currit velociter. ⁊ repente deficit. ⁊ sicut scitilla ignis subito extinguit. ⁊ in cinere3 redigit sic cito finitam dat istã cernere vitã: dum.n. libenter. ac iocũdissime moꝛat bõ in mũdo isto diuq3 se victurũ arbitrat. ac multa in lõga tpa disponit agenda. subito rapit i moꝛtẽ. ⁊ ex iꝓuiso aĩa aufert a coꝛpe. Uerũm cũ magno metu magnisq3 doloꝛib⁹ aĩa sepat a coꝛpe. Ueniunt.n. angeli assumẽ illã. vt ꝑducãt eam añ tribunal iudicis metuendi. ⁊ tũc illa memoꝛans opera sua mala. ⁊ pessima. q̄ die. noctuq3 gessit. ꝯtremescit. ⁊ q̄rit illa fugere. Iduciasq3 petere dicẽs. date mihi vel vni⁹ hoꝛe spaciũ. Tũc q̄si loquẽtia sit ei⁹ opa rñdebunt ⁊ dicẽt. tu nos egisti. opera tua sum⁹ non te desem⁹. sed semp tecũ erimus. tecu3 ꝑgem⁹ ad iudiciũ. Uitia quoq3 multis. ⁊ młtiplicib⁹ criminib⁹ eã accusabũt. multaq3 falsa testimõia aduersus eã īuenient. q̄3q̄3 vnum ad dãnationẽ ei⁹ posset suffi

cere. demones vo terribili vultu. et horribili aspectu eã terrebūt. ingenti furore eã ꝓsequētur et cōprehēdēt eã tã terribilr. q̃ȝ horribiliter volentes eam retinere et possidere, nisi sit qui eripiat. Tunc anima iueniēs oculos clusos. et os aliosq3 corpis sensus. p quos solebat egredi. et delectari i his exteriorib⁹. reuertet ad se. et vidēs se solã. et nudã īgēti horrore ꝯcussum. desperatiōe deficiet i se. et cadet sub se. Et q amore mūdi. et carnis voluptate. dei amorem derelinq̄rat. derelinquet a deo miseria in hora tãte necessitatis. atq3 demōib⁹ tradet in īferno crucianda. sic ala pctōris i die q̃ ignorat. et hora q̃ nescit. rapit a morte. et segrega a corpe. pgitq3 miserijs plena. tremēs, ac dolens. Et cū nullã excusatiōnē hēat. quã ꝓ pctis suis possit ostēdere. ꝯtabescit et ptimescit añ deū apparere. īgēti horrore ꝯcutit. et multiplicib⁹ cogitatiōnū estib⁹ agitat cū īgruēte solutione carnis. et sbductis e medio oib⁹. se et illū terminū ꝯsiderat. cui appropinq̄t, et post paululū h' īuenit. qd impperpetuū mutari nō poterit. cōsiderat plane q̃ȝ districti⁹ veniat etern⁹ iudex. et añ seueritatē tãte iustitie. q̃s rōnes vite sue ponat. Si. n. cūcta opa. q̃ itelligere potuit. euitauit, vētură tñ corã districto iudice illa magis, q̃ in semetipsa nō itelligit. pertimescit. crescit. pauor. cū cogitat q vitã vite hui⁹ neq̄ q̃ȝ sine cłpa trãsire potuit nec h' qdē qd laudabilr vixit sine aliq̄ reatu est. si remota pietate iudicet. Quis. n. cōsiderare valeat. quãta mala p momēta tēpoꝝ ppetramus. et quãta bona facē negligim⁹? Sicut. n. pctm̄ est ppetratio mali. sic delictum est desertio boni. Grauis si qdē iactura est cuȝ nec bōa facimus. nec bona cogitam⁹. sȝ cor nr̄m pvana. et inutilia finimus vagari. Nimis tñ difficile est cor tenere. et ab illicita cogitatione seruare. Nimis ēt difficile

est terrenas occupationes absqꝫ pctis mīstrare. Qua propt̄ nullus semetipm̄ cō prebēdeē pfecte pōt. ⁊ diju dicare. Sꝫ mltis cogitatio nib⁹ occupatus sibimetipsi aliq̄ mō manet icognit⁹. vt oīno quod tolerat nesciat. Quapp vrgēte exitu subti liori terreē metu. qr etsi il la qui sciuit. nunq̄ꝫ se p̄ter misisse meminit. formidat tñ ea. que nescit.

De dignitate aīe. Ca. 3.

O Aīa dei isignita imagine decora ta silitudie. dispō sata fide. dotata spū. redēpta sanguine. de putata cum angelis. capax btitudinis. heres bōitatis. rōnis particeps. qd tibi cū carne. vñ tāta mala pate ris: pp carnem aliena pctā tibi imputanē. ⁊ tue iustitie q̄si pānus mēstruate repu tanē. atqꝫ tu ipsa ad nihiluꝫ es redacta. ⁊ q̄si nihilum. ⁊ inane reputata. nihil aliud est caro cū q̄ tāta est tibi so cietas. nisi spuma caro fa cta. fragili vestita decore. Sꝫ erit qdē cadauer mise rū. ⁊ putridū ⁊ cib⁹ vermū naꝫ q̄ꝫtūctiqꝫ excolaē sp ca ro est. Si diligēter ꝯsidereē qd p os. ⁊ nares. ceterosqꝫ corpis meat⁹ egrediaē. vi lius sterqliniū nūq̄ꝫ vidisti. si singulas ei⁹ miserias enu merare velis. q̄ꝫ sit onera ta pctis irretita vitijs pru riēs ꝯcupiscētijs. occupata passiōib⁹. polluta illusioni b⁹. pna sp in maluꝫ. ⁊ in oē vitiū pcliuis. plenā oī ꝯfu sione ⁊ ignominia inuenies. Propter carnē hō vanita ti silis fact⁹ est qr ex illa vi tiū ꝯcupiscētie traxit. quo captiuus teneē. ⁊ curuaē vt diligat vanitatē ⁊ iniqtateꝫ opereē. Attēde hō qd fuisti añ ortū. ⁊ qd es ab ortu vs qꝫ ad occasuꝫ. atqꝫ qd eris post hāc vitā pfecto fuisti. qd non eras. postea de vili mā fact⁹. ⁊ i vilissimo pāno inuolut⁹. mēstruali sangui ne in vtero mr̄no fuisti nu tritus. ⁊ tunica tua fuit pel lis scōa. sic indut⁹. ⁊ ornat⁹. venisti ad nos. nec memor es q̄ꝫ sit vēlis origo tui. For

ma. fauor ppl'i. feruor iuue nilis. opesq3. Subripuer ti bi noscē qd fit hō. nihil eni aliud est hō q3 sperma feti/ dū sacc⁹ stercoꝝ. ⁊ cib⁹ ver/ miū. Post hoiem vermis. post vermē fetor ⁊ horror. Sic in nō hoiem vertit ois hō. Quid supbit hō cui⁹ ꝯce/ ptio culpa. nasci pēa labor vita nece mori. Cur ḡ sup bis hō? Attēde q̄ fuisti vi/ le semē. ⁊ sanguis coagula tus in vtero mr̄is deide mi serijs huius vite exposit⁹. ⁊ pctō. postea vermis. ⁊ cib⁹ vermiū futur⁹ in tumulo. Quid superbis puluis. ⁊ ci nis cui⁹ ꝯcept⁹ culpa nasci miseria viuere pena. mori angustia? Cur carnē tuam p̄ciosis reb⁹ ipiguas. ⁊ ador nas. quā post paucos dies vermes d̄uoraturi sunt i se pulchro. Aiam v̄o tuā nō adorās bonis opib⁹ q̄ deo. ⁊ angelis ei⁹ p̄sentāda est i ce lis? Quare aia3 tuā vilipē dis. ⁊ ei carnē p̄ponis dn̄a3 ancillari. ⁊ ancilla3 dn̄ari. magna abusio ē. Tot⁹ qdē iste mūdus ad vni⁹ aie p̄ciū extimari nō pōt. nō. n. p̄ to to mūdo de⁹ aiam suā dare voluit. quā p̄ aia hūana de dit. Sublimi⁹ ḡ ē aie p̄ciū. q̄ non nisi sanguie xp̄i redi/ mi potuit. Quā ḡ cōmuta tione3 dabis p̄ aia tua. q̄ p̄ nihilo das illā. nōne di fili⁹. cū eēt in sinu pr̄is. a regali/ b⁹ sedib⁹ p̄ ea d̄scēdit. vt eā liberaret a ptāte diaboli? Quā cū vidisset pctōꝝ funi b⁹ irretitā. iāiāq3 demōib⁹ tradēda3. vt morte ppetua dānaret. fleuit sup illā q̄ fle re se nesciebat. nec solū fle/ uit. s3 etia3 occidi se pmisit. vt sui p̄ciosi sanguis p̄cio eā redimeret. aspice mortalis p̄ te dat hostia talis. Agno sce hō q3 nobilis ē aia tua. ⁊ quā grauia fuerūt ei⁹ vul nera. p̄ qb⁹ necesse fuit xp̄3 dn̄3 vulnerari. Si nō eēnt h̄ ad mortē ⁊ mōtē sempiter nā. nūq̄3 p̄ eoꝝ remedio di fili⁹ moreret. noli ḡ vilipen dere aie tue passione3. Cui a tāta maiestate. tāta vides exhiberi ꝯpassionem fudit ipse lachrymas p̄ te. laua ⁊ tu p̄ singulas noctes lectu3

tuũ cordis cõpũctione. ⁊ lachrymarꝝ assiduitate. fudit ipse sanguinẽ suũ. fundet tu tuũ quottidiana corpis afflictiõe. Quẽ si semel ponẽ ꝑ xp̃o nõ potes saltẽ mitiori quodã ꝫ lõgiori martyrio põe. Nolli attẽdẽ qd caro velit. ꝫ qui spũs poscit. Tũc. n. gl'iosus erit. cuꝫ ad dñꝫ suũ redierit. Ita tñ si õ corpe nullũ pctm̃ secũ tulerit. ⁊ deterserit oẽ sordidũ. Si vo dicis dur⁹ est h̃ s̃mo: nõ possuꝫ mũdũ spernere. ⁊ carnẽ meaꝫ odio h̃re. Dic mihi vbi sũt amatores mũdi q añ pauca tpa nobiscuꝫ erãt: nihil ex eis remãsit nisi cineres ⁊ vermes. Attende diligent̃ qd sũt: vł qd fuerũt hoies fuerũt sicut tu comederũt: biberũt: riserunt. duxerũt i bonis dies̃ suos. ⁊ in pũcto ad ĩferna descẽderũt. h̃ caro eoꝝ vermib⁹ ⁊ illic aĩe ignib⁹ deputant̃. donec rursus infelici collegio colligati sempiternis inuoluant̃ icẽdijs. q socij fuerũt in vitijs. Una nãqꝫ pena ĩplicat. quos vn⁹ amor ĩ crimine ligat. Quid ꝓ fuit illis inanis gloria: breuis leticia mũdi po⁹ carnis voluptas̃. falsę diuitię. magna familia ⁊ mala ɔcupiscentia: Ubi risus vbi ioc⁹. vbi iactãtia. vbi arrogãtia de tãta leticia q̃ta tristitia. post tantillã voluptatẽ. tã grauis miꝰia. de illa exultatõe ceciderũt ĩ magnã miseriã. in grãdẽ ruinã ⁊ in magna tormẽta. Quicqd illis accidit tibi accidẽ p̃t. qꝛ hõ es. Hõ de humo. lim⁹ ð limo: de terra es. de terra viuis. ⁊ in terrã reuerteris. qñ venerit dies illa vltia q̃ subito veniet. forsitã hodie erit. Certũ est qð morieris. ꝫ icertũ qñ. aut quõ. aut vbiqꝫ qm̃ mors̃ vbiqꝫ te expectat. Tu quoqꝫ si sapiens fueris vbiqꝫ eaꝫ expectabis. si carnẽ sequeris punieris in carne. si in carne delectaris. cruciaberis ĩ carne. si curiosas vestes reqris. ꝓ ornatu vestium subter te sterneret̃ tinea. ⁊ opimẽtũ tuum erũt vermes. Justitia dei aliud iudicar̃ nõ põt. nisi qð me/

tenẽ opa nr̃a. Qui enĩ plus diligit mũdũ q̃ʒ deũ. seculũ q̃ʒ claustrũ: gulã q̃ʒ abstinẽtiã. luxuriã q̃ʒ castitatẽ. sequitur diablũ: ꝛ ibit cũ eo i supplicium eternuꝫ. Qui putas tũc meror erit in qo luctus que tristicia: cũ seperabunt iusti a cõsortio iustoꝝ: ꝛ a visione dei. ꝛ tradent in ptãtẽ demonũ. ꝛ ibunt cũ ipsis in ignẽ eternũ: ibiqʒ sp erũt sine fine in luctu: ꝛ gemitu: procul qppe a btã paradisi pr̃ia exules cruciabunt in gehẽna ppetua: nũq̃ʒ luceʒ visuri: nũq̃ʒ refrigeriũ adepturi. Sed per millia milliũ annoꝝ in inferno cruciãdi: nec inde vnq̃ʒ liberãdi. vt nec q torquẽt aliquãdo fatigent. nec qui torquẽtur aliquãdo moriant. Sic enĩ ignis ibi cõsumit. vt semp reseruet: sic tormẽta agunt vt semper renouent. iuxta vero qualitatẽ culpe penã sustinebit vnusquisqʒ gehẽne: ꝛ filiis culpe rei suis similibus iungent cruciandi. Nihil aliud ibi audiet nisi flet⁹ ac plãctus gemitus. ꝛ ululatus merores. atqʒ stridores dentiũ. Nihilqʒ ibi videbit nisi vmes ꝛ laruales facies tortorũ. atqʒ teterma mõstra dmonioꝝ. Vermes crudeles mordebũt intima cordis. hinc dolor inde pauor. gemit⁹ stupor. ꝛ timor horrẽs. Ardebũtqʒ miseri in igne eterno in eternuꝫ. ꝛ vltra. in carne cruciabunt per ignẽ in spũ per ꝯsciẽtie vermẽ. ibi erit dolor itollerabilis. Timor horribilis. fetor incõparabilis. mors aie: ꝛ corpis sine spe venie: ꝛ misericordie. Sic tñ moriunt. vt semp viuant. ꝛ sic viuẽt. vt semp moriãt. Ita aia pctõris aut in iferno p pctis cruciat. aut ꝯuersa a pctis in paradiso pro bonis meritis collocat. Nũc ergo alterũ e duobus eligamus. aut semp cruciari cũ ipiis: aut semper letari cũ sctis. Bonũ siqdẽ. ꝛ malũ vita. ꝛ mors ante nos sunt posita. vt ad qd voluerim⁹. manũ extẽdamus. Sicut tormẽta non terrent nos saltem inuitent premia.

¶ De pmio pñie celestis. Capitulum. 4.

Premiũ est videre deũ viuere cũ deo viuere de deo: esse cũ deo. eẽ in deo. q erit oĩa in oĩbus: hr̃e deum q est sũmũ bonũ: ⁊ vbi est sũmum bonum. ibi est summa felicitas: sũma iocunditas: vera libtas. pfecta caritas: ⁊ secura eternitas: ibi est vera leticia plena sciẽtia. oĩs pulchritudo. ⁊ oĩs beatitudo. Est ibi pax: pietatis. bonitas lux. v̄tus. honestas. gaudia. leticie. dulcedo. vita perẽnis gl̃ia la⁹. reges. amor ⁊ ꝯcordia dulcis. Si cũ deo hõ beat⁹ erit in cui⁹ ꝯsciã pctm̃ iuẽtũ nõ fuerit videbit deũ ad volũtatẽ. habebit ad voluptatẽ. fruet ad iocũditatẽ in eternitate vigebit: in v̄itate fulgebit: in bonitate gaudebit sic habebit pmanẽdi eternitatẽ: sic cognoscẽdi felicitatẽ: ⁊ reqescẽdi felicitatem. Cuius siqdẽ erit illius sancte ciuitatis: cuius ãgeli ciues sunt de⁹ pr̃ tẽplũ: filius eius splẽdor: spũscũs caritas: o ciuitas celestis mansio secura. patria fertilis. ⁊ ampla totũ cõtinẽs qđ delecta populus sine murmure. icole qeti. hoĩes nullam indigentiã habentes. Quã gl̃iosa dicta sunt de te ciuitas dei. sicut letantiũ oĩum habitatio est in oẽs letãtur in leticia. ⁊ exultãtione oẽs delectanť de deo. cui⁹ aspectus pulcher. facies decora eloquiũ dulce delectabilis est ad vidẽdũ. suauis ad hibendũ. dulcis ad pfruẽdu3 ipse p se placet. ⁊ p se sufficẽ ad meritũ. ⁊ sufficit ad premiũ: nec extra illũ qcq3 querif. qr totũ in illo iuenitur. quicquid ďsideraf. semper libet eum aspicere. semper hr̃e sẽp in illo ďlectari. ⁊ in illlo pfrui. in illo clarificaf intellectus ⁊ purificaf affectus ad cognoscẽdã. ⁊ diligẽdã veritatẽ. Et hoc est totũ bonũ hoĩs nosce. s. ⁊ amare creatorẽ suũ. Que ergo nos tangit vesania vitiorũ sitire absinthiũ. huius mundi sequi naufragiu3. vite la

benitis pati infortuniū: Im ple tyrandis ferre diuiuʒ: ꝛ nō magis cōuolare ad scō rū felicitatē: ad angeloꝝ so cietatē: ad solēnitatē supne letitie: ꝛ ad iocunditatē cō tēplatiue vite. vt possum⁹ iurare in potētias dñi. ꝛ vi dere supabūdātes diuitias illas bonitatis ei⁹: Ibi vo cabim⁹. ꝛ videbim⁹ ꝙ̄ dul cis ē dñs. ꝛ ꝙ̄ magna mul titudo dulcedīs eius. Uide bim⁹ glie decorē: scōꝝ splē dorē. ꝛ regie ptātis honorē cognoscim⁹ pr̄is potētiam filij sapiāʒ: spūsancti beni gnissimā clemētiā: ꝛ ita iba bitem⁹ notitiā illi⁹ sūme tri nitatis: nūc corpa p corpus videm⁹: imagines ēt corpo rū spū cernim⁹. tūc vero ip saʒ vitatē puro mētis ītuitu videbim⁹. o btā visio vider̄ deū in seipso. videre in nob ꝛ nos in eo felici iocūditate ꝛ iocūda felicitate. Quic qd desiderabim⁹ totū hēbi mus nihil āpli⁹ ꝯsiderātes. ꝛ qcqd videbim⁹ amabim⁹ ipso amore bti. bti dulcedi ne amoris ꝛ suauitate cōtē platōis. Hec erit sūma illi⁹ cōtēplatiōis. h̄ erit summa felicitatis. qm̄ itelligitur in suo puro eē sincera diuini tas ꝯphēdif in eo īcōprehē sibilius trinitas. Patebūt archana diuinitatis: vide bif ꝛ amabif de⁹. ꝛ h̄ visio: ꝛ delectatio totū cor hoīs i plēs. ꝛ satiās tota erit illius btīudinis ꝯsumatio. Una erit oīum līgua. iubilatio i defesa. vn⁹ affect⁹ amō eter nus patebit vitas iplebit ca ritas: ꝛ erit itegra corpis. ꝛ aīe societas fulgebit sic̄ sol humanitas glificata: Quie ta erit. ꝛ ꝯcors carnis ꝛ spi ritus sanitas: angeloꝝ. ꝛ ho minū vnū erit gaudiū vnū colloquiū. vnū cōuiuiū. nō languebit amor. nec liq̄fiet dilectio p̄ntibus oib⁹ hōis nulla erit dilatiōis afflictio qm̄ btifica diuine maiesta tis p̄ntia oib⁹ erūt oia ꝛ erit cōis oium oīpotētia. sapia. pax ꝛ iustitia. ꝛ itelligētia. nō erit i illa pace diuersitas līguaꝝ. sʒ pacifica. ꝛ cōcors ꝛ ꝯcordia moꝝ: ꝛ affectuū. In torrēte illius volupta

tis nihil vltra appetet cu/mulata sanctas. tāta erit felicitas. Ibi siqdē erit cumulus felicitatis: supeminens glia. ꝛ supabūdans leticia. Sed ad h qs idone⁹: pfecto ver⁹ penitēs: bon⁹ obediēs amabilis socius fidelis ser/uus. Ver⁹ penitēs sp in labore ꝛ dolore. dolet de pre/teritis: laborat p futuris ca uēdis. Vera siqdē pnia est sine tpis itermissiōe de pec/catis dolore. Sic plāgit cō missa vt cōmittat plāgēda. irrisor nāqȝ est ꝛ non verus penitēs: q adhuc agit quod peniteat. Si ergo vis ver⁹ penitens esse cessa a pctō. ꝛ noli amplius peccare: quo niā inanis ē pnia: quā sequēs coinqnat culpa. Bon⁹ obe diēs dat suū velle ꝛ suū nolle vt possit dicere: patū cor meū deus paratū cor meū. Paratū qdcūqȝ pceperis. facere: patū ad nutuȝ nutu citius obedire patū tibi vacare. proximis ministrare. meipsuȝ custodire. ꝛ in celestiū ɔtēplatione reqescere. Amabilis soci⁹ oib⁹ ē offiviosus. ꝛ nulli onerosus. de uotus ad deū benign⁹ ad p/ximū sobrius ad mūdū. dni suus. pximi socius. mundi dñs. supiora hȝ ad gaudiū. eqlia ad ɔsortiū. iferiora ad seruitiū. nulli est onerosus. sed inferiora redigit ad vtilitatē medioꝝ. ꝛ ad honorē supioꝝ supiora sequēs infe/riora trahēs: ab illis posses/sus. ista possidēs. fidelis ser uus est in cōtēplatiōe dei. ꝛ custodia sui. Custodie te in telligēs te nūqȝ posse sufficere ad te custodiēdū tua idustria. diuinā iplora clemen tiā. itaqȝ ad ɔtēplādā in te creatoris tui volūtatē bonā ꝛ bñplacētē atqȝ pfectā. angelicā exora tutelaȝ pcul/niūqȝ oluȝ cū xpo regnātiū super te roga curre per sin/gulos supplicia singulis. ꝛ simł oibus clama ꝛ dic mi/serimini mei. miserimini mei saltē vos amici mei. recipi/te fugitiuū vestruȝ sed fra/truelem sed cōsanguinē in sanguie redēptoris. en pau p stat ad hostiū clamat ꝛ pl sat. apite pulsāti. ꝛ ɔducite

cū vsq; ad regē vt pstratus corā eo iudicē ei oēs miserias. ꝛ oēs necessitates. q̄s patior. Ad extremū vo prelato tuo cor tuū cū oī ingenio cōsigna nullū in eo remaneat pctm̄ qd nō pura cōfessiōe deleat. Jesum xp̄m ēt sup cor tuū sic signaculū pone. Cū eni xp̄s cordis hostiū custodit ꝛ est cordis hostiarius vt p illū ingrediantur. ꝛ egrediāt oēs familie cordis ꝯñr adsūt milia milliū āgeloꝝ ad fores exteriorū sensuū excubātiū nec audet alienigena irrūpe terribiles illas acies pp hostiarij reuerētiā. ꝛ angelorū custodiam.

❡ Quomodo hō debet se examinare. Capl'm. 5.

Integritatis tue curiosus explorator vitā tuā i q̄tidiana discussione examia. Attēde diligēt q̄ntū pficias. vel q̄ntū deficias q̄lis sis in morib' ꝛ q̄lis in affectib' q̄ similis sis deo. vel q̄ dissilis. q̄ ppe. vl' q̄ lōge nō locoꝝ īteruallis. s; moꝝ affectib'. Stude cognoscere te: q: mlto me lior ꝛ laudabilior es si te cognoscis q̄ si te neglecto cognosceres cursū siderū vires herbaꝝ. ꝯplxōnes hoīu; nās aīaliū ꝛ hēres oīum celestiū. ꝛ terrestriū sciam. Redde q̄ te tibi ꝛ si nō sp. vl' sepe. saltē iterdū. Rege tuos affectus. dirige actus. corrige gressus. in te nihil remaneat in disciplinatū. pone oēs trāsgressiōes tuas aū oc'los tuos. Statue te aū te tanq̄ aū aliū. ꝛ sic temetipsū plāge. Plora iniqtates. ꝛ pcā. qbus deū offēdisti. īdica ei miꝑias tuas. ostēde illi malicias aduersarioꝝ tuoru;. Cūq; corā eo i lachrymis te maceraueris ꝑcor te vt memor sis mei. Ego eni ex quo cognoui te in xp̄o diligo te ꝛ illuc mētionē tui defero. vbi ꝛ illicita cogitatio suppliciū. ꝛ honesta pmeretur premiū. Ad altare nāq; dei cū pctōr sto. s; sacerdos tui me comitat memoria. tu vero mihi vicē reddes. si me amaueris. ꝛ ore-

nū tuarū pticipē feceris, ibi recordatiōe tecū eē pñs desidero. vbi ꝑ te. ⁊ tuis familiarib⁹ deuotas ꝑces coraȝ dō fundis: nec mireris si dixi pñs. qm̄ si me amas. iō amas qꝛ imago dei suȝ. ita tibi pñs sum vt tu ipse tibi. Quicqd enī tu es substātialiter. h̄ ego suȝ. Imago enī dei est oīs aīa rōnalis. ꝓinde q in se imaginē dei q̄rit. taȝ ꝓximū q̄ȝ se q̄rit. ⁊ qui illaȝ in se q̄rēdo iuenerit. i oī homie eā cognoscit. Visio. n. aīe itellect⁹ ē. Si ḡ te vides me vides qꝛ nihil aliō sum quā tu. ⁊ si deuȝ diligis me imaginē dei diligis ⁊ ego te diligēdo dei diligo i te. Et ita dū vnū querimus. ⁊ ad vnū tendimus. semꝑ īuicē ꝑsentes sumus. sed in deo. i quo nos diligimus.

¶ Quod hō dȝ eē intētus psalmodie. Capꝭ 6.

Cum ad orandū. siue ad psallēduȝ in eccl'iam intraueris fluctuantiū cogitationū tumultus exterius relinque. curāqȝ exteriores penitus obliuiscere. vt soli deo possis vacare. Fieri enī nō pōt. vt aliquādo cū deo loquaꝛ q cū toto mūdo etiā tacēs fabulatur. Intēde ergo illi. qui intendit tibi. audi illum loquentem tibi. vt ipse exaudiat te loquentē sibi. vt ita fiet si diuinis laudibus soluendis debita reuerētia. ⁊ solicitudine assistas. sup singulas v̄ba diuine scripture diligenter attēdas. Nō qō ego ista faciā. que dico. sed qō facē vellē. ⁊ nō fecisse penitet. ⁊ nō facere piget. Tu v̄o cui maior grā cōcessa est votis ⁊ ꝑcib⁹ pias aures dn̄i ad te flecte lachrymis ⁊ suspirijs ⁊ ꝓ tuis excessib⁹ illū clemēter exora. atqȝ canticis spiritualibus in operib⁹ suis illū lauda. ⁊ glorifica. Nil eniȝ magis supnis ciuibus spectare libet. nil regi sūmo iocūdius exhibeꝛ sicut ipse testaꝛ. Sacrificiū laudis honorificabis me. O q̄ȝ felix esses. si spūalib⁹ oclis semel intueri posses. qūo perueniunt ꝑncipes ꝯiuncti psal

lentibus in medio iuuēcu/ larū tympanistriarū. Uiri/ des pculdubio quia cura. quoqꝫ tripudio inter sūt cā tibus. assistunt orātibus ad sunt meditantibus supsunt quiescentibus: prouidenti/ bus atqꝫ procurantibus p/ sunt. Diligūt qdē suos con ciues supne potestates. Et pro his qui hereditatē ca/ piunt salutis sollicite ꝯgau dēt. ꝛ ꝯfortant instruunt. p tegunt. prouidētqꝫ omnibꝰ omnes. Ipsi enim desiderāt aduentū nostrū: quoniā ipsi de nobis expectant ciuita/ tis sue ruinas restaurari. di ligenter querunt. ꝛ libēter audiunt bona de bonis sol/ liciti discurrunt mediū īter nos ꝛ deū nostros gemitus fideliter ad eū portantes ip sius grām nobis deuotissi/ me portātes. Nō dedigna/ bunt esse socij nostri quā iā facti sūt ministri nostri. Ex altare eos fecimus. quādo conuersi sumus ad peniten tiā. Festinemus ergo de no bis eoꝝ letitiam adimplere. Ue tibi quicunqꝫ es qui de siderās redire ad vomitū ꝫ reuerti ad lutum. Putasne placatos habebit eos in iu dicio. quos tantoꝛ ꝛ tādiu sperato pͥuare vis gaudio? Exultauerūt qñ venimus ad religionē tanqꝫ sup his. quos ab ipsa inferni porta cernerēt reuocatos. Quid vͦo tūc erit: si ab ipsa ianua paradisi viderint redire. ꝛ retrorsum abire eos: qui iā alterū pedē hñt ī celo? Nam si corpora habemus īferiꝰ. sed corda sursum hēamus. Curramus ergo non passi bus corporis. sed affectibꝰ. sꝫ desiderijs. sꝫ suspirijs: qm̄ nō solū angeli. sed angeloꝝ creatoꝛ nos expectat. Ex/ pectat nos deus pater tāqꝫ filios. ꝛ heredes. vt cōstitu/ at nos sup oīa bona sua. ex pectat nos dei filius tanqꝫ fratres ꝛ coheredes. vt fru ctū sue natiuitatis ꝛ preciū sui sanguinis deo patri offe rat. Expectat nos spūs san ctus. Ipse siquidē est boni/ tas. ꝛ benignitas. in qua ab eterno pdestinati sumꝰ. nec dubiū qn pdestinationē suā

adipleri velit. Ergo qz ois celestis curia expectat nos ⁊ desiderat. dsideremus eá quáto possumus desiderio. Cú magna náqz ꝯfusione. ⁊ rubore ad illá veniet. qsqs videre eaz vehementer nó desiderat. Quicúqz vo iugi orone. ⁊ assidua cogitatione in illa cóuersat. ⁊ securus hic egredit ⁊ cú magna letitia recipiet in illa. Ubicúqz ergo fueris. ĩfra temetipsũz ora. Si longe fueris ab oratorio: noli quere locũ qm tu ipe locus es. si fueris in lecto. aut in alio loco ora. ⁊ vbi est téplũ frequenter orandũ. ⁊ flexo corpore mens est erigéda ad deum. Sicut enĩ nullũ est moméntũ quo hó nó vtat. vel fruatur dei bonitate. ⁊ mĩe. sic nullũ debet esse momentũ. quo eum presentez nó héat in memoria: Sz dices ego quottidie oro. ⁊ orationis mee nullũ fructũ video. sz sicut accedo ad illam. sic ⁊ redeo. nemo mihi respódet nemo loquitur. nemo quippiá donat: sed incassum laborasse videor. sic loquitur humana stultitia. nó attendens quid inde veritas promittát dicens. Amen dico vobis: qz quicquid orantes petitis credite. qz accipietis. ⁊ fiet vobis. noli ergo vilipédere orationé tuaz. qm ille ad qué oras. nó vilipendit eaz: sed áteqá egrediatur de ore tuo. ipse scribi eá iubet in libro suo. Et vnũ e duobus ĩdubitanter sperare debemus: quoniá aut dabit nobis qd petimus. aut quod videt esse vtilius. Cogita igitur de deo. quicqcid deterius vales. de te vo ⁊ d illo amplius crede debes qz cogitare potes. Oé tempus in quo de deo nó cogitas hoc te cóputes pdidisse Ois siqdez res aliena est a nobis. tépus aũt tm nostrũ est. Uaca ergo deo: ⁊ vbicúqz fueris ibi totus esto. Noli te rebus tradere. sed cómédare. Quocúqz loco cósistis. cogitatióes tuas iacta in deũ. ⁊ aliqd salutare ĩ animo tuo vsa. Ois siqdez locus ad meditandum con

gruus est. Tota ergo facili tate aium colligens libere tecū habita. ⁊ in latitudine cordis tui deambulās. ibidē cenaculū grāde stratuȝ xp̄o exibe. Mens nāqȝ sapiētis semp est apud deuȝ. Illuȝ semp aīi oculos hr̄e debem⁹. p quē sum⁹ viuimus. ⁊ sapim⁹. ip̄ȝ nāqȝ. vt essem⁹ hēmus auctorē. ip̄ȝ aūt. vt sapiētes sim⁹. debemus hr̄e doctoreȝ. ⁊ vt beati sim⁹. iterne suauitatis largitorē. Et in hᷓ imaginē ei⁹. hᷓ est illius sūme trinitatis i nobis cognoscim⁹. nā sicut ille est. ⁊ sapiēs est. ⁊ bon⁹ ē. sic ⁊ nos p modulo nr̄o. ⁊ sum⁹. ⁊ nos esse scim⁹: ⁊ idē eē. ⁊ nosse diligimus. Utere igit̄ teipso velut dei templo. pp illud qđ in te est sīle deo. bonor siqdē deo sūm⁹ est. illū venerari ⁊ imitari. Imitaris si pius es. Tēplū eni scm̄ est deo mens pia. ⁊ altare optimū cor eius. venerаris si misericors es. sic ipse oibus mīi̇cors ē. Hostia siqdeȝ acceptabilis est deo. facē bonū oib⁹ p deo. fac oīa sicut filius dei. vt dignus sis eo. q te dignat⁹ est filiuȝ vocare. In oibus vo que agis deū esse p̄sentē cognosce. caue q̄ ne i eo quod male delectat. vl' visio tua: vel cogitatio tua remoueтur. nec dicas. neqȝ facias qđ nō lȝ. etiā si libet. nec aliquo facto vel signo deū offendas. q vbiqȝ p̄ns cernit qcqd facis. Magna custodia tibi nec̄ia ē. qm̄ oīa agis ante oculos iudicis cuncta cernētis. Cū illo tm̄ est securus. si taleȝ te p̄paraueris. vt te cum adesse dignet̄. Si tecū nō est p gr̄am. adest tm̄ p vindictā. Sed ve tibi si ita tecuȝ est. Immo ve tibi si ita tecū nō adest. Illi nāqȝ irascit̄ deus. quē peccantem nō flagellat. nā quē flagellando. nō emēdat. in futuro damnat.

Mortis consideratio. Capitulum. 7.

Certū est qm̄ vbiqȝ minat̄ tibi diabolus insidiat̄ vt rapiat aīam tuaȝ qn̄ egrediet̄ de corpe. tu ve

ro noli timere qm̃ deus: q i te habitat. si tñ i te habitat. eripiet te a morte. ꝛ a ōmo ne. Fidelis. n. soci⁹ est. nec deserit sperantes in se. nisi ip/ se prior deserat. Deseritur aũt cũ cor ꝑ prauas: ꝛ inuti les cogitationes vaga mẽte discurrit. Jdcirco oĩ sollici tudine. ꝛ custodia istud cu/ stodire ꝛ tenere debes. vt i illo de⁹ reqescere possit. Jn omni nāq; creatura. q̄ sub sole mũdi vanitatib⁹ occu/ paẽ nihil hũano corde subli mius. nihil nobilius. nihil deo siĩius reꝑit. Quapp ni hil aliud querit a te nisi cor tuuz. Mũda ergo illud per purā ꝓfessionē. ꝛ assiduam orōnē: vt mũdo corde deũ videre possis ꝑ ꝯtinuaz dei circũspectionē. Jn oĩ loco esto ei subiect⁹. ꝛ itẽrũs. cō/ pone mores tuos. vt sis in te placat⁹. dilige oēs hoīes. ꝛ oībus te amabilez exibe. vt sis pacificus ꝛ dei filius. Sic eris bon⁹ monachus. scrũs. humilis. ꝛ rect⁹. ꝛ cũ talis fueris. memēto mei. Ve mihi. q ista dico. ꝛ ista non facio ꝛ si facio aliquan diu nō ꝑseuero. Jsta habeo in memoria. ꝛ non seruo in vita. habeo in sermōibus: ꝛ nō morib⁹. Legem in cor de. ꝛ i ore tota die rumino. ꝛ cōtraria legi ago. lego de religiōe in ea. ꝛ plus diligo lectionē q̄z orōnez. verũtñ nil aliō me docet diuia scri ptura nisi religionem ama re. veritatē seruare. carita tem hr̃e. Ego aũt miser. ꝛ miserabilis citi⁹ curro ad lectionē. q̄z ad orōnez lib&/ tius volo legere. q̄z missas auscultare. Expectat me aliqs volens de necessitate sua mihi loq. ego vō librũz aliquē accipio quē ille vel ille vellet hr̃e. lego i eo ꝛ le gendo amitto fruct⁹ carita tis. pietatis affectus cōpun ctionis flet⁹. missaꝝ vtilita/ tē. ꝛ celestiũ ꝯtēplationez. Nil tñ in hac vita dulci⁹ sen titur. nihil lauidius sumiẽ. nil ita mētē ab amore mũ/ di separat. nil sic animũ cō tra tentatiōes roborat. nil hominem ita excitat. ꝛ ad iuuat ad omne opus bonũ.

7 ad oēm laborem q̄z gratia contemplationis.

¶ Qualiter homo debeat intente orare. Cap. 8.

Miserere mei dn̄e: qm̄ ibi plus pecco. vbi pctā mea emēdare d̄beo. In mōasterio nāqz sepe dū oro. nō attēdo qd̄ dico. oro qdē ore. sed mente foris vagāte orōnis fructu priuor. corpore suz interi9. sz corde exteri9. 7 iō pdo qd̄ dico parū. n. pdest sola voce cantare. sine cordis ītētiōe. Propterea magna puersitas: imo magna īsania est qn̄ cū dn̄o maiestatis loq in orōne p̄sumim9. 7 īsensati mentez auertimus. 7 nescio ad quas ineptias cōuertimus cor. Magna quoqz īsania. 7 grauiter vindicāda: cum vilissim9 puluis. loquētem ad se audire dedignat̄ creatorem vniuersitatis. Ineffabilis vero est dignatio diuine bonitatis. que quottidie ɔspicit nos īfelices. aures aue tentes. obdurantes corda. 7 nihilomin9 clamat ad nos dicēs. Reddite preuaricatores ad cor vacate. 7 videte qm̄ ego sum deus. Loqt̄ mihi de9 in psalmo. 7 ego illi. nec tn̄ cū psalmū dico attendo cuius psalm9 sit. Idcirco magnā iniuriā deo facio. cū illuz precor vt meam p̄cez exaudiat. quā q fundo nō audio. Deprecor illum: vt mihi ītēdat. 7 ego vero nec mihi. nec illi intēdo. sz qd̄ deterius est imūda: 7 inutilia in corde versando. fetorē horribilez ei9 aspectibus ingero.

¶ De instabilitate cordis humani. Capl̄m. 9.

Nihil ē ī me corde meo fugatius. qr quotiens me deserit. 7 p prauas cogitationes defluit. totiens deū offendit. cor meuz est. cor vanū. vagum. 7 instabile. dum suo ducit̄ arbitrio. 7 diuino caret ɔsilio. ī seipso nō pōt ɔsistere. sed omni mobili mobilius per infinita distrahit̄. 7 ac atqz illac p īnumera discurrit. 7 duz per diuersa requiez querit.

nō inuenit sed in labore mi se. ac requie vacuū manet. sibi non cōcordat. a se disso nat. a se resilit. volūtates al ternat. consilia mutat edifi cat noua. destruit vetera. destructa reedificat. eadē iterū atqꝫ iterū. alio et alio mō mutat. et ordinat. quia vult et non vult. et nūq̄ꝫ in eodē statu pmanet. Sicut enim molēdinū velociter voluit. et nihil respuit sꝫ qc quid imponit molit. si autē nihil apponit seipsū ꝯsumit. sic cor meū instabile semp est in motu. et nūq̄ꝫ requescit Sꝫ siue dormiā. siue vigi lē. somniat. et cogitat quic qd ei occurrit. Et sicut mo lendinū arena si imponat exterminat. pix inqnat. pa lea occupat. sic cor meū co gitatio amara turbat īmū da maculat. vana inqeta. et fatigat. ita cor meum dum futurū nō curat gaudiū. nec diuinū q̄rit auxiliū ab amo re celestiū elōgat. et in amo re terrestriū occupat. Cū qꝫ elabit ab illis et inuoluit in istis. vanitas illō recipit. curiositas deducit. cupidi tas allicit. voluptas se du cit. luxuria polluit. torquet inuidia. turbat iracūdia cru ciat tristitia. sicqꝫ miseris casib⁹ submergit oībus vi tijs. q̄m vnū deū. q eū susti nere poterat dimisit. p mul ta dispergitur et huc illucqꝫ querit. vbi requescere possit et nihil inuēit. qd ei sufficiat. donec ad ipm redeat. A co gitatiōe in cogitationē du cit. et p varias occupatōes. et affectiōes variat. vt saltē varietate ipsarū rerū impleat. quarū q̄litate saciari nō pōt. sic labit cordis miseria. sub tracta diuina grā. cūqꝫ ad se vertit. et discutit qd cogi tauit. nil reperit. qꝛ nō op⁹ fuit sed importuna cogita tio. que cōponit mlta de ni hilo. sic deniqꝫ decipit ima ginatio q̄si demoniū. illu sio Iperat mihi deus vt pre bam illi cor meum: et quia imperanti deo non sum o bediens. et subditus. mi bi sum rebellis. et contrari us. vnde mihi subiugari nō potero donec illi non fuero

subiectus mihiq; seruiã nolens. qui ei nolo seruire volens. idcirco plura machinaf cor meũ vno momẽto. q̃z oẽs hoĩes perficere possent vno anno. cuz deo non sum vnitus. ⁊ ĩõ cũ meipso sum diuisus. Cũ illo ṽo vniri nõ possuz nisi p caritatẽ: nec subijci nisi p humilitatẽ. nec vere humilis esse nisi p veritatẽ. Expedit ergo vt in veritate me discutiã. ⁊ cognoscã q̃z vilis. q̃z fragilis. ⁊ q̃z labilis sum. Deide cum oẽs miserias meas cognouero. necesse est vt illi inhereã p quẽ suz. sine quo nihil suz. ⁊ nihil facere possum. Et q: a deo peccãdo recessi. nisi p verã ꝯfessionẽ ad illũ redire nõ possũz. Fateri ergo opz qd faciẽdũ est q: nunq̃z eo mõ. aut ea intẽtione qua peccaui pctã cõfessus sum. oium recordat⁹ sum. aut pp vetustatez. aut pp multitudinẽ. Si aũt cõfessus sum pp turpitudinẽ. ꝯfessionem etiã meã diuisi. vt diuersis sacerdotibus diuersa manifestarẽ. ⁊ ita venia carui. ad quaz per ptes ꝑuenire putaui. Execrãda nãq; fictio est pctĩ diuidẽ. ⁊ sufficieten⁹ radere. nõ intrĩsecus eradicare. Nõ. n. vtilis ẽ ꝯfessio nisi ĩ oris veritate. ⁊ cordis puritate. vt tres sint. q testimoniuz nobis dicãt ĩ celo. pr̃. ⁊ fili⁹. ⁊ spũs sanct⁹. Addam⁹ testes sacerdotes cordi nr̃o. ⁊ ori. vt in ore duoꝝ vel triuz testiũ stet oẽ verbũ. sed dicis sufficit mihi soli deo cõfiteri. q: sacerdos sine eo a peccatis me absoluere nõ põt. Ad qd nõ ego sed btũs Jacob⁹ rñdet dicẽs. Cõfitemini alterutrũ pcã vestra. Cõueniẽs nãq; ẽ. vt nos q peccãdo deo ꝯtumaces fuim⁹. penitendo supplices sacerdotib⁹. ⁊ mĩstris eius simus ⁊ hõ qui ad g̃ram ꝯseruãdã mediatore nõ eguit. iã eaz recupare nõ nisi p mediatorẽ hoĩem possit. Gemat g̃. ⁊ suspiret ⁊ anxi⁹ p pctõ timeat. ⁊ expauescat. sollicitus discurrat. auxiliatores. ⁊ itercessores q̃rat. prosternat se humilr̃ hoi. q humi

liter astare noluit creatori. Nā ꝛ h saluberrimuꝫ ē. vt hō corde peniteat. ꝛ ore delictū suū ꝯfiteaī q̄ten⁹ deus q ppiti⁹ adest p grām cor p pniaꝫ cōpūgat. deide adsit. vt ꝯfitenti. pctōꝝ veniā tribuat. Qđ si forte pctōr vere peniteat. sꝫ itercurrente articulo necessitatis ad cōfessionē puenire ñ possit. cōfidēter credere debem⁹. qꝫ sūmus sacerdos cōplet ī eo qđ mortalis nō potuit. Et iā apđ deū fcm̄ ꝯstat. qđ hō qdē vere voluit. sꝫ non valuit adimpleī. qꝛ ꝯfessionē non ꝯtentus exclusit. sꝫ ipe diuit necessitas.

De peccato nō excusando. Capl̄m. 10.

In caplo vbi pcā mea emēdare debui pctīs pctā addidi. Cū de illis accusatis fui aut aliq̄ modo excusaui. aut ex toto negaui: aut q̄ꝫ deteri⁹ ē defendi ꝛ ipatienter rn̄di. cū nullū sit pctm̄. a quo nō sim cōtaminatus. aut ꝯtaminari nō possim. Justū est ḡ. vt oī occasione remota emendationē pmittā vnicuiq̄ꝫ aut a quocūq̄ꝫ accuser. q̄ten⁹ sic liberari valeā a pctō perpetrato vel ppetrando.

Quaꝫ sit malum alios non corrigere. Cap. 11.

Altitudinē iniqtatum meaꝝ expauescēs aliorū trāsgressiōes reprebēdere timui ꝛ iō mortis auctor extiti. qꝛ vir⁹ qđ clamando expellere potui nō expuli. indignat⁹ suꝫ aduersus alios. q me de vitijs meis repbendebāt. ꝛ quos amare đbui. odiui. illa que mibi nocebāt vel displicebāt desideraui. vt nō eēnt. Sciebā tñ qđ in nā sui erāt bona. ꝛ a bono factore fcā. sed iō mibi nocebāt qꝛ malus eram. ꝛ male illis vtebar. Nibil. n. mibi ꝯtrariū est nisi ego ipse. mecū est qcqd mibi nocere pōt. ꝛ ego ipe mibi sarcina sum. Optaui ēt: vt de⁹ pcā mea nesciret. aut punire nollet. aut non posset. ꝛ ita volui deū eē isipientē, iniustū, ꝛ ipotentē,

qd si eet. deus nō eet. nō est supbia sup supbiam meaz: ppterea longe salute mea vba delictoꝝ meoꝝ. Suspecta ē si qdē dō supbia odiosa. nec fieri pōt. vt cuz eo in gra reuertatur. Diuersum vtriusqz hospitiū. nec in eodē cohabitāt alo. qbꝰ non licuit cohabitare in celo: In celo nata est. sz velut ime/mor. qua via ide cecidit. illuc postea redire nō potuit. Cuz aūt pluuia vel nimio frigore. aut calore turbatꝰ fui: ɔtra deū iniqz murmuraui. Oīa nāqz. q ad vsum vite accepimꝰ. ad vsuz culpe ɔuertimꝰ. quapp iustuz est. vt q in cunctis peccauimꝰ. in cūctis feriamur. Sepe ad sacrū misteriū vocez meā fregi. vt dulcius cantarez magis delectabar in vocis modulatiōe. qz I cordis cōpunctione. Deus vō. cui nō abscōdit qcqd illicitū ppetraf. nō qrit vocis lenitatē. sz cordis puritatez: nā duz cātor mulcet pplm vocibꝰ deum irritat prauis moribꝰ licētiā loquēdi. vel aliqd faciēdi sepe nimia importunitate. vel caliditate a plātis meis extorsi nō attēdēs miser qm ille se decipit qui occulte vel apte satagit. vt hoc ei pr spūalis iniungat. quod ipe desiderat. Acū. vel cultelluz. vel aliqd vile multotiēs nimiuz desideraui. nec ɔfessus suz. qz pctm̄ nō existimabaz pp rei vilitatem. Uerūtn̄ non multū distat qcūqz substantia vilis. vel pciosa reqraf. dū eqlr sit corruptꝰ: affectꝰ nō. n. cultellus in vitiū est. sz cultelli appetitꝰ. neqz aurū in vitiū est sz auri cupiditas. In labore nō laboraui qztū debui. ⁊ qztū potui. In silentio ēt fui ociosus. qꝺ est maximū pctm̄. In silentio nāqz nemo sic dz esse ociosus. vt in eodē silētio vtilitatē nō cogitet pximi. nec sic actuosus vt ɔtemplatione nō reqrat dei: pax. n. pficit. q alteri: cum pōt. non pdest. De vitijs me iactui putās esse insigne virtutis. vbi erat lapsus criminis. De virtutibus etiam vitia

feci. Justitia namq3. dum suum modum excedit cru delitatis vitium gignit. Et nimia pietas dissolutione3 discipline parturit. sic se se/pe vitium est. qd virt9 pu/tatur. Sicut remissa segni/cies másuetudó credit. ꝛ pi gritie vitiú quietis virtuté imitat. Finxi me eé qd nó eram. dixi me velle qd no/lebam. vel nolle qd vole/bam aliud ore dicebam. ꝛ aliud corde volebam. ꝛ ita sub ouina pelle vulpinam ꝯscientiam ꝯseruabá. Uul pina plane ꝯsciétia est tepi/da ꝯuersatio. ꝛ aíalis cogi/tatio. ficta cófessio. breuis. ꝛ rara compunctio. obedi/entia sine deuotióe. oratio sine intentóe. lectio sine edi ficatione. sermo sine circú/spectione. O q3 dura mibi sút ista que loquor. qm me ipsum loquendo ferio. Ue rútamé qr me peccatorem nó nego. s3 pctm meú cog/sco erit fortasse apud deu3 piú iudicé ipa cognitio cul pe ipetratio venie. dicá g. dicá miseriá meam. si forte sua pietas moueat illu3. di cá pctm meum. qm notitia pcti initiú est salutis. Ma/gná porto coroná. ꝛ veste3 rotúdá. regulá suo ieiunio rú. statutis psallo horis. sed cor meú lóge é a deo meo. Exterioré supficie3 ituens salua mibi oia, arbitor non sentiés vmé iterioré. q ite/riora corrodit. vñ oscee. co mederút alieni robur meú ꝛ ignoraui. ꝛ ió totas pgés i ea. q foris sút. ꝛ ignar9 ite/rioꝝ meoru3. sic aq effusus sum. ꝛ ad nibilú redact9 sú. pteritoꝝ obliuiscens. psen/tiú negligés. futura nó pui dés. igrat9 sú ad bñficia. p/n9 ad mala. ꝛ tard9 ad bóa.

¶ Quo se dz vnusqsq3 cósi derare. Capłm. 12.

SI me nó inspicio nescio me ipm. si aút me ispicio to/lerare me nó pos/sum. qr táta iuenio in me q digna sunt repbéhéóe. ꝛ ꝯfu sione. ꝛ q3to me subtilius. ꝛ sepius discutio. tanto plu/res abbominationes in an gulis cordis mei inuenio.

Ex quo nanq3 peccare ce/pi nunq3 vnum diem sine peccato transire potui: nec adhuc peccare cesso. sed de die in diem peccata peccatis addo. ⁊ ea pre oculis habeo. nec gemo. erubescēda video. nec erubesco. dolenda intueor. nec doleo. qd ē mortis signu3. ⁊ damnationis indicium. Membrum enim qd dolorem non sentit. mortuu3 est. ⁊ morbus insensibilis est incurabilis. Leuis su3. ⁊ dissolutus. nec me corrigo. sed ad peccata que confessus sum quottidie redeo. nec caueo foueā. in qua3 vel ego cecidi. vel aliū cadere vidi. Cūq3 plorare. ⁊ orare deberem pro malis. que feci. ⁊ pro bōis. q̄ neglexi. pro hodolor versum est mihi in contrariu3. Nam tepui. ⁊ frigui a feruore orationis. ⁊ iam sine sensu frigidus remansi. ⁊ iō flere. meipsum non possu3 quoniam gratia lacbryma rum recessit a me.

De presentia cōscientie vbiq3. Caplm. 13.

Peccata mea celare nō possū: qm̄ q̄cunq3 vado ɔsciā mea mecū ē. secū portās qcqd ī ea posui. siue bonū. siue malū. huat viuo. restituet defuncto depositū qd seruādū. accepit. si male facio adest illa. si aūt bñ facere videor. ⁊ inde extollor. adest illa. adest viuo. sequit mortuū. vbiq3 mihi cōfusio est insepabilis ꝑ q̄lita te depositi. Sic sic in domo ꝑpria. ⁊ a ꝑpria familia habeo accusatores. testes. iudices. ⁊ tortores. Accusat mē ɔsciā. testis. est memoria. ratio iudex. voluptas carcer. timor tortor. oblectamētū tormētū. quot nā q3 fuerit oblectamēta mala. tot erunt tormēta. nam īde pūimur. vñ dlectamur

De tribus inimicis hominis. Caplm. 14.

Adiuua me dñe deus me⁹ qm̄ inimici mei alam meā circūdederūt. corpus. s. mūdus. ⁊ diabolus. a corpe fugere non possu3.

nec ipsuz a me fugare. Cir cūferre illō necesse est. qm̄ alligatum est mihi: perime re non licz: sustētare cogor: ⁊ cū illud impingo: hostem meū aduersum me nutrio. Si eni satis comedero: ⁊ id robustū fuerit: sanitas ⁊ for titudo eius mihi aduersan tur. Mūdus vero circūcin git. ⁊ obsidet me vndiqz. ⁊ p qnqz portas. videlz p qn qz corporis sensus. s. visum auditū. gustū: odoratū. ⁊ ta ctū. sagittis suis me vulne rat: ⁊ mors intrat per fene stras meas in aīam meaz. Respicit oculus. ⁊ mentis sensum auertit. Audit au ris: ⁊ intētionē cordis infle ctit. Odoratus cogitatiōez impedit. os loquit: ⁊ fallit p tactū ardor libidinis pro aliqua parua occasione ex citatur. ⁊ nisi illico respuat subito totū corpus occupat vrint ⁊ incendit primo car nē modicuz titillat. deinde delectatione turpi mentez maculat. ⁊ ad extremū per cōsensum prauitatis mētē subiugat. Porro diabolus quē videre nō possum. ⁊ iō minus ab eo mihi cauere. tetēdit arcū suū. ⁊ in eo pa rauit. sagittas suas. vt sa gittet me. narrauit ꝯ me. vt abscōderet laq̄os suos. ⁊ dixit. Quis videbit eos: Laqueū posuit: ⁊ auro. ⁊ ar gēto. ⁊ in oībus qbus abuti mur. cū illis male delecta mur: ⁊ illaqueamur. Nec solū laqueū posuit. sed ⁊ vi scū. Uiscus. est amor posses sionis. affectus cognatiōis. cupiditas honoris. ⁊ carnis voluptas. qbꝰ aīa inuiscat. ⁊ irretit. ne pēnis cōtēpla tionis p plateas supne syon volare posīt. Sagitte dia boli sunt. ira. inuidia. luxu ria. ⁊c. Quibus aīa vulnē rat. Et qs est ille. q iacula eius ignea extīguere possit. Proh dolor his telis supe rat sepe aīa fidel. Heu mi hi. qr vndiqz bella mihi vi deo. vndiqz tela volāt. vn diqz tētamēta. vndiqz picu la. quocūqz me vtā nulla se curitas ē. ⁊ q̄ mulcēt ē. ⁊ q̄ tristant. vel molestāt oīa ti meo. esuries. ⁊ refectio. sō

O

nus: & vigilie: labor & quies pugnãt cõtra me. Nõ min⁹ suspectus ẽ mihi iocus quã ira: multos siqdem iocãdo scandelizaui. Nec minus ꝓspera vereor: q̃ꝫ aduersa. ꝓspa nãqꝫ suauitate sua me icautũ me faciũt & decipiũt. Aduersa v̾o q2 aliqd amaritudis hñt velut potiones amare me suspectũ & timidum faciũt. Magis timeo malũ qđ facio in abscõdito. q̃ꝫ qđ in apto: malũ nãqꝫ qđ nemo videt: nullus rep̄hen dit: & vbi nõ timet̃ rep̄hẽsor securus accedit tentator. & facili⁹ ꝑpetrat̃ iniqtas. Nimirũ vtrobiqꝫ bellũ. & vtrobiqꝫ p̄iculũ. vtrobiqꝫ timẽdũ. Et sicut in hostili regione v̾santib⁹ hac illacqꝫ circũspiciẽdũ ẽ. & ad oẽm strepitũ circũagẽda est ceruix. sic caro suggerit mihi mollia. mũdus vana. diabolus amara. Qñ q̃tiẽs carnalis cogitatio mẽtẽ meã iportune pulsat de cibo & potu. de sõnio: & ceterisqꝫ sil̾ibus ad carnis curã ꝑtinẽtib⁹: caro nihil loq̄t. Cũ de ambitiõe seculi de iactãtia. & arrogãtia cogitatio vana in corde v̾sat̃. de mũdo est. Qñ autẽ ad irã: & iracũdiã. & amaritudinẽ aĩ ꝓuocor. diabolica suggestio ẽ: cui non al̾r q̃ꝫ ipsi diabolo resistendũ ẽ. nec al̾r ab ea cauendũ. quã ab ipsa dãnatione. Demoniũ offiĩj est suggestiões malas igerere. nr̄m est illis nõ ꝯsentire. Nã quotiẽs resistimus diabolũ superam⁹ angelos letificamus: deũ honorificam⁹. Ip̄e. n. nos hortat̃ vt pugnemus: adiuuat vt vincamus. Certãtes in bello spectat. deficientes sb̄leuat. vincentes coronat.

¶ Caro hominis vnde sit & quid pariat. Cap. 15.

Caro mea de luto est: & iõ lutosas: & voluptuosas cohabitatiões ab illa habeo: vanas. & curiosas a mũdo. a diabolo malas: & malitiosas. Isti tres inimici me ipugnant. & ꝓsequunt̃. nũc quidẽ apte. nũc v̾o occulte semꝑ aũt malitiose. Diabolus nãqꝫ plus

cōfidit in adiutorio carnis. qm̄ magis nocet domestic⁹ hostis. Illa vō ad subuersionē meaꝫ cū illo fedus iniȷt. vtpote de pctō nata. ꝛ ī pcō nutrita. vitijs corrupta ab ipsa origine. sed multo amplius viciata praua ꝯsuetudine. Hic est q̄ tā accriter cōcupiscit aduersus spm̄. q̄ assidue murmurat. ꝛ impatiēs est discipline. q̄ illicita suggerit. nec orōni obtēperat. nec inhibet vllo timore. huic accedit. hāc adiuuat. hac vtit̄ tortuosus ille serpens hostis hūani gn̄is: cui nullū aliō est desideriuꝫ nullū negociū. nullū studiū. nisi pdere aīas nr̄as. Hic ē q̄ iugiter maluꝫ machinat̄ argute loq̄t. artificiose suggerit. calide decipit. Illicitos motus insufflat. ꝛ venenatas cogitationes inflammat mouet bella. nutrit odia. īcitat gulā. mouet libidinē. desideria carnis instigat. ꝛ pcti occasiones pat. ꝛ mille nocendi artib⁹ corda hoīuꝫ pulsare nō cessat. hic est q̄ bacculo nr̄o nos cedit ꝛ manus nr̄as ꝓprio cingulo ligat. vt caro q̄ data ē nobis in adiutoriū. fiat nobis in ruinā ꝛ scandaluꝫ. Grauis lucta. ꝛ graue periculū est aduersus domesticū hostē pugnare. maxīe cuꝫ nos aduersimus. ꝛ ille ciuis. ille suā inhabitat regioneꝫ nos exules sumus ꝛ pegrini magnū quoqꝫ discrimē est aduers⁹ diabolice fraudis astutiā tā crebros. imo ꝯtinuos sustinerē ꝯflict⁹. q̄ꝫ astutū fecit tā nā subtilis. q̄ꝫ lōga exercitatio malicie hui⁹.

¶ Deprecatio pro seipso. Capitulum. 16.

Eripe me de inimicis meis deus me⁹ ꝛ ab hiis q̄ oderūt me. qm̄ ꝯfortati sunt sup me. Ego vero q̄ vsqꝫ ad hūc diē ꝯ̄ me vixi iā p tuā grāꝫ mihi viuere īcipiā. sic. n. ī hō mūdo viuē debem⁹. vt cū corp⁹ ceperit a v̄mib⁹ deuorari in sepulchro. aīa letet̄ cū scīs ī celo. Illuc spūs dirigēdus est. q̄ est iturus illuc festinare debemus: vbi semper viua/

mus: ⁊ vbi mori amplius nõ timeamus: si sic amam⁹ istã labilẽ. ⁊ caducã vitam. vbi cũ tãto labore viuim⁹ vbi comedẽdo. bibẽdo dormiẽdo vix carnis necessitatibus satisfacim⁹. mlto magis amare debem⁹ vitã eternã. vbi nullũ laborẽ sustinebimus. vbi sũma sp iocũditas. sũma felicitas felix libertas. ⁊ felix btitudo. vbi similes erũt hoies angelis dei. ⁊ fulgebũt iusti sicut sol in regno pris eoꝝ. Qualis putas tũc erit splendor aiarũ. qñ solis splẽdorẽ habebit lux corporũ? Nulla erit ibi tristitia. nulla angustia. nullus dolor. nullus timor. nullus ibi labor. nlla mors sed ppetua sanitas semp ibi pseuerat. nõ surgit ibi malitia nec carnis miſia. nulla est ibi egritudo. nulla oĩno necessitas. nõ est ibi fames nõ sitis. nõ frigus. nõ estus. non lassitudo ieiunij. nec vlla tentatio inimici. nec pec candi volontas. nec delinquẽdi facultas. sed totũ letitia. totũ exultatio possidet hoies quoqꝫ angelis sociati sine vlla carnis infirmitate in perpetuum manebũt. Ibi erit iocunditas infinita btitudo sempiterna. in q̃ q semel suspicit semp tenet ibi est reqes a laborib⁹. pax ab hostibus. amẽitas de nouitate securitas de eternitate. suauitas atqꝫ dulcedo de dei visione. Et qs non illic habitare vehemẽter desideret. ⁊ pp pacẽ. ⁊ pp amenitatẽ. ⁊ pp eternitatẽ. ⁊ ppt dei visionẽ: nullus est ibi peregrinus. sed qcũqꝫ illuc venire merebunt securi in ppria patria manebũt sp leti ⁊ sp saciati de visione dei. ⁊ quãto plus aliquis hic deo obediẽs fuerit, tãto amplior ẽ ab eo mercedeꝫ ibi recipiet. quãtoqꝫ amplius deũ amabit. tãto propius videbit. quẽ cernere cupit.

De breui vita hominis. Capitulum. 17.

Omes hoĩs sic vmbra sup terraꝫ: ⁊ nulla est mora. ⁊ tũc ppe nihil est: cũ stare videt. cur ergo the

saurizat in terra hō. cū sine dilatione transeat: ⁊ illō qō colligit ⁊ ipse qui colligit: Et tu homo quē fructū expectas in mūdo cuius fructus rusa ē. cui⁹ finis mors est: Utinā saperes. ⁊ intelligeres. ac nouissima prudēter prouideres. Scio quendā qui per annos plurimos tecū familiariter vixit. ad mensā tuā sedit cibum de manu tua sumpsit. in sinu tuo dormiuit. cū voluit tecum colloquiū habuit hic iure hereditario seruus tu⁹ est. sed q̄ ab ineunte etate delicate nutristi eū ⁊ virge pepercisti cōtumax effect⁹ est. leuauit calcaneū suum super caput tuū. ⁊ te in seruitutem redegit. ⁊ tui crudeliter dominatur. Sed forsan dices quis est hic: vetus hō tuus qui conculcat spiritū tuū qui pro nihilo habet terrā desiderabilē q̄ sola que carnis sunt sapit. hō iste a natiuitate cecus est. ⁊ surdus mutus inueteratus dierū maloꝝ. rebellis virtuti ⁊ veritati. inimicus crucis xp̄i. deridet inocentē. ⁊ simpliciter transeuntē. ambulat in magnis. ⁊ in mirabilibus supra se. arrogātia eius est plusq̄ fortitudo ei⁹ nullū reueretur: dicit insipientia sua nō est deus. tabescit bōis. ⁊ malis pascitur alienis. īmundis cogitationib⁹ pascitur. non fatigabitur in illis trāsgrediēs vsq̄ ad finē dispergit. ⁊ dissipat ꝓpria sicut prodigus. cupit ⁊ rapit aliena sicut auarus. turpitudinē ⁊ ignominiā cōgregat sibi simulās ⁊ callidus ꝓuocat irā dei. Hō iste totus in peccatis natus est. ⁊ sic nutritus amicus iniquitatis. fili⁹ mortis. vas ire in cōtumeliā. factus ad interritū. Qui cū talis sit enarrat iustitias dī. ⁊ assumit testamentū eius per os suū. odit disciplinā. ꝓijcit dnm suum post dorsum cum videt furem currit cum eo: ⁊ cum adulteris portionem suā ponit. Aduersus filiū matris sue ponit scandalū sup te etiā thesaurizat irā in die ire. vult a te heredita

tē tuā tollere ⁊ desup terrā
auferre. ⁊ tu tātā iniuria nō
vindicas: sȝ dissimulas. nec
ei verbū vnū loqueris nec
vultū iratū ostēdis. sed blā/
dienti tibi arrides. Ludis
cū illusore. nescis qꝛ ismae/
lē, q tecū ludit. Ludus iste
nō est puericie. nec simplici
tatis. vl̄ inocētie sed illusio
est aīe: sȝ psecutio sȝ mors.
Iā te in foueā. quā fecit pci
pitauit. iaȝ effeminatus es
iā iugo miserrime s̄uitutis
p̄ssus sub pedibus eius. mi
sere ⁊ viliter cōculcaris. O
miser ⁊ miserabilis hō. qs
te liberabit de vinculo ipro/
perij huius. Exurgat deus
⁊ cadat armatus iste cadat
⁊ conterat̄ inimicus idem
tentator dei cultor. sui ami
cus mūdi. seruus diaboli.
Quid tibi vr̄ si recte sentis
mecū. dices reus ē mortis:
crucifigat̄. Noli ḡ dissimu/
lare. noli differre. noli pce/
re sed festinanter audacter
instāter crucifige hoīeȝ istū
sȝ cruce xpi in q̄ est salus. ⁊
vita ad quē si ex corde cla/
maueris. crucifixus tu' au/
diet te benigne ridēs. Ho
die mecuȝ eris in padiso. o
xpi pietas o iopinata salus
miseri. Tā gratuita ē ⁊ pro
bata dilectio dei tā stupēda
dulcedo. tā iopinata digna
tio tā iuicta māsuetudo. vt
q ad eū clamauerit exaudi
at illū qm misericors ē. O q̄ȝ
ta ē mīa dei quā ieffabilis
mutatio dxtere excelsi. He
ri eras in tenebris hodie in
splendore lucis. heri in ore
leonis. hodie i manu medi
tationis. heri i porta iferni
hodie in delitijs padisi. Sȝ
qd psunt he lr̄e admonitio
nis. nisi deleas d libro pscie
tue lr̄as mortis. Quid pro
sunt hec scripta lecta ⁊ ite l/
lecta. nisi temetipsuȝ legas
⁊ itelligas. Da ḡ operā iter
ne lectiōi. vt legas ispirias
⁊ cognoscas teipȝ. legas vt
diligas deū. vt pugnes ⁊ vi
cas mūdū ⁊ oēm inimicuȝ
q̄tenus labor puertat̄ in re
quiē luct' in gaudiuȝ. ⁊ post
tenebras hui' vite videas or
tū surgētis aurore. Videas
etiā meridianū solē iustitie
in quo spōsum cū spōsa pro

spiciens. vnū eūdēq3 dnm glorie. qui viuit ꝛ regnat p infinita secula.

¶ Finis.

¶ Epl'a bti Bernardi abbatis de perfectione vite.

SI plene vis assequi qd itēdis. duo sūt tibi necia. Primū est vt subtrahas te ab oibus trāsitorijs. vt nihil d eis cures. ac si nō eēnt. Scdm vt ita des te do vt nihil dicas. vl' facias. nisi qd credideris sibi firmit placere. Primū3 aūt assequeris hoc mō. Oibus modis qbus potes te vilificar te nihil reputādo esse. s3 credas oēs hoīes bonos esse ꝛ meliores te magisq3 placere deo. Quecūq3 audieris vel videris de religiosis ꝛ famosis psonis. puta bona intentione fieri. vel dici ꝛ si contraria videant. Nā sepe hūana suspitio fallit. Nulli displiceas. Nihil vnq3 de te loquaris qd laudez ipoztet. quantuncunq3 sit familiaris ille cum quo loqueris. imo plus labora. celā virtutes q3 vicia. De nullo prorsus sinistre loquaris quātūcunq3 sit verū vl' manifestū. nisi in confessione. ꝛ hoc vbi non poteris aliter manifestare peccatū tuu3. Libētius accomoda aure3 cū quis laudatur q3 cū vituperatur. Cū loqueris: verba tua sint rara. vera pōderosa ꝛ de deo. si secularis loquitur tecū ꝛ pponit vana. q3 citius potes succide sermonem ꝛ transferas ad ea que dei sunt. Quicqd ptingat tibi vel alij quantūcūq3 coniuncto. nō cures. si est psperū nō leteris si aduersu3 nō tristeris. s3 totū nihil reputa ꝛ lauda deū. Solitudinem adhibe quātūcūq3 potes vt vtilitati tue sedulius intendas. Fuge locutoria quantum potes. melius est eni silere q3 loq. Post pplectoriū nō loq̄ris. qusq3 finita sit missa sequētis diei. nisi cā magna iteruenerit. cū vides aliqd qd tibi displicet vide si h' ē vite ꝛ absciđ. Cū vo vides vl' audis aliqd qd tibi placz. vide si h' ē i te

⁊ tene. si nō est assume. ⁊ sic oīa erūt tibi in speculo. De nullare murmures cū aliquo nisi credideris ꝓdesse q̄tūcūq3 sic graue qd̄ hēs. Nunq̄3 ptinaciter aliqd affirmes vł neges. s3 sint tue affirmatiōes sub dubitatione sale ꝯdite. A cbacbinis semp te abstineas. risib⁹ vo paucis ꝑstes os tuū. Breuiter in oīb⁹ dictis tuis. sic te habeas vt sint. ita q̄ q̄si dubia dimittanť. Scđm autē assequeris hoc mō. Orōnibus cū magna deuotiōe intendas ⁊ eas dicere labora horis debitis ⁊ ꝯgruis. ⁊ qd̄ in orōne fers. dic ac nocte reuerseris i corde. ⁊ ea q̄ legis ꝯfirmes diligēter: ⁊ recogita vt imagineris eorū statū in quoꝝ memoria ea dixeris. Ista tria sp in mēte hēas: sc3 qd fuisti qd es. ⁊ qd eris. Quid fuisti. Fuisti eni sperma fetidu3. Quid es. q2 dom⁹ stercoꝝ. Quid eris q2 esca vermiu3. Silr imagineris eoꝝ pena3 qui sunt in iferno ⁊ q̄ nunq̄3 finieť. ⁊ qd̄ pro modica delectatione tāta mala patiuntur. Silr imagineri gloriā paradisi. ⁊ q̄ nunq̄3 finieť ⁊ q̄3 breuiter ⁊ cito acqritur quātus luctus ⁊ dolor poterit eē illis q pro tam parua re. tātam gloriā amiserūt. Et cu3 habes aliqd qd̄ tibi displicet vel times hr̄e. cogita. si esses in iferno. ⁊ illō ⁊ qcqd nolles hr̄es. ⁊ sic sustinebis oia pp amorē xp̄i. ⁊ cum habes aliqd qd̄ tibi placet vel optas hr̄e cogita q̄ si esses in paradiso ⁊ illō ⁊ qcquid aliud velles hr̄es. Qñcūq3 est festu3 alicuius scti. cogita de illo quāta sustinuit pp deum. q2 breuia ⁊ quāta adeptus est: q2 eterna. Silr cogita. q2 trāsierūt bonoꝝ tormēta. ⁊ maloru3 gaudia. ⁊ cū istis tormētis adepti sunt eternā gloria3. ⁊ illi ex suis indebitis gaudijs eternā penā. Quātoq3 te vincit accidia accipias h̄ scriptu3 ⁊ imagineris h̄ oīa diligēter ⁊ cogita de tpe qd̄ sic perdis. qm̄ illi q sunt in inferno darēt totū mūdum pro se si hr̄ent illud. Cū ha

bes aliquas tribulationes. cogita q illi qui sunt in pa/radiso carent eis. Silr cuz habes ɔsolatioes ɔsidera il los qui sunt in iferno care/re eis. Qi die cũ vadis iace re examina diligéter qd co gitasti. ⁊ qd dixisti in die. ⁊ quó vtile tps ⁊ spaciosum qd datũ est tibi ad acqrẽdũ vitam eternã dispésasti. ⁊ si bene trásisti lauda deum. si aũt male ⁊ negligent fleas: ⁊ sequẽti die nó differas có fiteri. Si aliud cogitasti. di xisti. vel fecisti qd tuam có scientiã multum mordeat. nó cõmedas anteq̃z ɔfitea/ris. Istud in fine pono vt imagieris. duas ciuitates. Unã plenaz oibus tormẽ/tis. s. infernũ. Alterã oi ɔso latióe. s. paradisuz ⁊ ad vnã illarũ opz te currere. vide qd te possit trahere ad ma/lũ vel qd possit te impedire a bono. credo q nihil inue nies. Certus suz q si bene seruaueris eã q̃ scripta sunt hic q spũs q te ⁊ oés docet. habitabit in te ⁊ pfecte do/cebit te facere oia. Ergo vt bñ serues ⁊ nihil negligas: lege ea sepius. Et cũ inue/neris te fecisse qd scriptum est. Lauda deũ qui est pius ⁊ misericors in secula secu/lorum amen.

¶ Sermo dñi Petri Da/miani cardinalis.

DEflendum qppe est cum iam anima peccatrix. vincu/lis incipit carnis absolui. q̃z amaro terrore ɔcutit. quátis mordacis có scientie stimulis laceatur. Recolit vetita q̃ cõmisit. vi det mandata que negligen ter iplere ɔtempsit. Dolet indulta penitentie tpa. sese inaniter pcepisse. plorat i/mobilé districte vltióis ar ticulũ sibi ineuitabilr imi/nere. Manere satagit. ire cõpellit. Recuperare vult pdita. non audit. Post ter ga respiciens totius transa cte vite cursum: velut vnũ breuissimũ deputat passuz. Ati se oculos dirigit ⁊ ifini te perẽnitatis spacia dephẽ dit. Plorat itaqz. qz in taz breui spacio acqrere potuit

dium letitias seculorum. Deflet etiã se ppter tam breuẽ illecebre carnis voluptatẽ inenarrabilẽ ppetue suauitatis amisisse dulcedinẽ. Erubescit quia ppter illã substãtiam que vermib⁹ erat obnoxia. illã neglexit que choris angelicis erat inferẽda. Iã rodios mẽtis attollit. et cum diuitiarum immortaliũ gloriam ɔtemplatur. eam ppter vite huius inopiã pdidisse ɔfunditur. Cumqꝫ sub se reflectit oculos ad huius mũdi conualẽ. terreqꝫ caliginem. supra se nõ miratur eterni luminis caritatẽ. liqdo comprehendit qd nox erat. et tenebre qd amauit. O si residuum penitẽtie tps mereri posset qꝫ dure ɔuersationis iter arriperet. qualia et quãta pmitteret. qꝫtis se deuotionum vinculis inodaret. Interea dũ ebescẽtes oculi cõtabescũt. dum pectus palpitat. dum rauchũ guetur anhelat dẽtes paulatim nigrescunt. et quãdam velut rubiginẽ ɔtrahunt. Pallescũt ora et mẽbra cuncta rigescunt. Dũ hec itaqꝫ et huiusmodi tanqꝫ vicine morti. pcedẽtia famulamur officia. adsũt oia gesta simul et verba. nec etiã ipse cogitatiões desunt et cũcta hec. Amarum aduersus auctorem testimõia reddũt. Coaceruãtur oia añ oculos respuentis et q̃ respicere refugit. coactus. et inuitus attẽdit. Adest pterea hic horrẽda demonũ turba et illinc virtus angelica. ab eo qui medius liqdo deprehendit cuius possessori iudicet. Nã si pietatis in eo videntur insignia. inuitationis angelice blanditijs delinitur atqꝫ armonice melodie dulcedine. vt exeat, puocatur. Qd si eũ par ti sinistre. meritorum nigredo et feditatis squalor adiudicet. Mox intollerabili terrore. ɔcutitur. repẽtini impetus violẽtia ɔturbatur. pcipitatur. iuaditur ac de misere carnis ergastulo violenter eripitur. vt ad eterna supplicia cũ amaritudie ptrahatur. Iã vero post egressionẽ de corpe qs explicare valeat qꝫ arma

te iniquoꝝ spirituū acies in insidijs lateant. qđ fremen tes cune. feralib⁹ telis īstru cti iter obsideant. Et trāsi/ re possit aīa velut militari more stipate legiões oppu/ gnāt. Hec ⁊ hmōi in corde versari frequēter qđē aliđ q̄ȝ leocinantia blādimenta respuere. mūdo repudium dare ⁊ illitos carnis mot⁹ elidere. solumqȝ adipiscen de perfectionis propositū; indeclinabiliter custodire. Amen.

¶ Meditatio redēptionis nr̄e beati Anselmi archi/ episcopi Cāmariensis.

Anima xp̄iana de graui morte resu scitata. Anima đ mi a seruitute sā/ guine dei redempta ⁊ libe/ rata excita mentem tuam memēto resuscitatiōis tue. Recogita redemptioneȝ ⁊ liberationē tuam. retracta vbi ⁊ que sit virtus tue sal/ uationis. Uersare in medi tatione eius. Delectare in contemplatiōe eius. Excu te fastidium tuū facti cordi tuo. Jntende in hoc mentē tuam. gusta bonitatem re/ dēptoris tui. Pande fauuȝ verboꝝ. fuge plusq̄ȝ meri/ tum saporem. Gluti salu/ brem dulcoreȝ. Mādē co/ gitando. Surge intelligen do. gluti amando ⁊ gaudē/ do. Letare mādendo. gra/ tulare sugendo. Jocūdare glutiendo. vbi ergo ⁊ que est virtus. ⁊ fortitudo salua. tionis tue. Certe christ⁹ te resuscitauit. Jlle bonus sa maritanus te sanauit. Jlle bonus amicus anima sua te redemit ⁊ liberauit chri stus inquam. Ergo virtus saluationis tue vbi est hec virt⁹ christi. Utiqȝ cornua in manibus eius ibi abscon dita est fortitudo eius. Cor nua quidem in manib⁹ ei⁹ quia brachijs crucis vł con fixe sunt manus eius. Que aūt fortitudo in tanta infir/ mitate? Que altitudo in tā ta humilitate? Quid vene rabile in tāto ɔtemptu? Sȝ certe ideo absconditum qꝛ in infirmitate. Jdeo cela/ tuȝ qꝛ in humilitate. Jdeo

occultum q2 in ꝯtẽptu. O fortitudo abſcõdita. hoīe3 in cruce pendẽtem ſuſpẽdere mortem eternã gen⁹ humanũ ꝯſumẽtem hoīem ligno ꝯfixum defigere mundum ꝑpetue morti affixu3. O celata ptãs hoiem dam natum cu3 latronib⁹. ſaluare hoīes dãnatos cũ demonibus hoīe3 in patibulo extenſum oīa trahere ad ſeipſum. O virt⁹ occulta. vna3 aīam emiſſam in tormẽto innumerabiles trahere de inferno. hoīem mortẽ corporis ſuſcipere ⁊ aīaꝝ mortem ꝓhimere cur bone dñe pie redẽptor potẽs. cur tantum virtutem operuiſti tãta humilitate. An vt falleres diabolum qui fallendo hoīem eiecit de paradiſo? Sed vtiq3 veritas nullũ fallit. Qui videt veritatem ⁊ odit vel ꝯtẽnit ipſe ſe fallit. Qui ignorat. q non credit veritatem ipſe ſe fallit. Veritas vtiq3 nullũ fallit. An iõ ipſe diabolus ſe falleret. S3 vtiq3 ſicut veritas nullũ fallit. ita nõ intẽdit vt aliquis ſe fallat quãuis h̄ dicatur facere cũ ꝑmittit. nõ. n. aſſumpſiſti hoīem vt te notum opires. ſ3 vt ignotum apires. veꝛ hoīem. verum deũ te dixiſti. ⁊ opib⁹ oſtẽdiſti. Res ꝑ ſe fuit occultata. nõ ſic eſt facta vt abſcõderetur. ſ3 vt ſuo ordīe ꝑficeref. Nõ vt aliquẽ deciperet. ſ3 vt queadmodũ oportebat fieri dr̄ occultata. Nõ ẽ aliud quã nõ eſt oĩbus reuelata. Nã ⁊ ſi veritas oĩb⁹ ſe manifeſtat. nulli tñ ſe negat. ergo dñe non vt falleres. nec vt aliq̄ ſe falleret ſic feciſti. ſ3 vt faceres qđ ⁊ qũo faciẽdum erit in veritate ꝑ oīa ꝑſtitiſti. Quis ergo ſe feſellit in tua veritate nõ de te. ſed de ꝓpria q̃raſ falſitate. An diabolus habebat aliquid iuſte aduerſus deum aut aduerſus hoīem. Propter qđ deus prius deberet aduerſus eu3 pro hoīe. hoc mõ agere q̃3 apta fortitudine vt dum ille iuſtũ hoīem iniuſte occideret iuſte ptãtẽ q̃3 ſup iniuſtos hẽbat perderet. S3 certe diabolo nec

deus debebat aliqd nisi penam. nec hō nisi vicem. vt queadmōdū ab illo se facile pmisit vinci peccādo: ita illum vinceret vsq3 ad difficultatē mortem iustitiā integrā seruādo. S3 & hoc non nisi debebat hō. nā non peccauit aduersus diabolu3. s3 aduersus deum. nec hō diaboli erat. sed & hō & diabolus dei erāt. S3 & q diabolus vexabat hoiem nō hoc faciebat iustitie sed neqtie: nec dico de iubēte. s3 pmittente nō diaboli: sed dei iustitia exigēte. Nihil igitur erat in diabolo. cur de9 aduersus eum ad saluādū hominem fortitudinē sua3 celare aut differre deberet. An alia necessitas coegit. vt altissimus sic se humiliaret. & oīpotens ad faciēdu3 aliqd tantū laboraret. Sed oīs necessitas & impossibilitas ei9 subiacet volūtati. Quippe qd vult necesse est. & qd nō vult impossibile est eē. Sola igit volūtate. & qm volūtas eius semp bona est sola hoc fecit bonitate. Nō eni3 deus egebat. vt hoc solo hominē saluū faceret. sed humana natura indigebat. vt hoc modo deo satisfaceret. Nō egebat deus vt tam laboriosa pateret. sed indigebat homo. vt sic de pfundo inferni erueret. Diuina nā humiliari. aut laborare nō eguit nec potuit hec oīa humanā nām. vt ad hoc restitueret pp qd facta erat necesse erat facere. S3 nec illa nec qcqd deus nō est ad hoc poterat sufficere. Na3 hō ad qd īstitut9 est nō restituit. si nō ad silitudine3 angelo3 in qbus nullū est peccatū pueßit qd impossibile fieri nisi oīum percepta peccatorū remissione que non fit nisi pcedente debitoru3 satisfactiōe quā satisfactionem talē esse op3 vt peccator aut aliquis pro illo det aliqd deo de suo qd debitū non sit quod superet omne quod deus non est. Si eni3 peccare est deu3 exhonorare. & hoc homo facere non debet etiam si necesse esset quicqd est qd deus non est

vtiq; veritas imutabilis: ꝛ rõ apta exigit vt qui peccat reddat aliqd deo ꝑ honore ablato mai⁹ q̃ȝ sit hoc ꝑ quo illũ exhonorare non d̃buit ꝙ qm̃ humana natura sola non hẽbat. nec sine debita satiffactione reconciliari poterat. nec iustitia dei in regno suo pctm̃ inordinatuȝ relinq̃ret subuenit bonitas dei ꝛ eaȝ in suã psonaȝ assumpsit fili⁹ dei. vt in ea psona esset homo de⁹ qui hr̃et qd̃ superaret nõ solũ oẽȝ essentiam. q̃ deus nõ est. sed etiã oẽ debituȝ qd̃ pctõres soluere debẽt ꝛ hoc quũ nihil pro se deberet. solueret pro aliјs q qd̃ debebãt reddere nõ hẽbãt. pciosior nã q̃ est vita hois illius q̃ȝ oẽ qd̃ deus nõ est. ꝛ supat omne debituȝ qd̃ debent pctõres pro satisfactiões. sic eni interfectio. Jllius superat oẽm multitudinẽ ꝛ magnitudinem peccatoꝝ que cogitari possunt extra psonaȝ dei ꝛ palam est. qꝛ vita eius magis est bona quam sunt omnia pcã mala que extra psonam dei sunt. Hanc vitam hõ ille cuȝ debito mori nõ deberet qm̃ peccator nõ erat sponte dedit de suo ad honorã patris cũ eam sibi auferri ꝑpter iustitiã permisit. vt exẽplũ oĩbus aliјs daret. iustitiam dei ab illis nõ esset deserãdam pp mortem quaȝ ex necessitate aliquãdo soluere debẽt cuȝ ille qui eã non debebat. ꝛ seruata iustitia suare posset. eam sibi illa taȝ pp iustitiã spõte sustineret. dedit itaq; humana natura deo in illa hoie sponte. ꝛ nõ ex debito qd̃ suuȝ erat. vt redimeret se in aliјs in q̃bus qd̃ ex debito exigebat reddere non hẽbat in oĩbus his nõ est diuina natura humiliata. sed humana est exaltata. nec illa in minuta. sȝ ista est misericorditer adiute. nõ humana natura in hoie illo passa est aliqd vlla necessitate. sȝ sola libera volũtate. nec alicui violẽtie succubuit. sed spontanea bonitate ad honorem dei ꝛ vtilitatẽ alioꝝ holum. que illa mala volũ

tate sūt illa laudabilr ⁊ misericordiē sustinuit. nec vlla cogente obedientia. sed potenti disponente sapientia. Nō.n.illi hoī pater vt moreref cogēdo ꝑcepit. sꝫ ille ꝙ patri placituꝫ ⁊ hoībus ꝓ futuꝫ intellexit hoc sponte fecit. Nō enim ad hoc pr̄ potuit cogere ꝙ ab eo exigere non debuit. nec patri tantus honoꝛ potuit nō placere. quem tam bona voluntate filius sponte obtulit. Sic itaqꝫ pater obediētiaꝫ liberā exhibuit cū hoc ꝙ pr̄ placituꝫ sciuit sponte facere voluit. Deniqꝫ qm̄ pater illi hac bonā volūtatem quāuis liberā dedit nō īmerito dr̄. quia eam illud velut ꝑceptum patris accepit. hoc itaqꝫ mō obediens fuit patri vsqꝫ ad moꝛteꝫ. ⁊ sicut mandatū dedit illi pater sic fecit. hec est eniꝫ pfecta ⁊ liberrima hūane nature obedientia cum volūtatem suam liberaꝫ sponte volūtate subdit ⁊ cuꝫ acceptam bonā volūtateꝫ sine omni exactione spontanea libertate opere proficit sic homo ille redimit oēs alios cum hoc ꝙ sponte dedit deo computat pro debito ꝙ illi debebant. Quo ꝑcio nō semel tantū a culpis homo redimif. sꝫ ēt quotiens peccāti cōdigna penitētia non pꝛomittitur. Nō quoniam in cruce factū est per cruceꝫ noster chꝛistus nos redemit. Qui ergo ad hac gratiam volunt condigno affectu accedere saluātur. qui vero illam contēnunt. qꝛ debitū ꝙ debent nō reddunt iuste dānantur. Ecce aīa chꝛistiana hoc est virt⁹ saluatiōis tue. hoc est cā libertatis tu es. hoc est ꝑciū redemptionis tue. Captiua eras sꝫ hoc mō es redēpta ancilla eras ⁊ sic liberata. Sic es exul reducta perdita restituta ⁊ moꝛtua resuscitata hoc mandat o hō hoc rumiet hoc sugat hꝫ glutiat coꝛ tuū cum eiusdē redemptoꝛis tui carnem ⁊ sanguinem accepit os tuū fac in hac vita quottidianū panem iustum ⁊ viaticum

tuum quia per hoc. ⁊ nō ni/
si per hoc: ⁊ tu remanebis ī
christo: ⁊ christus in te ⁊ in
futura vita erit plenuȝ gau
dium tuum. Sed o tu do/
mine qui vt ego viuerem
mortem suscepisti quo mo/
do letabor que non est nisi
de vinculis tuis: qualiter
gratulabor ð salute mea cū
non sit nisi de doloribus tu/
is. Quomodo gaudebo de
vita mea que nō est nisi de
morte tua. An gaudebo de
his que passus es ⁊ ð crude
litate illorum qui ea tibi fe
cerunt. qm̄ nisi illi fecissent
tu passus nō esses. ⁊ si tu pas
sus ñ eēs h̄ bōa nō eēnt aut
si de illis dolebo quō ð istis
pp̄ que illa fuerūt. ⁊ que nō
essent nisi illa fuissent gau/
debo. Sed certe illoꝝ neq̄/
tia nihil facere potuit. nisi
qꝛ tu sponte pmisisti. nec tu
passus esses. nisi qꝛ pie vo/
luisti illoꝝ itaqȝ debeo cru/
delitatē execrari morteȝ ⁊
labores tuos ꝯpatiēdo imi
tari piā volūtatē tuaȝ grās
agēdo amare ac si secure ð
bonis mihi collatis exulta
re. Ergo homicidio illorum
crudelitatē dimitte dei iu/
dicio ⁊ tracta de his que de
bes salutari tuo. Conside/
ra quid tibi erat ⁊ quid tibi
factuȝ sit ⁊ pensa. quia hoc
tibi fecit. quo amore dign⁹
sit. intuere necessitatē tuā ⁊
bonitatē eius. ⁊ vide quas
grās reddas ⁊ q̄ztū debeas
amori eius. in tenebris. ī lu
brico. in descēsu super irre/
meabile chaos. īferni eras
īmēsuȝ ⁊ quasi plūbeū pon
dus pedēs a collo tuo deor
sum te trahebat. onus īpor
tabile desup p̄mebat hostes
īuisibiles te toto conatu im
pellebāt sic eras sine oī au/
xilio. ⁊ nesciebas. qꝛ sic con
ceptus eras ⁊ natus. O qd
tibi tūc erat ⁊ quo te ista ra
piebāt. Expauesce memo/
rādo ꝯtremisce cogitando.
O bōe o dn̄e iesu xp̄e sic po
sito nec petēti nec opinanti
vt sol mihi illuxisti ⁊ mihi
quō eraȝ oñdisti. Abiecisti
plūbū qꝺ deorsuȝ me trahe/
bat remouisti onus qꝺ desu
per me p̄mebat. īpellentes
me repulisti. ac illis te pro

me opposuisti. Uocasti me noie nouo qd mihi de noie tuo dedisti ⁊ icuruatum ad aspectū tuū erexisse dicēs. Cōfide ego te redemi aīa3 meā p te dedi. Si adheres mihi mala i qb⁹ eras eua/des ⁊ i pfūdū q̄ ppabas nō cades:s3 pducā te ad regnū meū. Exide accepisti me i/tuitiōe3 tuā vt nihil noceret aīe mee ꝯ volūtatē suā. Et ecce cū nōdū ad deseri tibi sic ꝯsuluisti nōdū tñ i isernū me cader pmisisti:s3 adhuc expectas vt adhereā ⁊ fa/cias q promisisti. Certe q sic erā ⁊ h fecisti mihi i tene bris erā:q2 nihil nec me ip̄3 sciebā i lubrico:q2 ibecillis ⁊ fragilis ad lapsu3 peccati erā. In dscēsu sup chaos in ferni:q2 i pmis parētib⁹ de scēderā d iustitia ad iniusti tiā p quā dscēdit ad isernū: ⁊ d beatitudie ad téporale3 miseriā:d q̄ cadit i eterna3: pōd⁹ originalis peccati dor su3 me trahebat:⁊ on⁹ ipor tabile iudicij di me pmebat ⁊ inimici mei dmōes vt me alijs pcātis dānabiliorē fa/cerēt q̄ztū i ipsis erat vehe/mēter isistebāt sic destituto oī auxilio illuxisti mihi ⁊ quō erā ostēdisti:q2 ⁊ quu3 ego nōdū h nosse poterā ali os q p me eēnt:⁊ postea me ip̄u3 anteq̄3 postularē. Hec oīa docuisti plribū deorsum trahēs:⁊ on⁹ grauās: ⁊ ho/stes impellētes:⁊ eiecisti:q2 pctm̄ i q nat⁹ ⁊ cōcept⁹ erā: ⁊ dānationē ei⁹ amouisti: ⁊ malignos spūs ne vim aīe mee facerēt phibuisti:xp̄iāi me fecisti vocari d noie tuo p qd ⁊ ego ꝯfiteor:⁊ tu co/gnoscis me inter redēptos tuos:⁊ erexisti:⁊ leuasti me ad notitiā tuā:⁊ amorē tuū fecisti me ꝯfidē d salute aīe mee p q̄ dedisti aīam tuā: ⁊ mihi si te sequerer pmisisti gliā3 tuā:⁊ ecce q̄3 nōdū se/q̄r te:sic ꝯsuluisti:s3 isup mī ta pctā feceri3 q̄ phibuisti: adhuc expectas vt seq̄r ⁊ dones q pmisisti. Cōsidera aīa mea itēdite oīa mea iti ma q̄ztū illi debeat tota sba mea. Certe dn̄e q2 me feci sti dbeo amori tuo me ip̄m totū:q2 me rdemisti:debeo

meipsum totũ: q2 tāta pro/mittis. Debeo meipsũ to tum imo tm̃ debeo amori tuo plusq̃3 meip3 q̃ztũ tu es amor maior me. Pro q̃ de disti teip̄m ⁊ cui p̄mittis te ipsu3 fac p̄cor dn̄e me gusta re p amore3 qd̄ gusto p co/gnitionē. Sentiā p affectu3 qd̄ sentio p itell'm plus de/beo quā meip3 totũ: s3 nec plus habeo. nec hoc ip3 pos su3 p me reddere totũ trahe tu dn̄e in amorē tuũ vl' hoc ip3 totũ. Totũ q̄ su3 tuu3 ē 9dictionē: fac totu3 in dile/ctiōe. Ecce dn̄e corā te est meũ conat. s3 p se nō p̄t: fac tu q̄ ip̄m nō p̄ot. Admitte me itra cubiculu3 amoris tui. peto: q̄ro: pulso. Qui me facis petere fac accipe. Das q̄rere. Das inuenire. Doces pulsare Api pulsan ti. Doces pulsare si negas petēte. Quid iuenit si q̄rēs frustrat. Cui apis si pulsāti claudis. Quid das nō orā/ti: si amorē tuũ negas orāti A te hēo te desiderare. a te habeā ipetrare. Adhere il li adhere iportune aia. Bo ne bone dn̄e ne reijcias ea3 fame amoris tui. Lāguet re focilla eā. Satiet eam dile ctio tua ipinguet eā affect' tuus. Impleat eā amor tu us occupet te totũ possideat. totũ. q2 tu es cũ p̄re ⁊ sp̄ũ scō deus solus bñdictus in secula seculo℞. Amen.

¶ Oro deuotissima Beati Anselmi arciep̄i cātuariē/sis ad concitandũ timorem in peccatore.

Terret nāq3 me vi ta mea diligenter excussa. Apparet mihi. aut peccatũ aut sterilitas fere tota vita mea. ⁊ si qd fructus mea cō sideret. sic est aut simulatũ. aut iperfectum. aut aliquo mō corruptũ: aut possit aut nō placeret. aut displicere deo. Ergo o peccator vita tua nō iā fere tota. s3 certe tota aut in pctō est ac dāna/bilis. aut ifructuosa est dā/nabilis. Sed qd separo ifru ctuosa3 a dānabili. Utiq3 si est ifructuosa est ⁊ dānabil'. Cōstat eni ⁊ iterũ est qd ve ritas dixit ois arbor q̄ nō fa

cit fructũ bonũ excidet ⁊ in igne mittet. Deniqȝ si quid ago vtile ꝑsus nullatenus cõprehensõ alimẽtis corpo ris pro qbus abutor. Sed qs pascit pecus qđ nõ tantũ prodest quantũ cõsummit. Et tamẽ tu benignus deus tu nutris ⁊ expecta tuũ iuti lẽ vermẽ ⁊ fetẽtẽ peccatis. Quã tollerabilꝰ canis pu tris fetet hõibus quã aĩa peccatrix deõqȝ infelicius ista deo ꝙ̃ ille hoibus heu nõ hoīeȝ. sed opprobriũ ho minũ viliũ pecore peius ca dauere. Tedet aĩam meaȝ vite mee viuẽ erubesco mo ri ptimesco. Quid ergo re stat tibi o peccator nisi tu in tota vita tua plores totã vi tã tuã. vt ipsa tota se ploret totũ. Sed est in hoc quoqȝ aĩa mea miserabilr mirabi lis. ⁊ mirabilitas miserabi lis: qꝛ nõ tm̃ dolet quãtũ se noscit. sed sic secura torpet velut qđ patiet: ⁊ ignoret. Aĩa sterilis qđ agis: Quid torpes aĩa peccatrix dies iu dicij venit iuxta est dies do mini magnus. iuxta est ve lox nimis. Dies ire dies il la. Dies tribulationis ⁊ an gustie. Dies calamitatis ⁊ miserie. dies tenebraꝝ ⁊ ca liginis. dies nebule ⁊ turbi nis: dies tube ⁊ clangoris. O vox dei domini amara. Quid dormitas aĩa tepida ⁊ digna euomi. quid dormi tas: Quis nõ expergescit: Qui nõ tremit ad tm̃ toni trũ nõ dormit: sȝ mortuꝰ ẽ. Arbor ĩfructuosa. vbi sunt fructꝰ tui: Arbor digna se curi. ⁊ igne. Digna succidi ⁊ succẽdi q sunt fructꝰ tui: Vtiqȝ spine pũgẽtes ⁊ ama ra peccata. Que vtinaȝ sic te penitẽdo pungerẽt vt cõ frigerent. sic amarescerent vt euanescerẽt: forsan par uũ qđ putes aliqđ peccatũ vtinaȝ districtus. Sed heu me, nõne omne peccatuȝ ꝑ ꝑuaricationẽ deũ exhono rare: Quod ergo peccatuȝ audebit peccator dicer par uũ: Deũ. n. exhonorare qñ est paruũ: O lignũ aridũ ⁊ inutile eternis ignibus di gnum. Quid respondebis in illa die cum exigetur.

atq; vsq; ad ictum oculi. oē tps viuēdi tibi impēsum q̄li ter fuerit ante expēsum? Tū quippe condemnabit qcq̄d fuerit inuentum in te operis vel ocij sermonis ⁊ silentij vsq; ad minimā cogitatiōnē qđ ēt iussisti si non fuerit ad dei voluntatē directum. Ve qđ pctā prorūēt. ibi. ex īprouiso quasi ex insidijs q̄ mō nō vides. Certe plura ⁊ fortassis terribiliora. his q̄ nūc vides. Quoq; nō eē ma la putas? Quoq; nūc eē bōa credis ⁊ nudata facie appa rebūt ibi īgētia pctā. ibi ꝑculdubio recipies ꝑut gessisti in corpe. tūc quā iam non erit tēpus m̄ie tunc cū peni tentia nō recipiet quā emēdatio non permittet. hic co gita quid gessisti. quid opor teat te recipere. Si multa bona. pauca mala. multum gaude. Si mlta mala. pau ca bona. multū luge īutilis pctōr. En nō sufficient h̄ ad īmanē rugitū. An nō suffiiēt ad eliciēdū sanguinē ⁊ medullas ī lacbrymas. Ve mirabil duritia ad quā cōfringēdā leues sūt tā gues mallei. Si insensibilis torpō ad quē ꝯcitandū sūt obtusi tā acuti aculei. Prob sopō letalis quē excitādū raucum ē tā terrificū tonitrū. Pec cator ne satis h̄ tibi debent eē ad ꝯcitādū luctū? Suffi cere pūt ad sorbēdas tibi iu ges lacbrymas. Sz cur de beo de grauedie de magnitudine iminētis mi͠sie qcq̄ dissimulādo tacere. ⁊ ocul ale mee furari. An vt ꝑui se irruāt repētini doloresvt subito irruat intollerabilis tēpestas? certe nō sic expe dit. pctōri si cū dixero qcq̄d potero excogitare nōdū ad id qđ res ē poterit ꝯparari. Igit deducāt oculi mei la cbrymas. p diē ⁊ noctē. ⁊ nō taceāt. Auge ḡ pctōr. auge supiorib᷒ erim᷒ pōdus adde terrorē sup terrorē vlulatū sup vlulatū. Nā ipe te iudicabit ad cui᷒ ꝯtumeliā spe ctat qcq̄d īobediēs dō. aut ꝑuaricator peccat. Qui mi bi bonum ꝑ malo reddidit. cui ego malum ꝑ bono: q in me patiētissimus tūc distri

ctissim⁹ clemētissim⁹. tunc heu me. heu me q̄ peccaui deū ihonoraui oīpotētiā ꝓ/uocaui. Pctōr quid feci q̄ȝ male feci. Ne ira. oīpotētis nec irruas sup me ira oīpotētis. cur poterit capi i me? nō ē qđ possit tolerare in toto me. O angustie. h̄ erunt accusantia pctā īde terrēs iustitia subit⁹ patēs horridū chaos īferni desup irat⁹ iu/dex ītus vrēs ꝯsciā foris ardēs mūdus. Iustus vix sal/uabit. Pctōr sic dephēsus in quā ptē se ꝑmet. Cōstri/ct⁹ vbi latebo. Quō pebo? Latere erit ipole. Appe/re itollerabile. Illō desiderabo ⁊ nusq̄ȝ erit. Istō exe/crabor ⁊ vbiq̄ȝ erit qcquid tc. qd erit tūc? Quis eruet de manib⁹ dei? vn̄ mihi cō/siliuȝ? vn̄ salus? Quis q dr̄ magni ꝯsilij angelus qui dr̄ saluator. vt nomē eius vo/ciferet. iā ipe ē. iā ipse iesus ipse idē ē iudex īter cui⁹ manus tremor respira iā o peccator respira ne despes spe/ra i eo quē times. Aufuge ad eū a quo aufugisti īuoca īportune quē supbe ꝓuocasti iesu iesu pp h̄ nomē tuū. fac mihi ꝑm h̄ nomē tuum iesu iesu obliuiscē supbū ꝓ/uocātē. respice miserū īuo/cātē. Nomē dulce. Nomē dlectabile. nomē ꝯfortans pctōrē ⁊ btē spei. Quid. n. est iesu nisi saluator? Ergo pp temetipm esto mihi ie/sus q me psalmasti ne peaȝ. Qō redemisti me ne cōdē/nes. Qō me creasti tua bo/nitate ne peat op⁹ tuū mea iniqtate. rogo pijssime ne p dat mea iniquitas qđ fecit tua oīpotēs bonitas. Recognosce benignissime qđ tuū est ⁊ absterge qđ est alienū. iesu iesu misere dū tps ē mi/serēdi ne dānes in tpe iudi/candi. Que nāq̄ȝ tibi vtili/tas in sanguie meo. si descē dero i eternā corruptionē. Neq̄ȝ eni mortui laudabūt te dn̄e neq̄ȝ oēs q descēdūt in īfernū. Si me admiseris ītra latissimū tue mīe sinū. nō erit āgustior pp me dn̄e. Admitte ḡ o desideratissi/me iesu. admitte me intra nūerū electoꝝ tuoꝝ. vt cuȝ

illis te laudem. te pfruar ꝛ glorietur te. iter oesq; dili/gunt nomē tuū. qui cū deo patre ꝛ spiritu sācto gloria ris per interminata secula seculorum. Amen.

¶ Deploratio deuotissima btī Anselmi archiepī Cā/tuariensis pro amissa virginitate seu castitate per for/nicationem.

Anima mea anīa mea erūnosa ani/ma īq; misera mise ri homunculi. Excute tor/porē tuū ꝛ discute pcm̄ tuuz ꝛ ꝓcute mētē tuā reduc ad cor enorme delictū ꝛ ꝓ due de corde imanē rugitū. In tēde īfelix. intende sceleris tui horrorē. Et ꝓtēde horrificū terrorē ꝛ terificū dolo/rē. Tu inquā que quondā candidata celesti lauacro. Dotata spūsancto tu xp̄ia/na ꝓfessione iurata vgo ser uisti xp̄o desponsata. Qui; memini. O quē nominaui. vtiq; nō tā benignū spōsuz. vginitatis mee. s; terribilē iudicē imūditie mee. Heu memoria pdite iocūditatis. Cur sic sup aggrauas ꝓslu/rā possidētis. Quā misera sors flagitiorū cui ꝛ bonū ꝛ malū pariter sunt in tormē tū. Torquet enim me mala ꝯscīa ꝛ cruciat⁹ eius in qb⁹ timeo me arsurū torqt me bone ꝯscie. ꝛ ꝓminorū eius memoria. q̄ scio me pdisse: nec amplius recuperaturā. Ve miserū pdere id perde/re irrecupabilr qd̄ seruari ōz iterminabilr. Heu ꝯso/labile pdere qꝫ nō solū ē dā nosuz nō bonorū. s; insup est lucrosuz tormētorū o virgi nitas iā nō dilecta mea: sed pdita mea. iā nō iocunda mea. s; despata mea q̄ deue nisti. In quā fetido. inquā amaro ceno me d̄relinqsti. O fornicatio scordidatrix mētis mee pditrix aīe mee. vn̄ miso surrepsisti de q̄; ni/tido. d̄ q̄; iocūdo statu me ꝓ cipitasti. h vris me o amar merorr. q̄ illd̄ ē amissū. hic āgis me o g̃uis dolor. ꝛ ti/mor grauio. q̄ istd̄ ē admis/suz. Hinc est dānū incōsola bile. Hinc tormētū irolle/rabile: Ve hinc. ꝛ ve illinc

Sed sic pariter bonū ꝛ malū. sic vnq̄ȝ iā iuste punitis adhuc viuētē miserū malū Digne. certe digne. Tu nāq̄ȝ aīa mea pfida deo piura dei. ꝛ adultera xp̄i libenter de virginitatis sublimitate miserabil'r es dīmissa in baratrū fornicatiōis. Tu illa olim despōsata regi celoꝝ ardēter facta es scortū tortoris tartaroꝝ. Heu abiecta. adeo pіecta diabolo. imo ambitiēs deū āplectēs diabolū. Tu. n. tu mis'rime mea meretrix obstiata. fornicatrix ipudēs tu ꝑor amatori ꝛ creatori tuo deo repudiū obtulisti. ꝛ ad insidiatorē ꝛ pditorē tuū demonē te spōte cōtulisti. O mis'rima ꝛ plusq̄ȝ mis'rima cōmutatio. Heu de q̄ȝ sublimi cecidisti inq̄ȝ pfūdū corruisti. ve quā bēignū ꝓtēpsisti q̄ȝ maligno te isīxisti. qd fecisti. o mētis amētia. amēs spurcitia spurca. neqtia qd fecisti ī celo. ōrelīqsti castū amatorē tuū. ꝛ in infernū sequuta es odiosuȝ corruptorē tuuȝ ꝛ in baratro pasti nō tbalamū. sȝ postribulū tuū. horror. mirabilis q̄ȝ puersa volūtas. Miraculū horribile q̄ȝ volūtaria puersitas. Vñ mihi deus tante prauitatis correptio. vñ tibi deus tanti sceleris satisfactio. Precipitare miser homuncio ī tenebrosuȝ pfundū imoderate mestitie. q spōte ꝑcipitatus es in baratrū horrende neqtie. Obruere infelix inole terribilis doloris qui corruisti libens in celū īfernalis fetoris. Obuoluere erūnose horridis tenebris īcōsolabilis luctus q volēs ꝓuolutus es in voraginē tā sordidi luxus volutare in gurgite amaritudinis q ōlectatus es in volutabro turpitudinis. Terror horribilis dolor terribilis. meror īconsolabilis. aggerate vos sup me. Irruite. obruite. pturbate obuolute. possidete. iustū est. iustū ē impudēti audacie cōtēpsi vos. ꝛ putēti delectatione ꝓuocaui vos. imo deū nō vos ꝛ nūc miserabili penitētia deside ro vos. Torquete reū. Uin

dicate deũ. Presentiat for nicator ĩfernalis tormenta q̃ meruit. p̃gustet qđ p̃para uit assuescat q̄ est passur⁹. Extende p̄duc imoderate pctõr luctuosam pn̄iam. q tã lõge p̄dixisti tui sceleris imũditiã. Reuoluere. ⁊ re uoluere. in eundẽ turbinez amaritudinũ. q totiens re/ uolut⁹ es. in eandẽ voragi/ nẽ libidinũ. Cõsolatio secu ritas. letitia. nolo vos. re/ nuo vos nisi pctĩ venia re/ duxerit vos. Procul esto/ te: p̄cul estote. anĩ mortẽ si forte indulgentia reuocet vos. mihi vł post mortẽ sit ꝯtinua pn̄ia: amara comes etatis mee. sit acut⁹ dolor ĩsanabilis. tortor vite mee. Sint meror ⁊ acerb⁹ luct⁹ ĩ fatigabiles tribulatores iu uentis ⁊ senectutis mee vti nam vtinã ita sit. opto. oro desidero. vt ita sit: si. n. non sum dign⁹ oculos ad celuz leuãdo orare certe nõ sum indign⁹ eos vel plorãdo ce/ care. Si ꝯfundit mẽs mea orare pudore ꝯscie equum est vt confundat turbine lu ctuosi doloris ⁊ tristitie. sed si timet exhiberi ante ꝯspe ctũ dei sui: iustũ est: vt bẽat anĩ ꝯspectũ suũ tormẽta sce leris sui cogitet igit ⁊ reco/ gitet cor meum qd fecit qd meruit. Descẽdat ĩquã de/ scẽdat ad terrã tenebrosaz ⁊ optã mortis caligĩe mẽs mea ⁊ cõsideret q̃ ibi expe/ ctẽt scelerosam aĩam meã. intẽdat ⁊ cõtẽplet videat ⁊ ꝯturbet. Quid est de⁹: qd est q̄ aladuerto. ĩ terra mi/ serie ⁊ tenebrarũ. horror. horror. Quid ẽ. qđ ĩtueor. vbi nullus ordo. s; sempi/ nus horror ĩhabitãs. Heu ꝯfessio vlulãtiũ. tumult⁹ dẽ tib⁹ stridẽtiũ. ĩordĩata mul titudo gemituũ. ve. ve. qđ ⁊ qđ ve ve ignis sulphure⁹ flãma tartãrea. caliginosa volumina q̄; certifico rugi tu video vos rotari vmes ĩ igne viuẽtes. Que dira aui ditas rodẽdi sic vos accen/ dit q̃s illic ignis ignĩ nõ in/ cẽdit. demones coardẽtes fremẽtes ardore frendẽtes furor cur sic crudelis estis: His q volutant inter vos:

O cōmoda tormenta iusti tia moderata ad sustinen/ dū: siccine nullus mod⁹ nul lū remediū. nullus finis tē/ perabit vos? Ecce sūt ma gne de⁹ q̄ parata sūt fornica torib⁹. et cōtēptorib⁹ tuis. q̄r ego vn⁹ suz? Ego ego vtiqz vn⁹ horꝫ suz. aīa mea expa/ uesce. mens mea defice cor meū scindē. Quo me rapi tis exactores sceleris mei. Quo me tradis pcm̄ meū? Quo me tradis de⁹ meus? Si feci vt essem re⁹ tu⁹. nū/ qd potui facē vt non essem creat⁹ tu⁹? Si mihi castita/ tē meam ademi. nūqd tibi m̄iam tuā pemi? Dn̄e dn̄e si ego admisi vn̄ me dānare potes. Tu ne amisisti. vnde saluta͂r soles? Noli dn̄e no li sic attēdere malū meū vt obliuiscaris bonū tuū. Ubi verax ē. o verax de⁹? vbi ē. viuo ego. nolo mortē pctō ris. s; vt magis ꝯuerta et vi uat. Dn̄e qui nō mentiris. Dn̄e qd ē nolo mortē pctō ris si tu sepelis in īfernū ad te clamātē pctōrem? An de trudere pctōrē in gehēnaz est. nolo mortē pctōris. An h̄ ē volo vt ꝯuerta͂r pctōr et viuat. Pctōr sum ego dn̄e pctōr sum ego. Si ḡ nō vis pcōres mortē qs te cogitat q̄ nō vis. vt tue tradas ad mortez? Si vis vt ꝯuerta͂r pctōr et viuat. Quid. te ꝓ/ hibet facē q̄ vis vt me con uertas et viuaz. An imani/ tas pctī mei cogit te q̄ non vis et ꝓhibz q̄ vis cū sis ops de⁹. Absit deus me⁹. Absit dn̄e me⁹ vt ꝑualeat negtīa pctōris ꝯtentis et dolentis snīe oīpotentis. Memento iuste sctē et benigne de⁹ me/ mento. q̄r misericors es. et creator et recreator meus. Ne ḡ memineris bone dn̄e iustitie tue aduersus pcōrē tuū. s; memor esto benigni tatis tue erga creaturā tuā. Ne memineris ire aduer/ sus reū. s; memor esto mise ratōis erga miseꝝ. Uerꝫ est q̄r cōscia mea mere͂r dāna/ tionē: et penitētia mea non sufficit ad satisfactionē. sed certuz est q̄r m̄ia tua supat oēm offensionez. parce tu ergo tu bone. cui⁹ est salus.

⁊ q̄ nō vis mortez pctōris. parce peccatrici aīe mee. fugit.n.exterita a terrente iustitia tua ad confortātem mīam tuā vt qm̄ p̄miū vir ginitatis corrupto.o dolor irrecuperabile.saltem sup pliciū fornicatiōis penitēti nō sit ineuitabile.qr non est in poře oīpotētie tue.nec i- decens iustitie tue.nec isoli tum mīe tue.⁊ qm̄ bon⁹es. quoniam in eternum mise ricordia tua.qui es benedi ctus in secula.Amen.

¶ Oratio deuotissima bti Anselmi archiepi Cātua- riēsis ad gloriosaz dei geni- tricē virginez Mariā ⁊ ad deū ⁊ dn̄m nr̄m Iesum xp̄z vnicum filium eius.

Sancta ⁊ inter san ctos post deuz sin gulariter sctā ma ria mr̄ admirabi lis virginitatis virgo ama bilis fecūditatis.q̄ filiuz al tissimi genuisti.q pdito hu- mano gn̄i saluatorē peperi sti.Dn̄a pfulgens tāta scti- tate supeminēs tanta digni tate quā ytiqz certū est non minori pclarā esse potētia ⁊ pietate.Tibi o gēitrix vi- te.o mr̄ salutis.o tēplū pie tatis ⁊ mīe.tibi sese conaf p̄ntare:mirabilis aīa mea morbis vitioꝝ lāguida vul nerib⁹facinoꝝ scissa vulne- rib⁹flagitiorū putrida.tibi nitif q̄ztū morbūda valet supplicare:vt potētib⁹ tuis meritis.⁊ pijs tuis pcib⁹di- gneris esse sanare.Sic eniz pia dn̄a alienata ē a se ima nitate stuporis:vt vix sen- sum hēat enormis lāgoris. Sic sordib⁹⁊ fetore.fedaf. vt timeat ne ab ipa miseri- cors vult⁹ tuus auertaf.sic tabescit desperādo respect⁹ tuis ꝯuersionē:vt etiaz os obtumescat ad orationez. Peccata mea neqtie mee si habetis aīam meā vestro venēo pemptā vel cur si fa citis eā:vr̄a feditate horrē dam vt miseratio nō possit aspicere illaz? Si obruitis ei spem exauditiōis vestra mole vel cur obstruistis il- li:vocē orōnis vestri pudo re.sz mētez ei⁹vestri fecistis amore clemētē vel cur ob-

struistis illi vocē orōnis ve
stripudore. Si mētem ei⁹
vestri fecistis amore clemē
tē. vl' cur sensuz ei⁹ vrō red
ditis torpore nō sentientē?
Heu pudor sordentis ima
nitatis ⁊ pñtia nitentis sani
tatis. Heu confusio imūde
cōscie in ꝯspectu fulgentis
mūditie. O tu bñdicta sup
mulieres q̄ angelos vincis
paritate. scōs superas pie
tate anhelat moribūd⁹ spūs
me⁹ ad tāte benignitatis re
spectū. sꝫ erubescit ad tanti
nitoris ꝯspectuꝫ. rogare. n
te dña desidero vt mi̾atio
nis tue respectu cures pla
gas ⁊ vlcera pctōꝝ meorū:
sꝫ ꝯfundor corāꝫ te ob feto
rem ⁊ sordes eoꝝ. Horreo
dña parere tibi i imūditijs
⁊ horrorib⁹ meis ne tu hor
reas me ꝑ eis. ⁊ nō possuꝫ.
ve mihi. videri sine eis. O
ꝯturbata. O cōfusa p̄cādi
cōditio. En qppe vos pctā
mea quō discerpēdo distrai
tis. distrahendo corroditis
corrodēdo torq̄tis p̄cordia
mea. Eadeꝫ. n. pctā mea o
dña cognosci a te cupiunt
ꝑpter curatiōem parere ti
bi fugiunt ꝑpter execratio
nem. Non sananꝫ sine ꝯfes
sione nec ꝑdunꝫ sine confu
sione. si celanꝫ sunt isanabi
lia. si vīir sūt ōstabilia. Ae
rū me dolore terrent me ti
more. Mole me obruunt
pondere me p̄mūt pudore
ꝯfundunt. O tu illa pie po
tens ⁊ poteter pia maria d
q̄ fons est ort⁹ mi̾icordie:
Ne ꝯtineas p̄cor tam verā
misericordiā. vbi tam ve
ram agnoscis miseriaꝫ. Si
enim ego ꝯfundor in obsce
nitate iniq̄tatis mee ad ful
goreꝫ tue sanctitatis. tu ne
dña erubesces erga miserū
affectuꝫ insite pietatis. Si
ergo confiteor neq̄tiā meā
tu ne abnegaris benignita
tem tuaꝫ. Si maior est mi
seria mea q̄ꝫ mihi expedi
at. erit ne minor misericor
dia tua q̄ꝫ te deceat? Quā
to enim domina magis de
licta mea in conspectu dei.
⁊ tuo sordent tanto magis
eius curatione ⁊ tua sub
uentione egent. Sana er
go clemētissima infirmita

tē ꝛ delebis que te offendit feditatē. Aufer benignissima lāgorē ꝛ nō senties quē horres fetorē. fac piissima vt nō sit q̄ dolet. ꝛ nō erit q̄ sinceritati tue sordet. Fac dn̄a. exaudi me dn̄a. Sana aīam pctōris serui tui p̄ virtutē bn̄dicti fruct⁹ ventris tui q̄ sedet in dextera oīpotētis pr̄is sui suplaudabilis. ꝛ supgloriosissimi in secula. O virgo mundo venerabilis mr̄ humano gn̄i amabilis femina. angelis mirabilis Maria sctissima. cuius btā v̄ginitate oīs sacrat̄ integritas. cui⁹ glorioso partu oīs saluat̄ fecūditas. Dn̄a magna cui gr̄as agit cōtio leta iustoꝝ ad quā fugit territa turba reoꝝ. Ad te p̄potens. ꝛ misericors dn̄a ego pctōr. ꝛ vtiq̄ nimis pctōr anxius ꝯfugio vidēs. n. me dn̄a añ districti iudicis oīpotētē iustitiā. ꝛ ꝯsiderās ire eius itollerabilē vehemētiā p̄pēdo pctōꝝ meorū enormitatē ꝛ ꝯdignam tormētoꝝ imanitatē. Tāto igitur dn̄a clementissima horrore turbat⁹ tāto pauore p̄territ⁹ cui⁹ enixi⁹ iplorabo interuētionē. q̄ȝ cui⁹. vter⁹ mūdi fouit recōciliationē. Vñ securi⁹ velocē in necitate subuētionē sp̄abo: quā vn̄ mundo p̄cessisse p̄pitiationē scio. aut cui⁹ intercessio facili⁹ reo veniā ipetrabit q̄ȝ q̄ illū gn̄alē ꝛ singularē iustū vltorē ꝛ misericordē indultorē lactauit: Sic nāq̄ btissima spōse ē. vt h̄ merita tibi tam singularia nobis tam nec̄ia obliuiscaris. Sic mitissima icredibile ē vt supplicātib⁹ miseris nō miserearis. Hñ q̄ppe nouit mūdus. nec nos mundi pctōres vllaten⁹ dissimulari patimur. Satis inquā. o dn̄a satis nouim⁹ q̄s filius hoīs vel cui⁹ hoīs fili⁹ venit saluū facē q̄ pierat. Nūq̄d ḡ tu dn̄a mea mr̄ spei mee nūq̄d obliuisceris. tu odio mei q̄ mūdo tā misericorditer est nō itimatū. tā feliciē diuulgatū. tā amanter amplexatū. Ille bon⁹ fili⁹ hoīs venit p̄ditū spōte saluare. ꝛ mr̄ d̄i poterit p̄ditū clamā

tē nō curare? Bon⁹ ille fili⁹ hoīs vēit vocare peccātes ad pniam. ꝛ mř dei ꝯtēnet peccātē in pniaȝ. Ille inq̄ȝ bon⁹ ds mittis hō. mificoꝛ fili⁹ dei pi⁹. fili⁹ hoīs vēit q̄rere pcōꝛē errātē. ꝛ tu hōa mř ei⁹ potēs mř dei repelles miseꝝ oꝛātē? Ecce. n. o v̄go. hō de q̄ nat⁹ est de⁹. hō vt saluareť pcōꝛ hō. ecce corā bono filio tuo ꝛ coꝛaȝ te hōa mře ei⁹ penitet ꝛ ꝯfiteť gemit ꝛ oꝛat pctōꝛ hō. Obsecro vos bone dñe. ꝛ bona dña. Obsecro vos pie fili. ꝛ pia mř. Obsecro vos per hāc ipaȝ v̄itatē. ꝛ p hāc singularē. spē pcōꝝ. ꝛ vt sic vere. tu es fili⁹ ei⁹ ꝛ tu mř ei⁹. vt salueť pcōꝛ sic. sic absoluať ꝛ cureť h̄ pctōꝛ. Pꝛobȝ in se. ꝓbet h̄ vř pctōꝛ. qꝛ vere estis. Sētiat i se. qꝛ pp salutē pctōꝛum estis: tu fili⁹. ꝛ tu mř. vř certe amboꝛuȝ pctōꝛ. cum. n. peccaui in filium. irritaui mřem nec offendi mřem sine iniuria filij. Quid ergo facies pcōꝛ? Quo igiť fugies peccatoꝛ quis enim me recōciliauit filio inimica matre? Quis mihi placabit mřem irato filio? Sȝ ꝛ si ambo pariter offensi estis nonne ꝛ ambo clemētes estis? Fugiat ergo reus iusti dei ad piā matrem misericoꝛdis dei. Refugiat de⁹ offense mřis ad pium filiuȝ benigne mřis. ingerat se reus vtriusq̄ȝ inter vtrunq̄ȝ. iniiciat se iter pium filiū ꝛ mřeȝ piā. Pie dñe pace seruo matris tue. Pia dña pce seruo filij tui. Bone filij placa mřeȝ tuaȝ suo tuo. hōa mř recōcilia filiū tuū filio tuo. q me initio īter duas tā imēsas pietates non incidam tam potentes seueritates. Bone filij: Bona mater nō sis mihi frustra. qō ꝯfiteoꝛ de vobis hāc veritatem. nec erupescā qō spero in vobis hāc pietatem. Amo enim veritateȝ: quā ꝯfiteoꝛ de vobis: ꝛ depꝛecoꝛ pietatem q̄ȝ spero in vobis. Dic mundi iudex cui parces. Dic mundi recōciliatrix quē recōcilia bis si tu dñe dānas. ꝛ tu dāna auerteris homūculum

bona vestra cū amore ma/
la sua. cum merore ꝯfiten/
tē: Saluator singl'aris. die
quē saluabis. Salutis mat
dic pro quo orabis si te dñe
ꝑcipiente. ⁊ te dña ꝯsentiē/
te tormēta vexāt pctōrem
se execrātē vos obsecrātē:
si infernus absōrbet reū se
accusantē vos deꝑcantes si
tartara deuorant pauperē
in se desperātē in vobis spe
rātem. De⁹ q fact⁹ est filius
femine pp miam. Femina
q̄ facta es mat dei p miam
aut miſemini miſo. tu pcē
do. tu īteruenīēdo aut ostē
dite ad quos tutius fugiā
miſicordiores aut mōstra/
te in qbus certi⁹ ꝯfidā potē
tioribus. Si. n. est īmo. q2
est tā magna mea iniqtas.
⁊ tā modica fides mea tā
tepida caritas mea. tam fa
tua oratio mea. tam impfe
cta satiſfactio mea. vt nec
merear delictoꝝ veniā. nec
salutis grāꝫ. h̄ est ipꝫ q sup
plicio. vt in quo merita mi
bi videtis nō sufficere ī eo
mīe vestre dignent nō defi
cere. ꝑcor itaqꝫ. ꝑcor exau
dite me. sed pp vos non pp
me p pietatē q̄ exūdatis p
ptātem q̄ abūdatis. vt eua/
das meritos dolores dāna/
toꝝ. ⁊ intrē in gaudia btōꝝ
te deū laudatur⁹ q es bn̄di/
ctus ⁊ suplaudabilis ī secu
la seculoruꝫ. Maria tu illa
maior beataꝝ mariarū. tu
illa maxia feminaꝝ. te dña
magna ⁊ valde magna. te
vult cor meū amare te cu/
pit os meū laudare te desi/
derat venerari mēs mea.
te exafectat orat aīa mea.
q2 tuitioni tue se cōmēdat
tota substātia mea. Eniti/
mini viscera aīe mee eniti/
mini q̄ztū potestis. si qd po
testis oīa interiora mea. vt
ei⁹ merita laudetis. ⁊ ei⁹ bīi
tudinē ametis vt ei⁹ celsitu
dinē āmiremī vt ei⁹ bēigni
tatē deꝑcemī cui⁹ patroci/
nio q̄tidie īdigetis īdigēdo
desideratis. ōsiderādo īplo
retis. īplorādo īpetretis. ⁊
si nō scd̄ꝫ ōsideriū vestrū tn̄
supra vel certe ꝯtra meritū
vestrū. Regina angeloruꝫ
dña mūdi mr̄ eius. qui mū
dat mūdum. ꝯfiteor q2 cor

meum nimis est imūdum. vt merito erubescat in tam inūda intendere. nec digne possit tā digne intēdēdo cō tingere. Te igit̃ mr̃ illuminationis cordis mei. te nutrix salutis mentis mee te obsecrāt q̃ztū pūt cuncta p̄cordia mea exaudi domia adesto ppitia. adiuua potētissima vt mundent̃ sordes mētis mee vt illuminētur tenebre mee vt accēdat̃ tepor me⁹: expgiscat̃ torpor me⁹ q̃ten⁹ sic btā sctitas su p oia post sūmū oium filiū tuū p oīpotētē filiū tuū ob gl'iosum filiū tuū a bn̄dicto filio tuo es exaltata sic sup oia post dn̄m ⁊ deum vex. ⁊ oium filiū tuū. te cor meum intelligat ⁊ veneret̃ amet ⁊ depcetur eo affectu nō quo ɔ̄sidero impfect⁹. s3 quo d3 a filio tuo fact⁹ ⁊ saluat⁹ redēpt⁹. ⁊ resuscitat⁹. O genitrix vite mee. altrix reparatoris carnis mee. lactatrix saluatoris toti⁹ s̄be mee. S3 qd dicā. lingua mihi d̄ficit. q2 mens non sufficit. Dn̄a dn̄a oia ītima mea solicita sunt vt tātoꝝ bn̄ficioꝝ gratias exoluāt s3 nec cogitar̄ pn̄t dignas ⁊ pudet pferre nō dignas. Quid. n. digne dicam matri creatoris ⁊ saluatoris mei. per cuius sanctitatē pctā mea purgat̃: p cuius ītegritatē mihi īcorruptibilitas donat̃. per cuius virginitatē anima mea adamat̃ a dn̄o suo. ⁊ despōsatur dn̄o suo. Quid inquā digne referā genitrici dei. ⁊ dn̄i mei. per cuius fecunditatē captiuus sum redēpt⁹ per cuius partum de morte eterna sum exēptus. p cui⁹ prolem perdit⁹ sum restitutus. ⁊ d̄ exilio misere in patriā beatitndinis reduct⁹. Benedicta in mulieribus hec oia mihi dedit. benedict⁹ fruct⁹ vētris tui in regeneratione baptismatis sui. alia in spe alia ī re q̄zq̄z hec oia ego ipse mihi sic peccādo abstulerim. vt nec rem habeant ⁊ spem vix teneam qd eni. Si mea culpa euanerit nūquid ingratus ero illi per quem mihi gratis tanta bona euenerunt? ab

fit:ne addā hāc iniqtatē:ſu/ p iniqtatē. Immo grās ago q: habui doleo q: non hēo: oro vt habeā. Cert⁹.n.ſuȝ q: ſic̄ p filiū grāȝ ea potui ac cipe:ſic eadē p mr̄is merita poſſuȝ r̄cipe. Ergo dn̄a por ta vite:ianua ſalutis via re cōciliatiōis.addit⁹ recupa/ tiōis. Obſecro te p ſaluatri cē fecūditatē.fac vt pctōꝝ meoꝝ.mihi venia ⁊ bn̄ vi/ uēdi grā ꝓcedaƭ. vſqȝ i finē hic ſeruus tuus ſub tua ꝓte ctiōe cuſtodiaƭ. O aula vl̄is pietatis cā gn̄alis recōcilia tiōis vas ⁊ tēplū vite.⁊ ſalu tis vniuerſoꝝ.nimium ꝯbo merita tua cū i me homū/ culo vili ſingul'r recēſeo be neficia tua q̄ mūdus amās gaudet gaudēs clamat eſſe ſua. Tu nāqȝ dn̄a admira/ bilis ſingulari virginitate. amabilis ſalutari fecundi/ tate venerabilis. ineſtima/ bilis ſanctitate. tu oſtēdiſti mūdo dn̄m ſuū.⁊ deū ſuum quē neſciebat.tu viſibilē ex hibuiſti mūdo creatorē ſuū quē prius nō videbat.tu ge nuiſti mūdo reſtauratoreȝ. quo perditus indigebat.tu peperiſti mūdo recōciliato rem quē reus nō hēbat.per fecūditatē tuā dn̄a mūdus peccator eſt iuſtificatus dā/ natus ⁊ ſaluatus exul redu ctus. Part⁹ tuus dn̄a mun dū captiuū redemit. egruȝ ſanauit mōtuū reſuſcitauit Celū Sydera. Terra.flu/ mina.dies.nox.⁊ q̄cūqȝ hu mane ptāti vl̄ vtilitati ſunt obnoxia in amiſſum decus ſe ſe gratulaƭ dn̄a p te quo/ dāmō reſuſcitata ⁊ noua q̄/ dā ieffabili grā donata.q̄ſi enī oīa mōtua erāt eū amiſ ſa cōgenita dignitate dn̄a/ tui fauēdi vl̄ vſib⁹ deū lau/ dantiū ad qd̄ facta erāt ob/ tinebanƭ oppreſſiōe ⁊ deco/ lorabaƭ ab vſu idolis ſuien tiū pp quos facta nō erant. Quaſi vō eadē reſuſcitata letanƭ quū iā dn̄m ꝯfitētiū. ⁊ dn̄atu regunƭ.⁊ vſu deco/ ranƭ. Noua aūt ⁊ ineſtima bili grā q̄ſi exultauerūt cuȝ ipm deū ipm creatorē ſuuȝ nō ſolū iuiſibil'r ſupra ſe il/ la regentē ſentierūt.ſȝ ēt vi ſibil'r intra ſe eiſdē vtendo

sanctificantē viderūt hec tā ta bona p benedictū fructū benedicti vētris benedicte Marie puenerūt. Sʒ cur solū loqr dn̄a bn̄ficijs tuis plenū eē mūdū. Inferna pe netrāt. celos supant. p pleni tudinē. n. gr̄e tue ꝛ q̄ in ifer no erāt se letanf liberata. ꝛ q̄ supra mūdū sūt se gaudēt restaurata p eūdē qppe glo riosuʒ filiū gl̄iose v̄ginitatis tue oēs iusti q obierūt ante vitalē eius mortē exultant diruptōe captiuitatis sue. ꝛ angeli gratulanf restitutio ne semitute ciuitatis sue. O femina mirabil̄r singularis ꝛ singul̄r mirabilis. p quaʒ elemēta renouanf. inferna remedianf. hoies saluanf. angeli reītegranf: O femi na plena est sup plena gr̄a d̄ cui⁹ plenitudinis exundan tia respsa sic reuirescit ois creatura. O v̄go bn̄dicta ꝛ supbn̄dicta per cuius bndi ctionē bn̄dicif ois nā nō so lū creata a creatorē sʒ ꝛ crea creator ꝛ creatura: Ois ex altata quā seq conaf affe ctus aie mee. quo aufugis acië mentis mee o pulchra ad intuēdū: amabilis ad cō templādū: delectabilis ad amādū quo euadis capaci tatē cordis mei. Prestolar̄ dn̄a ifirmā alaʒ te sequētē. nec abscōdas te dn̄a pax vi dēti ale te q̄renti. Misere dn̄a alaʒ post te anhelando languētē. Mira res in quā sublimi cōtēplor. Mariaʒ locatā: ois nā adeo est crea ta ꝛ ois dei nā ex. Maria ē nata: de⁹ oia creauit. ꝛ ma ria deū gn̄auit. Deus q oia fecit vl̄ creauit ip̄e se ex ma ria fecit: ꝛ sic oia q̄ fecerat refecit. Qui potuit oia d̄ ni hilo facere noluit ea viola ta sine maria reficere. De⁹ igif est pr̄ rex creatarum. ꝛ maria mr̄ rex recreatarū. De⁹ est pr̄ ꝯstitutionis oiuʒ ꝛ maria est mr̄ restitutiōis oium. Deus enī genuit illū p quē oia sūt facta: ꝛ maria peperit illū p queʒ oia sunt saluata; Deus genuit illuʒ. sine quo penitus nihil est. ꝛ maria pepit illū sine q̄ oīno nihil bn̄ est. O vere de⁹ te cuʒ cui dedit dn̄s. vt ois nā

O

tm̄ tibi deberet secū maria obsecro te p grām q̄ sic de⁹ eē tecū ⁊ te voluit eē secum fac pp ipsā ꝓm eādē ipsam grām mīā tuā mecū. Fac vt amor tui sp sit mecū: ⁊ cura mei sp sit tecū. Fac vt clamor necessitatis mee q̄ diu ipsa persistit. sit tecū ⁊ respectus pietatis tue quā diu ego subsisto sit mecum: fac vt cōgratulatio beatitudinis tue semp sit mecū. ⁊ passio miserie mee quantū mihi expedit sit tecū. Sicut enī o btissima ois a te auersus. ⁊ a te despectus necesse est. vt intereat. ita omnis a te ꝯuersus. ⁊ ad te respect⁹ ipole ē vt pereat. Sic enī dn̄a de⁹ genuit illū i q̄ oīa viuūt. sic o tu flos virginitatis genuisti eū p quē mortua reuiuunt. ⁊ sic de⁹ p filiū suū beatos angelos a pctō ſuauit. Ita o tu decus puritatis p filiū tuū miseros hoīes ex peccato saluabis. Quēadmodū enī dei fili⁹ est btitudo iustoꝝ. sic o tu salus fecūditatis filius tuus est recōciliatio peccatoꝝ. Nō enī est reconciliatio nisi quā tu casta cōcepisti. Nō est iustificatio nisi quā tu integra in vtero fouisti: nō est salus nisi quā tu virgo peperisti. Ergo domina mater es iustificationis ⁊ iustificatoꝝ genitrix. es recōciliationis ⁊ recōciliatoꝝ parēs ⁊ salutis. ⁊ saluatoris. O beata fiducia. o tutū refugiū. mr̄ dei est mr̄ nr̄a. Mater eius in quo solo speramus: ⁊ quē solū timemus est mr̄ nr̄a. Mater inquā eius q solus saluat. solus dānat est mr̄ nr̄a. Sed o benedicta ⁊ exaltata nō tibi soli: sed ⁊ nob. qd est: quā magnū quā amabile est q video p te euenire nobis q vidēs gaudeo q gaudēs dicere nō audeo. Si enim tu dn̄a es mr̄ eius nōne. ⁊ alij filij tui sunt fratres ei⁹? Sed q fratres? ⁊ cuius eius loqr vn̄ iocundat cor meū. an si lebo: ne elatione arguatur os meū? Sed q credo amādo: cur nō cōfiteor laudando? Dicā igit nō supbiēdo. sed grās agēdo. Qui enim fecit vt ipse per maternam

gnatione eet nãe nr̃e. et nos p vite restitutionē essemus filij m̃ris eius ipse nos inuitat vt confiteamur nos esse fratres eius. ergo iudex noster est frater nr̃. Saluator mūdi est frater nr̃. Deniqȝ nr̃ est fact⁹: p mariaȝ frater nr̃. Quare igit̃ debem⁹ spare qua cōsolatione possim⁹ timere. quoꝝ: siue salus: siue dānatio de boni fratris. et d̄ pie m̃ris pēdet arbitrio Quo et affectu hūc fratrē. et hāc matrē amar̃ debem⁹. qz familiaritate nos illis cō mittemus. Qua securitate ad illos ꝯfugiem⁹ q̄ dulcedine fugiētes suscipiemur. bonus igit̃ frater nobis dimittat ꝙ delinqmus ipse auertat: qd̄ d̄līquētes meruim⁹ ip̄e dōec ꝙ pēitētes petim⁹. Bona mr̃ oret et exoret pro nobis ipsa postulet. et impetret ꝙ expedit nobis. Ipsa roget filiū p filijs. vnigenitū p adoptatis. dn̄ȝ p suis: Bon⁹ fili⁹ audiat mr̃eȝ pro fratribus vnigenitis p his adoptauit dn̄s p his quos libauit. Maria q̄ȝtum tibi debem⁹ dn̄a mr̃ per quā talē fratrē babemus. Quid grarū qd laudis tibi tribuemus. Magne dn̄e tu noster maior frater. Magna dn̄a. tu nr̃a melior mater docet cor meū qua reuerētia vos debeat cogitare. Bone tu. et bōa tu. Dulcis tu. dulcis tu. dicite et date aie mee. q̄ affectu vos memorādo ex voб d̄lectet̃. Delectādo iocūdet̃. iocūdādo ipīguet̃. ipīguate et succēdite eaȝ vr̃a dilectōe. vr̃o ꝯtinuo amore lāgueat cor meū liq̄fiat aīa mea. Deficiat caro mea. Utinaȝ sic viscera aie mee dulci feruore vr̃e dilectōis exardescant vt viscera carnis mee exardescāt. Utinā sic ītima spūs mei dulcedine vr̃i affect⁹ ipīguet̃. vt medulle corporis mei exsiccent̃. dn̄e filij. dn̄e mee. dn̄a mr̃. dn̄i mei si ego nō sū dign⁹ q sic debeā vr̃o amore bn̄ficari. certe vos nō estis ldigni. q sic īmo pl⁹ d̄beatis amari q̄ bēignissimi ne sic dignerit̃ mihi petēti. id q̄ me ꝯfiteō idignū. vt auferat̃ voб. id q̄

certe vos negare non pote/stis dignos Date itaqȝ piȷ̈s/simi:date obsecro supplicā/ti aīe mee non pp̄ meritū meū:sȝ pp̄ meritū vr̄m. da/te illi q̄zto digni estis amor̄ vr̄m. Date iquā mihi q̄ sū idign⁹ vt reddat̄ vob̄ q̄ estis digni. Si.n.nō vultis dare vt bēaȝ q̄ desidero saltē no/lite negare vt reddā vobis qđ debeo. Forsan p̄sumen/do loq̄r.sȝ vtiqȝ boitas vr̄a facit me audacē.loq̄r ergo adhuc ad dn̄m meū.⁊ dn̄aȝ meā:quū sim puluis ⁊ cinis dn̄e ⁊ dn̄a nōne m̄lto meli⁹ est quū vos gratis datis pe/tēti qđ ip̄e nō meret̄.q̄ȝ quū vobis subtrahit̄ qđ vob̄ iu/ste debet̄:Illud quippe est p̄dicāte m̄īe.Illđ est nephā de iniustitie īpēdite igit̄ piȷ̈s/simi grāȝ vt recipiatis de/bitū.facite vos mihi m̄īaȝ vestraȝ que mihi expedit ⁊ vos decet.ne faciā ego vob̄ iniustitiā meā q̄ nullū expe/dit ⁊ nullum decet: Estote vos mihi misericordes qđ obsecro vos ne sim ego vo/bis iniustus qđ execro.Da

te benigne ⁊ benigna. Nec sitis exoratu difficiles.date aīe mee amorem vestri quē ipsa nō iniuste petȷ̈t:⁊ vos iuste exigitis ne ipsa bonis vestris sit īgrata qđ ipsa iu/ste borret ⁊ vos non iniuste punitis. Certe iesu filȷ̈ dei ⁊ tu maria mr̄ eius. ⁊ vos vultis ⁊ equuȝ est:vt q̄cq̄d vos diligitis diligat̄ a nob̄. Ergo bōe filȷ̈ rogo te p̄ di/lectionē q̄ diligis filiū tuū. vt sicut tu vē diligis ⁊ diligi vis. eum ita mihi īpetres vt vē diligā eū. Ecce.n.pe/to qđ vt fiat vē ē ī vr̄a volū/tate. Cur ḡ pp̄ pcā mea nō fiet cū sit.ī vr̄a ptāte. Ama/tor ⁊ mis̄iator boīuȝ tu po/tuisti reos tuos. ⁊ vsqȝ ad mortē amare. ⁊ poteris te rogāti amorem tui.⁊ m̄ris tue negare: Veneret̄ igitur sic digni estis mēs mea vos sic equū ē cor meū. Diligat vos sic sibi expedit aīa mea fuiat vob̄.sic dȝ caro mea. ⁊ in h̄ ɔ̄sumet̄ vita mea vt ī et̄nū p̄sallat̄ tota sb̄a mea. Bn̄dict⁹ dn̄s in eternū fiat fiat. Amē. Finis.

¶ Frater. M. laudensis ordinis predicatorum. sese ad huius libelli studium sic hortatur.

Mens mea quid cogitas? Quid tantis ceca procellis.
Sponte tuam credis mox periturum ratem?
Quid trepidias? qd amas quo te spes vana? doloreq3.
Distrabit? Insanis mēs mea crede mihi.
Quam cupis in terris non est pax quiesq3.
Stare loco nescit. quicqd I orbe vides.
Ad christu3 pperes. Christi capiaris amore.
Hunc cogita. huc sequere. si tibi cara salus.
Has Augustini meditātis per lege voces.
Ignitas doctas. dulcisonas q3 pias.
Anselmi videas. q3 sit sententia feruens.
Bernardus lachrymans. qualia mella ferat.
Durior es ferro. seua tu frigide peior.
Ni flectant animu3 ta3 pia verba tuum.

Sit breuis hic manibus. sit mūda in mente libellus.
Inq3 tuo christi pector cre scat amor.

¶ Pius scōs pōtifex max. in laude3 diui Augustini.

Barbarice gētis dec⁹ Augustine perenne.
Horrida quē nobis Aphrica terra tulit.
Qui scripturar proferes archana sacrarum.
Eloquijs referans abdita cuncta tuis.
Doctior ingenuaq3 oi cultissimus arte.
Et studio pstas. ingenioq3 nitens.
Quē nihil obscuru3 latuit. sed ꝛ omnia clarent.
Atq3 humana simul dogmata ꝛ alma patent.
Cuius ꝛ instruimur doctrinis. atq3 monemur.
Exemplis. probitas cuius in orbe micat.
Millia librorū per te Pater alme leguntur.
Edita que promunt qcqd vbiq3 latet.
Sis fautor cunctis pius. o sanctissime presul.

Atq3 deo sanctas. offer ad alta preces.

¶ Mapheus vegius laudē sis: quem in sua Italia illustrata Blōdus forliuiensis virū doctissimu3 atq3 optimū appellat sub Martino qnto pōtifi. maxi. btissime Mōice diui Augustini matri piētissime: Mausrolum mira arte elaboratū. nřta ipēsa Rome extruxit. eāq3 siř ac natu3 h̄ epygrāmate přchre: ac ďuote collaudat.

Salue lux matrum: mater sanctissima salue.
Salue Augustini monica digna parens.
O salue tanti nati. dignissima mater.
O salue sexus gřia feminei
Que genuisti illud cunctis memorabile seclis.
Ecclesie robur presidiūq; sacre.
Eloquuij flumen tantum. quo tota rigatur.
Lex sacra: ꝛ vbertim ligua latina fluit.
Ingeniū tantu3 fulmē: quo tota corruscat
Sacra fides: ōis ipietasq3 tremit.
Quē longe errantem. longe christoq3 rebellem.
Vertisti ad vere religionis iter.
Vertisti sanctis ꝑcibus: q'bus anxia semper.
Pulsabas magnū: flensq3 gemensq3 deum.
Vertisti largo lacbrymarū flumine. quo te.
Spargebas. largo semꝑ ꝛ imbreue madens.
Felices. o. que tantum lacbrymę gemitusq3.
Felices tantū que potuere preces.
Que trabere ad sese: sūmū potuere tonantem.
Ferreq3. qua certe mundus egebat opem.
Ecclesiam tāto. que firma uere ruentem.
Robore: felices o lacbrymę atq3 preces.
O dulces lacbryme. vīcāt que mella fauosq3.
Que vincāt dulces. nectar ꝛ omne preces.
O feruens amor. o pietas icēsa parētis. sa calor.
O q flagrabat sacra per os

O flāma. o nulli facile enar/
rabilis ardor.
Materne o feruor mentis
& ignis edax.
O qui te tantus estus pia
mater agebat?
Et quo scandebas impetu
astra super?
Ardentes tanq̄ longe vo/
lucresq sagitte.
Sic ibant lachrymie: vota
precesq tue.
Ethereiq alte penetrabāt
pectora regis.
Cogebant illū nulla nega/
re tibi.
Quin maiora etiā q̄ que
sperare. vel vnq̄.
Auderes vltro. plura fisq
dare.
O quantū tibi nos oēs de/
bere fatemur.
Cuius ope est mundo. red/
dita tanta salus.
Quippe nisi e tenebris ad
lumina sacra redisset.
Conuersus meritas filius
ipse tuis.
Altiloquas totum nisi dif/
fudisset in orbem.
Doctrinas: tantis totq vo
luminibus.
Errorū nisi tot pestes stra/
uisset iniquas.
Ingenio nisi tot dogmata
praua suo.
Quid mirū si nostra fides.
cultusq perisset?
Si totus nostre religionis
honos?
Nunc vero superi: quando
ad fastigia celi.
Euectant nūc te purior or/
bis habet.
Quando hac terrena de fe
ce: & carcere tanto.
Eruta: tu loca nūc liberio/
ra colis.
Nunc nostris melius rogi/
tans tu consule rebus:
Pro nostra melius funde
salute preces.
Affer opem nūc tu: mūdo
& succurere labenti.
Succurrere afflictis rebus.
& affer opem.
Te cuncte e orant gentes:
tibi vota profundunt.
Succurre. & cunctis genti/
bus affer opem.
Omnis te sexus. omnisq te
inuocat etas.
Te quicunq vocent: omni
bus affer opem.

P̄recipue matres: quarũ tu experta labores.
Et natis: ⁊ tu matribus affer opem.
Te docti ante oēs. ne tu ne despice doctos.
Nemo tuo nato doctior. affer opem.
Salue lux matrũ. mater sanctissima salue.
O salue eterna laude canenda parens.

Finis.

¶ Sermo sancti Bernardi. De passione dñi.

IEsũ lazarenũ a iudeis inocenter ꝯdēnatũ. a gentib⁹ crucifixum: xp̄iani diuinis honorem⁹ obsequijs. Saluatoris infirma nos q̄ xp̄iani sumus reuerēter venerari: amāter amplecti: fortit̄ imitari: dignũ est salubre ⁊ honorificum. Hec. n. sunt instra fortissima: in qb⁹ ops virtus ⁊ inuestigabilis sapiēti: dei restaurationē: mũdi potēter atq̄ mirifice opata est: ⁊ vsq̄ mō opat: xp̄s dñs minoratus est ab angelis vt nos equaret angelis. Et qs pp xp̄m non se humiliet? Xp̄s dñs pro pctis nostris crucifixus est: ⁊ crucis amara suis amatorib⁹ dulcorauit: mortuus ē ⁊ mortē necauit. vt viueremus per illũ. Et qs nō amet xp̄m dñm: qs nō patiat pro xp̄o: Xp̄s per crucis ignominiā ad supne claritatis gloriā transijt: ⁊ data est ei pro sua reuerētia a dō p̄re oīs ptās in celo ⁊ in terra: vt adorēt eũ oēs angeli dei: ⁊ in noīe iesu oē genu flectatur: celestiũ terrestium ⁊ infernoꝝ. Ubi est gloriatio tua o christiane: nisi in noīe crucifixi dñi dei tui. ⁊ in xp̄i noīe. qđ est sup oē nomē in quo qui bñdictus est sup terrā bñdicet? Gloriamini in noīe filij redēptoris. ⁊ date honorē illi saluatori nr̄o. q̄ magna fecit in nobis. ⁊ magnificate nomen eius mecũ dicentes. Adoramus te xp̄e

rex israeliter gentium. pn/ceps regū terre. dñs de⁹ sabbaoth. virtus oĩpotētis dei fortissima. Adoram⁹ te p̄/ciosum p̄ciū redēptiōis no/stre. hostiaʒ pacificā. q sola odoris tui suauitate inesti/mabili p̄rēʒ q in altis habi tat. ad respiciendū humilia inclinasti. ⁊ filijs ire placa/bileʒ reddidisti. Tuas xp̄e miseratiōes p̄dicamus. tue suauitatis memoriaʒ cum abūdantia eructamus. Ti/bi xp̄e sacrificium laudis i/molam⁹. p multitudīe bo/nitatis tue. quā ostēdisti no bis semini nequā. filijs sce/leratis ⁊ p̄ditis. Cū adhuc inimici tui essemus dn̄e. ⁊ mors iniqua in oēm carnē exerceret dn̄m cui oē semē adam erat obnoxiū lege p̄/mordialis culpe recordat⁹ es verbi misericordie tue. ⁊ p̄spexisti ⁊ sublimi habi/tatiōe tua in hāc vallē plo/rationis nr̄e ⁊ miserie. Vi/disti afflictioneʒ populi tui ⁊ tactus dulcore caritatis intrinsecus. apposuisti cogi tare sup̄nos cogitatiōes pa cis ⁊ redēptionis. Et qdeʒ cūʒ esses filius dei. deus ve/rus deo p̄ri scīoqʒ sp̄ū coe/ternus ⁊ ꝯsubstātialis lucē habitans inaccessibilē. portāsqʒ oīa v̄bo virtutis tue. nō despexisti ī hoc nr̄e mortalitatis ergastulū altitudinem tuā īclinare. vbi nr̄aʒ ⁊ gustares ⁊ absorberes mi seriaʒ: nosqʒ reparares ad glīam. Paruʒ fuit caritati tue ad ꝯsumādūʒ opus nr̄e salutis cherubin aut sera/phin aut vnū ex angelis de/stinare. Ipse venire ad nos dignatus es per mādatum p̄ris cuius nimiā caritateʒ expti sumus in te. Venisti inqʒ nō locū mutādo. sʒ pe/nitētiaʒ tuā nobis p carnē exhibēdo. Venisti a regna/li solio sublimis glorie tue in humilē ⁊ abiectā in ocu/lis suis puellā pio virgina/lis ꝯtinentie voto sigillatā. in cui⁹ sacro vtero sola sp̄i/ritussācti inenarrabilis vir tus te ꝯcipi fecit. ⁊ nasci in vera humilitatis nā. ita vt nec diuinitatis ī te maiestatem nec virginitatis ī te

gritatē in mr̄e violaret natiuitatis occasio. O amanda. o admiranda dignatio. Deus imense glie vermis ptēptibilis fieri nō despexisti. De' oium pseruus fuoꝝ apparere voluisti. Paꝝ tibi visum est p̄rem te nobis eē ⁊ dn̄z. frater nr̄ eē dignatus es. Et tu dn̄e vniuersorū q nullā habes idigētiā3 ītra ipsa natiuitatis tue initia nō obhorruisti abiectissime paupertatis ōgustare incōmoda. Ut. n. ait scriptura: tibi cu3 nascereris. non erat loc' in diuersorio neq3 cunabula q̄ teneritudinem tuā exciperēt habuisti. s3 in vili p̄sepio sordētis stabuli. tu q terrā palmo pcludis īuolutus paniculis reclinatus es. Et h ipsum a brutis aialib' mr̄ tua mutuo accepit. Cōsolamini psolamini q in sordib' paupertatis enutrimini. q2 vobiscū deus in pauptate. Non cubat in delitijs splēdidi cubiculi. nec inuenit in terra suauiter viuētiu3. Quid vltra gloriaris o diues lutea res in volutabro lecti picti ⁊ delicati. cum rex regnum recubitu suo paupeꝝ stramēta bonestar malueri? Quid dura stramenta detestaris. cū tener infantulus in cui' manu sunt oīa tuis sericis tuis plumis duras duraꝝ iumētorum stipulas p̄elegit? S3 hec tenella tua christe īfantia a psecutoꝝ gladijs tuta nō fuit. Adhuc. n. īter dulcia matris vbera surgēs dependebas. qn̄ apparuit angelus insomnis Joseph dicēs. Surge ⁊ accipe puerū ⁊ matrē eius. ⁊ fuge in egyptum. ⁊ esto ibi vsq3 du3 dicam tibi. Futuru3 est. n. vt herodes q̄rat pueꝝ ad perdēdū eum. Jā ex tūc bone iesu dura pati cepisti. Non solum illam īfantie tue venerationē in teipso pertulisti. s3 mortē in pusillis tuis quoꝝ multa millia īter mamillas matrum pro te herodis trucidauit immanitas. Jnfantia vero tenerior decursa humil'r veritatis nobis exēplū tribuisti. Nō enim sedisti cum cōcilio va

nitatis. sed in medio docto/rum interrogãs ⁊ audiẽs il los. cũ tñ dñs sciaꝝ esses. at q3 sapia dei pr̃is. S3 ⁊ obe dientie nobis formã tribui sti. dũ parentũ iperio tu ipe rator mũdi humilr̃ subdit⁹ extitisti. At vbi robustioris etatis plenitudo aduenit. missurus manus ad fortia. egressus es in salutẽ populi tui. vt gigas magnific⁹ ad currẽdã3 viã totius nr̃e mi serie. Et qdẽ3 per oĩa te vt ꝑmũ fratribus assimilares seruũ tuũ baptizãtem pctõ res in pnĩa tanq3 peccator adisti. baptizari te postula sti inocẽs agne dei. quẽ nul la pcti stilla vnq3 macula uit. Baptizat⁹ aũt nõ te in aquis. s3 aq̃s in te scti̇ficas. vt per eas scti̇ficares nos. De baptismo i desertũ spũ fortitudinis igressus es. vt vite solitarie in te nõ deesset exẽplũ. Solitudinẽ ac ieiu niũ3 q̃draginta dieꝝ famis acerbitatẽ tentamẽta illu sionis spũs equanimit̃ tolle rasti. vt hec oĩa nobis tolle rabilia efficeres. Demum

venisti ad oues q̃ perierant domus israel. diuini vbi lã padem extollens palã3. ad illuminationẽ orbis terre. ⁊ regnũ dei cunctis annun tians obtẽperãtib⁹ verbo. sermonẽ3 sequentib⁹ signis ꝯfirmasti. virtutem diuini tatis in cũctis ostẽdisti ma le habẽtibus. ⁊ oĩa oĩb⁹ gẽ tibus gratis exibẽs. q̃ salu ti pctõrum congruerent vt oẽs lucri faceres. Sed ob scuratũ est insipiẽs cor eoꝝ domine ⁊ ꝑfecerunt sermo nes tuos retrorsu3. neq3 at tenderũt ad oĩa mirabilia tua domine que operat⁹ es in eis. exceptis per paucis nobilibus athletis quos in ter infirma mundi elegisti ⁊ abiecta. vt per ipsos for tia ⁊ alta mirifice expugna res nec solum ingrati gra tuitis beneficijs tuis extite re. sed contumelijs affece runt te dominũ dominan tiũ. ⁊ fecerunt tibi quecun q3 voluerunt. Te enim fa ciẽte opa dei. q̃ nemo alius fecit. quid dixerunt? nõ est hic homo a deo. in prĩcipe

demoniorũ eỹcit demonia demonium hꝫ. seducit turbas. vorax est. ꝛ potator vini. ꝛ amicus publicanoꝝ ꝛ pctóꝝ. Quid fles. qd suspiras o hõ. dũ sustines verborũ iniurias: Nõ audis quãta in dñm deũ tuum cecide rũt opprobria pp te: Si patrẽ familias belzebub vocarũt, quãtõ magis domesticos eius: Sꝫ hec qdem ꝛ silia blasfemãtes ꝛ aliquotiens te lapidibus impetentes. iesu bone patiens sustinuisti: ꝛ fact⁹ es coraꝫ eis sicut hõ nõ audiens. ꝛ in ore nõ hñs redargutiões. nouissime iustũ sanguinẽ tuuꝫ a discipulo tuo. filio pditiõis traditũ triginta argẽteis appreciati sunt vt pcipitarent aiam tuaꝫ in morte sine cã. Et te qdem pditissimi traditoris tui pfidia non latebat. qñ in cena ablutiõis. et corã ipso genu flexus pcũbẽs: maledictos pedes ei⁹ veloces ad effundẽdũ sanguinẽ tuũ sanctissimis manibus tuis attrectare. lauare. ꝛ extergere dignat⁹ es. Cũ aũt adhuc extẽto collo ambulas o tra ꝛ cinis: Adhuc te supbia te eleuat: Adhuc te in patiẽtia exagitat. Intuere humilitatis ꝛ mansuetudinis dñi iesuꝫ vniuerse creature factorẽ tremendũ iudicẽ viuoꝝ ꝛ mortuorũ, añ pedes hoĩs ꝛ traditoris sui genua icuruãtẽ. Disce q: mitis ẽ ꝛ hũilis cõde. ꝛ pfũdẽ in supbia tua. ꝛ erubesce in ipatiẽtia tua. Hoc quoqꝫ erat mansuetudinis tue dñe pfidũ illum in cetu fratrũ detegere. ꝛ palã pfundere noluisti. sꝫ leuit admonituꝫ accelerare iussisti qd parabat. In oĩb⁹ his nõ est auersus furor eius a te sed egressus foras. satagebat circa frequẽs maleficium. Qñõ cecidisti de celo lucifer qui mane oriebaris: In delitỹs paradisi gl'iosus apparuisti. ciuiũ celi socius. ꝛ vbi diuini puiua: qũo reputatus es iter filios tenebrarũ. q nutriebaris in croceis cur amplexat⁹ es stercora: Tũc clarificata est familia tua xpe. exeunte in mundo

de cetu societatis angelice. Tūc demuȝ diuini eloquij vberrima inundatiōe. felix ille ꝯuentus potatus est eiecto. quem hmōi limpidi liquoris īfusione scibas indignū. Dato autē caritatis ꝛ patientie salutari mandato. ꝛ dispositio fratribus regno pr̄is tui. ad locū ꝓditori tuo notū cuȝ illis diuertisti. sciens oīa q̄ ventura erāt sup te. Ibi anie tue tristitiā quā ex īminēte passiōe tua spōte assūpsisti. sicut ꝛ cetera q̄ passus es in aurib⁹ fratrū non erubuisti ꝓfiteri dicēs. Tu tristis est aīa mea. vsq; ad mortem. Positis quoq; in terra genib⁹ ꝓcidisti in faciē. orans in agonia ꝛ dicens. Mi pr̄ si poē est. transeat a me calix iste. Et angustias qdem cordis tui certissime īdicabat sudor ille sanguineus. q orōnis tpe de carne tua sctissima guttatim decurrebat in terrā. Dn̄ator dn̄e iesu vn̄ tua h̄ tā anxia supplicatio? Non ne volūtariū oīno pr̄i sacrificiuȝ obtulisti? Utiq; dn̄e. Arbitramur aūt q̄ hoc ad ꝯsolationē infirmoꝝ membroꝝ tuoꝝ assūpsisti. ne forte desperet quis. si caro infirma remurmurat. vbi ad passionēȝ prōptus est spūs. Nimiꝝ ꝛ vt maioris erga te amoris ꝛ gratitudinis stimulos habeam⁹. nālē carnis īfirmitatē his īdicijs in te expressisti. qbus docere mur. qꝛ vē languores n̄ros portasti, ꝛ non absq; sensu doloris passionū sentcs percurristi. Uox. n. illa vox eē carnis videt. nō spūs ex eo qd̄ subiunxisti. Spiritus qdem prōptus est. caro autē infirma. Quaȝ promptus enī ad passionē fuerit spūs. euidēter ostēdisti quādo venientibus vna cum ꝓditore tuo viris sanguinuȝ ꝛ q̄rentibus aīam tuam. cū laternis ꝛ facibus ꝛ armis ꝑ noctem vltro cucurristi. ꝛ signo qd̄ acceperāt a duce flagitij teipsum manifestasti. Nā accidētem ad osculū sctissimi oris tui trucem bestiā auersat⁹ non es. sȝ os in quo dolus īuent⁹ non est.

ori quod absidauit malitia dulciter applicuisti. Innocés agne dei. qd tibi et lupo illi: Que puertio tui ad belial: Sz et h beignitatis tue dñe fuit vt omnia illa exiberes. q̃ praui cordis prinatiá emolire possent. Ná et veteris amicitie nó imemor illú cómonuisti dicés. Amice ad qd venisti: Atqz horrore sceleris sui cor ipij ferire voluisti. cũ dixisti: Juda osculũ filiũ hois tradis. Et ecce phylistei sup te sanson. Non illos a te absterruit q in hora apprehẽsionis tue oipotenti brachio tuo terre eos allisisti non q dẽ õfensiõis cã. sz vt cognosceret hũana p̃sumptio nihil se posse aduersus te. nisi q̃ntuz pmitteret a te. Et qs audiat sine gemitu: qualit homicidas man' in illa hora in te iniecerát: Et inocẽtes manus tuas iesu bone vinculis astrigẽtes te agnũ másuetissimũ nihil loquentem ad instar latronis contumeliose traxerunt ad victimá. Et nec tunc mĩaz esfunderẽ sup inimicos tuos et distillare fauum dulcedinis tue xpe cessasti. ac õfensoris tui celuz a lesione trahẽtiũ te cópescuisti. Maledict' furor eoz. qr ptinax quẽ nec maiestas miraculi. nec pietas bñficij potuit ɔfringẽ. Cócilio malignátium aduersum te pontificum p̃sentatus es. et veritaté prout opportuit ɔfessus: q̃si õ blasphemia adiudicatus es morti. Amátissime dñe quáta illic indigna a ppria gente ptulisti. vultum tuũ desiderabilẽ. in quẽ desiderant angeli ,pspicere. q oẽs celos ad impleuit letitia. quẽ depcabunt oẽs diuites plebis polluti labijs suo sputo coingnauerũt. sacrilegis manibus suis ceciderũt. velo in derisum operuerunt. et te dñm vniuerse creature tanq̃ seruũ ptemptibilem colaphizauerũt. Adhuc adt alam tuá incircũcise carni deglutiendam tradiderũt. Vinctuz siqdẽ ante faciem pilati perduxerũt postulantes crucis sup/

plicio te interim. qui pcūn nō noueras. ⁊ virum homicidam dari sibi. agnū lupo. aurū luto postponētes. O indignū ⁊ īfelix cōmertiū. Et qdē nec ignorabat ipi⁹ ille per inuidiā hec in te fieri. nec tamen abstinuit a te temerarias man⁹. sȝ repleuit aīam tuam amaritudine sine causa. Illusuȝ recepit in ꝯspectuȝ illusoꝝ astare te iussit. nec pepcit amarissimis verberibus virgineā carnē tuam diuellere. plagis plagas liuores liuoribus crudelr̄ īfligere. Electe puer dei mei. quid tāta amaritudine. quid tāta cōfusione dignuȝ cōmiseras? Prorsus nihil. Ego ego bō pditus toti⁹ pditiōis tue cā extiti. Ego dñe vuam acerbā comedi. ⁊ dentes tui obstupuerūt. qꝛ que nō rapui sti. tunc exsoluebas. In oībus his nō est satiata perfidorum iudeoꝝ impietas. Nouissime aūt incircūcisorum militū manib⁹ deuolutus es morte turpissima ꝯsumandus. Parū erat sacrilegis illis crucifigere te nisi prius ⁊ ipsi illusionib⁹ repleuissent animā tuam? Quid enim ait de illis scriptura? Et cōgregauerunt ad eum vniuersam cohortē. Et exuentes eum vestimētis suis induerūt tunicā purpureā. ⁊ clamideȝ coccineaȝ circūdederūt ei. Et plectentes coronam de spinis imposuerunt capiti ei⁹: ⁊ arūdinem in dextera ei⁹. Et genu flexu illudebāt ei dicentes. Aue rex iudeoꝝ. Et dabāt ei alapas ⁊ expuentes in eū accipiebāt arūdinem ⁊ percutiebant caput ei⁹. Et postq̄ȝ illuserūt ei. induerunt vestimentis suis. vt crucifigerent baiulantem sibi cruceȝ. Et perducunt eum in golgotha. ⁊ vinum myrrathum. dabāt ei bibere cum felle mixtum. ⁊ cum gustasset. noluit bibere. Tunc crucifixerunt eum. ⁊ cum eo duos latrones hinc ⁊ hic. medium autem iesum. Jesus auteȝ dicebat. pater dimitte illis. quia nesciunt qd fa

ciunt. Postea sciens iesus. qꝛ consumata erant oia. vt scriptura impleretur dixit. Sitio. Et currēs vnus ex eis: acceptā spongiā impleuit aceto. ꝛ iposuit arundini ꝛ dabat ei bibere. Cū accepisset acetū dixit: cōsumatū est. Et clamās voce magna dixit. Pater in manus tuas cōmendo spiritū meū. ꝛ inclinato capite emisit spiritū. Tūc vnus militū lancea latus aperuit. ꝛ ꝯtinuo exiuit sanguis ꝛ aqua. in redēptionē nr̄e salutis. Expgiscere nūc aīa. excutere de puluere ꝛ cōtēplare virum hūc memorabilē. quē i speculo euāgelici sermonis q̄si pn̄tē ītueris. Attende aīa mea qs est iste q īgredit̄ habēs imaginē q̄si regis. ꝛ nihilominus serui despectissimi cōfusione repletus coronatus icedit: sed ip̄a etiā ei⁹ corona cruciatus est illi. ꝛ mille puncturis speciosum caput eius deuulnerat. Regali purpura īduit̄. sꝫ poti⁹ in ea despicit̄ q̄ꝫ honoretur. Sceptruꝫ in manu gestat. sed eoipso caput eius reuerendū ferit̄. Adorāt coraꝫ ipso positis ī terra genibus ꝛ regē clamāt. ꝛ ꝯtinuo ad cōspuendū amabiles eius genas sublimūt: maxillam palmis ꝛ honorabile collū exhonorāt. Uide aīa mea qualiter vir iste p oīa cōturbat̄ ꝛ spnit̄: sub crucis onere deorsum incuruare vr̄. ꝛ tuā ip̄e portare ignominiā. Ad locū deduct⁹ supplicij myrrha potat̄ ꝛ felle. ī cruce subleuat̄: ꝛ dicit. Pater ignosce illis: qꝛ nesciunt qd faciunt. Qualis ē hic. q in oībus p̄ssuris suis: nec semel aperuit os suū: vt aut querele: aut excusatiōis: aut cōminatiōis: aut maledictionis verbū aduersus maledictos canes illos proferret: Sed nouissime verbū bn̄dictionis sup inimicos suos. quale a seculo nō est auditū effudit. Quid hoc viro mā suetius: qd benigni⁹ anima mea vidisti: Adhuc aūt attentius ītuere q̄ꝫ grādi admiratiōe. ꝛ tenerrima cōpassione dignus appareat.

Vide nudū ꝛ verberib' lacerat ū in medio latronum cruci ignominiose ferreis clauis affixū: aceto in cruce potatū: ꝛ post mortē lancea in latere vulneratuȝ: ꝛ copiosos sanguis riuos ex qnqȝ vulneribus manuuȝ. pedū: ꝛ lateris effundēteȝ. Fletus deducite oculi mei. ꝛ liqſce aīa mea igne ꝯpassionis sup ꝯtritōe amabilis viri'bui': quē in tāta amaritudie tot vides affectū doloribus. Et iā qdē infirma ei' aīa mea vidisti ꝛ mirbta es: nūc maiestatē ei' attēde ꝛ miraberis. Quid.n. ait scriptura: A sexta āt hora tenebre facte sūt sup vniuersaȝ terrā vsqȝ ad horā nonā. Et obscurat' est sol: ꝛ velū tēpli scissuȝ est a sūmo vsqȝ deorsuȝ: ꝛ remota ē: ꝛ petre scisse sūt: ꝛ monumenta aperta sunt: ꝛ mlta corpa scōꝝ q dormiebāt surrexerunt. Qualis est h qz ꝛ celū ꝛ terrā cōpetiunt ei: cui' ꝛ mors mortuos viuificat: Cognosce aīa mea cognosce. h est dns deus nr̄ Jesus xp̄s saluator tuus vnigenit' dei filius verus de': verus hō: q solus sub sole sine macula iuent' ē. Et ecce cū scelera tis q̄uo reputat' est: ꝛ q̄si leprosus nouissim' viroꝝ estimat' est: ꝛ tanq̄ȝ abortiuuȝ qđ ꝓijcit a vulua sic ꝓiect' est ab vtero mr̄is sue īfelicis synagoge. Iste formosus p̄ filijs hoīum q̄ȝ deformis factus est. Hic vulnerat' ꝑ iniquitates nr̄as attrit' est ꝑ scelera nr̄a: ꝛ factus ē in holocaustū suauissimi odoris in cōspectu tuo pr̄ eterne glie. vt auerteres īdignationē tuaȝ a nobis. ꝛ ꝯsedere nos sibi faceret ī celestibus respice dn̄e scē pr̄ d̄ sanctuario tuo: ꝛ de excelso celoꝝ habitaculo: ꝛ ītuere hāc sacrosanctā hostiā: quā tibi offert magnus pōtifex nr̄ scūs puer tu' dn̄s Jesus pro pcīs fratrū suoꝝ: ꝛ esto placabilis sup mltitudine malitie nr̄e. Ecce vox sanguinis nr̄i iesu clamat ad te de cruce. Quid eni dn̄e qd pēdet in ea: Pēdet qz p̄terita tanq̄ȝ p̄ntia corā te sūt.

R

Cognosce pr̄ tunicā veri filij tui Joseph. Hec fera pessima duorauit eū: ꝛ cōculcauit i furore suo vestimētū ei⁹ oē3 decorē ei⁹ reliqs cruoris ingnauit. Et ecce qnq3 scissuras lamētabiles in ea reliqt. Hoc ē dn̄e vestimētū qd̄ i manu egyptie meretricis inocēs puer tu⁹ dereligt. meliorē estimās iacturā palij q̄3 pudicitie. magisq3 eligēs spoliat⁹ carnis pallio i carcerē mortis descendere: q̄3 p mūdi glia adulterine voci acqescere. Illi inquā voci q̄ dcm̄ ē. Hec oia tibi dabo si cadēs adoraueris me. Nō vtiq3 esset dormire cū adultera? Et nunc dn̄e pr̄ scim⁹: qr ipe fili⁹ tu⁹ viuit. ꝛ dn̄at in tota t̄ra egypti. ꝛ i oi loco dn̄atiōis tue. Educt⁹. n. ad iperiū tuū de carcer̄ mortis ꝛ iferno ꝑ. ꝛ attōsus in mortalitatis coronā mutata veste carnis. Imortalitatis decore refloruit: ꝛ cū glia suscepisti eu3. Subicurauit. n. sibi pharaonis iperiū. ꝛ cū triūpho nobili v̄tute ꝓpa celos penetrauit. Et ecce glia ꝛ honore coronatus in dextera maiestatis tue assistit vultui tuo p nobis. Caro. n. ꝛ frat̄ nr̄ est. Respice dn̄e i faciē xp̄i tui: q tibi vsq3 ad mōtē obediēs factus est: nec recedāt ab oculis tuis cicatrices ei⁹ in ppetuū vt memineris q̄3 tam ab eo p pctis nr̄is satisfactionē r̄cepis. Utinā dn̄e appēdas i statera pcā qbus irā meruim⁹: ꝛ calamitatē quā p nobis passus est inocēs fili⁹ tu⁹. Certe grauior appebit ꝛ magis digna. vt pp ipsam effundas sup nos mīam tua3 q̄3 sint illa vt p pctis nr̄is ptineas in ira misericordias tuas. Gr̄as tibi pr̄ referat oīs ligua sup abūdātia bonitatis tue q vnico filio cordis tui nō pepcisti. sed p nobis oīb⁹ illū tradidisti in mortē. vt eu3 tanq̄3 fidelē aduocatū haberem⁹ corā te in celis. Et tibi dn̄e iesu fortissime zelotes. quid grāꝝ retribuā vt digne retribuā ego hō puluis ꝛ vile figmētū? Quid. n. pro mea salute facere debuisti ꝛ non

fecisti. ab immo pedis vsq3 ad sũmũ v̄ticis te totũ i aq̃s passionũ demersisti. vt me totũ extraheres de illis. ⁊ itrauerũt vsq3 ad aĩa3 tua3. Nã ⁊ aĩa3 tuã in mortẽ p̄di disti. vt meã p̄ditã mihi red deres. Et ecce me duplici debito obligasti. nam ⁊ pro eo q̄ dedisti tuã debitor tibi sum. ⁊ p̄ mea q̄dem anima bis a te mihi data. semel in creatiõe: ⁊ semel in redemptiõe. Q̃ mag̃is iuste tibi reddã iquã ip̄a3 nõ habeo. Pro tua ãt preciosa aĩa ita cõtribulata. q̄d ab hoĩe dignere p̄edi possit nõ iuenio. nã etsi celũ ⁊ t̃rã ⁊ oẽ3 ornatũ eoꝝ p̄ ea posse3 rep̄hẽdẽ certe nec sic vsq3 ad mẽsurã d̃biti vllaten⁹ attigẽ posse3. vt aũt ip̄m q̃d ⁊ d̃beo ⁊ posse m bi ẽ retribuam tui dñe mũeris ẽ. Diligẽdus es mi dñe toto corde. tota aĩa tota v̄tute. ⁊ tuã mihi sequẽda vestigia. q̄ p̄ me mori dignat⁹ es. Et quõ fiet istud in me nisi p̄ te. Adhereat aĩa mea post te: q2 tota v̄tus ei⁹ pendet ex te. Et nũc domine redemptor meus te vt verũ deum adoro. in te cõfido. in te spero. ⁊ quibus possu3 desiderij ad te suspiro. adiua imperfectũ meũ. ad tue passiõis g̃liosa isignia in q̄b⁹ salutẽ mea3 opat⁹ es totũ me inclino. Tue victoriose crucis regale vexillũ in noĩe tuo xp̄e adoro. Tuũ spineũ diadema tuos rubẽtes sanguineos clauos. tuo sacro latere imersa3 lãcea3 tua vulnera. tuũ sanguine3 tuã mortẽ: tuã sepultura3. tuã g̃liosa3 ⁊ victoriosa3 resurrectionẽ ⁊ g̃lificatione3 xp̄e supplex adoro ⁊ glorifico. Odor. n. vite spirat mihi in oĩbus his. hoꝝ viuifico. odore: sp̄ũm meũ dñe a peccati morte resuscita. ho rũ virtute ab astutijs sathane me custodi ac me cõfor ta. vt iugũ mandatoꝝ tuoꝝ suaue mihi fiat ⁊ on⁹ crucis quod post te baiulaꝛ me iubes humeris aĩme mee sit leue. Que est enim fortitudo mea. vt iuxta preceptũ tuũ mũdi p̄ssuraras tã mlti plices iuicto aĩo sustieã. nũ

qd pedes mei tāq̄3 ceruoꝝ. vt velocē cursorē3 p spias ꝛ ɔfragra passionū ɔseq va/ leā. Sed audi vocē meā. ꝛ iclia supfluū tuū suauē cru cē illā. q̄ lignū vite est his q apprebēdūt eā. ꝛ vt spo cur rā alacriter. portabo ifati/ gabilr ea3 q̄ ab inimicis est crucē post te. Illā inq̄3 diui nissimā crucē humeris me/ is ipōe. cui⁹ latitudo ē cari/ tas cui⁹ lōgitudo est eterni/ tas. cui⁹ sublimitas ē olpo/ tētia. cui⁹ ꝓfūdū ē iscrutabi lis sapia. cōfige illi manus meas ꝛ pedes meos. ꝛ totū passioni tue cōforma seruū tuū dn̄e. da obsecro mihi cō tinere ab opib⁹ carnis que odisti. ꝛ facere iustitiā q̄3 di lexisti. ꝛ in vtroq3 tuā q̄rere gl̄ia3. ꝛ sinistrā qdē meā cla uo tēperātie. dexterā vero clauo iustitie in illa sublimi cruce fixas arbitror. da mē ti mee iugiter meditari i le ge tua. ꝛ oē cogitatū meu3 iactare in te. ꝛ dextrum pe dē meum eidem ligno vite clauo prudentie affige. Da vt sinistrā spiritus mei sen/ sualitatē nō eneruet labētis vite ifelix felicitas: nō ɔtur bet p̄ntis vite ifelicitas. fe/ lix ꝛ sinister quoq3 me⁹ for/ titudinis clauo in cruce te/ nebit. Ut aūt aliq̄ silitudo spinaꝝ capitis tui in me ap pareat. det obsecro menti mee ꝛ salutaris pnie cōpun ctio. ꝛ aliene mi͠sie ɔpassio ꝛ stimulus zeli emulātis qd̄ rectū est corā te ꝛ ad te con/ uertar in erūna mea. dū tri plex cōfiget spina. Libet vt spōgiā p arundinē ori meo porrigat ꝛ aceti amaritudi nē gustui meo adhibeas. Li bet vt p scripturas tuas rō ni mee cōferas gustare ꝛ vi dere. qm̄ florens hic mūd⁹ tanq̄3 spongia inanis est. ꝛ oīs cōcupiscētia eius aceto amarior. Ita pr̄ in me fiat calix iste babylonis amar⁹ in oēm terrā. nō inani flore seducat. nō falsa dulcedine inebriet. queadmodū eos q tenebras lucē. lucem tene/ bras amarū dulce. ꝛ dulce amarū amarū arbitrātur. vinū myrratū cū felle mix tū suspectū mihi est ꝓ eo q̄

tu ex eo bibere noluisti. fortè qz nimiá acerbitatē inuidie ⁊ neqtie crucifixoꝝ tuorū idicabat. Tue viuifice morti tuū seruū dñe cōfigura. faciēs quidem in me vt moriar ꝓm carnē. viuā aūt ꝓm spūm iustitie. Ut autez integrā crucifixi imaginez me portare glorier illud q᷒ qz qd post mortē tuā isatiabilis militia ipiorū in te exercuit. hác in me siitudinē exꝓme. Uulneret cor meū viuuqꝫ ⁊ efficax sermo tuus penetrabilior oī lácea acutissima. pertingens vsqz ad diuisionē aīe mee. ⁊ producens ex ea tanqz ex dextro latere meo vice sanguinis ⁊ aque amorē tuū dñe ⁊ fratrū tuoꝝ. Postremo ⁊ múda syndone ꝑme stole spūm meū inuolue. in q̄ reqescaz ingrediēs. ⁊ egrediēs in locū tabernacli admirabilis ⁊ abscōdas me donec ptráseat furor tuus. Dic autem tertio post diē laboris. post diē supplicij máe ꝑma sabbati ppetue iter filios tuos me idignuz resuscita. vt in carne mea videā claritatē tuā. ⁊ adiplear letitia vult⁹ tui. O saluator meus ⁊ de⁹ meus veniat oro tempus vt qd nūc credo oculis tádem reuelatis aspiciaz. qd spero nūc ⁊ a lóge saluto apprehēdaz. Qd pro viribus meis desidero vlnis aīe mee amplectar ⁊ deosculer ⁊ i amoris tui abyssum totus absorbear. o saluator meus ⁊ ds meus. Sed benedic anima mea deū saluatorem meū ⁊ magnifica nomē eius. Sácrū est enī ⁊ sanctissimis delitijs plenū. O q̄z bonus q̄z suauis es dñe iesu aīe querēti te Jesu redēptor perditorū. saluator redēptoꝝ. spes exulū. fortitudo laboráatiuz anxiati spūs latitudo. anie lacbrymose ⁊ post recurrētis in sudore dulce solatiuz ⁊ suaue refrigeriū. corona triūphantiū. vnica merces ⁊ letitia oīuz supnoꝝ ciuiū. Uberrime fons oīum gratiarū idita proles sūmi dei. ⁊ deus sūmus benedicát te oīa que in celo sunt sursuz. ⁊ que in terra deorsuz. Ma

gn⁹ tu ꝛ magnũ nomẽ tuũ. O inmarcescibilis decoꝛ dei excelsi. ꝛ purissima claritas lucis eterne. vita oẽꝫ vitaꝫ viuificãs lux oẽ lumẽ illuminãs ꝛ ꝯſuãs in eťno splẽdoꝛẽ. Mille millena lumina fulgurãtia añ thꝛonũ diuinitatis tue a pꝛio dilucu lo. O eťnũ ſbale ꝛ iaccessibile claꝛ ꝛ dulce ꝓfluuiũ fontis abscõditi ab oculis oĩuꝫ moꝛtaliũ: cui⁹ vnda sine oꝛtu: cui⁹ ꝓfũdũ sine ꝓfũdo: cuius altũ sine termĩo: cuius ãplitudo icircũscrutabilis. cui⁹ puritas impturbabiľ. Eructauit te coꝛ dei altissimi de suo ipenetrabili abysso. vita vitã. lux lucẽ etern⁹ eternũ. ĩmẽsus ĩmẽsuꝫ. ꝛ ꝑ oĩa sibi coeq̃lẽ: ꝛ de plenitudine tua nos oẽs accipim⁹. tu. n. largissime fons oĩs boni septẽplicis gr̃e ꝑciosũ flumẽ ď thesauris tuis emittitis: cui⁹ suaui dulcoꝛe hui⁹ nr̃i maris. i. nr̃e ĩfirmitatis salsuginẽ mitigaŕ digneris. ꝙ lumẽ olei letitie flumẽ vini meracissimi. toꝛrẽs ignei vigoꝛis. spũs paclyt⁹ a te ꝛ a pr̃e. par vtriqꝫ ĩ oꝛbẽ fre ꝓfundiť. oĩa replẽs. oĩa ꝯtinẽs spũs a te spũs a pr̃e vn⁹ ex ambob⁹. vniẽs ãbos vtpote ãboꝝ ĩdiuidua ꝯnexio vnificũ glutẽ ꝯplex⁹ ĩdissolubilis. ꝛ pax oẽꝫ sensũ exuperãs. Hic ẽ toꝛrẽs voluptatis tue dñe. q̃ delicatam illã ꝛ gľiosaꝫ ciuitatẽ Hierusalẽ. q̃ sursũ ẽ. iugiť potas ꝛ letabunda ebꝛietate facis estuare vt tibi iubilẽt hymnũ icessabilem lucida illa ꝛ flãmea oꝛgana ĩ voce exultationis ꝛ sono epulãtis. cuiusqꝫ ďsiderabilib⁹ guttis refocilari sitibũde fauces exulis ppľi tui iugiter a te expectãt dñe. finito pr̃ vt catelli bibãt de stilis q̃ cadũt ď mẽsa dñoꝝ suoꝝ. Roꝛate celi desuꝑ ꝛ nubes pluãt iustũ. illũ dñe q extuare fecisti iclitas ꝑmitias ppľi tui. in ĩsigne solẽnitatis nr̃e. illo q̃ssumus igneo stillicidio purga ĩnoua. illũmina ĩflãma. exhilara. ꝛ cõfirma. ꝛ vnicoꝛ credẽtium tibi. vt vnũ sint vnũ sapiãt. vnũ vnanimiť regrãt ꝛ appꝛehendãt ꝛ vi

deāt ⁊ bn̄dicāt te deū deoꝝ in syon. Sit īdiuidue trini/nitati glia. grārum actio. honor ⁊ imperiuȝ in secula seculorum. Amen.

¶ Tractatus vite spūalis editus a btō Uincentio ordinis predicatorum.

Onaȝ in h tractatu tn̄mō documenta salubria ꝺ dictis doctorū extracta nō adducaȝ aliqđ scripture testimoniū: vl' alic⁹ doctoris ad ꝓbādū q̄ dicā vl' suadēdū: tū qꝛ breuitati ītēdo. tū qꝛ tn̄mō ad illū ꝟmonē dirigo. q cū magno affectu ꝺsiderat īplere qcūqȝ ꝟm deū fiēda cogue/rit. Et idcirco ēt dcā n̄ ꝓbo qꝛ hūilē ītēdo īstruē. nō cuȝ arrogātib⁹ ꝯtētōib⁹ deꝟuir. Quicūqȝ igiꝩ voluerit ꝓximoꝝ aīab⁹ vtilis esse: eosqȝ ꝟbis edificaꝩ. Prīo studea in seipso hr̄e qcqd alios est docturus. Alioqn paꝝ ꝓficiet. Nā ꝟbū ei⁹ erit efficax nisi ꝓus hoīes ī eo cōperiat eē qđ docet ⁊ lōge maiora.

¶ De paupertate. Ca. i.

Oportet eniȝ primitus vt oīa terrena cōtēnat ⁊ velut stercora reputet: ⁊ solum districtissime ad necessitatē. de ipsis recipiat: quā necessitatē in pauco colligat sufferendo etiaȝ quedā īcōmoda ꝓpter paupertatis amore. sicut qdaȝ ait. Scio ꝙ laudabile non est paupere esse: sed in paupertate: paupertatē amaꝩ: ⁊ paupertatis inopiā ꝓpter xp̄m gaudēter ⁊ ilariter sustinere. pro dolor: multi de pauꝑtatis solū noīe gl'ianꝩ. Sed quo pacto: vt eis nihil desit. Dicūt se amicos paupertatis. sed pauꝑtatis sodales: ⁊ amicos fugiūt suo posse: famē sitim cōtēptuȝ. despectationē. Non sic beatissimus dominicus pater noster: non sic ille. qui cum diues esset pro nobis egen⁹ factus est oēs que apostoli ita vt nosti verbo ⁊ exemplo docuere. Nihil ab aliq̄

petas nisi esset necẽitas: nec acqeſcas cuicũqȝ dare volẽti qbuſcũqȝ p̃cibus etiã ſub p̃textu. vt idigẽtib⁹ largiaris qꝛ crede q̄ in hoc ipſe ⁊ oẽs q audierint finalr̃ multuȝ edificabunt. Ac p h̃ ad ꝯtẽptũ mundi eos poteris facili⁹ iducere ⁊ ad ſubuentionẽ alioꝝ idigẽtiũ iclinare. Neceſſitatẽ aũt tuã itelligo in parco victu ⁊ vili veſtitu. ⁊ calciamento qb⁹ tũc p̃n̄tialr̃ idiges. Nõ voco át necẽitatẽ libroꝝ ſub quoꝝ velamie freqn̄ter magna auaritia cõperit. Satis.n.libri cões vel accõmodati iueniunt in ordie. Et qcũqȝ effectuȝ p̃dictoꝝ voluerit clare cognoſcẽ. ſtudeat p̄mo corde humili adipleř. Alioqn ſi corde tumido ꝯtradicere voluerit fortis ſtabit. Naȝ a xp̄o humilitatiſ magiſtro humilibus manifeſtatr̃ veritas q̃ tumidis occultatur.

¶ De taciturnitate. Ca.2.

Facto ergo paup̃tatis ſtabili fũdamento: a xp̄o fundatore in vertice poſito dicẽte. beati paupes ſpũ ⁊c̃. Ad reſtringẽdã linguã viriliter ſe abſtringat. Ut lingua q̃ vtilia dȝ loqui ab ocioſis ⁊ iutilib⁹ ꝯpeſcať oĩno: ⁊ vt melius reſtrĩgat penit⁹ nõ loquať. niſi iterrogat⁹. Interrogat: dico de re necẽia ⁊ vtili. Nã inutilẽ qõnem ſilẽtiuȝ: dȝ ſoluere. Si q tñ cã ſolacij vel inuectiua ſibi dicat ne oneroſus alijs videať quãdam vult⁹ ilaritateȝ ⁊ benignitatẽ poterit oſtẽdere. ſed nullo mõ loq. etiã ſi illi qcũqȝ ſint de h̃ viderit murmurare vel ꝯtriſtari: aut v̄ba detractiõis ꝓferre ipm̃ cauſando ſingularem ſeu ſupſtitioſuȝ ⁊ grauem. Debet tñ ꝓ ipſis attẽtius orare vt de⁹ ab eoꝝ cordib⁹ omne turbationẽ amoueat. Poterit tñ aliqñ loq. ſi emineat aliq̃ necẽitas. vel ꝓximi caritas. vel obedientia ꝓuocatus. ⁊ tunc valde premeditari. ⁊ cuȝ paucitate verborum voce humili. ⁊ ſũmiſſa. Q̃d etiã dȝ facere dum alicui hȝ rñdere de aliquo. Nam taceat ad tp̄s

ad proximi edificatiõez. vt tacendo discat qualr suo tẽpore loqui valeat. rogando tñ deum: vt per seipm suppleat cordibus proximorum interius inspirãdo ea a qb⁹ interim se abstineat linguã per silenitium edomando.

¶ De obedientia ⁊ munditia cordis. Cap. 3.

Extirpatis igit̃ p paupertatem voluntariam. ⁊ per silẽtium multis sollicitudinib⁹ que ĩpediunt virtutũ semina: ne quãtũcũqz in agro cordis sepe ⁊ sepius seminat inspiratiõe diuina valeant pululare: Iaz tibi supest cura virtutibus illis amplius ĩsudare q̃ te adducunt ad illam cordis mũdiciam. per quã ĩteriores oculi iuxta saluatoris eloquiuz apperiantur in ꝯtemplatione diuina p quã habeas qetem: ⁊ pacem. ille in cui⁹ pace factus est locus eius in te quoqz habitare dignet̃. nec intelligas me loqui de mũdicia que hominez pͣurgat. tantũmodo a luxuria cogitationis ĩmũde. sed loquor poti⁹ de illa mũditia. ⁊ cordis puritate que holem elõgat quãtuz in hac vita. possibile est a qbuscũqz cogitationibus inutilibus: vt iam non libeat homini aliqd cogitare: nisi de deo: vl' ꝑpter deum. Ad hãc aũt obtinendaz celestẽ. vt ita dicã. imo diuinam quodãmodo puritatem. naz qui adheret deo vnus est spũs cuz eo ista necessaria sunt. Primo oĩuz studeas quãtũcunqz potes abnegare teipsum iuxta saluatoris ꝓceptuz. Qui vult venire post me abneget semetipsum ⁊c̃. Et hoc sic intellige vt tuam volũtatem in oĩbus mortifices ⁊ ꝯculces: ⁊ in oĩb⁹ ꝯtradicas benigne amplectẽdo aliorũ voluntatem: si tñ licita sit. ⁊ honesta. hoc tñ gñaliter habeas pro quacunqz re tꝑali per quã corporalib⁹ necessitatib⁹ deseruitur. Nunq̃z sequaris volũtatẽ ꝑpriaz vbi aliũ ꝯtradicere videas quãtũcunqz exorbitaret a iudicio rõnis: d̃bes sufferre qd

cūq3 incōmodiū pro īternia mentis trāquillitate seruanda. que per tales repugnantias pturbat. dū3 bō suo iudicio adherēdo. ⁊ suā volūtatem implēdo verbis vel cogitationib⁹ cū aliis altercat. Et nō solum in tpalib⁹. sed etiā in his q̄ spūalia sunt vł ad spūalia ordinata alterius potius q̄3 tuā impleas volūtatem. dūmō sit bona. l3 tua pfectio. videat qr maius detrimētū acqres in diminutiōe humilitatis ⁊ trāquilitatis. ⁊ pacis. cu3 aliis ptendēdo. q̄3 possit puenire pfectus in quocūq3 alio virtutis exercitio volūtate ppria assecuta. alteri repugnando. Et hoc intelligas quātum ad illos qui sunt tibi familiares ⁊ in spirituali exercitio socii. ⁊ qui ad pfectionis virtutē anhelāt. nō de illis qui dicūt bonu3 malum. ⁊ malum bonu3. ⁊ qui student aliorū dicta ⁊ facta carpere ⁊ iudicare plusquā sua praua corrigere. Nō. n. dico q̄ debeas talium iudicio adherere in his que spiritualia sunt. Nam in temporalibus bene debes quorumcūq3 volūtatem plusq̄3 tuam exequi ⁊ implere. Si aūt in his que fm deu3 operari desideras. siue ad pfectu3 tuū vel ad dei honorē vel proximi vtilitatem aliquos tibi obsistere videas. ⁊ seu etiā totalr impēdere siue sint superiores. pares. vel inferiores. noli pteptionibus deseruire. sed teipsu3 in teipso restringere. ⁊ te cū de tuo collige. vbiq3 dicas. Dñe vim patior responde pro me. nec de hoc cōtristeris quia nō possunt id nisi finaliter pro bono tuo. ⁊ aliorū3 sit expediens. imo plus dico tibi. q̄ quantūcūq3 ad pñs non videas. videbis finaliter q̄ illud in quo tibi eos impedimenta prestare credebas. erit tibi adiuuamen ad tuu3 propositū assequēdum. licet autem de orto sacre scripture possem tibi ad hec exēpla pducere. sicut de Joseph ⁊ mltis aliis. nolo tñ contra id facere q̄d predixi. sed experto crede q̄a

ita est. Si etiã in his que s3 deum desideras te videas quodãmodo diuinitus ipe/ diri vel per ĩfirmitate3 vel quocũq3 alio cõtingente de hoc nullatenus cõtristeris: sed totũ equanimiter feras ⁊ te ex toto cõmittas illi q melius nouit qd tibi expe/ diat q̃3 tuipse. q te ad se ꝯti/ nue subleuat. dũmõ teip̃m illi ex toto cõmittas q̃uis forte tu h̃ minime videas. ad hoc ergo sit tuũ studiu3 tuũ. vt teip̃m in pace ⁊ tran quillitate cordis possideas. ⁊ pro quocũq3 euẽtu nõ do leas. nisi de solo pctõ ꝓprio vel alieno. Seu etiã de his qui te ĩducerẽt ad peccatũ. Non ergo te ꝯtristet qcũq3 casus fortuitus. non te exa/ gitet indignatiõis stimulus ꝯtra defectũ alterius. s3 ha/ beas ad quẽ cũq3 miseratio nis ⁊ cõpassionis affectũ. co gitans semp q tu peius fa/ ceres. nisi te xp̃us iesus sua gr̃a ꝯseruaret. Prepara in sup teip̃m ad q̃cũq3 obpro/ bria. ad q̃cũq3 aspera. ad q̃/ cunq3 aduersa pro xp̃i noĩe sufferenda. Oẽm etiã appe titũ seu cogitatu3 tibi sugge rentẽ appetitũ cuiuscũq3 al titudinis sub quocũq3 cari/ tatis p̃textu in ipso p̃ncipio ⁊ ortu suo. velut caput dra/ conis ĩfernal' cauterio mor tifices cu3 baculo crucis ti/ bi xp̃i humilitate3 ⁊ durissi mã passionẽ. ad memoria3 reuocãdo. q regnũ fugiẽs. crucẽ volũtarie est ample/ xus oĩ ꝯfusiõe ꝯtẽpta. Oẽ3 humanã laudẽ fugiẽs cum honore. tãq̃3 venenũ morti fer. ⁊ ĩ defectu tuo gaudẽs teip̃m talẽ vere ⁊ ex corde reputes. qui merito debeas ab oĩbꝰ cõculcari ⁊ despici. Videas ꝯtinue tuos d̃fectꝰ ⁊ pctã tua. ⁊ ea aggraua q̃3/ tũcũq3 poteris. Aliorꝫ vero defectꝰ post tergu3 ꝓicias ⁊ nõ videas. ⁊ si vides alleui/ es ⁊ excuses ⁊. ipsis compa tiaris ⁊ adiuues quãtũcũq3 poteris. Auerte oculos tu/ os ⁊ mẽtis ⁊ corpis ab alio rum aspectu vt teipsu3 pos/ sis inspicere in lumine vul/ tus tui. Teipsum sine cessa/ tione ꝯsidera ⁊ semper sine

similatione diiudica. In oi actu tuo. In omni locutiõe tua. In oi cogitatione tua. In omni lectiõe teipm reп bẽde: ꝛ in te semp cõpũctionis mãm studeas inuenire: cogitãdo q bona que facis nõ sunt plene executa: nec illo feruore facta quo debe rent. ꝛ multis negligentijs ingnata. vt merito ois tua iustitia pãno mẽstruato debeat cõparari. Te igit ipm ptinue repħẽdas nec pmittas in te sine forti icrepatione trãsire non solũ negligẽtias verboꝝ ꝛ opeꝝ. sꝫ etiaꝫ de ipsis cogitationib' nõ dico malis tãtũmodo: sꝫ etiaꝫ inutilib' in cõspectu dei tui omni hora grauiter repħẽdas te peccatoꝝ cõmissorũ ꝛ plus vilem ꝛ miserabileꝫ pro tuis defectib' corã deo q̃ꝫ quicũqꝫ pctõres pro quibuscũqꝫ pctis. ꝛ merito puniendũ: ꝛ a celestib' gaudijs excludẽdum si ɓm iustitiaꝫ suam. ꝛ nõ ɓm mĩam suam vellet tecũ agere de' tuus: qui tantas grãs super multos alios tibi ꝑerogauit ad quos oẽs ingratus extitisti. Cõsidera etiam diligẽter ꝛ cũ pauore frequẽtissime rumina q oẽm aptitudinẽ ad bonũ. ꝛ oẽm grãm seu quã cũqꝫ sollicitudinẽ ad virtutis acqsitionem a teipso nõ habes: sꝫ xp̃s sua mĩa dedit tibi. q si voluisset. potuisset ita ꝯferre cuicũqꝫ ribaldo. te in luto fecis: ꝛ lacu miserie derelicto. Cogita etiaꝫ teipm ꝛ ad hoc te credẽduꝫ inducas. ꝛ hoc tibiipsi ꝑsuadeas quãtum potes: q non est ribaldus vel qcũqꝫ peccator q nõ magis assisteret de suo q̃ꝫ tu. ꝛ q non magis recognosceret di bñficia q̃ꝫ tu. si recipisset grãs quas tu sola dei gratuita bonitate. ꝛ nõ ꝓprijs meritis recepisti: pp qđ sine fallacia potes teipm viliorẽ ꝛ inferiorem omni hoie iudicare. ꝛ merito formidare ne pp ingratitudinẽ tuam a suo ꝯspectu te xp̃s foris abijciat. Nõ tñ dico q per ista debeas credere te esse extra grãm dei vel esse in peccato mortali: quãuis alij peccatores ha/

beant inumerabilia pecca/ta moztalia: qḋ tñ eſt nobis multũ occultũ pp fallax iudicium. Tum pp ſubitã cõ/tritionẽ ⁊ diuine grẽ preuiã infuſionẽ. dum aũt teipſum vilificãdo alijs peccatoꝛibꝰ cõparas non expedit tibi in ſpũali ad eoꝝ pctã deſcẽde/re: ſed ſoluz in quodã gene/rali cum eoꝝ pctis tuaz in/gratitudinẽ ponderando: q etiã ſi in ſpũali velis eoꝛuz pctã videre. potes eadẽ pec cata in te q̃dã ſiĩitudĩe trãſ/formare. ſic te in tua ꝯſcien tia increpãdo. Ecce ille eſt homicida ⁊ ego miſer quo/tiens cecidi aĩam meã. Il/le fornicatoꝛ ⁊ adulter eſt. ⁊ ego tota die fornicoꝛ ⁊ adul teroꝛ a dõ meo oclos auer tẽdo ⁊ diabolicis ſuggeſtio nibus ſupponendo. ⁊ ſic de alijs. Si aũt videris ꝙ dia/bolus te velit in talibus re/ſpõſionibus quodãmõ p ta lia ad deſperationẽ induce/re. tunc omiſſis talibꝰ incre pationibꝰ in ſpez aſſurgas. ꝯſiderata bonitate ⁊ clemẽ tia dei tui. qui tot te benefi/cijs iam ꝑuenit. nec dubiuz quin opus ſuum in te velit ꝑficere qḋ icepit. Cõmuni/ter tñ de homine ſpũalĩ qui aliq̃lem dei notitiã iaz ꝑce/pit. de hac deſperatõe time re nõ expedit. dum toto ſtu dio ad ſe increpãdum inui/gilet. Ille tñ poſſet accide/re: imo ſepe accidit in hoĩe incipiente ⁊ ſpũaliter quez deus liberauit a multis pe/riculis ſcelerıbꝰ qbꝰ fuerat inuolutꝰ. Ex his que ſupra iam ꝯſtrinxi gñabitur in te virtꝰ illa q̃ eſt mr̃. ⁊ oꝛigo. cuſtodeſqz virtutũ. ſ. humi litas. q̃ iteriores oculos ape rit ad dei ꝯſpectum. coꝛ hu manuz ab omni ſupflua co gitatione purgãdo. Nã duz hõ in ſuam reſilit prauitatẽ ſeipm̃ vilificãdo ſe increpã do ſe deteſtãdo ſuã nihilita/tem ꝯſiderãdo ſibiipſi iten/tiſſime diſplicendo ⁊ hec ſi/milia cogitãdo ⁊ talẽ ſe ve/re exiſtimãdo. intãtum cir/ca pꝛopꝛia negocia occupa tur ꝙ oĩs alia inutilis cogi/tatio accreſcit. Et ſic dum aĩa oĩa audita viſa ⁊ tempo

rāliter operata a se repelli / putat velut stercus? Sed ⁊ ⁊ in obliuionē adducit inci pit ad seipsam redire. ⁊ mō mirabili in seipsa cōuoluit ⁊ sic ad originalē iustitiā ⁊ celestē prauitatē appropin quare īcipit. Sic dū in seip/ sa reflectiť ɔtēplatiōis ocu/ lus dilatať. ⁊ in se scalā eri git per quam trāseat ad ɔtē plandū angelicū spūi ⁊ diui num ⁊ ex tali ɔtemplatiōe aius exardescit ad bona ce lestia ⁊ oīa tpalia a lōge cō/ spicit tāquā nihil p hoc illa pfecta caritatis īcipit ī mē te feruescere. q̄ velud ignis ɔsumit oēm rubiginē inte/ rioris bois q̄ si sic totā aīā occupat caritas nō est. quo intret varietas. Jam qcqd cogitat qcqd loqť vel opať totum ꝓuenit ex dictamīe caritatis. Unde secure pōt aliis pdicare sine detrimen to. sine inanis glorie pericu lo. Neq3. n. vt iam dixi pōt aliq̄ vanitas subītrare. vbi caritas totū occupauit. Nū quid iam respectū habebit amplius ad aliqđ cōmodū temporale. quia omnia re/

putat velut stercus? Sed ⁊ ipse laudis appetitus nun/ quid aīum eius poterit sub intrare cū se videat velut stercus vilissimū corā deo misex abbominabilē ⁊ ad oīa peccata ꝓcliuū nisi cū sua benignitate manus cō/ ditoris cōtinuo ɔseruaret? Quō iā extolli poterit de quocūq3 bono opere qui lu ce clarius videt se nihil pos se penit⁹ agere. nisi cōtinuo de hora in horā diuina vir/ tus quodāmodo cogat eū atq3 ɔstringat? Quomodo iam sibi aliqd attribuet. ac si a seipso ꝓueniat. quin nō dicam centies. sed etiā mi/ lies est expertus suam ipos sibilitatem in qbuscūq3 bo nis opib⁹ magnis ⁊ paruis ⁊ q totiens cognouit se non posse. dū voluit ⁊ qñ vt ita dicā nō voluit nec curauit. nec super talib⁹ cogitabat videre se subito diuinit⁹ ex/ citatū feruore mirabili ad illa facienda, que prius cū omni conatu suo iplere nō poterat. Nam ⁊ talem im/ possibilitatē idcirco deus

tam longo tempore dñari pmittit in hoie vt homo di scat humiliari ꝛ vt nunquã in seipso inaniter glorief. sꝫ deo attribuat omne bonũ: non solũ in ꝯsuetudine qua dam: sed potius ex intimis cordis sui. vtpote qui ex ꝓ pria experientia doctus lu ctus luce clari⁹ videt ꝙ nõ soluꝫ nõ operari. sed nec te sus dicere. nisi in spiritu san cto ꝛ nisi ille donaret qui di cit. Sine me nihil potestis facere. vt iam regirãdo ex totis aĩe sue virib⁹. dño con fiteaꝛ ꝛ dicat oĩa opera nr̃a opat⁹ es in nobis dñe ac cũ psalmista clamet. nõ nobis dñe non nobis: sed noĩ tuo da gloriã. Nõ igiꝛ tali timẽ da est vanagloria qñ iã dei vera gloria ꝛ aĩaꝝ zelus ei⁹ precordia totaꝛ̃r occupant. Ecce iam sũmarie pstrinxi sti. ꝛ in quodaꝫ breuiloquio posui ea que sũt necessaria homini in seipso quãtuꝫ ad vite sue pfectionem. si vtili ter. ꝛ sine periculo vult ani me sue procurare saluteꝫ. ꝛ hec quideꝫ sufficerẽt homi ni illustrato ꝛ altum intelle ctum habẽti. ꝛ qui inoperi bus spiritualib⁹ longum ha buisset exercitium. quia in his que posui breuiter tan quã quibusdam vite perfe cte ꝑncipijs recolligere pos set. quecũqꝫ alia perfectoꝝ actuum exercita. Naꝫ his tribus ꝑmissis perfecte ser uatis si lꝫ voluntaria paup tate. taciturnitate. ꝛ iterna mentis exercitatione de q buscũqꝫ alijs exterioribus actibus quõ essent faciẽdi. hõ facite iudicaret. quia tñ nõ oẽs possunt capere faci liter breuiter dicta. paulo diutius isistem⁹ circa ptcu lares actus virtutum.

¶ Quod per instructoreꝫ idoneũ citius ꝛ facilius per uenitur ad perfectioneꝫ qꝫ per seipsum.

Sciendũ igiꝛ ꝙ ho mo facili⁹. ꝛ ĩ bre uiori tempore pos set ad perfectiõeꝫ pertingere si haberet ĩstru ctorem cuius regimine du ceretur. cuius obedientiaꝫ in omnibus actib⁹ paruis

⁊ magnis totalr sequeret. q̄ꝫ aliqs posset seipsuꝫ perfi cere: quātūcūqꝫ vigeat acu mine itellectus ⁊ libros ha beatim quibus videat vtu/ tū oium structurā exaratā. Immo plus dico q̄ nunq̄ꝫ xp̄s suā grām ministrabit. sine quo nihil possumus. si homo habet a quo possit in strui ⁊ deduci: ⁊ neglegit vł nō curat alterius ducatum amplecti se credens sibi suf ficere ⁊ per se posse iuestiga re ⁊ inuenire que sunt vtilia ad salutē. Ista enī via obe/ dientie est via regia: q̄ ho/ mines inoffenso pede ducit ad sumitatē scale cui domi nus apparet inixus. Hanc viaꝫ tenuere oēs sancti pa/ tres in heremo: ⁊ breuiter oēs qui ad perfectionē atti gerunt post hanc semitā ꝓ/ cesserūt nisi forte deus ali/ quos per seipsuꝫ istruxerit ex priuilegio grē singularis deficientibus eis nō iuenie tibꝰ qui eos foras istrueret: q2 tunc pietas diuina per se supplet qđ exterius minie reperit. si tn̄ corde humili ⁊ feruenti ad deuꝫ accedunt. Et qdē isto tēpore heu no/ bis miseris. quasi nullus re perit: qui alios de perfectio ne vite instruat. quin potiꝰ si hō velit tendere ad deum inueniet retrahentes mul/ tos: ⁊ quasi neminē adiuuā tem. Quāobrē expedit. vt homo ad deū toto corde re currat. ⁊ ab eo instrui cū oī orationū instantia ⁊ cordis humilitate deposcat: ⁊ se in deū ꝓiciat se sibi totaliter cōmittendo. Et ipm beni/ gnus tāq̄ꝫ orphanū sine pa/ tre recipiat: q neminē vult perire: sed vult ad cognitio nē veritatis quoscunqꝫ ve/ nire. Igitur ad te dirigo ser monē meū. qui magno cor dis affectu deū desideras in uenire. qui ad pfectionē an helas. vt in aīabus aliorūꝫ vtilis esse valeas. Ad te ḡ nunc dirigo sermonē meū: qui corde simplici ⁊ nō du/ plici accedis ad deuꝫ qui q̄/ ris virtutū intima penetra re. qui per viam humilita/ tis peruenire desideras ad gloriam maiestatis.

¶ De obedientia seruãda.

Duobus igitur iaʒ pmissis .s. paupertate ꝛ taciturnitate tãq̃ʒ fundamẽtis. primarijs xp̄i athleta se accingat. vt obedientie regulã ꝛ semitã in oib⁹ ꝛ per oia teneat q̃ʒtũ poterit icõcusse. s. regulã ꝯstitutiones rubricas ordinarij: ꝛ aliorũ libroꝝ oi loco ꝛ tẽpore itus ꝛ extra i refectorio: dormitorio: in choro inclinatiões ꝛ prostrationes: surgẽdo ꝛ stando: ꝛ oẽs maiorũ ordinationes ad vnguẽ teneat quantũ potest semper cogitans verbũ xp̄i: qui vos audit: me audit ꝛ qui vos spernit: me spernit. Deinde ad coaptandũ corpus suũ totaliter in obsequio xp̄i Jesu coherceat: vt omnes actus ꝛ motus corporis sint omni morũ honestate compositi serui regularuʒ discipline. Neq3 eni poteris vnq̃ʒ animã ab inordinatis cohiberẽ nisi prius studueris corpus tuũ subijcere discipline ip̄ʒ restringẽdo: nõ solũ ab omni actu: sʒ etiã ab omni motu incongruo ꝛ inepto.

¶ De mõ regulãdi corpus

Incipitur regulationẽ: corporis intẽdo. Primo cõtra gulã insistas: nisi eni cõtra hanc victoriã habeas in vanũ laboras in acquisitione aliarũ virtutuʒ. Istũ aũt moduʒ obserues. primo vt nihil tibi in speciali ꝓcures. sed cibarijs que fratribus cõmuniter appõnuntur sis contentus. Secularibus volentibus tibi enzenia mittere nullaten⁹ acquiescas pro tua ꝑsona. si tamẽ volũt conuentui mittere mitant. Inuitationes fratrum extra refectoriuʒ nullo modo recipias: sʒ cõtinue refectoriũ teneas oia ieiunia ordinis obseruãdo. Et hoc itellige quãdiu christus te in sanitate cõseruabit. Nam si ifirmus fueris iuxta infirmitatis necessitatem te tractari permittas. nihil tibi penitus procurando. sed omnia cũ gratiaruʒ actiõe recipias que tibi fue

rint ministrata. Ut autem
non excedas insumptione
cibi ⁊ potus debes natura3
tuā diligētissime examina/
re q̄3to cibo ⁊ potu valeas
sustētari. Ut scias iudicare
inter superfluū ⁊ necessita/
tē. Hoc autē habeas ꝓ re/
gula generali: vt saltem de
pane comedas sufficienter
quātū natura requirit: spe/
cialr dū ieiunas: nec vnquā
credas diabolo suadenti ti/
bi facere abstinentiā de pa/
ne. Et in hoc poteris expe/
riri quātū natura reqrit. vl
qd sit illi supfluū: si tpe bine
refectiōis post nonā īuene/
ris te grauatū: ⁊ in stoma/
cho sentias quēdā ardore3
vt orare: scribere: vel lege/
re nequeas: cōiter hoc acci
dit ꝓpter excessum: si inde
sentias post matutinas qñ
cenasti. Si vero qñ ieiunas
post cōplectoriū: idem gra
uamen adesse pcipias. Igi
tur comede satias de pane
sic tamē vt post comestionē
sis paratus legere: scribere
vel orare. Si tamē illa ho
ra non esses ita aptus: sicut
alijs horis: dum tamē non
sentires grauamē: aliud vt
predixi non est signū ꝓpter
excessus. Cogita igitur tue
nature sufficientiā mō pre/
dicto vel aliter prout te do
cebit altissimus a q̄ debes
simpliciter postulare. Sis
solicitus valde illu3 modū
cōtinue obseruare: ⁊ semꝑ
in mensa quicqd comedis
extimare: ⁊ quādo ꝑ negli/
gentia3 excesseris: nō sinas
absq3 penitentia digna per
transire.

DE potu vero ne/
scio tibi regulam
ponere nisi q̄ pau
latim te restrigas
de die in diem minus bibē/
do: ita tamē q̄ nō sitias ni/
mis de die ⁊ nocte: specialr
aūt cum potagiū comedas
potes facilius pertransire
cu3 potu temperato: ita ta/
men q̄ sufficiat ad cibi di/
gestionē. Nullo tamē mo/
do bibas extra comestiōis
horā: nisi in sero q̄3do ieiu/
nas: ⁊ tunc valde tempera
te: vel nisi pp labore3 itine/
ris vel q̄cūq3 alia lassitudi/

ne. Bibas aũt vinũ ita lin/ fatũ q vini fortitudo defi/ ciat. Et si esset forte. appo/ nas aq̃ medietatẽ. vel plus Et sic magis vł minus ſm q dominus inspirauerit.

¶ De modo standi in mensa quo ad vtrũq3 bolem.

Pulsato itaq3 cimbalo cũ oi maturitate locis manib9 in inclaustro sedẽ do nola ꝑpulsata refectoriũ introibis. 7 non parces tibi cum omni fortitudine tua vocis 7 corporis modestia dominũ benedicẽs. 7 iuxta ordinem tuum collocabis in mensa. cogitans apud te corde pauido q ꝺbeas peccata ppłi manducare. Cor tuu3 etiã preparabis ad intelligentiã lectionis que legitur in mensa vel si lectiones non babeas ad meditationẽ aliquã spiritualez. vt nequaq3 totus comedas: s3 corpore suam refectionem babẽte. anima nullatenus defraudetur. Positus aũt ad mensam vestimenta decenter coaptes. capam su/ p genua retorquẽdo. Statue autem pactum tecum omnio. vt nullo modo circumspicias comedentes. s3 solu3 tibi apposita videbis In principio cu3 sederis ne extendas subito manus ad incidendum panẽ. sed stes aliquandiu sup te vsq3quo saltẽ dicas pater 7 aue maria. ꝑ animabus defunctorum qui in purgatorio existunt magis indigentium. Hoc aũt generałr babeas q oẽm actũ 7 oẽs corporis motũ cũ q̃da3 modestia facias. Si panẽ diuersu3. durum mollẽ. albũ. aut aliter factum ante te babeas illũ comedas qui est vicinior. 7 libentius comedas illũ ad quem minus sensualitas inclinatur. Nunq̃3 in mensa aliqd petas. s3 ꝑmitte alios pro te postulare. qđ si nõ facerent patiẽtiã babe. Non teneas cubitos super mensa3: sed simpliciter manus. Nõ teneas crura diuaricata nec pedẽ alł̄i supponas. Nõ ꝛ̄cipias scutellas duplices vł aliud quodcũq3. nisi

tm̄ quantū cōiter oēs alij habēt. Quācūq pitantiā a quocūq missā etiā a pōre nō comedas. sed si potes cōpetēter in fragmētis abscondas vł in scutella. Ubi nota q mos deo gratus est aliqd de potagio xp̄o paupi semp in scutella dimittere: silr aliqua panis fragmēta nō crustas. imo illas comedas. & de pane ɔfracto xp̄o dimittas. Nec nimis cures si de hoc aliqui murmurēt dūmodo p̄latus tibi nō mādauerit oppositū. Et generalr de oī eo qđ comedis aliquā particulā xp̄o paupi dimittas. & bolos meliores & nō viliores. Sunt tn̄ aliq qui vilia tm̄ donāt xp̄o. sic porcis fieri cōsueuit. Si autē cū vno pulmēto sufficiēter potes comedere de pāe in scđo pulmēto aliquid de pane reponas & xp̄o dimittas. Et si tibi dn̄s donauerit. potes facere quasdā mirabiles abstinētias deo gratas & hoībus īcognitas. Si est tibi cibus īsapidus ex defectu salis vel alia quacūq causa noli apponere ibi sal nec aliud cōdimētū pp̄ter christū felle & aceto potatū sed sensualitati resistas. Similr quecūq salamīta que ad nihilū valēt. nisi ad gule incitamētū dimitter occulte potes. Qñcūq aliquē bolū gratū tibi. circa finem apponitur. istū dimitte ppt̄ deū. Similiter caseū. fructus & huiusmodi: sicut nectar vinū melius apportatū &c. que nō sunt necessitatis pro salute corporis humani. imo frequēter est nociū. dū prodest qđ delectat. Si dimiseris propter xp̄m hec nō dubito q tibi parabit in dulcedine xp̄s dn̄s cibū consolationis spūalis. & etiā in alio cibo quo cōtentus es pp̄ter xp̄m. Et vt melius & facilius possis a qbuscūq volueris abstinere. ponas in corde tuo qn̄ vadis ad mēsā q p peccatis tuis debes in pane & aqua abstinere. Unde panis sit solus cibus & pulmētū. tamē nō p cibo adijcias. sed vt possis panē cōueniētius deglu

tire. Tene q̄ si h̄ posueris in corde tuo q̄ videbit tibi magna pitantia habere aliquid de pulmēto. Et obserues q̄ nō ponas offas multas in parapside. sȝ sufficiat tibi panē infringere. Cū vero pulmētū nō habueris comedas panē vnū vel dimediū vel pauloplus hui⁹ quādo bis comestatus es. ꝛ nature satisfacias etiā si talia nō haberes. De multis talibus actibus quos tibi exprimere nō possuȝ. te instruet xp̄s. si ad ipsuȝ ex corde recurreris. ꝛ totā speȝ in ipso posueris. Quis eni exprimere valet modos innumeros quos tibi deus demōstrabit? Sis ēt attētus. ne sis de illis. q̄ fineȝ faciūt in edendo. imo quaȝ citius poteris te expedias seruata debita honestate. vt magis lectionē possis attēdere. dū a mēsa surgis ex toto corde regratieris altissimo qui tibi cōtulit bona sua. ꝛ q̄ tibi vtutē aliq̄ꝫ ꝓstiterit. ne tibi sensualitas preualeret. Nō parcas voci tue. sȝ ſm possibilitatē tuā gratias age bonorū oīum largitori. O carissime cogita q̄ꝫ inumerabiles sunt pauperes qui ad delitias maximas reputassent. si habuissem tantūmodo panē. quē tibi cum aliis cibariis diis ministrauit. Ita eni veraciter debes cogitare q̄ xp̄s est qui tibi dedit. imo plus est in mēsa ipse tibi seruiuit. Uide ergo cū quāta disciplina cū quāta reuerentia. maturitate. ꝛ tremore d̄bes in mēsa cōsistere. vbi vides presentialiter deū tuū in ꝓpria ꝑsona ministrare. O q̄ꝫ beat⁹ eris si tibi desuper dē mentabilibus oculis ista conspicere. Uideres eni sanctoꝝ multitudinē copiosam cuȝ xp̄o p totū refectoriū discurrer̄.

De modo perseuerandi in sobrietate ꝛ abstinentia.

Ut autē in tali modo sobrietatis ꝛ abstinētie iugiter perseueres sta iugiter in timore ꝛ a deo totaliter recognosce ꝛ ab ipso ꝑseuerantiaȝ pete. Et si non

vis corruere noli alios iu/dicare: nec contra eos indignatiõis spiritu movearis. Si eos vides in edendo de bitum ordinem non servare. sed eis compatiaris ex corde. ⁊ pro eis ora ⁊ eos in corde tuo quantũ potes excusa cogitãdo. ꝙ nec tu potes aliquid. nec ipsi possunt nisi quãtũ. Christus porrigit manũ suã. q nõ ꝓ meritis tribuit. sed pro suo bene placito voluntatis. Si hec cogitaveris firm'eris. Nãq3 est causa ꝙ multi qñq3 incipiunt multa facere in abstinentia ⁊ in aliȷs qui nõ ꝑseverat corpore torpente ⁊ spiritu frigescẽte. certe nulla alia nisi ꝓpter eoꝝ elationẽ ⁊ presumptionẽ. du3 de se presumentes aliȷs indignant eos in cordibus suis iudicãdo. Et ideo deus substrahit ab eis donũ suum. ⁊ vel spiritu frigescunt. vł ex discretionis vicio plus faciunt q̃3 non oporteret. In infirmitatem incurrunt. ⁊ sic tandem. dum ad restaurationem corporis intẽdũt in hoc quoq3 metas excedunt. efficiunturq3 gulosi plusquã aliȷ quos primitus iudicabant. sicut ego de q̄busdam cognovi. Na3 istõ cõmunit accidit. ꝙ qcunq3 alium in aliquo iudicat de' tandem permittit in illum defectum cadere vel maiorem. Ergo servus in timore. Et q̃3docũq3 te sentias in exaltatione ob memoriã beneficiorũ que tibi donat altissimus. apprehende disciplinas increpationis ⁊ ꝓprie reprehensionis. ne qñ irascatur tibi domin' ⁊ pereas de via iusta. Si sic feceris stabilis ꝑmanebis. Ecce iudicavi tibi modum altissimo gratum. contra gule dominũ. ad quem pauci pertingunt. qui nõ excedãt vel plus vel minus edẽdo vel debitas circunstantias non servando.

Post hec nitaris cõtra somnum ⁊ vigilias magis debitum custodire in quo valde difficile est habere mensuram. Ubi nota ꝙ

duo sunt in quibus speciali ter imminet periculũ cor/ pori. & per ꝯsequẽs anime. si discretionis limites exce das. scilicet in nimia absti/ nentia. & in vigilia inordi/ nata. Nam in alijs virtutũ exercitijs non sic est pericu lum in excessu. Et propter hoc diabolus habet istam astutiá finaliter ꝙ quando videt hominem spiritu fer uentez immittit sibi sugge/ stiones. vt faciat abstinen/ tias & vigilias magnas. vt per hoc inducat eum ad tá tam corporis debilitatez ꝙ infirmetur & debilitetur. ꝙ vlterius ad nihil valeat. i/ mo vt supra dixi vt plus po stea comedat & dormiat q̃z alij. Et talis nunquá audet assumere exercitiuz in vigi lijs & abstinentijs recogno/ scens se per talia infirmatũ sibi diabolo suggerente & di cente. non facias talia. ne/ scis ꝙ ob talia fuisti ĩfirm⁹. cum tamẽ nõ fuerit per vi/ gilias & abstinentiam infir/ matus. sz quia in his discre tionis tramitem non serua uit. Unde hõ simplex nõ i/ telligit sophismata diaboli ca. qbus ex vtraqz parte de cipit. vñ sub colore bói sibi dicit. Tu fecisti tot peccata qñ poteris satisfacere? vl' si nõ pctá enormia dicit ei. O quáta passi sunt martyres & heremite. Et credit sim/ plex hõ. ꝙ cũ talia habeant speciẽ boni non possint esse nisi a deo. & deo permitten/ te hoc fit. maxime qñ talis primo cũ magna humilita te & tremore & cuz instantia orõnũ nõ recurrat ad deũ. qui eũ illuminaret. & dirige ret. qñ nõ reperiret hoiem directorem. Homo eniz q sub obedientia sancta consi stit & ꝯtinue r̃gulá directio/ nis dirigitur & instruit a ta/ libus deceptionibus tutus est. etiam si ipse pater spũa lis aliqñ aliquar̃ erraret. Deus eni ꝑpter humilita/ tem obedientie totũ sibi di/ sponit ad bonũ sicut proba ri posset multis auctoritati bus & exẽplis. Itaqz circa sõnũ & vigilias talis modus poterit obſuari. vt. s. tẽpo/

re estiuo post prandiū. postquā cāpana pro silentio est pulsata. quieti mēbra cōponas: ꝛ. n. illud tps ad spūalia exercitia minus aptum est. ꝛ p hoc in nocte amplius poteris vigilare hoc tamē gñalr ōbes obseruare quotienscunqȝ vis dormire. vt sp vel psalmos rumines. vl spūale aliqd mediteris. ꝙ etiaȝ sōno itercipiat. ꝛ qñqȝ tibi in imaginatiōe p̄sentietur. In sero ħ cōiter hēas. vt nō multū vigiles. Naȝ p vigiliam serotinā ipedit attētio ꝛ deuotio i matutinali officio. Est. n. cōiter talis somnolētus grauis ꝛ ideuotus. qñ nimis vigilat i sero. Imo aliqñ ex toto a matutinali officio cogit remanere. igit statuas tibi aliquas breues orones vel aliqȝ lectionem vel meditationē qbus in sero anteqȝ dormias breuiter occuperis. Et iter alias meditatōes si in hoc fertur tua deuotio: pōt tua mens ferri ad ea q̄ in passione dñi illa hora ptigerunt. ꝛ silr faciendo in oībus alijs horis

iuxta modum queȝ habes a btō Bernardo traditū. vel prout tibi dñs ispirauit. Nō tñ est oiuȝ deuotio vniformis. sȝ alius plus alto excitatur. Alijs enim sufficit in sua simplicitate i foramini bus habitare. Nullus tñ quātuncūqȝ polēs ingenio debet amittere ea que possunt eū ad deuotionē excitare: imo que legit vel studet debet ad xp̄m inflectere cū ipso loquēdo. ꝛ ab ipso itelligētiā postulādo. Sepe dū actu studet a libro debet ad horā oculos auertere ꝛ oculis clausis. se in xp̄i plagis abscēdere. ꝛ iterato se ad librū cōuertere. Etiā qñqȝ debet a studio surgere. ꝛ i celū flexis genibus aliquā ignitā orōnē cū breuitate ad deuȝ fundere. vel ēt cellā egredi ꝛ ecclesiā claustrū vel capitulū circuire. secūdū ꝙ impetus spiritus confert. ꝛ aliquādo oratione firmata vl informi per gemitus ꝛ suspiria de ebulitione cordis diuinum auxiliuȝ implorādo vota sua ꝛ desideria altissi

mo p̄sentando. sanctoꝝ ad hec auxiliū implorādo. Et illud negocium qūq3 agit̄ si ne psalmis. ⁊ sine qbuſcūq3 orōnibus exterius forma/ tis verbo. q̄3uis hoc aliquā do initium sumpserit. vł ex aliquo versu psalmi. vel al terius scripture. siue alicuiꝰ sancti nobis interdū deo in pirante interius ꝓprio desi derio vel cogitatu adinuen tum. Cū aūt ille feruor spi/ ritus trāsierit qui cōiter pa ru3 durat potes ad memo/ riā reuocare ea. q̄ pauloan te studueras. ⁊ tūc dabitur tibi clarior ītellectꝰ. quo fa cto iterato ad studiu3 rede/ as. vel ad lectionē ⁊ iterato ad orōnem. ⁊ sic alternādo cōmutes. Nā per hmōi cō/ mutationē in orōne maio/ rem reperies deuotionem. ⁊ in studio ītelligētiam cla/ riorē. Iste aūt feruor deuo/ tionis post studiu3 lectōis. lic3 quacunq3 hora indiffe renter veniat ſm q̄ ille di/ gnatur īmittere. qui suauit̄ disponit oīa. prout vult. tñ cōmuniter post matutinas amplius euenire cōsueuit. Et ideo insero parum vigi les. vt totu3 spūm post ma/ tutinas ī studio ⁊ orōne va/ leas occupare. Igit̄ in no/ cte dum audis horologiu3. vel qdcūq3 signū statim ex/ cussa omni pigritia a strato discedas. ac si ibi esset ignis accēsus. ⁊ flectis genibꝰ. cū feruore aliquā orōnem ef/ fundas. saltem aue maria. vel aliud in quo aīus tuus magis inflāmat̄. Ubi nota q̄ ad hoc vt faciliter ⁊ sine molestia. imo cum quada3 alacritate tunc cu3 surgas multū facit. si supra stratu3 duꝝ deprimas ⁊ iaceas in/ dutus. Hoc debet hr̄e giia liter seruꝰ dei. vt oēm mol/ licie3 ⁊ cōplacentiā fugiat. ita tamē q̄ discretiōis limi tes nō excedas. Habeas igi tur de paleis q̄ quanto am plius exp̄ssione durāte extri terint gratiores debes hr̄e ⁊ sup ipsas sufficiat tibi fla/ ciata3 seu coopertoriū hr̄e. pro tegumēto aūt ꝯtra fri/ gus vnā vel duas pro ipsoꝝ diuersitate ſcōm q̄ tua ne/

ceſſitas poſtulabit. Ad caput autem ſacculū plenuʒ paleis habeas. ⁊ fugias molliciē pulumaris. ⁊ ſic oēs mollicies. alias aſſuetas. ſicut de ſudaribus ſub maxilla vel ad collū. ſeu ad ʒonā niſi forte de nocte in eſtiuo tpe ꝑpter ſudorē. Naʒ talibus natura nō indiget. ſed ſunt quedā male conſuetudines itroducte. Dormias etiā idutus: ſicut de die niſi ꝙ ſotulares debes extrahere ⁊ corrigiaʒ relaxare. potes tū tpe eſtiuo magni eſt⁹ capaʒ detrahere. ⁊ cuʒ ſolo ſcapulari quieſcere. Si per iſtū modū dormias nō erit tibi moleſtuʒ ſurgere. imo cito ⁊ cū alacritate ꝯſurges Dū igiť officiū de btā virgine dr: ſtans in hoſtio celle tue nō apodiatus. ſed ſuper pedes tuos cū oī attentiōe cōpetēti voce. diſtincte. alacriter tu dicas officiū virginis gl'ioſe. Et te ſic habeas quaſi eā cerneres corporalibus oculis coraʒ te. Officio v̄ginis terminato: ⁊ cōplecta corpis neceſſitate ad eccleſiā vadas. vel ad clauſtrū prout maiorē deuotionē iuenies. Ubi nota ꝙ ſeruus dei. eundo ⁊ redeundo ad cellā. vel quocunqʒ alio loco non debet eſſe ocioſus corde ſed vel pſalmos. vel aliquid ſpirituale ruminare. Poteſt tamē añ icboationē officij chorū intrare. ⁊ aliquid ſpirituale premeditari. vt deuotius ⁊ attentius cū alijs pſalmos valeat decantare. Pulſatis igitur matutinis ⁊ factis venijs. vel inclinationib⁹ pſallēdo ſta ſup pedes tuos nō appodiatus ſed corde ⁊ corpore ſtat viriliter corā deo tuo ⁊ ipſi⁹ laudes cū omni alacritate decanta. recogitās ꝙ ſine dubio ſancti āgeli ſunt p̄ſentes. in quoꝝ conſpectu pſalēs deo. eos ōbes cōtinue reueri. vtpote qui faciē dei p̄ris in celis vidēt quā tu nuduʒ niſi ſpeculo ⁊ in enigmate ꝯtēplaris. Nūquā parcas voci quātū potes diſcretiōe regēte nō permittas iota vnū tā de pſalmis. v̄ſib⁹ dictionib⁹. ſylla

bis q̄z de voce. Et sic nō po tes eq̄li voce cū alijs. tñ cū voce submissa. Et si potes psalmos ꝛ hymnos cātes i libro dū itellectū babes id psalmis ꝛ ceteris orōnibꝰ. vt ꝯsolationez spūs repor tes: tūc opꝫ te esse sollicituz ne in actu exteriori. s. in ge stu corꝑis ꝛ sono vocis ali qd appeat leuitatis. sꝫ tunc specialr opꝫ te seruare mē tē ꝛ debitā grauitatē. Naꝫ spūalis letitia in quādā cō uertit leuitatē nisi freno' di scretiōis actus cōprimatur extrīsecꝰ. Toto conatu tuo facias vt psallas spū ꝛ men te. Nā magnus labor ē boi ꝑcipue icipiēti nōdū in deo roboratı tpe psalmodie mē tē ab euagatione cōstringe re. Sēp in choro teneas lo cū tuū: ꝛ cōiter te ponas in vno loco. nisi forte alijs ve nierit. cui merito cedē opō teret. Si in choro ꝓuideris aliquē defectū: p te vl' p ali um iplere. Vñ nota ꝙ deꝰ gratū baberet si ꝓdıe ꝓuide res rubricas. ꝛ oīa dicenda in choro: ꝛ ꝑatus esses ad oēs defectus ꝛ negligētias aliorꝫ supplēdas. Sꝫ caue as ꝙ dū in choro est aliqua ꝯtrouersia sic eorꝫ q̄ sunt di cēda vl' cātanda: nec tu os tuū apias etiā si certus eēs de eo ꝙ dōm eēt. Sed mul ti q pro vno modico tantū litigant. Minꝰ malū esset errare q̄z litigare. Si autez vnico verbo posses errorē chori corrigere. tūc facere debes spūaliter si tu es deꝑ uectoribus in choro. Si āt te vides spiritu impatiente agitari melius est ꝙ tu stu deas motū animi tui subiu gare. Si aūt aliqs male le git vel cantat. vel quocūqꝫ modo iepte se babꝫ nō sub murmures vl' corrigas est eni species cinusdā iactātie talis correctio. Idem in le ctione quantūcūqꝫ qs ma le ꝛ inepte legat: nec etiam aliqđ signū facias. qꝛ bic est signū mētis vento elatiōis inflate. Quādo multi subi to currunt ad aliquē defe ctū implendū nō te igeras. Si autem nullus esset sup plens. tunc cum omni mo

destia ad supplédum occur ras. sed si potes taliter dese ctū anticipes. ne valeat de/ prehendi. Caue tñ ne duas lectiões imediate legas vel duo responsoria nisi tantus esset defectus. ꝛ maxie vbi multitudo fratrū. Item nõ de facili te ingeras. si iuue/ nis es. ad dicéda ea que pti net ad antiquos. Nõ circū feras oculos hinc ꝛ íde. nec aliqué videas qd faciat. vel qūo se hꝫ. sꝫ oculis in terraꝫ dimissis. vel sursuꝫ erectis. vel clausis. vl̃ ad librū stes. Semp qñ dicis diuinū offi/ cium. dū stas. vel sedes. nõ teneas manus sub méto. sꝫ sub capa. vel capulari. vbi non decés est sp cappā hr̃e. Nõ teneas vnū pedé super alium. vel tibias diuarica/ tas. sed cuꝫ oī modestia. vt qui es in p̃sentia dei tui. Caueas ne digitos teneas ĩ na rib⁹. Sūt. n. aliq qui in hoc ꝛ talibus miserijs. non sine diaboli stimulatiōe occupā tur. Diuertés a diuino offi cio ꝛ in deuotionem nõ mo dicam ostédétes. Multi ta

les act⁹ particulares occur rūt qui nõ pñt exprimi. sꝫ si humilitaté habueris. ꝛ inte gram caritatem de oīb⁹ vn ctio te docebit. Tu q legis attéde. qꝛ cum hic ponanť multi actus. qui ad vná cir cūstátiam varianť. non pp hoc ita iprobes si aliqñ ali/ ter fieri oporteret: sicut de loquẽdo in choro cuꝫ error apparet. qꝛ ad antiquuꝫ hñ ptinet emédare. Generalr̃ tñ veꝝ est. ꝙ seruuꝫ dei liti/ gare nõ decet. Minus ma/ lum est patienter tollerare errorem q̃ꝫ ꝯtentiōib⁹ deser uire q̃ꝫto magis in choro. vbi tales ꝯtentiões scanda/ lose. ꝛ attétionis. ac trãqui litatis métis sunt ꝯturbati ue. Silr̃ cum dico ꝙ semp legat. vel cantet in choro. Q̃ñqꝫ. n. posset oriri talis ĩ méte deuotio. que ex cantu impedireť. ꝙ melius esset apud se dicẽ officiū p̃cipue vbi alij essent q sufficerent ad cantádū. ꝛ sic de multis alijs. put meli⁹ docebit al/ tissim⁹ si ꝯtéptis oīb⁹ ei cor/ de simplici volueris adhe/

rere. Non.n. debet sibi qsqz faciliter credere. vt oppositū faciat. nisi longo virtutum exercitio discretionis spiritus sit adeptus.

¶ De modo predicandi.

In pdicationib' ⁊ exhortatiōibus. vtere eloquio simplici. ⁊ cōfabulatione domestica ad declarationē actuū particulariuz. Et quātū potes insiste cum exercitijs. vt qlibet peccator hn̄s illud pcm̄ videatur percuti. ac si sibi soli pdicares. taliter tn̄ q verba videant ab aio pcedere nō superbo vel indignāti. sz magis ex viscerib' caritatis ⁊ pietatis prne. sicut pr condolet peccātib' filijs vel infermitate graui. vel fouea grādi iacentib'. quos nitit extrahere ⁊ liberare ⁊ fouere sicut mr. ⁊ sicut qui gaudet de pfectu eoꝝ. ⁊ de gloria paradisi sperata. Talis enim modus psueuit eē pficuus audientibus. Nā virtutib' ⁊ vicijs locutio generalis paruz excitat audientes. Item in pfessiōibus. vt siue blādias pusillanimes. siue terreas īduratos. semp viscera caritatis ostēdas. vt sēp pctōr sentiat q vba tua ex pura caritate descēdāt. Et ideo caritatiua verba. ⁊ dulcia semp pungitiua pcedāt. Tu itaqz q desideras primoꝝ aīabus esse vtilis. pmo ad deuz ex toto corde recurre. ⁊ hāc petitionē ab eo simplr postula. vt tibi illam caritatē dignet īfundere in qua est sūma virtutuz per quam possis perficere quod optas.

Ad honorē dñi nri iesu xpi dicaz tibi remedia ptra aliquas tentationes spūales. que ī isto tempore abundāt in terra ad purgādum ⁊ pbandū electos que quāuis expresse manifeste non sint de aliquo principali articulo fidei. tm̄ qui bene respicit cognoscit q sunt in periculo destructiōis pricipalium articuloꝝ fidei. ⁊ q preparant cathedram. ⁊ sedez antichristo. Quas ten-

tatiões nolo exprimere ne ponã materiã ⁊ occasiones scandali seu offendiculũ corã simplicibus ⁊ impfectis Sed mõstrabo tibi p quaz spirituale discretionez debes te regere si nõ vis eẽ victus a predictis tentationibus. Et que pdicte tẽtationes veniũt duobus modis. Primo qdẽ p suggestionez ⁊ illusioné diaboli: qui decipit hoiem in regimine qd deberet hre erga deuz. ⁊ in hoc qd est dei. Scdo p corruptã doctrinã aliquorũ: ⁊ eorũ mũdũ viuendi qui iaz venerũt in predictas tentationes: pter hoc volo tibi dicere q regimẽ debes habere erga deũ. ⁊ illud qd est dei. si vis esse imunis a predictis tentationib⁹. Et post quõ debes regi erga alios quãtũ ad doctrinã ⁊ modũ viuendi eorũ. Primũ ergo remediũ cõtra tentationes spũales hui⁹ tẽporis quas pcurat diabolus in cordibus aliquorũ est q illi qui volunt se subdere deo non desiderent per orationem vel contẽplationẽ vel per alia opera perfectionis. visiones vel reuelationes. vl sentimenta que sunt supra naturã. ⁊ supra oẽm cursuz eop. qui diligũt deum. ⁊ timẽt per verissimũ amorez: quia predictũ desideriũ nõ potest esse desideriũ sine radice ⁊ fundamento supbie: ⁊ presumptionis. vel intentiones alicui⁹ vane curiositatis circa deũ. vl sine fragilitate fidei. Et p hũc defectũ iustitia dei dimittit aĩaz q̃ hz ãtedictũ desideriũ: ⁊ p mittit venire in talẽ illusionẽ ⁊ tentationẽ diaboli per falsas visiones ⁊ reuelationes. ⁊ falsas seductiones p quẽ modũ seminat maiorẽ partem tentationũ spũaliũ huius tẽporis ⁊ radicat eas in cordibus illorũ qui sunt nuncij antichristi fm quod poteris videre p subsequẽtia. Debes enĩ scirẽ qd vere reuelationes. ⁊ sentimẽta spiritualia secretorũ dei. nõ veniunt per antedictũ desiderium: neqz per aliquem conatum. seu studiũ qd aĩa

habeat in se. sed tantū veniunt pura bōitate dei in animā que est in magna humilitate ꝛ in magno desiderio dei ꝛ reuerentia. Nec etiaȝ exercitet se ī magna humilitate: ꝛ timoꝛe dei ꝑpter illud vt homo habeat visiones ꝛ reuelationes: ꝛ sentimenta supꝛadicta. qꝛ in idē delictū caderet in qđ per supꝛadictū desideriū. Secundū remediuȝ est qđ in aīa tua in tua oꝛatione vel contēplatione non sustineas aliquaȝ consolationē vel paruā ex quo tibi videret̄ ꝙ fundaret se in pꝛesumptione ꝛ extimatiōe tui ipsius ꝛ postq̄ȝ te ducit in abusioneȝ ꝓpꝛij honoꝛis ꝛ reputationem: ꝛ ex quo suggeret menti tue te dignum esse vel huius vite gloꝛie. ꝛ laudis vel paradisi. quia scias qđ anīa que sentit se in tali cōsolatione venit. ī currit in plures malos erroꝛes. quia dominus per suum iustū iudiciū permittit postea diabolo augmentandi pꝛedictam cōsolationē. ꝛ accelerādi. ꝛ īpꝛimere in illa aīa falsissima ꝛ piculosissima sentimēta. ꝛ alias illusiones q̄s ꝯsolationes credit ꝛ putat eē veras Heu heu deꝰ meꝰ quot ꝑsone sunt decepte ꝑ istuȝ modū. Et sias ꝑ certo qđ maioꝛ ꝑs raptuū. imo rabierū nuncioꝝ antichꝛisti venit ꝑ istū modū. Et pp hoc caue qđ in tua oratione vel contemplatiōe nō sustineas aliquā cōsolationē. nisi illaȝ q̄ venit post perfectā noticiā ꝛ cōpletū sentimētū tue humilitatis ꝛ perfectiōis. ꝛ qꝛ facit ꝑseuerar̄ dictā noticiā ꝛ antedictū sentimētū in te ꝛ in magnitudinē. ꝛ altitudinē dei ꝑ altā reuerentiaȝ ꝛ cū magno d̄siderio honoris dei ꝛ gl̄ie. ꝛ qđ ātedicta cōsolatio fundetur in pꝛedictis. Tertiū remediū est ꝙ omne sentimentū quātūcū qȝ altuȝ ꝛ oīs visio quantūcūqȝ sit secreta ꝛ secreto tibi appareat quecūqȝ sit ex quo ducit coꝛ tuū ad opionē: vl̄ in īfectionē ꝯ aliquē articulū fidei. vel ꝯtra bonos moꝛes. ꝛ maxime ꝯtra

Quia placet mihi multũ de hoc qđ cepisti bonuz ad honorez dei. ꝛ de desiderio. non solũ ꝙ pseueres. qnimo vt ascendas ad maiora opa virtutũ. vł saltem desideres. idcirco scribo tibi aliquas ratiões. vñ poteris cor tuuz excitare ꝛ mouere ad maiores perfectiões oĩmode virtutis. q̃z nõ icepisti. nec potes fugare p ꝓpriá virtuté. Prima ratio est. qꝛ si ĩspicias quátuz deꝰ est dignus amari. ꝛ honorari ẜm suam bonitatez ꝛ sapientiá. ꝛ alias suas pfectiones. que sunt in eo sine numero ꝛ sine termino. videbis ꝙ hoc qđ credidisti multũ ꝛ magnũ ad honoré dei. ꝛ ẜm bonitaté suaz. est minimum. ꝛ quasi nihil in respectu ꝙ deberes esse ẜm ꝙ deus est dignus. Istaz rationé idcirco pono primá. qꝛ pricipaliter debemus attendere in omnibus operibus nostris. honorem ꝛ reuerentiam. ꝛ amorem. dei quia in seipso est dignꝰ amari per oẽm creaturam. Secunda rõ est attendas quot despectus ꝛ vituperia. egestates ꝛ dolores. ꝛ passioné q̃z tam amará sustinuit filiꝰ dei ꝓpter amoré tui. ꝛ hoc vt ames ꝛ honores euz. cognosces ꝙ paꝝ é. qđ fecisti ad deũ amádu3 ꝛ honorandu3. ẜm ꝙ facere deberes. Ista rõ altior est ꝛ pfectior q̃z sequẽtes. ꝛ iõ pono eam secundá. Tertia rõ est. ꝙ si cogitas ĩnocẽtiá ꝛ pfectões quá debes hẽre. ẜm mádatum dei. per qđ teneris esse absq3 omni vicio. ꝛ sine ol culpa. ꝛ in plenitudine virtutis totius. sicut est ꝙ debes amare deũ ex toto cor de tuo. ꝛ ex oĩ mente tua. ꝛ totis viribus tuis. videbis máifeste infirmitatez tuá ꝛ distátiá ĩ q̃ es a pdcá inocẽtia ꝛ pfectõe. Quarta rõ é. qꝛ si cogitas multitudiné ꝛ largitatez beneficioꝝ dei. ꝛ gr̃aꝝ corpaliuz. ꝛ spũaliũ q̃ tibi ꝛ alijs. vł q̃ singułr tibi date. sentires ꝙ hꝫ qđ facis. vel potes facere pp deum. est nihil ad dicta beneficia

recōpēsandū ⁊ gratias dei. ⁊ maxime si liberalitatē attēdas ⁊ bonitatē. Quinta est. quia si cogitas altitudinē ⁊ nobilitatē r̄muneratiois. ⁊ glorie promisse ⁊ parate illis qui faciunt opera virtutū ad honorē dei. qm̄ gloria tāto maior q̄nto opera erunt virtuosa ⁊ maiora cognosces p̄ certo tuū meritū esse nihil ih cōparatione tante glorie. ⁊ desiderabis facer̄ opera virtuosa q̄z ante feceras. Sexta ratio ē quia si attēdas pulchritudinē ⁊ generositatē quā hn̄t virtutes in se ⁊ nobilitatē quā recipit anima p̄ supradictas virtutes. ⁊ si attendas ad vilitatē ⁊ turpitudinē quā hn̄t vicia ⁊ peccata conaberis si sapiens fueris ad amplius acquirendū virtutes ⁊ amplius fugiendū vicia ⁊ peccata. Septia rō est si attendas altitudinem ⁊ p̄fectionē vite scōꝝ patrū ⁊ eoꝝ multas ⁊ p̄fectas v̄tutes. cognosces iperfectionē ⁊ īfirmitatē vite tue. ⁊ tuoꝝ operū. Octaua ratio est. qꝛ si cognoscas magnitudinem peccatorū ⁊ multitudinem offensarū que fecisti contra deū. cognosces qꝛ op̄a tua que facis q̄ntūcūq̄z bōa sint sunt nihil ad satisfactionem p̄ viā iustitie de offensis dei. Nona rō ē. qꝛ si speculeris vniuersitatē ⁊ pericula temptationū carnis ⁊ mūdi diaboli. conaberis ad assumēdū maiorē firmitatē. ⁊ maiorē altitudinē in omni virtute q̄z feceris vnq̄z. vt possis in maiori securitate perssistere ꝯ̄ dictas tētationes. Decima rō est. qꝛ si cogites districtū iudiciū dei finale. ⁊ cū apparatu bonoꝝ opeꝝ ⁊ cū satisfactione de offensis dei. ⁊ q̄ debeas venire ad dictū iudiciū videbis q̄ paꝝ est qd̄ fecisti p̄ bōa op̄a. ⁊ p̄niam. s̄m q̄ facē debuisses. Undecima rō ē. qꝛ si tu cognosceres breuitatē vite tue ⁊ vicinitatē tue mortis dubie. postq̄z nō hēbis spaciū faciendi op̄a meritoria neq̄z p̄niā. cognosces q̄ cū maiori corde ⁊ studio deberes facer̄ bona op̄a ⁊ p̄niā

q̄ʒ tu facis. Duodecima rō est. qꝛ si aiaduertas quatr/ cūqʒ icipias bonā vitam in quouis gradu. ⁊ conamine ⁊ desiderio ad maiorē ascē/ dendi: ⁊ altiorē vitā nō pōt eē sine fundamēto pꝛesum ptiōis ⁊ superbie huius qđ icepisti. nec pōt esse sine in/ clusiōe magne tepeditatis ⁊ negligentie. ex quo h̄ duo mala includunt. nō pōt esse sine magno periculo viuen di in multis vicijs spūalibꝰ. fm qꝫ mōstrare tibi possez. sed nimis eēt lōguz ad scri/ bendū p litteras. nō dubito qꝫ si velis dictoꝝ maloꝝ eē liber ⁊ imunis. qꝫ q̄ʒtūcūqʒ altā vitaz inceperis. tu ad/ huc conaberis in altiori ⁊ p fectiori vita esse. Bernar/ dus sup p̄s. Qui habitat in adiutorio altissimi. loquēs de illis. qui sūt feruidi in p̄n cipio. ⁊ postea credentes se aliqd eē tepescūt. Qiquit si scires q̄ʒ paruū est qđ hēs. ⁊ hoc ip̄m q̄ʒ cito pdes si non seruaueris q dedit. Tercia/ decima rō est. qꝛ si cogites abyssalia iudicia dei facta sup aliquos q diu pseuera/ uerunt in magna sanctitate ⁊ in magna pfectiōe. qꝫ deꝰ deseruerit eos. ꝑpter aliq̄ occulta vicia. que nō crede bant habere. Non dubito. qꝫ quātūcūqʒ aliam vitam inceperis. oī die leuabis tu as affectiones ⁊ tēptatiōes deserendo oē viciuz plusq̄ʒ feceras ante. appꝛopinquā do. te ad perfectā ⁊ integrā sanctitatez. timendo ne foꝛ te in sit viciū aliqđ occultū pꝛopter quod merearis. a deo deseri. Quartadecima ratio est. quia si cogites pe/ nas infernales damnatoꝝū paratas cunctis peccatori bus. credo qꝫ leuis erit tibi oīs penitentiā: humilitas. paupertas. ⁊ omnis laboꝛ. quez in ista vita possis susti nere pꝛopter deum. vt eua/ das pēas supꝛadictas. ⁊ co/ naberis continue ad tenen dum altiorē. ⁊ perfectiorez vitam. timēdo periculū vi uēdi ad supꝛadictas pēas.

P Redictas ratiōes plus i bꝛeuitate te tigi q̄ʒ explicaueri

vt tu auertas i paucis magna cogitare: sic q quelibz sit tibi materia alte cõtemplationis z spaciose. Atm̃ scias q si velis proficere cũ predictis ratiõibus: debes formare. non solum p̃ itellectum. imo etiã est necessarium q per certã affectiões moueas voluntatẽ tuaz ad hoc qd dictant dicte rõnes. Et vt melius intelligas replicabo tibi sub breui memoria dictas ratiões. ostendẽdo tibi qualiter dicte rationes non habẽt efficaciaz in anima. nisi formetur per affectionem z sentimentuz spirituale. Prima enim ratio nõ hz vigorẽ. nisi in anima que hz magnum spm̃. z sentit z cõtemplat nobilitatez z perfectionẽ. z dignitatem dei z conatur ad amãdũ deũ z honorãdũ in oĩb' ɓm q deus est. dignus. Secunda rõ nõ hz efficaciã. nisi in aĩa. q̃ cordialẽ deuotionem sentit spiritu. z caritatem z bonitatẽ filij dei. quã nobis mõstrauit in sua propria passiõe pꝑter nos accepta. sic q anĩa desideret totis suis viribus facere recõpensationẽ deo. de bonitate z de caritate ostẽsa in passione. Tertia rõ non pficit. nisi in anĩa que sentit altitudinẽ perfectiõis quã reqrit dñs z pcipit eẽ in creatura z pfunda rõne mãdatũ dei conat adimplere z cuz magna voluntate venire in dictã perfectionem. Quarta ratio solũ locũ habet in anima que per intellectũ z affectionez recogitat magnitudinẽ z nobilitatez beneficioꝝ dei z grãm ipsius. z q̃ conatur repẽtare deo seruitiuz debitũ ɓm beneficia recepta. Quinta rõ hz valorem tm̃ in anima que hz in extimatiõe z feruenti amore gloriam pmissam in paradiso. z que habet firmaz fidẽ z spẽ veniendi ad illaz gl'iã p bona opa v̄tutuz sic q cum dictis operibus conet venire ad illã gloriã supradictam. Sexta rõ nõ hz efficaciã. nisi in anima que hz i horrore oĩa vicia z peccata in abhoiatiõe. z in ma

gnã complacẽtiã ꝛ amoꝛeȝ perfectionẽ virtutuȝ ꝛ gra/tie dei. ꝛ hoc cũ magno ex/cessu ꝛ altitudie. Septima rõ hȝ solũ veritatem in ani ma que habet in magna ex timatione vitas sanctoꝛuȝ cuȝ desiderio imitandi. Et maxime intẽdo dicere pfe cte ꝛ perfectoꝛum. sicut est vgo Maria pꝛincipaliter. Joãnes baptista. Joannes euangelista. ꝛ oẽs Aposto/li. ꝛ sic de alijs. Octaua ra tio nõ pꝛoficit nisi in anima que aggrauat offensas con tra se quas fecit cõtra deũ. ꝛ que habet voluntatẽ ma/gnã faciendi deo iustitiã ꝛ satisfactionem peccatoꝛuȝ suoꝝ per bona opera ꝛ vir/tuosa. Nona ratio non ha/bet locũ. nisi tãtũ in anima que sentit suam debilitateȝ ꝛ grauitatẽ ꝛ periculũ tem ptationũ pꝛopter qđ conat ad fugiẽdũ occasionẽ cadẽ di in tẽptationẽ ꝛ aduenien dũ in securitate gratie dei. Decima ratio non hȝ locũ. nisi in anĩa que cognoscit peccata sua. ꝛ habet timo/rem. ꝛ tremoꝛem coꝛdialẽ sententie finalis iudicij que dabit ↄtra peccatoꝛes q̄ nõ egerũt penitentiã de pecca tis suis. Unde cima rõ non hȝ locum. nisi in anima que hȝ timoꝛẽ moꝛtis. ꝛ hȝ ma gnum pꝛeparamentum fa ciẽdi opa meritoꝛia. Duo/decima ratio. tantuȝ pficit aĩe que sentit vel itelligit. ꝙ inchoãdo bonã vitã sine conamine ꝛ desiderio ꝛ al/tioꝛẽ vitã assumẽdo. nõ po test sine inclusiõe pꝛedicto/rum vicioꝛum. ꝛ sine peri/culo grandium maloꝛum. ꝛ que non vult fugere dicta vicia ꝛ pericula. Tertiadẽ cima rõ nõ hȝ efficaciaȝ. ni si in aĩa. que summe curat de sua salute. ꝛ timet sepa/tionẽ a grã. Quartadeciã rõ nõ hȝ efficaciã. nisi ĩ aĩa que timet de penis dãnato/rum sentiendo ꝙ digna est venire ĩ penas supꝛadictas ꝑpter offensas quas cõmi/sit ↄtra deũ. ꝛ q̄ vult. ꝛ cona tur vitare pẽas aũdictas ꝑ satisfactionẽ pnĩe. Et nota ꝙ ↄclusio. ꝛ finis cuiuslibȝ

ratiōis debet esse in duob⁹. Primo in sentimento proprie imperfectionis ⁊ nihilitatis. Deide in desiderio ⁊ conamine veniendi in altiorem vitam: sic ꝙ non sit sentimentū proprie imperfectionis ⁊ annihilatiōis sine desiderio ⁊ conamie maioris perfectōis ⁊ vite altioris: nec econuerso.

Qui vult fugē atq3 euaderē laq̄os atq3 tentationes ātichristi seu diaboli finales: debet hēre in proprio sentimēto sui: duo. Primo ꝙ sentiat de seipso sicē de vno corpore mortuo pleno vermib⁹ ⁊ male olenti. ⁊ sic de vno cadauere qđ dedignat̄ videre ⁊ intueri: imo claudūtur nares propter eius pessimum odorem ⁊ fetorem: ⁊ auertunt̄ facies: vt non videāt tale3 ⁊ tantā abhoīatione3. Sic oportet carissime facē semper mihi ⁊ tibi: s3 pl⁹ mihi: q2 tota vita mea fetida ē totus fetidus su3. ⁊ corp⁹ meū ⁊ aīa mea: ⁊ oia q̄ intra me sunt fece ⁊ putredine peccatoꝝ: ⁊ iniq̄tatu3 fetidissima ⁊ abhoīabilissima sūt: ⁊ qđ deteri⁹ ē quotidie hūc fetorē in me sentio recēti⁹ ⁊ angusti⁹ reuocari. Et o3 tale3 fetorē de seipsa sentire fidelis aīa cū maxīa verecūdia corā deo sicē cora3 illo q oīa videt: ⁊ sit sicē si eēt corā districto iudicio ⁊ dolere maxime de offensa dei ⁊ pditiōe grē aīe in q̄ erat qū redēpta fuit ꝓciosissimo xp̄i sanguie: ⁊ abluta p baptismū. Et sicut sibi ⁊ deo fetere se credit ⁊ sentit: sic etia3 credat ⁊ sentiat ꝙ nō solu3 corā angelis: ⁊ sctis aīab⁹: s3 ēt corā oīb⁹ hoīb⁹ viuētibus sit abhomiabilis ⁊ fetidus: ⁊ ꝙ facta ⁊ dicta sua n̄ solū hoīes videre ⁊ audire dedignant̄: s3 ꝙ nares suas claudāt: ⁊ auertāt facies suas: ne ip̄3 videāt: ⁊ tāq̄3 fetidu3 cadauer de medio eoꝝ expellāt: ⁊ sic ab eis alienatus ⁊ sepat⁹ ⁊ ꝓiectus sicut plusq̄3 leprosus: vsq3 vēiat ⁊ reuēiat ad seip̄m. Et si q̄s de eo iustitiam faceret: ⁊ de

corpore suo sentiat q̄ iustū est: ꝛ ita credat ēt si sibi ocu li erruerent: nasus trūcba/ ret: man⁹ absciderent: ꝛ au/ res: ꝛ os: ꝛ sic d̄ alijs sensib⁹ corporalib⁹. ꝛ membris. q̄ cū his oīb⁹ deū offendit. ꝛ creatorē. Jtē q̄ despici de/ sideret. ꝛ ꝯtēni. ꝛ q̄ oīa vi/ tupia. verecūdias. diffama tiōes iniurias. blasphemia ꝛ cetera aduersa. summo cū gaudio ꝛ letitia recipiat. ꝛ patiēter ferat. Et opꝫ q̄ dif fidas de teipso totalr̄ ꝛ de oī bus bonis tuis. ꝛ de tota vi ta tua. Et ꝯuertas te totū. ꝛ reclīabis sup̄ brachia Je su xp̄i pauperrimi ꝛ vilissi/ mi. ꝛ impꝛoperati despecti ꝛ mortui ꝑpter te. vsq3quo tu sis mortu⁹ in oībus senti mētis tuis hūanis. ꝛ Jesus xp̄s crucifixus viuat in cor de tuo ꝛ in tua aīa. ꝛ totus trāsformat⁹. ꝛ trāsfigurat⁹. ꝛ cordialiter sentias ī te. vt nūquā videas. nec sentias. nec audias nisi ip̄m solū stan tem in cruce ꝑpter te mor/ tuū ꝛ suspēsū ad exēplum virginis marie. mortu⁹ in mūdo ꝛ viuēs ī fide. Et q̄ ī illa fide viuat tota aīa tua vsq3 ad resurrectionē in q̄ dn̄s īmittet gaudiū sp̄uale. ꝛ donū sancti sp̄us ī aīa tua ꝛ in illis ꝑsonis in qb⁹ debꝫ renouari status ap̄loꝝ. ꝛ ec clesie sancte dei. exercēs te sanctis orōnib⁹. siue sacris meditatiōib⁹. ꝛ affectiōib⁹ ad obtinēda dona v̄tutū ꝛ grām dei. Sꝫ debes ꝑcipue septiformi affectu exerceri ad dn̄m. s. amore ardentissi mo. timore summo. honere debito. zelo ꝯstātissimo. ꝛ il lis dꝫ iniungi grārū actio ꝛ vox laudis. oīmod̄ obediē tie ꝓmptitudo ꝛ suauitatis diuine ꝑ posse degustatio. Et iō cōtinue debes ista se/ ptē deuote peter̄ a deo. vt/ pote dicēdo. Bone iesu fac vt totis medullis amē te/ sume timeā. reuerear. ꝛ ꝑ oī honore tuo fortissime ze lari. ita q̄ oē tuū obpꝛobri/ um. tāq3 me gl̄ie zelotipus vehemētissime exorescā. ꝛ potissime. si ī me. aut a me. vl̄ ꝑ me fcā tibi sint obpꝛo/ bria vlla dei. da ēt vt tuum

dnm. tāq̄ʒ tua creatura hu militer adorē ꝛ recognoscā. ꝛ de oībus bn̄ficijs a te mihi impensis grās semp̄ agaʒ. ꝛ hoc cū sūma gratitudine cordis. Da etiā vt in oībus semp te bn̄dicam. laudeʒ ꝛ magnificē. ꝛ hoc cuʒ sūmo iubilo ꝛ tripudio cordis. ꝛ tibi in oībus obtemperās ꝛ obediēs. semp reficiat dulcissima tua ꝛ ieffabili suaui tate: q cū sanctis tuis angelis. ꝛ apl'is tue mēse assistēs licʒ oīno idignus. ꝛ ingrat⁹ Qui cū patre ꝛc. Debet ēt circa seipsuʒ exercere. alio septiformi affectu. Primo scʒ ꝙ totus de suis vicijs ꝛ defectibus ꝯfundat̄. Scd̄o vt peccata sua tanq̄ʒ offensiua. ꝛ sui ipsius maculatiua acutissimo ꝛ acerbissimo dolore plāgat ꝛ deploret. Tertio humiliatio sui ꝛ ꝯculcatio. cū cōteptu. vt s. totis virib⁹ se sic rē vilissimā. ꝛ fetidissimā spernat. ꝛ ꝯtēni appetat. vt dictū est. Quarto rigor̄ seuerissimo. vt. s. corp⁹ suū asperissime maceret. ꝛ macerari appetat tāq̄ʒ pctō fetidū. imo tā q̄ʒ latrina ꝛ sentina. ꝛ tumulū oīuʒ feditatuʒ. Quito ira implacabili ꝯ oīa vicia sua ꝛ ꝯ radices ꝛ iclinationes vicioꝝ suoꝝ. Sexto vigore puigili ꝛ strenuo. vt. s. oēs sensus. actus potētias suas. semp cū quadā virilissima strenuitate: in oē bonuʒ teneat puigiles ꝛ attentos. Septimo discrenōe pfectē modestie. seu moderantie. vt. s. in oībus districtissime seruet mēsurā ꝛ modū iter. vʒ. nimiū ꝛ nō satis. vt. s. nihil sit in eo supfluū. nihil diminutuʒ aut defectiuū. nec plusq̄ʒ debet aut minus q̄ʒ deceat.

Debet ēt circa p ximū se exercere alio septiformi affectu. Prīo. s. p piā cōpassionē. vt. s. ita sentiat alioꝝ mala. ꝛ icōmoda sicut sua. Scd̄o p dulcē cōgratulationē. vt. s. de alioruʒ bonis letet̄. sicut de suis. Tertio per tranquillā supportationē ꝛ ꝯdonationeʒ. vt scilicet molestias ꝛ iniu

tias ab alijs illatas patienter tolleret. ⁊ ex corde idulgeat ⁊ cōdonet. Quarto ꝑ benignã ⁊ effabilitatem. vt scilicet sit ad omnes benignus. ⁊ omnibus bonū affectet ⁊ optet. ⁊ tale se exhibeat ingestibus suis ⁊ verbis. Quinto per reuerentiã humilē. s. vt oēs sibi preferat. ⁊ oēs reuereat. ⁊ omnibus ex corde se subdat. tanquaȝ dominis suis. Sexta per cōcordiã vnanimē. vt. s. quãtum in se est. ⁊ quãtum ꝟm deū potest esse vnuȝ sentiat cum oībus: ⁊ ita sentiat se esse omnes ⁊ illos se ⁊ oīuȝ rectū velle pro suo reputet. ⁊ econtra. Septimo christi formē sui pro oībus oblationem. s. vt ad instar xp̄i ꝑ oīuȝ salute sit paratus ⁊ sollicitus ponere vitam suã. ⁊ dīe noctuq̄ȝ orare ⁊ laborare. ꝙ oēs in xp̄o inuisceren tur. ⁊ xp̄s in eis. Sed tamē nec ex hoc credat. quin vicia hominū sint ꝑ toto posse cauēda ⁊ fugienda. Sciēdū ꝙ quandocūq̄ȝ ex societate malorum hominū. vel imperfectorū: periculū. vl occasio retrahens. vel ipediens a perfectione. vel feruore predictarum virtutū debes a talibus sicut a serpentibus vel draconibus elongari. Nō enī est carbo ita ignitus qn in aqua frigescat aut tepescat. sic ecōtra. vix ē carbo ita frigidus qn aceruo carbonū ardentiuȝ accendatur. Alias vbi periculum huiusmodi nō iminet. etiã mera simplicitate debes aliorū non videre defectus. aut si videas ꝑ cōpassioneȝ reportare. aut supportare vt tua. Ut autē vtiliter ad tēporalia ⁊ eterna te habeas perfecte. scito ꝙ tp̄alia debes aspicere sb q̄druplici sensu. Primo. s. vt tãq̄ȝ peregrinus. ⁊ aduena sentias oīa vt extranea ⁊ aliena. ⁊ ĩ tm̄. vt tua vestis. tuo sit sensu. ita extranea ac si eēt in Hyspania. vl' in Jndia. 2° vt in tuo vsu abūdãtiã tieas. vt venenū. ⁊ vt mare sbmergēs. 3° vt ĩ tuo vsu oēȝ iopiã ⁊ egestatē sētias. q2 ipa ē scala ꝑ q̄ȝ ascēdi

tur ad celestias diuitias et eternas. Quarto vt societaté: cótuberniú. et apparatú diuitú et magnatum fugiés nó ex cótéptu: tñ de societate pauperuz glieris. et in memoria et aspectu atqz cóuersatione pauperú et deiectoz. vel despectoruz totus leteris: q̃si expssi imagine xpi: et eis q̃si regibus cú summa alacritate et iocúditate et reuerentia associeris.

Quindecim sunt pfectiones necessarie psone. q̃ seruit deo in vita spirituali. Prima est clara et pfecta noticia suoz defectú. et suarú infirmitatuz. Scda est magna. et ferués ipugnátia ꝯ malas iclinationes. et ꝯ suas volútates seu passiones róni repugnantia. Tertia est timor magnus quez hře debet de offensis hacte nus factis ꝯ deú: nó est certus: an bñ satisfecerit nec sicú deo fecerit pacé. Quarta est magnus timor et tremor qui debet eé in ipso ne per suá familiaritaté iterú cadat in similibus vel maioribus peccatis. Quinta est fortis disciplia et aspera correctio ad regendú suos sensus corporales et totum suú corpus spiritui subiugare i obsequiú iesu xpi. Sexta est fortitudo et magna patientia itentationibus et aduersitatibus. Septima est vitare virilr oém psonaz et oéz creaturá aliá: que ipelleret eú. aut esset sibi occasio nó solú ad peccatú. sz ét ad aliquá impfectioné vite spúalis: sicut vnú demonez ifernalé. Octaua est q̄ portet in se crucé xpi. que habz quattuor brachia. Primú est mortificatio viciorum. Secúdú est derelictio oíuz bonoz téporaliú. Tertium est derelictio oíuz affectionú carnaliú parentú suorú. Quartú sui ipsius contentus et abhominatio et annihilatio. Nó est diutissima et cótinua recordatio beneficioz dei. que hactenus recepit a domino iesu xpo. Decima est die ac nocte stare in oratione. Undecima est

gustare ⁊ sentire diuino dul core cõtinue. Duodecima est. magnũ ⁊ feruẽs deside/ riũ exaltandi nr̃a₃ fidem. s. ꝙ iesus xp̄s ab oĩbus time/ retur. amaret. ⁊ cognosce/ ret. Tertiadecima est habe re mĩam ⁊ pietatẽ in omni bus necessitatibus suo pro/ ximo: sicut sibi vellet habe ri. Quartadecima est. re/ gratiari ex toto corde tuo ĩ oĩb⁹ deo glorificarĩ. ⁊ lauda re in oĩb⁹ iesu₃ xp̄₃. Quĩta/ decĩa ẽ. ꝙ postq̃₃ hec oĩa fe cerit sentiat ⁊ dicat. dñe d̃s meus iesu xp̄e. nihil su₃. ni/ hil possu₃. nihil valeo ⁊ ma le tibi seruio. ex in omnib⁹ seruus sum inutilis.

TRes sũt radices euãgelice ⁊ apo/ stolice pauperta/ tis seu p̃ncipales partes. abdicatio omniũ sui iuris: rerũ tẽporaliũ mode ratio. pauperis vsus habi/ tuatus ad vtrunq₃ affect⁹. Tres sunt partes abstinen/ tie. sc₃ eneruatio carnalis amoris. ⁊ sollicitudinis vi/ te sue substẽtationibus. nõ curare de abundantia. vel sufficientia victualiũ deli/ ctaru₃. ⁊ vti parce oblatis. Tres sunt a nobis singula/ riter fugienda. ⁊ metuẽda. Primo exterior distractio negocioꝝ. Secũdo interior ꝓmotio ⁊ exaltatio. Ter/ tio tp̃aliũ rerũ ⁊ carnaliu₃ aĩcitiaꝝ ad se. vl̃ suos ami cos vel suũ ordinẽ ĩmode/ rata vel iordinata affectio. Tria sunt a nobis singulari ter exercẽda ⁊ amplectẽda Primo desideriũ ꝓprij cõ/ tentus abiectionis ⁊ exter/ ne vilicatiõis. Scd̃o visce/ rosa cõpassio ad iesu₃ xp̄m crucifixũ. Tertio sufferen/ tia ꝑsecutionũ ⁊ martyrio/ rũ ꝑ dilectione cultus nois xp̄i ⁊ euangelice vite. hec tria sunt p q̃dã verba exten siua post horas diei gemiti/ bus. ⁊ ardentibus suspirijs postulãda. Tria sunt a nob̃ singulariter ⁊ quasi assidue meditãda. Primo xp̄s cru cifixus incarnatus ⁊c. Se/ cundo status apostolorum ⁊ fratrum preteritoru₃ no/ stri ordinis. hoc cũ d̃siderio

vt illis cõformemur. Tertio status virorum euangelicorum futurus. Et hoc debes die noctuq3 meditari. sc3. statũ pauperrimorũ simplicissimorũ ⁊ mãsuetorũ humiliũ abiectorũ caritate ardentissima sibi cõiunctorum nihil cogitantiũ. aut loquẽtium. nec saporantiũ. nisi solũ iesum xp̃m. ⁊ hunc crucifixũ: nec de hoc mũdo curãtiũ. suiq3 oblitorũ. supnã dei ⁊ beatorũ gloriã contẽplantiũ. ⁊ ad eam medullit⁹ suspirantium ⁊ anhelantiũ. ⁊ ob ipsius amorẽ semp mortem sperantium. siue desiderantium ⁊ adinstar pauli dicẽtium. Cupio dissolui ⁊ esse cũ xp̃o ⁊ innumerabiles ac inextimabiles te thesauros diuitiarũ celestiũ. ⁊ supdulces. ⁊ mellifluos riuos diuitiarũ. suauitatũ. ac iocũditatũ. Et super omnia mirabiliter expãsos. ⁊ supinfusos. Et per ꝯñs imaginari debes eosipsos. vt cantãtes canticum angelicũ cũ iubilo citharizantium ⁊ citaris cordis sui. Hec imaginatio ducet te plusq̃3 credi potest in quoddã impãtiẽs desiderium aduentus illorũ tẽporũ. Ducet te in quoddã admirabile lumẽ. in quodam amoto omĩs dubietatis ac ignorantie nubilo. ⁊ limpidissime videbis. ⁊ districte discernes oẽs defectus istorũ temporũ. ⁊ inmixtũ vl' mi sticũ ordinẽ ecclesiasticorũ ordinum productorũ ⁊ producẽdorũ ab initio xp̃i vsq3 ad finẽ scl'i. ⁊ vsq3 ad gloriã sũmi dei ⁊ iesu christi. Crucifixum semper portata in corde tuo. Ut te ad suã eternã gl'iam perducat. Amen.

¶ Explicit tractatus de vita ⁊ instructione spũali a magistro Uincẽtio ordinis p̃dicatorũ. egregio predicatore christi editus.

Finis

¶ Impressum Venetijs p Petrũ ď Quarẽgijs. Bergomensem: die. 6. Mensis Martij. 1512.